

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

2003

L. CAELIVS FIRMIANVS LACTANTIVS

DIVINARVM INSTITVTIONVM

LIBRI SEPTEM

FASC. 3

LIBRI V ET VI

EDIDERVNT

EBERHARD HECK

ET

ANTONIE WLOSOK

BEROLINI ET NOVI EBORACI

WALTER DE GRUYTER MMIX

⊙ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 978-3-11-021466-6
ISSN 1864-399X

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in
der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten
sind im Internet über <http://dnb.d-nb.de> abrufbar.

© Copyright 2009 by Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, 10785 Berlin
Dieses Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwer-
tung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des
Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen, Überset-
zungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen
Systemen.

Printed in Germany

Satzaufbereitung: Eberhard Heck

Satz: pagina GmbH, Tübingen

Druck und Bindung: Druckhaus „Thomas Müntzer“ GmbH, 99947 Bad Langensalza

PRAEFATIONIS SVPPLEMENTVM

Primum Lactantii Diuinarum institutionum editionis fasciculum, qui a. 2005 publici iuris factus continet libros I *De falsa religione* et II *De origine erroris*, et alterum, qui a. 2007 impressus exhibet libros III *De falsa sapientia* et IV *De uera sapientia et religione*, hic sequitur tertius, qui praebet libros V *De iustitia* et VI *De uero cultu*. Iam pridem indicauimus²²¹ etiam his libris praefationis supplementum praemissum iri, cuius paginae numeris q. d. Romanis numeratae continuent praefationem alterius fasciculi, i. e. ab LXXI incipiant (similiter notarum numeri ab 221), quo modo etiam paginae textus per numeros q. d. Arabicos inde a p. 435 numerentur. In hoc supplemento 1. addentur quaedam de codicibus, 2. agetur de recentissimis librorum V et VI editionibus, 3. addentur uel corrigentur alia. Conspectus siglorum (p. LVI) nonnullis mutatis p. LXXXIV repetetur.

I. De Institutionum codicibus addenda

G (u. p. XV sq.): In hoc fasciculo extant 10 + 20 folia his locis in apparatus sectione ‘Codd.’ indicata²²²: 5, 3, 6–18. 5, 2–7 sqq. 9, 11–17 sqq. 9, 20 – 10, 7. 12, 2–11. 5, 13, 17 – 14, 3 sqq. / 5–16 (2 foll.). 16, 7–13 sqq. [fere 17, 16 sqq. / 23 sqq.]. [fere

²²¹ V. primi fasc. p. VII. Cum paginarum numeri continuentur, et in praefationis supplemento et in notis textui subiectis abhinc lectores nonnisi ad hos numeros relegamus nusquam fasciculo primo uel altero uel tertio ipso appellato. – De commentationibus laudandis u. p. VIII n. 1 et XLIX n. 158; cf. infra p. LXXXIII.

²²² Uncis [] inclusimus folia bis rescripta fere nusquam legibilia; nota ‘sqq.’ indicamus paginam non usque ad finem legi, ergo ubi desinat dici non posse. Ad locos lib. VI u. et Ingremeau, Ed. inst. VI, 91 sq.

19, 15 sqq. / 20 sqq.]. 6, 4, 8 – 5, 2 (2 foll.). 6, 12–27 sqq. (2 foll.). fere 7, 2 – 8, 10 sqq. (2 foll.). 9, 2–20 sqq. (2 foll.). fere 9, 24 – 10, 17 sqq. (2 foll.). 10, 20 – 11, 6. [fere 11, 15 sqq. / 22 sqq.]. [fere 12, 20 sqq.]. 12, 39 – 13, 8 sqq. [15, 16 sqq. in 2 foll.; u. ad 6, 15, 16 et 16, 9]. 18, 12–21. 21, 4 – 22, 5. 23, 23–33. 24, 13–20 sqq.

- A (u. p. XIX et n. 56. LVIII): Fragmenta a nobis siglo A notata nec ante nos in edendis Institutionibus adhibita hic describimus, quia praeter frustula libri IV²²³ ad librum V pertinent. Olim partes codicis²²⁴ erant, qui saec. IX in monasterio Fuldensi litteris minusculis Carolinis per binas columnas scriptus postea in monasterium Belgicum Stabulense (*Stablo / Stavelot* prope Leodium) peruenit, ubi saec. XIII ad XV fuit²²⁵. Deinde codice dissipato octo tantum (quoad scimus) folia siue mutila siue integra in duobus aliis codicibus extant:

1. Auerbodensis (*Abdij van Averbode, archief IV*) 44 continet Cassiodori in psalmos 1–50 commentarium, sed etiam inuolucro inglutinata uel adiuncta codicum Fausti Reiensis et Lactantii folia uel partes foliorum. Quae inuenit et separauit et lucis arte

²²³ V. p. LVIII et sectionem 'Codd.' ad 4, 29, 11/12. 30, 2. 6. 11.

²²⁴ V. Bischoff, 1998, 40 nr. 172, qui primus uidit fragmentum Florentinum, quod prius inspexit, et Auerbodense, quod ei postea innotuit, eiusdem esse codicis, quem saec. IX Fultae scriptum cognouit; cf. infra n. 231. Folia in Auerbodensi seruata 1–4 numerauit Cappuyns, 1964, 40, in Florentino seruata II–III et 168–169 in codice numerati sunt; hos numeros infra et in apparatus sectione 'Codd.' recepimus.

²²⁵ Quod indicant possessoris notae saec. XIII (Munk Olsen, infra n. 228) in fol. 3^r iuxta col. sin. ab imo sursum: *Iste lib[er] pertinet monasterio s[an]cti Remacli in Stabulaus* et in fol. II^v inter columnas a summo deorsum: *Liber eccl[es]ie sancti remacli in Stabulaus*, multo recentior nota *Liber Monasterii Stabulensis* in summo fol. III^r; ibidem inuolucrum cod. Auerbodensis foll. 1–4 auctum uidetur saec. XV / XVI (Cappuyns 37; cf. Bischoff l. c.). De monasterio Stabulensi u. P. George, *Lexikon des Mittelalters* 7 (1995), 2163.

depicta 1964 publici iuris fecit M. Cappuyns²²⁶, unde Lactantii fragmenta Auerbodensia nobis innotuerunt²²⁷.

2. Florentinus Laurentianus (*Firenze, Biblioteca Medicea Laurenziana*) Ashburnhamianus 1899²²⁸ continet foll. 1–167 Valerii Maximi libros, sed ante fol. 1 et post fol. 167 singula foliorum paria inserta sunt, quae hodie II–III et 168–169 numerantur. Cum T. Stangl, qui primus de codicibus egit, qui ex bibliotheca John Lord Ashburnham Britannii a. 1884 ab Italia regno empti in Laurentianam translati sunt²²⁹, duo foliorum paria ‘tractatui theologico fere saec. XII’ attribuisset²³⁰, B. Bischoff uidit ea Lactantii inst. 5, 17, 10 – 19, 33 exhibere²³¹, quod receptum est

²²⁶ Cappuyns, 1964, passim: 36–38 de fortuna codicis Cassiodori et studiis auctoris, 38–39 de fragmentis Fausti Reiensis, 39–43 de fragmentis Lact. inst. (cf. supra XIX n. 56. LVIII n. 165), ante 41 in duabus paginis imagines ualde coartatae (foll. 2 et 3 et circa ea in angulis frustula foll. 1 et 4).

²²⁷ Imagines nobis comiter miserunt P. Herman Janssens O. Praem. et P. Filip Noël O. Praem. Auerbodenses; u. p. LVIII n. 164. Inde fragmenta contulit Heck.

²²⁸ V. Bischoff, 1998, 257 sq. (nr. 1216; cf. 40 nr. 172); B. Munk Olsen, L'étude des auteurs classiques latins aux XI et XII siècles II, Parisiis 1985, 663; Stangl (infra n. 229), 225–236; C. Kempf, ed. Val. Max., Lipsiae 1888² (denuo Stutgardiae 1966), XXI–XXVI; J. Briscoe, ed. Val. Max., Stutgardiae et Lipsiae 1998, XIV sq.

²²⁹ T. Stangl, Die Bibliothek Ashburnham, Philologus 45, 1886, 201–236, de nostro cod. in usum C. Kempf inspecto 221–236. Codicem numero 1802 signat, sed iam Kempf numero hodierno 1899. Foll. II–III et 168–169 tum nondum numerata erant, sed iis et fol. I chartaceo recentissimo numeri postea adscripti sunt, quod cognouimus ex notis in schedis B. Bischoff (u. infra n. 231).

²³⁰ Stangl 225 (inde Kempf XXI). Lactantius illi nondum notus fuisse uidetur (cf. Stangl, 1915, 224), sed mirum est quod, cum alias scripturarum historiae se peritissimum ostenderet, scripturam aperte Carolinam saec. XII tribuit. Utique hoc fragmentum effugit Brandt, qui tunc editioni praeparandae erat deditus.

²³¹ Quod apparet ex schedis a Bischoff Bibliothecae publicae Bauariae

in catalogum, qui a Bischoff institutus 1998 postumus editus est. Inde nobis cognita sunt²³².

Supersunt codicis Lactantii olim Stabulensis duobus columnis 33 lineis scripti 4 foliorum paria: foll. 1/4 et 2/3 mutila, foll. II/III et 168/169 integra. Foll. 1/4 et 2/3 sunt 4 folia interiora quaternionis uel similis fasciculi; 5, 1, 19 *conatur / ut uim* fol. 2^v col. dext. transit ad fol. 3^r col. sin. Fol. 1 nonnisi partes supremarum linearum extant, frustula ex 4, 29, 11/12. 30, 2. 6. 11²³³; cum maiore parte fol. 1^v col. dext. periit subscriptio lib. IV / inscriptio lib. V. Nam fol. 2^r col. sin. integra incipit a 5, 1, 1 *non est apud . . .* (usque ad *opus* 2 lineae supremae maiusculis scriptae); a § 4 *cognoscere* seq. col. dext., in qua resecta superioribus lineis (suprema abscisso angulo mutila) ultimae litt. desunt, 8 lineis infimis fere nihil, desinit in § 9 *illo*. Sequitur fol. 2^v col. sin. resecta primis superiorum linearum litteris carens (suprema lin. angulo abscisso mutila); a § 13 *|le sapientiae* seq. col. dext. integra, a § 19 *ut uim* fol. 3^r col. sin. integra, quae desinit in § 25 *sua*|. Deinde col. dext. angulo abscisso prima lin. omnino periit, ceterarum margine resecto dimidia fere pars deest. Ergo incertum est ubi desierit; infima lin. extat 5, 2, 2 *litteras accitus d*; seq. fol. 3^v col. sin. eodem modo, etiam angulo abscisso, mutila, praeterea lituris obruta

legatis, quas adiuuante Monika Köstlin (u. p. LVIII n. 165) a. 2008 inspexit Heck: Valerii Maximi codice descripto Bischoff altera in scheda notauit foliorum paria II-III et 168–169 Lactantii esse, deinde uniuscuiusque columnae initium et finem transscripsit et alio calamo usus, ergo editione postea inspecta, libri capitum paragraphorum numeros addidit. Ita non modo aestimando codicum tempora, sed etiam testimonia augendo de edendis Institutionibus meritis est.

²³² Quattuor foliorum imagines ex taenia lucis arte facta cursu q. d. electronico nostris sumptibus misit *Biblioteca Medicea Laurenziana, servizio fotografico*, in chartas transtulit Miriam Bräuer Tubingensis. Inde contulit Heck.

²³³ Cf. sectionem ‘Codd.’ ad locos hic et deinde laudatos.

minimam partem lecta, desinit in 5, 2, 4 [*chri*]stianorum; seq. col. dext. integra usque ad § 8 *utilitatis*. Deinde fol. 4 nonnisi partes supremarum linearum extant, i. e. frustula 5, 2, 8. 13. 3, 1–2. 6²³⁴. – Etiam foll. II/III et 168/169 4 folia interiora quaternionis uel similis fasciculi erant (5, 18, 14 *deleat / quanto* fol. 168^V col. dext. transit ad fol. 169^F col. sin.). Haec 4 folia integra (nisi quod foll. II^F et 169^V inuolucro proxima lituris adfecta sunt) continent inst. 5, 17, 10 | *tus est . . . 19, 33 lauerint tam* |, sc. ordine foll. II, 168, 169, III.

In recensendis Institutionibus A et P eiusdem classis π esse conclusimus iam pridem²³⁵ ex mendis PA communibus 5, 1, 11. 19. 22. Quae quidem non inuenimus in fragmento Florentino quoad P extat, i. e. 5, 17, 10–22, sed ubi P deest sunt menda communia AKS 5, 17, 24 *qui pro cum*, 25 *eundemque*, 26 *esse iustum*, 19, 25 *gloriam consequitur*, 28 *esse* om. Cum multa menda PKS sint (5, 3, 5 *hoc illi*, 14, 4 *tamen pro quidem*, 9 *simul omnes*, 22, 14 *prosperarum* om., al.), apparet A ubi P deest eius, i. e. classis π uicem gerere.

R (u. p. XXIII sq. LIX): In R foll. 198 (6, 17, 17 *aut contemptum* R . . . 26 *auertere* et 200–201 (6, 18, 10 *praestiterit . . . 30 fortitudinis in se*)²³⁶ margo exterior resectus est ita, ut nonnumquam in rectis linearum ultimae, in uersis primae litterae desint. Manu posteriore longe plurimae ita repletae sunt, ut dubium non sit quid R olim habuerit, sed mutata uel dubia restant: 6, 17, 19 *perductores*] *perductore* | *s, s* eras.; periitne in fine lin. *s* huc antea translata? – 6, 18, 13 *contemptui*] *contemptu* |, sup. *u* m. post. *s*; periitne in fine lin. *i*? – *inerte*] *inert* |, s.l. m. post. *ti*; periitne *e*? – 14 *iustum*] *i* | *tum*, sup. *i* m. post. *te* et ex *t* sequentis lin. *c*; perisse uid. *us*, m. post. fecit *te* | *cum*.

²³⁴ V. sectionem ‘Codd.’ ad hos locos.

²³⁵ V. p. XIX; cf. XL de P classibus δ et σ affini. In conferendo P cum A nos adiuit Katrin Fürst.

²³⁶ Fol. 199 resectum non est, solum infima fere tertia pars (i. e. 10 infimae lineae) incisa filo consuta est, scriptura damno non adfecta.

2. De recentissimis librorum V et VI editionibus

Post Brandt librorum V et VI tres editiones publici iuris factae sunt siue minore siue maiore adnotatione critica instructae:

- a. 1973 P. Monat²³⁷ librum V enarrauit textumque (I 126–259, iuxta uersionem Gallicam) selectis notis criticis subditis prae-buit, de quo constituendo etiam disputauit (I 102–110). Editionem criticam nec effecit nec tum hoc se facere contendit²³⁸, quia quae in notis protulit, e Brandt pendent, nisi quod R ipse contulit²³⁹. Quem testem pluris quam oportuit aestimauit et iam tum censuit R et B consentientes semper praebere textum rectum²⁴⁰. Merito nonnullis locis tradita contra Brandt defendit²⁴¹. Nondum nouisse potuit quae Heck 1972 de Lactantii textu egit.
- b. 1999 W. Winger²⁴² dissertationi inseruit (I 93–251, iuxta uersionem Germanicam) textum partium librorum III et IV (3, 7, 1 – 13, 6. 4, 22, 1 – 26, 42. 30, 1–15) et totorum librorum V et VI, notis (nn. 589–1652) instructum plerumque ad fontes, sed etiam ad textum constituendum pertinentibus. Praeter Brandt

²³⁷ Lactance, Institutions divines livre V: I Introduction, texte critique, traduction; II: Commentaire et index, ed. P. Monat, SChr 204. 205, Parisiis 1973; cf. Heck, Gnomon 49, 1977, 366–370, de textu 369.

²³⁸ V. supra p. XII cum nn. 32–33. Ergo haud recte editionem inst. V cum Brandt coniungens a Winger (u. infra b.) secernit J. Walter, Pagane Texte und Wertvorstellungen bei Lactanz, Gottingae 2006, 328: „den modernen Ausgaben von Brandt und Monat und dem Lesetext von Winger“; cf. Heck, 1992, 596 sq. de edd. inst. I et II.

²³⁹ Monat, Ed. V, I 103 cum n. 1, ubi fere 20 lectiones a Brandt omissas recte notat (nisi quod 5, 8, 3 habet R *malam cogam cogitationem*).

²⁴⁰ Monat l. c. 102–104, de B et R consentientium auctoritate 104 sub 2), perperam adhibita e. g. 5, 13, 16 *mentem quatit solidam pro mente q. solida*; cf. Heck, 1992, 596 ad 1, 4, 4. 7, 11.

²⁴¹ Monat l. c. 104 sq., quem secutus est Winger.

²⁴² W. Winger, Persönlichkeit durch Humanität – Das ethikgeschichtliche Profil christlicher Handlungslehre bei Lactanz, I. II, Francofurti ad Moenum 1999.

adhibuit quae inde a 1972 de textu acta sunt²⁴³ et usus est copiis nostris²⁴⁴; ad tradita defendenda et varias lectiones eligendas nonnulla contulit digna quae considerentur²⁴⁵.

c. 2007 C. Ingremeau²⁴⁶ editionem libri VI diu praeparatam publici iuris fecit, quam criticam appellare non dubitamus et, quamquam de quibusdam rebus aliter iudicamus, unam inter Institutionum libros recens editos fere in locum editionis Vindobonensis successisse censemus. Nam primum codices quos adhibuit diligentissime contulit et saepe a Brandt falso reddita correxit uel omissa suppleuit, deinde de textu constituendo²⁴⁷ etsi non semper recte, tamen considerate egit et iudicantibus argumenta plene et aperte praebuit. Recenseamus singula:

²⁴³ In libro V adhibuit Monat, Ed. inst. V, in libro VI iam Ingremeau, 1996 (infra n. 247). Penitus respexit Heck, 1972; plerumque caute de locis retractatis egit, sed e. g. 6, 21, 4. 7. 23, 38 lectiones cod. R haud recte retractationi tribuit (quam caueas ne ultra Heck, 1972, 194 sq. opineris; cf. infra n. 258).

²⁴⁴ V. Winger, 1999, 93 n. 589, etiam de scribendi ratione in usum lectorum e lexicis recepta. Textum ex horreo nostro (u. supra p. XII n. 29) transtulit, unde duos errores habet qui nos fugerant: 5, 17, 1 et 6, 15, 3 falso *quia* pro *qui*; quaedam in notis non recte reddidit, quia in schedis nostris omissa uel minus clare scripta erant, e. g. n. 1449 ad 6, 13, 12, n. 1475 ad 6, 16, 7.

²⁴⁵ E. g. 6, 11, 16 *dicitis*. 14, 10 *furiosum*. Saepe cum Ingremeau consentit, quae etiam eo usa est.

²⁴⁶ Lactance, Institutions divines, livre VI, introduction, texte critique, traduction, notes et index, ed. C. Ingremeau, SChr 509, Parisiis 2007. Hanc editionem cum iam biennio ante absoluisset (8), nostro fasc. 1 uti nondum potuit (cf. infra n. 249. 253. 255), nobis autem eius editio, quam statim comiter misit, ad tempus apparuit.

²⁴⁷ Ingremeau, Ed. VI 63–93; de quibusdam locis 1996 egerat Ead., *Faits de langue tardive, effets de style, ou problèmes textuels?* (Quelques exemples chez Commodien; bilan sur le livre VI des *Institutions divines* de Lactance), RecAug 29, 1996, 113–125, de Lact. 118–125, quae relata inuenies ap. ipsam in editione et ap. Winger.

1. Codices ut Brandt adhibuit BGVPHSR²⁴⁸, praeterea recte K et M. Contulit etiam D, sed in adnotationem non recepit, quia saepe propter damna legi non posset et codd. P et V simillimus esset²⁴⁹. Sed haec similitudo ad libros I et VI pertinet, non ad II–V²⁵⁰, neque habemus quod D quamvis PV similem neglegamus, cum M similem H notemus; atque D non tantopere damnis adfectus est, ut nimis multa desint uel incerta maneant, sed libri VI columnarum exteriorum nusquam plus quam tertia fere pars deest et in fine fere integrae extant²⁵¹. Otiose recentiore g in adnotationem recepit²⁵²; etiam inde a 6, 6, 14 et 17, ubi S et K desunt, g non est ‘solus iuxta R longae formae testis’, sed aliunde contaminatus; ergo in hac libri parte solo R formae longae teste contenti esse eiusque lectiones ita aestimare debemus²⁵³.

²⁴⁸ G adfert ex Brandt, 1884, 261–331 (64; cf. Heck, 1992, 595 sq.). – B ipso Bononiae inspecto B³ a B² atramenti colore discernere potuit (67); quoad eas manus laudat (u. infra n. 254), eam sequimur, cum nobis imaginum taenia usis interdum res dubia fuerit.

²⁴⁹ Ingremeau, Ed. 65. In stemmate (92) et alias Cameracensem siglo C notat (et siglo D codicem Duacensem 219 saec. XII ex prioribus extantibus pendentem, ergo eliminandum; u. Brandt, Ed. I, LIV), cum 66 Casinensi siglum K tribuat recte monens C siglum adhiberi noniam posse, cum Brandt ita codicum consensum signauerit. Eadem ipsa de causa nos Cameracensem D notamus (u. iam Heck, 1992, 194; Lact. epit. edd. Heck–Wlosok, 1994, XXXIX).

²⁵⁰ De hac re non prius iudicium absolui potest quam uiderimus, quae ratio in libro VII inter D et P intercedat, ergo in quarti fasc. praefationis supplemento. Interim cf. p. XL sq. (et p. XXXVII n. 107).

²⁵¹ In foll. 116^f – 133^v (6, 1, 1 – 18, 16) in columnis exterioribus linearum supremarum fere dimidia pars, infimarum nihil deest, in foll. 134^f – 141^v (6, 18, 16 – 25, 16) praeter fines uel initia supremarum 5–10 linearum nonnumquam propter rugas incerta omnia legi possunt. In libro VI nobis 22 locis indicandum fuit D incertum esse uel deesse; singularum paginarum status per totum codicem uariat.

²⁵² Ingremeau, Ed. 67, secuta „la décision collective prise par les éditeurs de Lactance aux SC“. V. supra p. XXII n. 67.

²⁵³ Aliter Ingremeau, Ed. 87 (ad 6, 4, 12. 17; de 6, 7, 4, ubi KS desunt,

2. In adnotatione critica lectiones e correcturis ortas perraro reddit (plus quam ceterorum codicum B et P), quod ipsa idoneum non esse dicit, quia adfinitates celantur²⁵⁴; hac de causa non omnino in locum Brandt successit. Ceterum adnotatio lucide indicat ea, quibus opus est; textus dubiorum locorum constituendi rationes in notis praemissis (70–89, interdum nimis longis) disputantur.

3. In eligendis uariis lectionibus Ingremeau interdum classes nimis stricte discernit et numerat (ut pluribus plus auctoritatis tribuat²⁵⁵) neque contaminationum rationem habet, sed haec ex eius notis facile refutari possunt. Quorundam autem tritiorum locorum textum diligenter examinando optime explicauit²⁵⁶ et plurimas coniecturas a Brandt receptas uel inuentas eliminauit tradita defendendo²⁵⁷.

4. Aucta est editio amplis notis et infra textum (ubi praesertim similitudines Sacrae scripturae inueniuntur) et in appendice (383–420) ad fontes Lactantii pertinentibus. Cum nobis ad indicandos fontes ultra locos uerbo tenus laudatos paulum spatii suppeditet, lectores ad Ingremeau – et Winger – relegamus.

non disputat) soli R opponit KSg uel Sg, cum ibid. 71 (ad 6, 3, 1) lectionem ab RKSg datam ut duabus classibus („deux familles“) traditam recipiat; negligit quod R solus formae longae testis eiusdem auctoritatis est ac KSR consentientes (quod fere respicit Monat, Ed. inst. II, 1987, ad 2, 8, 3–7); cf. Heck, 1972, 172–174 et supra p. XXXVII sq. de σ forma breui ex p partibus formae longae aucta.

²⁵⁴ Ingremeau, Ed. 69 n. 1, etiam de B³ rarius allata (u. supra n. 248).

²⁵⁵ V. supra n. 253 et e. g. Ed. 73 (ad 6, 5, 2); 80 (ad 6, 21, 4); grauissimum exemplum 82 (ad 6, 23, 8, ubi B solus rectus non quia uetustissimus, sed quia difficiliorem lectionem praebet). Praesertim negligit, quod HM, i. e. classis η ex σ et β contaminata est, et propriam classem numerat, e. g. 83 (ad 6, 23, 32).

²⁵⁶ Praesertim 6, 1, 6 *libaturis* . . . *grata*; 19, 5 *maioresque* . . . *uertuntur* (u. Ingremeau, 1996, 123 sq.; Ed. 79 sq.).

²⁵⁷ E. g. Ed. 72 (ad 6, 4, 11); 73 sq. (ad 6, 10, 17); 75 (ad 6, 12, 16); u. et 1996, 122–125. Haud recte Ed. 71 (ad 6, 3, 16); 73 (ad 6, 6, 8).

Libenter ergo statuimus nobis, quamquam non omnia probare uel recipere potuimus, hanc editionem maximo usui fuisse.

3. *Alia addenda uel corrigenda*

a. De clausulis Lactantianis agendum hac de causa putamus: J. Bryce²⁵⁸ in ampla fasciculi 1 censura cum de uariis quaestionibus ad textum constituendum pertinentibus, tum uberime de numeris a Lactantio adhibitis uel a nobis aestimatis egit et multis locis se dissentientem ostendit. Nolumus hic ire per singula – quod non editionis, sed propriae commentationis est –, at monstrare conabimur dissensionum causam esse, quod rationes de clausulis iudicandi a Bryce et nobis adhibitae dissimiles sunt; utraque digna uidetur quae a lectoribus cognoscatur.

In textu constituendo ubi numerus i. e. clausula alicuius momenti fuit, iudicia dedimus ‘contra numerum’, ‘suadente numero’, ‘numero meliore’, ‘numero peiore’. Unde apparet, quod Bryce²⁵⁹ monuit, nos clausulas non ut ille secundum frequentiam, sed quandam qualitatis regulam ponderare. Haec regula iam pridem deducta est ex Ciceronis usu, breuissime ab A. C. Clark²⁶⁰ Ciceronis orationum editore, et quamquam postea amplius exploratum est, quomodo numerorum formae per tem-

²⁵⁸ J. Bryce, *ExClass* 11, 2007, 463–489 (abundanter, non carens erroribus), de numeris 479–488, de aliis quaestionibus 465–468 generaliter, 468–479 singulos locos retractans (e. g. 479 retractationi tribui posse putat 2, 18, 13 *dictata*, sed cf. supra n. 243; 478 probat 1, 20, 33 *armate*).

²⁵⁹ Bryce l. c. 480 sq., ubi disputat, utrum 1, 20, 27 legendum sit *consecrauerunt* an *consecrarunt*. Nos cum Stangl, 1915, 229 prius numero melius iudicauimus, quia creticus praecedat trochaeum, alterum peius, quia spondeus praecedat ditrochaeum; Bryce quaerendum censet, sintne formae contractae an plenae frequentiores in Lactantio.

²⁶⁰ M. Tulli Ciceronis Orationes I ed. A. C. Clark, Oxonii 1905 (et saepius), X sq., sec. T. Zielinski, *Das Clauselgesetz in Ciceros Reden*, Lipsiae 1904. Eadem ratione uti apparet Stangl, 1915.

pora auctae et mutatae sint²⁶¹, praesertim cum clausulae noniam sola syllabarum quantitate, sed potius uerborum accentu et cursu definirentur, tamen quoad agitur de Cicerone et eius imitatoribus, adhuc habenda uidetur pro fundamento:

Sunt tres clausulae principales et purae²⁶², quae a cretico incipientes ita componuntur, ut efficiatur siue creticus + trochaeus (— — — | — —, e. g. 5, 1, 6 *uehementer oderunt*²⁶³) siue dicreticus (— — — | — — —, e. g. 5, 1, 1 *patienter aut audiat*) siue creticus + ditrochaeus (— — — | — — — —, e. g. 5, 1, 27 *fabulas contulisset*). Variantur hae clausulae saepissime ita, ut locum syllabae longae expleant duae breues, ergo ex cretico efficiatur paeon siue primus (e. g. cum trochaeo 5, 1, 28 *habere potuerunt*) siue quartus (e. g. cum trochaeo 5, 1, 7 *corpóribus extorquent*), ex trochaeo tribrachys (e. g. post creticum 5, 1, 1 *rektor adseritur*); etiam pro breui syllaba ponitur longa, saepe ut ex cretico fiat molossus (e. g. cum cretico 5, 1, 25 *derideri solet*).

Sed a Lactantio sicut a Cicerone aliisque Ciceronianis clausulae purae uel puris proximae modice adhibentur, non nimis abundanter ut ab Arnobio magistro eius²⁶⁴, et amplius quam indicauimus uariantur, quod exsequi propriae commentationis erit. Neque nos fugit clausulas etiam apud Lactantium non sola syllabarum quantitate, sed etiam uerborum accentu effici (e. g.

²⁶¹ De Romanorum historia numerorum cf. Hofmann—Szantyr 715–721, de Lactantio S. Casey, »Clausulae« et »cursus« chez Lactance, in: Lactance et son temps, edd. J. Fontaine / M. Perrin, Parisiis 1978, 157–164, de Inst. V Monat, Ed. 1973, I, 95–97; recentiora ap. Bryce 480–481 nn. 51–66, praesertim de frequentis clausularum.

²⁶² Sec. Hofmann—Szantyr 716 „Aus der Verbindung dieser metrischen Einheiten [sc. cretici et trochaei] in ihrer reinen (nicht aufgelösten ...) Form ... entstehen die drei Hauptklauseln“.

²⁶³ Accentu signantur initia clausularum; nota: puriores incipere solent a syllaba paenultimi uel antepaenultimi uerbi accentum gerente.

²⁶⁴ Arnobii clausularum fere 80 % purae sunt; de aliis, etiam Ciceronianis modicis, u. Hofmann—Szantyr 717; Lactantii clausulae nondum penitus numerati sunt (cf. Casey, supra n. 261, 160).

5, 1, 22 *stúdium contulisset*²⁶⁵), atque etiam cursus q. d. aliquid ualere²⁶⁶. Sed Bryce²⁶⁷ nobis interdum cursum pluris aestimare uidetur quam syllabarum quantitatem et uerbi accentum initium clausulae. Nos contra monendum putamus, ne clausulae purae uel puris proximae traditae siue uariis lectionibus²⁶⁸ siue coniecturis²⁶⁹ tollantur. Inde dissensiones ortae sunt, quod in re difficili mirum non est. Tamen quamquam multis in locis nobis consentiendum erit nos dissentire²⁷⁰, lectori usui fore putamus, si quae Bryce exposuit cognouerit.

b. In apparatus sectione **Auct.** (u. p. XLVII cum n. 153) aliter ac in fasc. 1 et 2 laudamus primum Cypriani Ad Demetrianum sec. capita et paragraphos editionis quam J. C. Fredouille²⁷¹ curauit 2003. Deinde Ciceronis De re publica J. G. F. Powell²⁷² edidit 2006. Cum huius operis reliquiarum ordo ab A. Mai palimpsesti Vaticani inuentore 1822 institutus adhuc in editionibus hic illic mutatus tamen fere seruaretur, Powell eas, prae-

²⁶⁵ Pro cretici prima longa syllaba breuis ponitur, si uerbi accentum gerit, cf. 1, 1, 1 *stúdium contulerunt* et anteced. *pénitus dedidissent*, quod uariae lectioni *p. dedissent* numeri causa praetulimus; aliter Bryce l. c. 484; pro cretico tribrachys e. g. opif. 1, 13 *fúerit exsecutus* (cf. Heck, *VChr* 23, 1969, 289).

²⁶⁶ Cf. Hofmann–Szantyr 717 et Casey (supra n. 261), 159–161.

²⁶⁷ Bryce 480–487 passim.

²⁶⁸ In libro V e. g. 5, 3, 19. 13, 9. 23, 1; in libro I e. g. 1, 1, 23 *praeci-pítia labantur* (aliter Bryce 486).

²⁶⁹ In libro V e. g. 5, 5, 10. 16, 10 *ille sed stultus est* Brandt contra numerum deleuit; in libro I 1, 1, 10 *quodámmodo disserenda* etiam numeri causa contra Brandt seruandum (aliter Bryce 484).

²⁷⁰ Adsentimur fere e. g. Bryce 485 ad 1, 15, 23; quibusdam locis potius ‘numero peiore’ dici oportuit quam ‘contra numerum’.

²⁷¹ Cyprien de Carthage, A Démétrien ... ed. J.-C. Fredouille, *SChr* 467, Parisiis 2003.

²⁷² Ciceronis De re publica, De legibus, Cato maior de senectute, Laelius de amicitia rec. ... J. G. F. Powell, Oxonii 2006; cf. W. Görl-ler, *Mnemosyne* 4. ser. 61, 2008, 324–328, praesertim 324–326.

sertim locos a posterioribus laudatos, in nouum ordinem redegit, de quo certe multa disputabuntur. Nobis placuit Cic. rep. et secundum ordinem pristinum a K. Ziegler²⁷³ redditum et secundum eum quem induxit Powell indicare.

In apparatus sectione **Test.** 26 locis Lucifer Calaritanus (cf. p. XLIV n. 142) adfertur, sed Lactantium non semper uerbo tenus laudauit; ergo illius textum ex Lucifero mutare non licet²⁷⁴.

In adnotatione critica ‘prob.’ amplius quam p. LV significat ‘probauit uel probabile putauit / probante . . . putante’.

c. Commentationibus (pp. LI–LIII. LXIX) adde quas diximus pp. LXXI–LXXXII: Walter (n. 238), Ingremeau (n. 247), Bryce (censura, n. 258), Casey (n. 261), praeterea ad 5, 20–23 E. Heck, MH ΘEOMAXEIN oder: Die Bestrafung des Gottesverächters, Francofurti ad Moenum al. 1987.

d. Corrigenda: Fasc. 1: p. XXI l. 17 ‘7, 3, 19 *curae haberet*’; XXIII l. 8 ‘*quas*’; LII l. 33 post ‘Pichon’ dele ‘, 152–158’²⁷⁵. Fasc. 2: p. LVIII l. 17 ‘30, 2. 6. 11’ – Ad 4, 12, 9 *saluator* adn. crit. post ‘P’ adde ‘*recc., edd., Buen; cf. Thes. X 2, 2585, 70*’.

Gratias denique agimus iis, quae huic fasciculo auxilio fuerunt; ultra p. L et LXIX hic denuo appellamus: Miriam Bräuer (n. 232), Monika Köstlin (n. 231), Katrin Fürst (n. 235), quae etiam in hoc fasciculo relegendo nos adiuuit; praeterea nobis profuit Christiane Ingremeau (n. 246).

Tubingae et Moguntiaci,
mense Iunio a. MMIX

E. H.
A. W.

²⁷³ Cic. rep. rec. K. Ziegler, Lipsiae 1915, 1969⁷. Quomodo loci ex Cic. rep. a Lact. praesertim in libris V et VI laudati a philologis ante Powell tractati sint, refert Winger, 1999, ad unum quemque locum.

²⁷⁴ Quod fecit Brandt 5, 19, 25 et 6, 3, 17; praeterea Lucif. in adn. crit. mentionem facimus 5, 1, 7. 13, 15. 18, 7. 9.

²⁷⁵ Hunc unum errorem recte monet B. Colot, Gnomon 79, 2007, 700 sq., inter nonnullas reprehensiunculas falsas uel ineptas.

CONSPECTVS SIGLORVM
CODICVM EDITORVM CRITICORVM

(De siglis B¹ B² B³ D^{ac} D^{pc} P^{ar} P^{pr} sim. u. p. XLVIII)

A	fragmenta lib. IV / V in codd. Auerbodensi 44 et Florentino Laur. Ashb. 1899, saec. IX; u. p. LXXII–LXXV
B	codex Bononiensis bibl. uniu. 701, saec. V (m. 3 saec. V / VI); u. p. XIV sq. LVII
D	Cameracensis bibl. mun. 1219, saec. IX; u. p. XVI sq.
G	Sangallensis 213 (rescriptus) saec. V; u. p. XV sq. LXXI
H	Palatino-Vaticanus 161, saec. IX; u. p. XIX sq. LIX
K	Casinensis 595, saec. XI; u. p. XXI sq.
M	Montepessulanus schol. med. 241, saec. IX; u. p. XX. LIX
P	Parisinus BN lat. 1662 (Puteani), saec. IX; u. p. XVIII
R	Parisinus BN lat. 1663 (Regius), saec. IX; u. p. XXIII sq. LIX. LXXV
S	Parisinus BN lat. 1664, saec. XII; u. p. XXII
V	Valentianensis bibl. mun. 147, saec. IX; u. p. XVII
recc.	codices recentiores; cf. p. XLIII
edd.	editores omnes uel plurimi (saepe de coniectura incerti auctoris ante Brandt uulgo recepta; cf. p. X n. 17)
Br	Brandt (1890)
Buen	Bünemann (1739)
Fr	Fritzsche (1842)
Hm	Heumann (1736)
Ingr	Ingremeau (2007 inst. VI; u. p. LXXVII–LXXX)
Le	Le Brun – Lenglet-Dufresnoy (1748)
Mo	Monat (1973 inst. V; u. p. LXXVI)
St 230	Stangl (1915) p. 230
Win	Winger (1999, 126–251 inst. V et VI; u. p. LXXVI sq.)

DIVINARVM INSTITVTIONVM

LIBER QVINTVS

DE IVSTITIA

5 1. Non est apud me dubium, *Constantine imperator*, quin 1
 hoc opus nostrum, quo singularis ille rerum conditor et huius
 immensi rector adseritur, si quis attigerit ex istis inepte religiosis,
 ut sunt nimia superstitione impatientes, insectetur etiam male-
 dictis et uix lecto fortasse principio adfligat proiciat exsecretur
 10 seque inexplabili scelere contaminari atque adstringi putet, si
 haec aut legat patienter aut audiat. ab hoc tamen si fieri potest 2

Epit.: 5, 1, 1–9] 47, 2–5 (*quaedam ex 5, 9, 3–10 sumpta*) 5, 1, 1
 insectetur . . . audiat] 47, 2 cumque . . . 3 insectantur

Auct.: 11 §§ 2–6] *cf.* Tert. apol. 1, 2 unum . . . 6 odisse

Test.: 5 §§ 1–4] *cf.* Salu. gub. 5, 20

Codd.: *ab initio extant* B DV PA HM KS R 5 *a non incipit* A
fol. 2^r col. sin. integra

4 *de inscriptione u. p. XXVI sq. XXVIII; in A periit; u. p. LVIII*
 5 *constantine imperator* KSR, c. i. maxime DV (*cf. 1, 1, 13 et*
p. XXXVII n. 109), om. cet. quin HM 6 *ille bis* D (*pr. del.*) V
post huius s.l. m.1? eius D 7 *immensi] mentis* HM attigerit *ex*
obt-? B³; atting- HM *ex istis] existit* KS *inepte] in* B¹, *corr.*
B³; -tę PK, -tae HMS; -tis R religionis HMS 8 *ut ex et* B³
sunt] nt in ras. m.3 B; sint V^{ac} *patientes* R¹ *insecte~|tur, ~ m.3?,*
B, -tatur HM; *sectetur* A^{ac} 9 *et] ut ex et* B³ *adfligat] l exp. V*
 10 *inexplabili ex -pleb- B³; a in ras. 3 litt. S; -lis* P 11 *ab] ob* PA

humanitatis iure postulamus, ut non prius damnet quam uniuersa
 cognouerit. nam si sacrilegis et proditoribus et ueneficis potestas
 defendendi sui datur nec praedamnari quemquam incognita cau-
 sa licet, non iniuste petere uidemur, ut si quis erit ille qui inci-
 derit in haec, si leget, perlegat, si audiet, sententiam differat in 5
 3 extremum. sed noui hominum pertinaciam; numquam impe-
 trabimus. timent enim ne a nobis reuicti manus dare aliquando
 4 clamante ipsa ueritate cogantur. obstrepunt igitur et intercedunt,
 399 ne audiant, et oculos suos opprimunt, ne lumen uideant quod
 offerimus; quo plane ipsi diffidentiam suae perditae rationis os- 10
 tendunt, cum neque cognoscere neque congrredi audent, quia
 5 sciunt se facile superari. et idcirco disceptatione sublata
 ‘pellitur e medio sapientia, ui geritur res’,
 ut ait Ennius. et quia student damnare tamquam nocentes quos
 utique sciunt innocentes, constare de ipsa innocentia nolunt, 15
 quasi uero maior iniquitas sit probatam innocentiam damnasse
 6 quam inauditam. sed ut dixi uerentur, ne si audierint, damnare

Epit.: 5, 1, 4–6] 47, 4 scilicet . . . noluerunt

Auct.: 13 Enn. ann. 268 Vahlen (248 Skutsch); cf. Cic. Mur. 30

Codd.: 11 in cum neque desinit A fol. 2^r col. sin., seq. col. dext. resecta; u. p. LXXIV

2 si] etsi HM ueneficiis P (tert. i exp.) Mar; beneficiis, alt. i eras., B
 3 defendendi . . . datur] defend|deatur B¹, e ante a eras., endi sui in
 ras. suppl. B²; defendi s. d. AM¹ 3–4 incognita . . . non om. P
 4 iuste D¹ V uideremur A fuerit B 5 legerit, i ex e, D²; -gat
 Pac; -get et HM audiat V¹ HMR; -iet ex -ies? A 6 impetrauimus
 AM^{ac} 7 dare ex dere P³ 8 intercidunt HM 10 offerimus P;
 offerem- A; offendunt B¹, corr. B³ quo PAR; quod cet.
 diffidentia BHM sui HM 11 congrredi audent in A angulo
 abscisso deest audeant BHM Br (in addendis), Mo, Win, sed
 anteced. cum q. d. identicum 12 et om. HM 13 sapientiae D^{ar} P (in
 A extat sapientia) ui] cui B res om. H 15 cumstare DV
 16 quiasi D^{ac} V^{ac} uero ex uestra B³; uere M 17 ne si] nisi HM¹

non possint, et ideo cultores dei summi hoc est iustos homines
torquent interficiunt exterminant, nec causas odiorum reddere
ipsi possunt, qui tam uehementer oderunt. quia ipsi errant, 7
irascuntur iis, qui ueram uiam sequuntur, et cum corrigere se
5 possint, errores suos insuper crudelibus factis coaceruant, in-
nocentium cruore maculantur et dicatas deo mentes euisceratis
corporibus extorquent. cum talibus nunc congredi et disputare 8
contendimus, hos ad ueritatem ab inepta persuasione traducere,
qui sanguinem facilius hauserint quam uerba iustorum. quid 9
10 igitur? operamne perdemus? minime. nam si lucrari hos a morte,
ad quam concitatissime tendunt, non potuerimus, si ab illo iti-
nere deuio ad uitam lucemque reuocare, quoniam ipsi saluti suae
repugnant, nostros tamen confirmabimus, quorum non est sta-
bilis ac solidis radicibus fundata et fixa sententia. nutant enim

400

Epit.: 5, 1, 9 ipsi . . . repugnant] 47, 2 . . . salutis

Test.: 1–7 cultores . . . extorquent] Lucif. moriend. 2 l. 21–26 Diercks

Codd.: 11 in illo desinit A fol. 2^r col. dext., seq. fol. 2^v col. sin. resecta
(u. p. LXXIV); ceterum extant B DV P HM KS R

1 possunt D^{ac} V^{ac}; -sit MK^{ac}; audeant p. R hoc est] aut HM
3 tam] uitam M uehementes K¹ quia] quam B erant D¹ V¹
4 iis R Br, his cet. (h exp. P, A deest), Win (ut semper) uiam ueram P
se exp. V²; se ipsi R Mo; cf. Lucif. te possis 5 possunt AM^{ac};
-sent R² coacerbant B³ (ex cognita gerunt) H, -arcebant M
innocentum KS 6 dictas A^{ac} uisceratis B¹, corr. B²; deui- DV
7 nunc congredi] non concredunt, credunt in ras. m.2, H; cum (s.l. m.2)
non (deinde 3 litt. eras.) credunt M et om. HM 8 hos] nec HM
incepta B^{ar} transducere HM; sup. trad- add. cupimus R²
9 sanguine P; sansuinem HM^{ar} (ex utraque s ras. i) auaserint P (in A
extat |rint); hauserunt R 10 perdamus B¹, corr. B³; -derem DV
11 ad] d in ras. D; at P 12 uitam] u. dirigere B lucemque s.l. B³
reuocare ex inuoc- B³; -cari HM; sup. r. add. non ualemus R²
salutis H^{ar} M^{ar} 13 repugnant] re s.l., ceterum extat pug] A
confortabimus B; cf. Br ad l. et 4, 15, 13. 20, 12 non om. P (et A ut
uid.; extant 2 hastae potius litt. m quam n) 14 fixa] fida HM

- 10 plurimi ac maxime qui litterarum aliquid attigerunt. nam et in
hoc philosophi et oratores et poetae perniciosi sunt, quod incau-
tos animos facile inretire possunt suauitate sermonis et carmi-
10 add. num dulci modulatione currentium. *mella sunt haec uenena te-*
11 *gentia.* ob eamque causam uolui sapientiam cum religione 5
coniungere, ne quid studiosis inanis illa doctrina possit officere,
ut iam scientia litterarum non modo nihil noceat religioni atque
iustitiae, sed etiam prosit quam plurimum, si is qui eas didicerit,
12 sit in uirtutibus instructor, in ueritate sapientior. praeterea
etiamsi nulli alii, nobis certe proderit: delectabit se conscientia, 10
gaudebitque mens in ueritatis se luce uersari, quod est animae
13 pabulum incredibili quadam iucunditate perfusum. uerum non
est desperandum, fortasse 'non canimus surdis'. nec enim tam in
13 add. malo statu res est – *aut plus impuris spiritibus quam sancto licet*
(13) –, ut desint sanae mentes, quibus et ueritas placeat et monstra- 15
401 14 tum sibi rectum iter et uideant et sequantur. circumlinatur
modo poculum caelesti melle sapientiae, ut possint ab impru-

Auct.: 13 Verg. ecl. 10, 8 16 § 14] cf. Lucr. 1, 936–942 = 4, 11–17

Codd.: 17 in mel | desinit A fol. 2^v col. sin., seq. col. dext. integra

1 terrarum P (in A extat rum) attingerunt DVS^{ar}, -tigerint, in ex alia
litt., K; adierunt B in om. DV 2 incautas (deinde 6–7 litt. eras.)
animas M 3 sauitate P^{ac}; uanit- DV 4 moderatione curuantur B¹,
corr. B³ 4–5 mella . . . tegentia KSR tantum, ex retractatione; cf.
Heck, 1972, 179 4 uenenum KS agentia S 6 coniungere] fung-
DV efficere B¹ (corr. B³) KS 7 scientiam HM^{ar}
non om. KS religione M^{ac} R¹ 8 eas om. M 9 instructor] strict-
PA scientior H (sti-) M 10 etiamsi] quamsi B prodeerit B; cf.
2, 3, 1 se om. PA conscientiam HM^{ar} 11 gaudebit mens P
ueritates P^{ac} V^{ac} (D deest) se om. V (D deest) est om. K
12 uerum] pr. u in ras. m.3, post e 1 litt. eras. B 13 non canimus]
nunc an- DVH^{ac} M^{ac} 14 aut . . . licet KSR tantum, ex retractatione;
cf. Heck, 1972, 179 sq. 15 et post quibus om. B 16 rectum]
regnum R iter et] inter et B^{ar}; iret HM circumliniatur BS²
17 poculum] pabulum B; cf. § 12 et 1, 1, 19 caeleste B Walter (u.
p. LXXVI n. 238) 328–333; -tis HMS² sapientiae melle caelesti P Mo

dentibus amara remedia sine ulla offensione potari, dum inli-
 ciens prima dulcedo acerbitem saporis asperi sub praetexto
 suauitatis occultat. nam haec in primis causa est cur apud 15
 sapientes et doctos et principes huius saeculi scriptura sancta
 fide careat, quod prophetae communi ac simplici sermone ut ad
 populum sunt locuti. contemnuntur itaque ab his, qui nihil 16
 audire uel legere nisi expolitum ac disertum uolunt, nec quid-
 quam haerere animis eorum potest nisi quod aures blandiore
 sono mulcet; illa uero quae sordida uidentur, anilia inepta uul-
 10 garia existimantur. adeo nihil uerum putant nisi quod auditu 17
 suaue est, nihil credibile nisi quod potest incutere uoluptatem;
 nemo rem ueritate ponderat, sed ornatu. non credunt ergo 18
 diuinis, quia fuco carent, sed ne illis quidem qui ea interpretan-
 tur, quia sunt et ipsi aut omnino rudes aut certe parum docti.
 15 nam ut plane sint eloquentes, perraro contingit; cuius rei causa
 in aperto est. eloquentia enim saeculo seruit, populo se iactare 19
 et in rebus malis placere gestit, siquidem ueritatem saepius ex-
 pugnare conatur, ut uim suam monstret; opes expetit, honores
 concupiscit, summum denique gradum dignitatis exposcit. ergo 20 402

Codd.: 18 *ab ut uim incipit A fol. 3^r col. sin. integra*

1 amare media P ulla R *Mo, Heck, 1972, 190, om. cet., Br*
 potari] amput- B 2 acruitem B¹ (*corr. B³*) Dac Vac; acruitem
 HM^{ac} saporis . . . praetexto] saporis sub (b *s.l. m.2*) praetexto (to *s.l.*
m.2) P asperi] -pensa HM^{ac} praetextu M² S² 3 suauitates R¹
 occultae B¹, *corr. B³* 4 principis P 5 ut *om. B P* 6 contemnuntur
 Dac V (-mpn-) his *codd., iis edd., Br* 7 excultum B
 dissertum B^{ar} V² PA; dese- HM 8 inhaerere DVHMR (-her-
 HMR) animis] in a. HM blandiori HM 9 mulcent P; -lget R¹
 illam P uideantur H, -dentur *ex* -deatur M 10 ideo P
 ueri HM 10-11 auditus uane DV 11 credibile] c. est B
 12 rem] se KS ueritatem PM^{ar} 13 fuco *ex* suco? B³; fugo Aac
 ea *ex* a B³; eam Mar R 14 sunt aut ipsi et omnino R 14-15 docti
 nam] -trinam, *s.l. m.2* consecuti R 15 contigit PR 16 eloquentia
 bis K (*pr. del. m.2*) S 18 conatur] uideatur HM (a *eras.*)
 19 denique] eque B gradum] gaudium PA

- haec quasi humilia despicit, arcana tamquam contraria sibi fugit,
 quippe quae publico gaudeat et multitudinem celebritatemque
 21 desideret. eo fit, ut sapientia et ueritas idoneis praeconibus
 indigeat. et si qui forte litteratorum se ad eam contulerunt, de-
 22 fensionem eius non suffecerunt. ex iis qui mihi noti sunt Minu- 5
 cius Felix non ignobilis inter causidicos loci fuit. huius liber, cui
 Octauio titulus est, declarat quam idoneus ueritatis adsertor esse
 23 potuisset, si se totum ad id studium contulisset. Septimius
 quoque Tertullianus fuit omni genere litterarum peritus, sed in
 eloquendo parum facilis et minus comptus et multum obscurus 10
 24 fuit. ergo ne hic quidem satis celebritatis inuenit. unus igitur
 praecipuus et clarus extitit Cyprianus, quoniam et magnam sibi
 gloriam ex artis oratoriae professione quaesierat et admodum
 25 multa conscripsit in suo genere miranda. erat enim ingenio 15
 facili copioso suauiter et, quae sermonis maxima est uirtus, aperto,
 ut discernere non queas, utrumne ornatior in eloquendo an

Auct.: 14–15 ingenio . . . copioso] *cf.* Quint. inst. 10, 1, 128

Test.: 5 § 22] Hier. uir. ill. 58, 3 meminit . . . Lactantius

1 haec quasi] doctrina si HM quasi *om.* R 1–2 fugit . . . quae]
 fugitque P 2 quae] q. cum M caelebritatem P 3 fit] *f in ras.*
m.2 B 4 indigebat Vac forte *om.* R litterarum B^{ac} ad eam se
 KS 5 eius *om.* B sufferunt P; -ficerint *ex* -fec- H²
 iis R, his *cet.* noti sunt] nota s. Mac; -tis K¹ S¹ 6 ignorabilis P (*ra*
del. m. rec.) A 7 octauius B¹, *corr.* B³ 8 potuisset] -isse et A
 se] uere PA id *om.* B HMR Septimius] et septimus DV; -mus
 H¹ MKS 9 tertulianus HR omne H¹ M¹ peritus *ex* repletus *ut*
uid. B³ sed] et HM 10 parum *om.* HM minus] nimium HM
 obscurus D¹ V¹; -scurum P¹, *corr.* P²; et o. HM^{ar} 11 ergo . . . qui-
 dem] ne q. per tot sed apud doctos non HM ne hic *ex* nec B³
 celebritates R¹ unus *s.l.* P² 12 et magnam] maximam HM
 13 quaesiebat D¹ V et *om.* B¹, *s.l.* qui B³ 14 multa] mata D¹ V¹;
mira s.l. V² enim] cum HM 15 cupioso D^{ac} Vac; copiosus HM
 suauiter . . . sermonis] suauitate sermonis quae HM sermones P; -ni R
Mo 16 non queas] neque- DP ordinator|ri in, ri *del.*, D

felicior in explicando an potentior in persuadendo fuerit. hic 26
 tamen placere ultra uerba sacramentum ignorantibus non potest,
 quoniam mystica sunt quae locutus est et ad id praeparata, ut a
 solis fidelibus audiantur. denique a doctis huius saeculi, quibus
 5 forte scripta eius innotuerunt, derideri solet. audiui ego quen- 27 403
 dam hominem sane disertum, qui eum immutata una littera
 Coprianum uocaret, quasi quod elegans ingenium et melioribus
 rebus aptum ad aniles fabulas contulisset. quodsi accidit hoc ei, 28
 cuius eloquentia non insuauis est, quid tandem putemus accidere
 10 eis, quorum sermo ieunus est et ingratus? qui neque uim per-
 suadendi neque subtilitatem argumentandi neque ullam prorsus
 acerbitem ad reuincendum habere potuerunt.

2. Ergo quia defuerunt apud nos idonei peritique doctores, 1
 qui uehementer, qui acriter errores publicos redarguerent, qui
 15 causam omnem ueritatis ornate copioseque defenderent, pro-
 uocauit quosdam haec ipsa penuria, ut auderent scribere contra

Codd.: 1 in sua | desinit A fol. 3^r col. sin., seq. col. dext. mg. resecto
 mutila; u. p. LXXIV; ceterum extant B DV P HM KS R

1 facilius V (ex fel-) KS an] aut KS suadendo BA^{ac} (extat sua |,
 s.l. per) 2 tam R¹ sacramenti HM 4 huius om. M
 5 solent HM ergo P (A deest) 6 dissertum KS; dese- HM;
 sacrilegum B eum] cum KS inmuta P¹, corr. P²; mutata R
 una om. HM 7 cyprianum P¹, corr. P² quod om. B
 elegans KS ingenium] in ingenio HM 8 contulisset] c. unde
 apparet disertissimo et doctissimo uiro quantum ad sacrilegos adinet
 refellendos non facultatem dicendi sed consilium defuisse in eo prae-
 cipue quo demetrianum ueritatis expertem non ratione prudentiae
 mundanae (ex -ne m.2) qua uti in principio debuit sed auctoritate cae-
 lestium praeceptorum quorum ille se hostem fatebatur adstrinxit B ex
 5, 4, 3-6 accedit D¹ V hoc accid- HM 9-10 accidere eis BR; eis
 a. KS; eis om. DVPHM (A inc., desintne 11 an 14 litt.); ad eis cf.
 5, 6, 2 10 ieunus] et ieunius, tert. i eras., R iningratus B^{ar}
 quia PM (A deest) 11 subtilitatem] per s. R nec ullam P
 illam P 12 acerbitem B² AMKSR, -rui- B¹ DVH, adcerui- P
 poterunt ex poterant H² 13 deferunt A^{ac} 15 ornare HMK¹
 copiosoque P

- 2 ignotam sibi ueritatem. omitto eos, qui prioribus eam temporibus nequiquam lacessierunt. ego cum in Bithynia oratorias litteras accitus docerem contigissetque ut eodem tempore dei templum euerteretur, duo extiterunt ibidem, qui iacenti atque abiectae ueritati nescio utrum superbius an importunius insultarent. 5
- 404 3 quorum alter antistitem se philosophiae profitebatur, uerum ita uitiosus, ut continentiae magister non minus auaritia quam libidinibus arderet, in uictu tam sumptuosus, ut in schola uirtutis adsertor, parsimoniae paupertatisque laudator, in palatio peius cenaret quam domi. tamen uitia sua capillis et pallio et, quod 10 maximum est uelamentum, diuitiis praetegebat; quas ut augeret, ad amicitias iudicum miro ambitu penetrabat eosque sibi repente auctoritate falsi nominis obligabat, non modo ut eorum sententias uenderet, uerum etiam ut confines suos, quos sedibus agrisque 15
- 4 que pellebat, a suo repetendo hac potentia retardaret. hic uero qui suas disputationes moribus destruebat uel mores suos disputationibus arguebat ipse aduersum se grauis censor et accusator acerrimus, eodem ipso tempore, quo iustus populus nefarie

Auct.: 6 alter] *ignotus, non Porphyrius; cf. Wlosok, Fondation Hardt, Entretiens 51, 2005, 20–28; Riedweg, ibid. 155–161*

Codd.: 3 contigissetque] *hinc fere coepit A fol. 3^v col. sin. mg. resecto et litura obruta maximam partem non lecta; u. p. LXXIV sq.*

1 ignoratam P mitto V (D *deest*, A *inc.*) eam prioribus R eam om. HM 2 nequiquam B^{pr} VPAK (D *deest*), -quicq- B^{ar} HSR, necquicq- M lacesserunt DV (A *deest*) ego] et e. HM bythynia BVM (*in* D *extat* byt), bythynia H 3 adcitus R; acciditus V (D *deest*) ut om. HM 4 uerteretur V (D *deest*) 5 infortunius HM; inportunus KS (imp-) 6 antestitem D^{ac} VM^{ac} R 7 libidines *ex* -nis D 8 sumptuosus] et s. B in schola] incola P scola DVAHM 9 parsimonia . . . laudator om. P laudatur DVM^{ac} 11 quasi R ageret V^{ac} 12 amicitiam R Mo; cf. Win *ad l.* iudicium R^{ar} miro] isto B 13 sententiam HM 14 ut] in R 15 a om. R hac] ac AHMR retardet P (A *deest*) 16 disputationis R^l 17 aduersum se om. P graues P (A *inc.*)

lacerabatur, tres libros euomuit contra religionem nomenque
Christianorum, professus 'ante omnia philosophi officium esse
erroribus hominum subuenire atque illos ad ueram uiam reuo- 5
care id est ad cultus deorum, quorum numine ac maiestate mun-
5 dus gubernetur, nec pati homines imperitos quorundam fraudi-
bus inlici, ne simplicitas eorum praedae ac pabulo sit hominibus
astutis. itaque se suscepisse hoc munus philosophia dignum, ut 6
praeferreret non uidentibus lumen sapientiae, non modo ut sus-
ceptis deorum cultibus resanescant, sed etiam ut pertinaci ob-
10 stinatione deposita corporis cruciamenta deuient neu saeuas
membrorum lacerationes frustra perpeti uelint.' ut autem ap- 7
pareret cuius rei gratia opus illud elaborasset, effusus est in
405 'principum' laudes, quorum 'pietas et prouidentia', ut quidem
ipse dicebat, 'cum in ceteris rebus tum praecipue in defendendis
15 deorum religionibus claruisset. consultum esse tandem rebus
humanis, ut cohibita impia et anili superstitione uniuersi homi-
nes legitimis sacris uacarent ac propitios sibi deos experirentur.'
ubi autem religionis eius contra quam perorabat infirmare uoluit 8
rationem, ineptus uanus ridiculus apparuit, quia grauis ille con-
20 sultor utilitatis alienae non modo quid oppugnaret, sed etiam

Codd.: 2 in [chri]stianorū desinit A fol. 3^v col. sin., seq. col. dext.
intgra praeter l. 1 glutinatione opertam 20 in utilitatis desinit A
fol. 3^v col. dext., seq. frustulum fol. 4^r col. sin., ubi nihil legitur nisi in
fine l. 2 retur nesciebat; inde extant B DV P HM KS R

2 christianorum BAKSR *Mo, Win*; -num cet., edd., *Br* 3 terroribus
HM hominibus D¹ V illo M 4 cultum B nomine B¹ (*corr.*
B³) VAH maiestatem P; m. ut ille dicebat HM ex § 7
5 quorundam PA (dā s.l.) 6 patibulo DV 7 hoc se suscepisse,
ord. lineolis rest. (cf. p. XV), B 10 crumenta B^{ac} ne BDV; nec
HM 11 uellent BPAKS *numero meliore* apparet M
12 delaborasset A 13 principium H^{ar} MR^{ar} laudis ex -des B²,
corr. B³ quidem] quem, m. *eras.*, H 14 in *post* cum *om.* PM
tum *om.* HM 15 tamen HM 16 ut *om.* HM; et P
impia in *mg. m. l* A et] hac ex ac B³ superstitioni P^{ac}
uniuerse P¹, *corr.* P² 18 religiones K^{ac} quem P orabat B
20 ante utilitatis *eras.* sub et 2 al. *litt.* R oppugnare P

- 9 quid loqueretur nesciebat. nam si qui nostrorum adfuerunt,
 quamuis temporis gratia coniuerent, animo tamen derisere,
 utpote cum uiderent hominem profitentem se inluminaturum
 alios, cum ipse caecus esset, reducturum alios ab errore, cum
 ipse ignoraret ubi pedes suos poneret, eruditurum alios ad ue- 5
 ritatem, cuius ille ne scintillam quidem unam uidisset aliquando,
 quippe cum sapientiae professor profligare sapientiam niteretur.
 10 omnes tamen id arguebant, quod illo potissimum tempore id
 operis esset adgressus, quo furebat odiosa crudelitas. o philo-
 11 sophum adulatorem ac temporariu[m] seruientem! uerum hic pro sua 10
 inanitate contemptus est, qui et gratiam quam sperauit non ad-
 eptus est et gloria quam captauit in culpam reprehensionemque
 406 12 conuersa est. alius eandem materiam mordacius scripsit, qui
 erat tunc unus e numero iudicum et qui auctor in primis faci-
 endae persecutionis fuit. quo scelere non contentus etiam scrip- 15
 13 tis eos quos adflixerat insecutus est. composuit enim libellos
 duos, non contra Christianos, ne inimice insectari uideretur, sed
 ad Christianos, ut humane ac benigne consulere putaretur. in

Auct.: 13 alius] Sossianus Hierocles; cf. *mort. pers.* 16, 4 et Wlosok, *Fondation Hardt, Entretiens* 51, 2005, 20 n. 48

Codd.: 18 a con[sulere] incipit A fol. 4^r col. dext.; l. 1–8 mutilis partes
 textus usque ad § 15 fuit extant, ceterum B DV P HM KS R

1 nam] quam B quis Pac R^{ar} adfuisse B 2 temporibus R
 grati P coniuerent MR, -nibe- HKS; conuenir- DV; non congrueret
 B, congrueret P derideret B; tenere R 3 uideret B
 4 ducturum B¹, corr. B² 4–5 alios . . . alios om. P¹, ab . . . eruditurum
 in mg. inf. P²; ab . . . alios om. M 5 eruditum KS¹ (ut uid.)
 6 ille ne] nec DV 8 ille potentissimo B 9 opus B
 o om. B filosoforum DV 10 adlatorem P temporis D^{ar} VP,
 -re H^{ac} uerum s.l. B³ 12 gloriam D^{ac} VHMKS 13 eundem M
 14 tunc unus R Heck, 1972, 190, Win; tum tantum cet., edd., Br
 e] in M qui auctor] quia uic- B; q. auctori Pac 15 scriptos M
 16 quod H libros B 17–18 ne . . . christianos om. M
 17 insectator H sed om. P 18 ad] ut H ut om. HM
 humane ac B^{pr} D^{pc} H, -nae ac B^{ar} PMKSR, -nfac D^{ac} V

quibus ita falsitatem scripturae sacrae arguere conatus est, tam-
 quam sibi esset tota contraria. nam quaedam capita, quae re- 14
 pugnanare sibi uidebantur, exposuit adeo multa, adeo intima enu-
 merans, ut aliquando ex eadem disciplina fuisse uideatur. quod 15
 5 si fuit, quis eum Demosthenes poterit ab impietate defendere,
 qui religionis cui fuerat accensus et fidei cuius nomen induerat
 et sacramenti quod acceperat proditor factus est? nisi forte casu
 in manus eius diuinae litterae inciderunt. quae igitur temeritas 16
 erat id audere dissoluere, quod illi nemo interpretatus est? bene,
 10 quod aut nihil didicit aut nihil intellexit. tantum enim abest a
 diuinis litteris repugnantia, quantum ille afuit a fide et ueritate.
 praecipue tamen 'Paulum Petrumque' lacerauit 'ceterosque dis- 17
 cipulos tamquam fallaciae seminatores', quos eosdem tamen
 'rudes et indoctos fuisse' testatus est; nam 'quosdam eorum pis-
 15 catorio artificio fecisse quaestum', quasi aegre ferret quod illam
 rem non Aristophanes aliquis aut Aristarchus commentatus sit.
 3. Afuit ergo ab his fingendi uoluntas et astutia, quoniam 1
 rudes fuerunt. aut quis possit indoctus apta inter se et cohaeren-
 tia fingere, cum philosophorum doctissimi, Plato et Aristoteles
 20 et Epicurus et Zenon, ipsi sibi repugnantia et contraria dixerint?
 haec est enim mendaciorum natura, ut cohaerere non possint.

Codd.: 18 ab inter uel se coepit A fol. 4^v col. sin.; l. 1-8 mutilis partes
 textus usque ad § 2 uera est extant, ceterum B DV P HM KS R

1 ita in fine lin. B³ sanctae BHM acuere DV 3 sibi] ut s. HM
 uideantur HM ante intima eras. 5 litt. B intima numerans B¹ (corr.
 B³), -mę nu- H, -me nu- M 4 fuisse (s.l. m.2) ex eadem disciplina B
 5 sup. quis m. rec. sed P 6 qui] quae D¹ V 7 ni R
 8 eius s.l. B³ diuina, deinde m? eras., HM litterae s.l. D², om. V
 meritas P¹, corr. P² 9 audire DVS 10 aut quod R
 dicit B a om. DVR 11 fuit? B 12 ceteros P 13 sectatores B;
 proseminatores R tamen om. HM 14 es R¹ 15 fuisse HM
 16 rem codd., religionem Br male cl. 5, 3, 3 non om. R
 aristarcus BP, -tarcus HMK^{ac} 17 is R uoluptas R
 18 quis] quamuis DV 20 zeno R (in A extat zen); cf. 1, 5, 20. 3. 4. 1
 dixerunt HM 21 est om. R possint] n eras. B

- 2 illorum autem traditio quia uera est, quadrat undique ac sibi tota
consentit et ideo persuadet, quia constanti ratione suffulta est.
3 non igitur quaestus et commodi gratia religionem istam com-
menti sunt, quippe qui et praeceptis et re ipsa eam uitam secuti
sint, quae et uoluptatibus caret et omnia quae habentur in bonis 5
spernit, et qui non tantum pro fide mortem subierint, sed etiam
morituros esse se et scierint et praedixerint et postea uniuersos
qui eorum disciplinam secuti essent acerba et nefanda passuros.
4 'ipsum' autem 'Christum' adfirmavit 'a Iudaeis fugatum collec-
5 ta nongentorum hominum manu latrocinia fecisse'. quis tantae 10
auctoritati audeat repugnare? credamus hoc plane, nam fortasse
illi hoc in somnis Apollo aliquis nuntiauit. tot semper latrones
perierunt et cottidie pereunt, utique multos et ipse damnasti.
quis eorum post crucem suam non dicam deus, sed homo ap-
6 pellatus est? uerum tu forsitan ex eo credidisti, quia uos homi- 15
cidam Martem consecrastis ut deum; quod tamen non fecissetis,
7 si illum Ariopagitae in crucem sustulissent. idem cum facta
eius mirabilia destrueret nec tamen negaret, uoluit ostendere

Codd.: 15–16 in A fol. 4^v col. dext. l. 1–2 *superest* forsitan . . . conse-
crastis; a [fo]rsitan *incipit* G p. 68, *lecta* l. 1 *usque ad homi* | *et partes*
§§ 11–13 artis . . . *opiniones; ceterum extant* B DV P HM KSR

1 est quadrat] est enim (*exp. m.3*) q. et (e *in ras.*, t *s.l. m.2*) B
ac om. B tota] uniuersa R; cf. Heck, 1972, 190 2 esset? Bar
3 igitur] enim BP istam om. DV commentati Bar (conm-) HM
5 sint BP^{pc} KS, sunt Pac *cet.* quae ante et] quam H^{ar} M, qua H^{pr}
6 spernitis D¹ V 7 morituros R¹ se *in ras.*, et scierint et *s.l.* B³
postea] p. qui H^{mar} 8 disciplinam] m *in ras. m.1 uel 2* B
acerua D¹ VH 9 refutatum HM 10 nongentorum KSR², nung- R¹
cet. qui HM 11 auctoritate M audacte pugnare V (*et* D¹ *ut*
uid.); ualeat r. HM credant HM 12 hoc illi PKS
somnia KS *Mo*; cf. Br ad l. 13 cottidie B (*pr. t eras.*) R, coti- *cet.*;
cf. I, 4, 3 et om. P 15 est om. HM tu] tum HM
qua HM 16 matre V (*D deest*); mortem MKS ut deum *s.l.* B³
17 idem] idest *plene* K; deinde HM acta K¹ 18 eius] sint HM
destrueret R¹ negare R¹

‘Apollonium uel paria uel etiam maiora fecisse’. mirum quod
 Apuleium praetermisit, cuius solent et multa et mira memorari. 408
 cur igitur, o delirum caput, nemo Apollonium pro deo colit? nisi 8
 forte tu solus, illo scilicet deo dignus, cum quo te in sempiter- 9
 num uerus deus puniet. si magus Christus, quia mirabilia fecit, 9
 peritior utique ‘Apollonius’, qui ut describis ‘cum Domitianus
 eum punire uellet, repente in iudicio non comparuit’, quam ille 10
 qui et comprehensus est et cruci adfixus. at enim ex hoc ipso 10
 fortasse insolentiam Christi uoluit arguere, quod deum se con-
 stituerit, ut ille uerecundior fuisse uideatur, qui cum maiora 11
 faceret, ut hic putat, tamen id sibi non adrogauerit. omitto nunc 11
 ipsa opera comparare, quia in secundo et in superiore libro de 12
 fraude ac praestigiis artis magicae dixi. nego esse quemquam, 12
 qui non optet in primis id sibi post mortem contingere, quod 13
 etiam reges maximi concupiscunt. cur enim sibi homines se- 13
 pulcra magnifica, cur statuas, cur imagines comparant? cur ali-
 quibus claris factis aut etiam pro ciuibz morte suscepta student
 opiniones hominum promereri? cur denique ipse ingenii tui mo-

12 in secundo et in superiore libro] 2, 16, 1–21. 4, 13, 16. 27, 5–17

Codd.: 18 in opiniones desinit G p. 68, seq. p. 67 fere tota lecta; hinc
 extant BG DV P HM KS R

1 patria V (D *deest*) maiore M nimirum H^{ar} M 2 apulegium P (l
 ex d?) S mirari B^{ar} 3 delibrum V (D *inc.*); dilir- P
 4 forte *om.* HM illo *post* scilicet *s.l.* B³ te *om.* P
 sempiternum] perpetuo B 5 uerus *s.l.* B³ puniret V^{ac}; -niat R
 magnus M 6 describis P 7 iudicium B; -co M conpauit D^{ac} V^{ac};
 -rauit K^{Sar} 8 est *om.* P, *s.l.* R crucifixus B at] ad VM (D
deest); ait KS ipso *om.* P 9 solentiam D^{ac} V^{ac} uoluerit R
 deum] dñs *i. e.* dominus KS constitueret HM 10 ut . . . uere-
 cundior] uere conditor KS 11 id *s.l.* P, *om.* HM adsignauerit
 HM 12 computare KS quia] q. et HM in *post* et *om.* S
 13 ac] ac de P 14 oportet V 15 regis P^{ac} 16 magnificent HM
 con[p]arantes *ut uid.* G aliquis B (G *inc.*) 17 pro ex prae *m. l?* B
 18 monimentum P (*cf.* 1, 11, 45. 18, 6. *al.*); -to HM

14 numentum hoc detestabile stultitia tamquam caeno aedificatum
 constituere uoluisti, nisi quod immortalitatem de memoria nomi-
 nis speras? stultum igitur est id putare Apollonium noluisse
 quod optaret utique, si posset, quia nemo est qui immortalitatem
 recuset, maxime cum 'eum' dicas 'et adoratum esse a quibus- 5
 409 dam sicut deum et simulacrum eius sub Herculis Alexicaci no-
 mine constitutum ab Ephesiis etiamnunc honorari.' non potuit
 15 ergo post mortem deus credi, quia et hominem et magum fuisse
 constabat, et ideo alieni nominis titulo adfectauit diuinitatem,
 quia suo nec poterat nec audebat. noster uero et potuit deus 10
 16 credi, quia magus non fuit, et creditus est, quia uere fuit. 'non'
 inquit 'hoc dico, idcirco Apollonium non haberi deum, quia no-
 luerit, sed ut appareat nos sapientiores esse, qui mirabilibus fac-
 tis non statim fidem diuinitatis adiunximus, quam uos, qui ob
 17 exigua portenta deum credidistis.' non est mirum si tu, qui a 15
 dei sapientia longe remotus es, nihil prorsus intellegis eorum
 quae legisti, cum Iudaei, qui a principio prophetas lectitauerant
 quibusque sacramentum dei fuerat adsignatum, tamen quid

1 detestabile] *sup. ult. e eras. a?* B (G *inc.*); -li HM stultitiae B
 tamquam] quoad, a *eras.*, B aedificatur B; -tam R 4 oporteret M
 utique si] uel quasi? B¹ (*corr. B*³) G (*inc.*) possit P 5 maxime] et
 m. HM eum cum B¹ (*ord. lineolis rest. B*³) G dicat *ex -cas B*³ (G
inc.) post esse *eras.* eum P 6 et] ac BG simulacrum *ex si*
mulier? B³ (G *inc.*) alexi cacci D, -xiaci P, -xitaci HM
 7 ephesis HM (heph-) onorari B¹ (*corr. B*³) P^{ac} 8 ergo *om.* KS
 mortem . . . quia et *om.* G deus *s.l. m.1, antea ne s.l. m.2 nunc*
extersum B qui B¹, quem B² magnum H^{ar} M^{ar} 9 constabat et
 ideo] bat *et deo in ras. m.3 B*; constat et i. G diuinitatem *ex id nisi*
*temeraria B*³ 10 nec post suo] non B (G *inc.*) audiebat B^{ar}
 11 magnus V^{ar} et *om.* HM est] e. deus HM fuit] f. deus
 BGHM 12 ntoluerit B^{ar} 14 adiungimus G 14-15 qui ob
 exigua] quibus exitus B¹, *corr. B*³, *supra haec add. cum eorum B*²; q.
 o. esigua G 15 portenta *ex* pareant B³, *ex -tent P*² qui *om.*, a *s.l. D*
 16 remotus es *in mg. P*²; -tos es M^{ac} prosus P intellegas HM
 17 iudaei *ex iudices?* B³; iudei|es G lectitauerunt PHM
 18 consignatum G

legerent ignorauerint. disce igitur, si quid tibi cordis est, non 18
 idcirco a nobis deum creditum, quia mirabilia fecit, sed quia
 uidimus in eo facta esse omnia quae nobis adnuntiata sunt ua-
 ticio prophetae. fecit mirabilia. magum putassemus, ut et 19
 5 uos nunc putatis et Iudaei tunc putauerunt, si non illa ipsa fac- 410
 turum prophetae omnes uno spiritu praedicassent. itaque deum 20
 credimus non magis ex factis operibusque mirandis quam ex illa
 ipsa cruce, quam uos sicut canes lambitis, quoniam simul et illa
 praedicta est. non igitur suo testimonio – cui enim de se dicenti 21
 10 potest credi? –, sed prophetarum testimonio, qui omnia quae
 fecit ac passus est multo ante cecinerunt, fidem diuinitatis ac-
 cepit, quod neque Apollonio neque Apuleio neque cuiquam ma-
 gorum potuit aut potest aliquando contingere. cum igitur talia 22
 ignorantiae suae deliramenta fudisset, cum ueritatem penitus ex-
 15 cindere conisus esset, ausus est libros suos nefarios ac dei hostes
 φιλᾱληθεῖς adnotare. o caecum pectus, o mentem Cimmeriis 23
 ut aiunt tenebris atriolem! discipulus hic fortasse Anaxagorae

Auct.: 16–17 mentem . . . atriolem] *cf.* Cic. ac. 2, 61 17 Anaxa-
 gorae] *u.* 3, 23, 11

Codd.: 2 in creditum desinit G p. 67; hinc extant B DV P HM KS R
 1 legerint B¹ (*corr.* B³) GPKSR *recte?* dice B^{ac} si quid] quit G
 est *s.l.* R non] n. solum BG 2 creditum] c. xpm *i. e.* christum HM
 fecit *om.* DV sed] uerum etiam B 3 uidemus B uaticino V^{ac};
 -igi-, g *sup. exp.* c, R 4 propheta KS¹ magnum BDVPH^{ar} M^{ar}
 putassem P 5 nuncupatis B¹ (*corr.* B³) DVPHM et] ut HM
 facturum] f. xpm HM 6 omnes *om.* KS praedixissent DV *Br*
numero peiore; -dicarent HM 7 non magis] tam B ex factis]
 exact- KS operibus P quam] quem D¹ V 8 ipsa *om.* HM
 illa *s.l.* B³ 9 praedicata B³ (*ex praedata*) DV P^{ac} *numero peiore*
de in fine lin. B³ 10 sed *om.* HM 11 multi HM finem R
 12 maiorum HM 13 alia P 14 suae] seu P fuisset K^{ac}
 excidere DVPHMR 15 nisus B; conixius DV ausus] aut sus P
 16 φιλᾱληθεῖς *uariis litt.* α / λ, η / ν BDVP, -λιθ- K (*s.l. m.2* fila li
 theis) S, -ηεic R; φλααηνηθειρ *sic* HM cimmeriis *del.* R
 17 atriolem *in ras.* B³; tetr- HM; -ioselem KS; aciore (*del. m.1*) a. R

fuerit, cui niues atramentum fuerunt. atquin eadem caecitas est
 et uero falsitatis et mendacio ueritatis nomen imponere. uideli-
 cet homo subdolos uoluit lupum sub ouis pelle celare, ut fallaci
 24 titulo posset inretire lectorem. uerum esto, inscitia hoc, non
 malitia feceris. quam tandem nobis attulisti ueritatem, nisi quod 5
 25 adsertor deorum eos ipsos ad ultimum prodidisti? prosecutus
 enim 'summi dei' laudes, 'quem regem, quem maximum, quem
 411 opificem rerum, quem fontem bonorum, quem parentem omni-
 um, quem factorem altoremque uiuentium' confessus es, ade-
 misti Ioui tuo regnum eumque summa potestate depulsum in 10
 26 ministrorum numerum redelegisti. epilogus itaque te tuus arguit
 stultitiae uanitatis erroris. adfirmas enim deos esse et illos tamen
 subicis et mancipas ei deo, cuius religionem conaris euertere.
 1 4. Hi ergo de quibus dixi cum praesente me ac dolente 15
 sacrilegas suas litteras explicassent, et illorum superba impietate
 stimulatus et ueritatis ipsius conscientia et, ut ego arbitror, deo,
 suscepi hoc munus, ut omnibus ingenii mei uiribus accusatores
 iustitiae refutarem, non ut contra hos scriberem qui paucis uer-
 bis obtineri poterant, sed ut omnes, qui ubique idem operis effi-

Auct.: 3 lupum . . . pelle] *cf.* Matth. 7, 15

1 ferit P^{ac}, fuit R niuis P adquin DHM, atqui KS
 2 et *post* est] ea H, *ras. tantum* M 4 possit PHM lectorum B¹,
corr. B³ inscia DVP^{ac}; inscientia KS; scientia R 4-5 hoc] uerum
 h. HM non malitia hoc R 5 tandem *ex de* B³ attulisti] aut tu- D
 7 summi *om.* DVHM 8 opificum DV bonorum quem]
 -rumque R patrem KS 9 altoremque KSR; alit-, *em ex* um, B;
 altio- DV; auct- P; alitorem HM adimisti B 10 regnūmeumque, ~
eras., R 11 numero R redigisti HM arguat B
 12 deos] et illos d. B 13 mancipias D^{ac} V ei *om.* HM
 deo *om.* P cui P 14 hic P praesente me] -ntes B
 ac] *sup.* a *eras.* h B; et HM dolente] delegentes *ex* delentes B²
 15 suas *om.* P 16 deo] ideo B; *de coniecturis circa deo temptatis u.*
Br ad l. 17 ingeniis P 19 subteri B; obtineri DV; -tinere HM
 id *ex* idem M operis *ex* opruis B²

ciunt aut effecerunt, uno semel impetu profligare. non dubito 2
 enim, quin et alii plurimi et multis in locis et non modo Graecis,
 sed etiam Latinis litteris monumentum iniustitiae suae struxerint.
 quibus singulis quoniam respondere non poteram, sic agendam
 5 mihi hanc causam putavi, ut et priores cum suis omnibus scriptis
 peruerterem et futuris omnem facultatem scribendi aut respon-
 dendi amputarem. praebeant modo aures; efficiam profecto, ut
 quicumque ista cognouerit, aut suscipiat quod ante damnauit
 aut, quod est proximum, deridere aliquando desistat. quam 3
 10 quam Tertullianus eandem causam plene perorauerit in eo libro
 cui Apologetico nomen est, tamen quoniam aliud est accusan-
 tibus respondere, quod in defensione aut negatione sola positum
 est, aliud instituere, quod nos facimus, in quo necesse est doc-
 trinae totius substantiam contineri, non defugi hunc laborem, ut
 15 implerem materiam, quam Cyprianus non est exsecutus in ea
 oratione, qua 'Demetrianum' sicut ipse ait 'oblatrantem' atque
 'obstreptentem' ueritati redarguere conatur. qua materia non est 4
 usus ut debuit. non enim scripturae testimoniis, quam ille utique
 uanam fictam commenticiam putabat, sed argumentis et ratione

Auct.: 16–17 Cypr. Demetr. 1, 1 (l. 1–2 Simonetti)

Test.: 11–13 Apologetico ... positum est] *cf.* Isid. orig. 6, 8, 6
 17 §§ 4–6] *cf.* Hier. epist. 70, 5, 1

1 effecerunt B simul HM; *cf.* 3, 26, 10 2 alia M et ante non
 om. P 3 monumenta B iustitiae P instruxerint B; strinx- DV;
 struxerunt HMR 4 qui Pac responde Pac 5 ut om. PKS
 et s.l. P 6 omne K 7 amputare P 8 suspiciat B 9 quam B¹,
 corr. B²; quam quoniam HM 10 plene ex paene B³ 11 cui om. P
 apologeticum B Br; -cus HM causantibus M 12 quod] q. est R
 in] aut in B; aut HM aut] aut in HM 13 est om. R
 fecimus PKS quo ex suo? B³; qua KS 14 contineri s.l. B³
 defugii Bar; -gio HM 15 implere B; -pleam HM in ea] ne P
 16 ratione Hac qua] quā (~ eras.?) ad (s.l. m.2) B demetrium DV
 17 quā materiā? Bar 19 unam M commenticiamque B; -titiam
 DV, -tatiā M, -taticiam H

- 5 fuerat refellendus. nam cum ageret contra hominem ueritatis
ignarum, dilatis paulisper diuinis lectionibus formare hunc a
principio tamquam rudem debuit eique paulatim lucis principia
6 monstrare, ne toto lumine obiecto caligaret. nam sicut infans
solidi ac fortis cibi capere uim non potest ob stomachi teneri- 5
tudinem, sed liquore lactis ac mollitudine alitur, donec firmatis
uiribus uesci fortioribus possit, ita et huic oportebat, quia non-
dum poterat capere diuina, prius humana testimonia offerri id
est philosophorum et historicorum, ut suis potissimum refuta-
7 retur auctoribus. quod quia ille non fecit raptus eximia erudi- 10
tione diuinarum litterarum, ut his solis contentus esset quibus
fides constat, accessi deo inspirante, ut ego facerem et simul ut
8 uiam ceteris ad imitandum pararem. ac si hortatu nostro docti
homines ac disertis huc se conferre coeperint et ingenia sua
413 uimque dicendi in hoc ueritatis campo iactare maluerint, eua- 15
nituras breui religiones falsas et occasuram esse omnem philo-
sophiam nemo dubitauerit, si fuerit omnibus persuasum cum
hanc solam religionem, tum etiam solam ueram esse sapientiam.
sed euagatus sum longius quam uolebam.

Auct.: 4-7 sicut . . . possit] *cf.* I Cor. 3, 2. Hebr. 5, 12-13

1 cum] c. et KS 2 a *om.* P 3 rudes R deberet H; -buerat M
4 demonstrare B; monstarent *sic* H; *post* monstrare 2 *litt. eras.* M
caligaret] *post* g 2-3 *litt. eras.* B 5 cuius K^{ac} stomachi B
6 liquorem BKS^{ar}; liquiore D^{ar} donec] d. et *ex* decet B³
6-7 uesci firmatis uiribus P uiuesci B^{ar} 7 et *om.* HM
huhic, hu *exp.*, D qui P; quoniam HM nondum] adhuc n. B
8 offerres B; -rre P; adferri HM 9 historicorum ut *om.* DV
istoricorum P, istoic- B^{ar} R; stoic- B^{pr} HM 11 his *codd.* (is R^{ac}), iis
edd., Br contemtus V 12 et] ac HM; ut R ut] et R
13 ad] id DV parare P ortatu VM, hostatu K, hoc statu S
14 hominis P diser R¹; deserti HM coeperunt V^{ac} HM
15 lactare D maluerunt KS euanituris M; -rus K
16 religione HR; -nem M falsam HM hoccasuram V^{ar} (D *inc.*);
-rum M 17 cum] tum D 18 etiam] e. et P uere M
19 euacatus R; uagatus *ex* uac- P²

5. Nunc reddenda est de iustitia proposita disputatio. quae 1
aut ipsa est summa uirtus aut fons est ipsa uirtutis; quam non
modo philosophi quaesierunt, sed poetae quoque, qui priores
multo fuerunt et ante natum philosophiae nomen pro sapientibus
5 habebantur. hi plane intellexerunt abesse hanc a rebus humanis 2
eamque finxerunt offensam utiis hominum cessisse terra in cae-
lumque migrasse. atque ut doceant quid sit iuste uiuere – solent
enim praecepta per ambages dare –, a Saturni temporibus, quae
illi uocant aurea, repetunt exempla iustitiae narrantque in quo
10 statu fuerit humana uita, dum illa in terra moraretur. quod 3
quidem non pro poetica fictione, sed pro uero habendum est.
Saturno enim regnante, nondum deorum cultibus institutis nec
adhuc illa gente ad diuinitatis opinionem consecrata, deus utique
414
15 citiae neque bella, 4

Epit.: 5, 1, 1 – 7, 1] 20, 1–3. 54, 4 – 55, 1 *passim* 5, 1, 1 poetae . . .
3 colebatur] 20, 1

Test.: 1 iustitia . . . uirtutis] *cf.* Zeno 2, 1, 11

Codd.: 7 a soleant incipit G p. 54 praeter partes §§ 4–5 paene tota
lecta; hinc extant BG DV P HM KS R

2 est post fons] ÷ s.l. P²; *cf.* 4, 12, 16 ipsa *codd.*; ipse Walch (1715),
Br, ft. recte; *cf. Buen ad l.* 3 quierunt B¹, *corr.* B² quoque *om.* P
qui s.l. B²; qui et KSR 4 pro sapientibus] prospicient- B¹, *corr.* B³;
ante prosp- s.l. a B² 5 hii P, ii R humanibus DV¹
6 eamque *om.* D terram BHM 7 edoceant B; doceat S^{ac}
soleant G 8 ambage KS¹ a] et a, a s.l., P saturnis G
temporis P 9 illi uocant] inuoc- P exempla] et e. KS
iustitia R narrant quae B^{ac} P; narrentque HM quos H¹
10 quod] quae B¹, *corr.* B² 11 non . . . habendum] nondum R
pro poetica] poetica G; pro etica K¹ S¹ fictio P 12 regnante] regna
tenenti BG *contra numerum* cultoribus BG 13 illo ex illa B³; ulla
recc., Le, Mo, sed cf. 5, 6, 13 eius progenie gens R ad] a HM
opinionem] ad o. G; opinione HM consecrata] consita B
deus] adeo B¹, *corr.* B³ 14 colebantur B^{ar} et *om.* B
erat B¹, *corr.* B²

‘nondum uesanos rabies nudauerat enses’,
ut Germanicus Caesar in Arateo loquitur carmine,

‘nec consanguineis fuerat discordia nota’,
immo ne alienigenis quidem, sed neque ulli omnino gladii qui
5 nudarentur fuerunt. quis enim praesente ac uigente iustitia aut 5
de tutela sui, cum nemo insidiaretur, aut de pernicie alterius
cogitaret, cum nemo quidquam concupisceret?

‘malebant tenui contenti uiuere cultu’,
ut Cicero in suo narrat, quod est proprium nostrae religionis.

‘ne signare quidem aut partiri limite campum 10
fas erat; in medium quaerebant’,
6 quippe cum deus communem omnibus terram dedisset, ut com-
munem degerent uitam, non ut rabida et furens auaritia sibi
omnia uindicaret, nec ulli deesset quod omnibus nasceretur.
7 quod poetae dictum sic accipi oportet, non ut existimemus nihil 15
omnino tum fuisse priuati, sed more poetico figuratum, ut in-

415

Auct.: 1 Germ. 112 3 ibid. 113 8 Cic. Arat. frg. 17 Soubiran
10–11 Verg. georg. 1, 126 sq

Codd.: 16 in omnino desinit G p. 54, seq. p. 53, cuius l. 1–3 (tunc . . .
natas sibi) partim legi possunt; ceterum extant B DV P HM KS R

1 ensen K^{ac}, ensus R 2 Caesar] ar in ras. m.2 S, caesunt K
arateo DV; -to BHM(G inc.); -ti P; -te R; -tisteo KS 2–3 carmine
. . . consanguineis] carne non sanguine B¹, corr. B³ 3 fuerit D¹ V
nata HM 4 ne s.l. B³; nec HM ullo M^{ac}; ullis K¹ omnino ulli P
cladii DV^{ac} 5 nudarentur DV¹ praesente] in p. V
ac] aut P 6 de s.l. P² tutela] te s.l. m.2 DV insidianter HM
7 cum . . . concupisceret in mg. inf. P² concupesceret R (cf. Thes. IV
104, 79) 8 mallebant, Il in ras. m.3, B 9 cicero DV (in ras. m.2 ex
maro?) PKSR; maro B, maro ut G; uergilius HM 10 partire K^{ac} S
limitem H^{ar} M 11 medio P querebat M^{ac} K^{ac} 12 communem bis
ut uid., sed pr. inc., G; commune KS 13 non s.l. B³ rauida ut uid.
G; rapida DV¹ R furente BG 13–14 auaritia . . . uindicaret om. D
14 uindicarent B (G inc.) ulli] ubi B¹ (corr. B³) G ut uid.
deesset] datum est B; esset G 15 sic] si G 16 tunc BGHM
priuatum BG; -tim KS 16–p. 455, 1 priuati . . . fuisse in mg. inf. P²

tellegamus tam liberales fuisse homines, ut natas sibi fruges non includerent nec soli absconditis incubarent, sed pauperes ad communionem proprii laboris admitterent.

‘flumina iam lactis, iam flumina nectaris ibant.’

5 nec mirum, cum promptuaria iustorum benigne paterent omni- 8
bus nec auaritia intercipiens beneficia diuina famem sitimque
uulgo faceret, sed omnes aequaliter abundarent, cum habentes
non habentibus large copioseque donarent. sed postquam Sa- 9
turnus a filio pulsus in Latiumque delatus est

10 ‘arma Louiis fugiens et regnis exul adeptis’,
cum iam populus uel noui regis metu uel sua sponte deprauatus
deum colere desisset regemque pro deo habere coepisset, cum
ipse propemodum parricida exemplo ceteris esset ad uiolandam
pietatem,

15 ‘deseruit propere terras iustissima uirgo’,
sed non, ut ait Cicero,

‘et Louis in regno caelique in parte resedit.’

quomodo enim poterat in eius regno residere aut commorari qui 10 416

Epit.: 5, 5, 9 cum . . . uirgo] 54, 6 inde . . . iustitia

Auct.: 4 Ou. met. 1, 111 10 Verg. Aen. 8, 320 15 Germ. 137
17 Cic. Arat. frg. 19 Soubiran

1 natos sibi fructus R non] nec HM 2 includerunt M
incubarent] *post in l litt. eras.* P 3 communem DV 5 nec mirum
bis, alt. eras., V propria B¹, prompturia B³, promptaria PR (*m s.l.*
m.1) benigne *om.* R; -gnae VH^{ac}, -gna KS 6 interficiens B¹,
corr. B³ famemque KS 7 facerent B abundaret Pac
8 copiosoque H donare KS¹ 9 a *s.l. m.2?* P, *om.* R
filios KS^{ar} inlatumque M 10 regni P 11 depriuatus K *et ft.* Sac
12 desiisset S; dedisse M 12–13 cum . . . esset *om.* B¹, *in mg. inf.*
suppl. B³ *signis* hd· *et* hs· *usa* 13 uolandam D 15 deseruit] deserit
ut B propere *edd. cum correctore cod. Germ. S*; proprie PKR *cum*
parte codd. Germ., quod ft. legit Lact., propriae BDVHMS cum aliis
codd. Germ. terra B¹ (*corr.* B³) P; -rae HM iustissimas R
16 non *om.* P aut K¹ Cicero] maro *ex c.* B³; *cf.* § 5
18 regnum HM

patrem regno expulit, bello persecutus est, exulem toto orbe iactauit?

‘ille malum uirus serpentibus addidit atris
praedarique lupos iussit’,

- id est odium et inuidiam et dolum hominibus inseuit, ut tam
11 essent quam serpentes uenenati, tam rapaces quam lupi. quod
quidem uere faciunt ii, qui iustos ac fideles deo persequuntur
12 dantque iudicibus saeuiendi aduersus innoxios potestatem. for-
tasse aliquid eiusmodi Iuppiter fecerit ad expugnandam tollen-
damque iustitiam et idcirco efferasse serpentes ac lupos acuisse 10
tradatur.

‘tum belli rabies et amor successit habendi.’

- 13 neque immerito. sublata enim dei religione boni quoque ac mali
scientiam perdiderunt. sic hominibus intercidit communitas
14 uitae et diremptum est foedus societatis humanae. tum inter se 15
manus conserere coeperunt et insidiari et gloriam sibi ex hu-
mano sanguine comparare.

- 1 6. Quorum omnium malorum fons cupiditas erat, quae sci-
licet ex contemptu uerae maiestatis erupit. non tantum enim non

Epit.: 5, 5, 13–14] 20, 2; *cf.* 54, 6 diremptum . . . humani

Auct.: 3–4 Verg. georg. 1, 129 sq 12 Verg. Aen. 8, 327

1 belloque B est] et HM exulet H, -ltet, *pr. t eras.*, M
2 iactabit D¹ V¹; iactatus HM; agitauit *coni. Br contra numerum*
3 uirum D¹ addit B¹, *corr.* B² 4 praedaritque? H^{ar} M^{ar}
5 insaeuit B^{ar}; inseruit HMS² 6 essent *om.* HM uenati D¹
7 uera R ii R, hii P, hi *cet.* fidelis P^{ac}, fedeles R
dei HM persequuntur D¹ V¹ 8 aduersos M 9–10 Iuppiter . . .
iustitiam] ad exp. delendamque iust- iupp- f. R 9 fecerat B
10 efferasse] effer- B; et feras et R acuisse] seuisse HM
11 traditur HMR 12 tum] cum HM; et Verg. rabies] ratio HM
et *s.l.* B³ 13 religione dei B 14 intercedit KS 15 diremptum
edd.; -remtum BR, -reptum DVPHM, -remptus KS; *cf. epit.* 54, 6
est BKS, *om. cet.* foedus . . . tum *om.* P 16 conserere] inferre
HM ex] de R humana VD (*ut uid.*) 17 compare P
18 malo R 19 contemptum B¹, *corr.* B³ non *post* enim *om.* HM

participabant alios quibus aliquid affluebat, sed aliena quoque
 rapiebant in priuatum lucrum trahentes omnia, et quae antea in
 usus omnium etiam singuli laborabant, in paucorum domos con-
 ferebantur. ut enim seruitio ceteros subiugarent, in primis ne-
 cessaria uitae subducere et colligere coeperunt eaque firmiter
 conclusa seruare, ut beneficia caelestia facerent sua, non propter
 humanitatem, quae nulla in eis erat, sed ut omnia cupiditatis et
 auaritiae instrumenta corraderent. leges etiam sibi iustitiae
 nomine iniquissimas iniustissimasque sanxerunt, quibus rapinas
 et auaritiam suam contra uim multitudinis tuerentur. tantum igitur
 auctoritate, quantum uiribus aut opibus aut malitia praeua-
 lebant. et quoniam nullum in iis uestigium iustitiae fuit, cuius
 officia sunt humanitas aequitas misericordia, iam superba et tu-
 mida inaequalitate gaudebant altioresque se ceteris hominibus
 satellitum comitatu et ferro et insigni ueste faciebant. hinc
 honores sibi et purpuras et fascēs inuenerunt, ut securium gla-
 diorumque terrore subniti quasi iure dominorum percussis ac
 pauentibus imperarent. in hac condicione humanam uitam rex

417

2

3

4

5

6

Epit.: 5, 6, 6] *cf.* 20, 12 nam . . . conderet

18-p. 458, 1 rex ille] Iuppiter; *cf.* 1, 10, 10-14

1 alios] hi HM affluebat *ex afl-* V² aliene M 2-3 ad (*pro in*)
 priuatum . . . laborabant *in mg. inf.* P² 3 omnium *edd., Br;* hominum
codd. (etiam P²), uix recte def. Win conferrebantur D^{ac} V^{ac}
 5 eoque P 7 eis, e *ex i?* m. l, R Br; his *cet., Win ft. recte; u. 5, 1, 28 et*
ind. form. 8 strumenta B¹, *corr.* B³ contraderent, *pr. t eras., H*
 sibi] sub B 9 nomine] n. munitas HM iustissimasque HM
 sanxerunt *ex sancse-* B²; *saxe-* D^{ac} V¹ rapinam P 11 aut opibus
post malitia s.l. B³ malitia] auaritiam HM 12 iis R, his *cet. (D*
deest) iustitiae uestigium HM 13 officio HM iam] tam P
 14 se *om.* DV 15 et ferro et] et f. B; efferro et P; f. et HM
 hic B¹, sic B² 16 honoras D¹; -rem HM et ante fascēs *s.l.* B³
 ut *ex et* B³ securum KS¹; -ri S² 17 terrores H^{ar} M
 18 inperabant HM

ille constituit, qui debellato ac fugato parente non regnum, sed
 impiam tyrannidem ui et hominibus armatis occupauit et aureum
 illud iustumque saeculum sustulit coegitque homines malos et
 impios fieri uel ex hoc ipso, quod eos auertit a deo ad se
 418 adorandum; quod terror insolentissimae potestatis expresserat. 5
 7 quis enim non metueret eum, quem arma cingebant, quem ferri
 et gladium fulgor insuetus circumdabat? aut cui parceret
 alieno, qui ne patri quidem suo pepercerat? quem uero metueret,
 qui Titanum robustam et excellentem uiribus gentem bello ui-
 8 cerat, occisione deleuerat? quid mirum si omnis multitudo 10
 insolito metu pressa in unius adulationem concesserat? hunc
 9 uenerabantur, huic honorem maximum deferebant. et quoniam
 mores ac uitia regis imitari genus obsequii iudicatur, abiecerunt
 omnes pietatem, ne exprobrare regi scelus uiderentur, si pie ui-
 10 uerent. sic adsidua imitatione corrupti diuinum fas reliquerunt 15
 et paulatim male uiuendi consuetudo mos factus est. nec iam
 quidquam ex antecedentis saeculi pio atque optimo statu mansit,
 sed explosa iustitia et ueritatem secum trahens reliquit homini-

Epit.: 5, 6, 10 explosa iustitia] *cf.* 54, 6

Test.: 9 Titanum . . . gentem] *cf.* Isid. orig. 9, 2, 134

2 impium M impiam . . . ui et] imperium tyrannidemque B
 uim HMS^{ar} ornatis HM 3 illum B¹ (*corr.* B³) VP
 coegit KS 4-5 auertis DV auertit . . . adorandum] a ueritate et a
 deo ad se ador- traduxit R; *cf.* Heck, 1972, 190 4 ad se *s.l.* P²
 6 cingebat R 7 et] et quem B 8 nec HM suo quidem B
 9 qui *s.l.* B² titanam BD² R et *om.* P uirtutibus BP
 10 occisione BP 11 unius] humus S adulatione B² (*ex*
-nem) HMKS cesserat *ex* conc- B² 12 ueraebantur DP^c, uerab-
 Dac V 13 imitaturi HM obsequi V (*D deest*) iudicabatur HMR
 abierunt HM 14 exprobare B¹, *corr.* B² regis B 15 relinquerunt
 fas, *pr. n eras., ord. lineolis rest., B* relinquerunt HM 16 uiuendi *ex*
-do P² mos factus] mox facta *ex* m. f. D² 18 explosa] -puls *ex*
 -plosa S² (*u. Br ad l.*); exemplo M et] ac B ueritate BHM^{ac}

bus errorem ignorantiam caecitatem. imprudenter igitur poetae, 11
 qui eam confugisse cecinerunt ad Iouis regnum. si enim saeculo
 quod uocant aureum iustitia in terra fuit, a Ioue utique pulsa est,
 qui aureum saeculum commutauit. saeculi autem commutatio 12
 5 et expulsio iustitiae nihil aliud ut dixi quam desertio diuinae
 religionis putanda est, quae sola efficit, ut homo hominem
 carum habeat eumque sibi fraternitatis uinculo sciat esse con-
 strictum, siquidem 'pater idem omnibus' deus est, ut dei patris- 419
 que communis beneficia cum iis qui non habent partiatur, nulli
 10 noceat, nullum premat, non forem claudat hospiti, non aurem
 precanti, sed sit 'largus beneficus liberalis'; quas 'regias esse
 laudes' Tullius existimauit. haec est profecto iustitia et hoc 13
 aureum saeculum, quod Ioue primum regnante corruptum, mox
 et ipso et omni eius progenie consecrata deorumque multorum
 15 suscepto cultu fuerat omne sublatum.

7. Sed deus ut parens indulgentissimus appropinquante 1
 ultimo tempore nuntium misit, qui uetus illud saeculum fuga-
 tamque iustitiam reduceret, ne humanum genus maximis et

Epit.: 5, 6, 11–13] 20, 1–3; *cf.* 54, 6 5, 7, 1–2] *cf.* 55, 1

5 ut dixi] *cf.* 5, 5, 2–3. 9–13

Auct.: 1 poetae] *u.* 5, 5, 9 8 Lucr. 2, 992; *cf. opif.* 19, 3
 11–12 Cic. Deiot. 26

2 qui *exp.* D eum B^{ac} M confugisse] ad caelum c. HM
 saeculum BR 3 uocat B iustitiae HM^{ar} itaque D
 5 expulsio] e. iouis B; -pulso D; pulsio P desertio] ser *in maiore*
ras. V²; -to M 7 eumque *ex* quemque B³ 8 pater idem] p. i. pater
 HM^{ar} ut] et R 9 cummunis V; -nia HM iis R, his *cet.*
 partiantur BHM^{ar} KS 10 noceant HM^{ac} fores BPKS; -re HM
 claudit V^{ac} aurum P¹, *corr.* P²; -reum M; auarus B 11 sit] si P
 liberabilis P 12 laude R est *om.* HM 13 regnantem KS^{ac}
 14–15 multorum ... fuerat *om.* B¹, *in mg. inf. signis* hd. *et* hs. *usa*
suppl. B³ 15 cultu (-to D) suscepto DV cultum KS^{ac}
 ablatum HM 17 *post* nuntium *s.l.* suum B³ uerus KS
 18 redduceret HM^{ar} humanus V^{ac}

- 2 perpetuis agigaretur erroribus. rediit ergo species illius aurei
temporis et reddita quidem terrae, sed paucis adsignata iustitia
est, quae nihil aliud est quam dei unici pia et religiosa cultura.
- 3 sed moueat aliquem fortasse, cur si haec sit iustitia, non omni
humano generi sit data nec in eam multitudo uniuersa consen- 5
serit. magnae hoc disputationis est, cur a deo, cum iustitiam
terrae daret, sit retenta diuersitas; quod et alio loco declarauit et
- 4 ubicumque opportune inciderit explicabitur. nunc designare id
breuissime satis est, uirtutem aut cerni non posse, nisi habeat
uita contraria, aut non esse perfectam, nisi exerceatur aduersis. 10
- 5 hanc enim deus bonorum ac malorum uoluit esse
distantiam, naturam,
420 ut qualitatem boni ex malo sciamus, item mali ex bono, nec
alterius ratio intellegi sublato altero potest. deus ergo *iustitiam*
reducturus non exclusit malum, ut ratio uirtutis constare posset. 15
- 6 quomodo enim patientia uim suam nomenque retineret, si nihil
esset quod pati cogeremur? quomodo laudem mereretur deuota
deo suo fides, nisi esset aliquis qui a deo uellet auertere? nam
ideo potentiores esse
iniustos permittit, uoluit iniustos, 20

7 alio loco] 3, 29, 3–10; cf. Heck, 1972, 49 sq.

2 tempore V terrae] terra est HM^{ac} 3 pia s.l. B³ religiosa et pia
HM 4 omnino KS 5 datum Pac ea HMKS 6 iustitia R
7 daret] redderet R Mo retenta] reperta H (-pp-) M declarauit R
9 ante aut 3–4 litt. eras. D 9–10 nisi . . . esse in mg. inf. V
10 est KS¹ aduersus B 11 haec B 12 distantiam] naturam R ex
retractatione; u. Heck, 1972, 190 13 ut] aut B^{ar} boni ex . . . mali
ex om. B¹, in mg. inf. cum signis hd. et hs. suppl. B³ sciant HM
idem B³ 14–15 iustitiam reducturus KSR tantum, ex retractatione?
u. Heck *ibid.* 180 15 non] nec M excludit Pac posset ex -sit B³
16 ante quomodo exp. et D retinet B¹, corr. B³ sic B^{ar}
17 esset om. KS 18 ni H aliquid P 19 ideo BP; et i. cet. ft.
recte; cf. Br ad l. potiores DV 20 iniustos permittit] uoluit i. R ex
retractatione; u. Heck l. c. 190

ut cogere ad malum possent, ideo plures, ut uirtus esset pretiosa,
 quod rara est. quod quidem ipsum Quintilianus egregie ac breui-
 ter ostendit in Capite obuoluto: ‘nam quae’ inquit ‘uirtus esset
 innocentia, nisi laudem raritas dedisset? uerum quia natura sic
 comparatum est, ut odium cupiditas ira in id quod incubuerunt
 agant caecos, supra hominem uidetur culpa uacare. alioquin si
 natura pares omnibus adfectus dedisset, pietas nihil erat.’ hoc
 quam uerum sit, docet necessitas ipsa rationis. si enim uirtus est
 malis ac uitiiis fortiter repugnare, apparet sine malo ac uitio nul-
 lam esse uirtutem. quam deus ut absolutam perfectamque red-
 deret, retinuit id quod erat ei contrarium, cum quo depugnare
 posset. agitata enim malis quantantibus stabilitatem capit et
 quanto frequenter impellitur, tanto firmiter roboratur. haec ni-
 mirum causa efficit, ut quamuis sit hominibus missa iustitia,
 tamen aureum saeculum non esse dicatur, quia malum non sus-
 tulit, ut retineret diuersitatem, quae sacramentum diuinae reli-
 gionis continet sola.

8. Qui ergo putant iustum esse neminem, ante oculos habent
 iustitiam, sed eam nolunt cernere. quid est enim, cur illam uel in

Auct.: 3–7 Quint. decl. frg. 6 Lehnert = inc. 2 Winterbottom (*uterque
 solum* nam . . . dedisset *Quint. tribuit; u. Lehnert ad l.*)

Test.: 12 § 9] *cf.* Lucif. moriend. 2 l. 56–58 Diercks

1 cogi P 2 quo P ipsum *ex -su* B² 3 obluto B¹, *corr.* B³
 nam quae (*a s.l.*) inquit *s.l.* B³ namque PKS^{ac} inquit] id quid HM
 (*eras.*) 4 innocentiae B³ (*ex -tia*) HM 5 id *om.* R; *ad* in id quod *cf.*
epit. 22, 1 incubuerint *recc., edd., prob. Br* 6 caecos] eos KS
 culpa] a c. B uagare D 7 natura *om.* HM pares] similem *ex*
similisest? m.l B adfectum B; -tibus VR (*D deest*) 8 rationes
 KS^{ac} 9 ac uitiiis *ex ait* his B³ ac uitio] aui- HM nullam] nihil B
 10 ut *s.l. m.l uel 2* B 11 ei contrarium *ras. ex etiam contraria et 2 litt.*
inc. B³ quod repugnare B^{ar} M^{ar} S¹ 13 nimirum] enim mirum P
 14 hominibus] in h. HM 15 quia] quam B¹, quas B², *corr.* B³
 non *s.l.* B³ 16 quam B¹ (*corr.* B³) HM sacramenta B¹, *corr.* B³
 17 continent B¹ (*corr.* B³) DV 19 noluit D¹ est *om.* HM
 illa B

- carminibus uel in omni sermone describant conquerentes eius
 2 absentiam, cum sit facillimum bonos esse, si uelint? quid uobis
 inanem iustitiam depingitis et optatis cadere de caelo tamquam
 in aliquo simulacro figuratam? ecce in conspectu uestro est;
 suscipite si potestis eamque in domicilio uestri pectoris collo- 5
 cate, nec difficile aut alienum a temporibus existimetis. estote
 aequi ac boni, et sequetur uos sua sponte iustitia quam quaeritis.
 deponite omnem malam cogitationem de cordibus uestris, et sta-
 tim uobis tempus illud aureum reuertetur; quod aliter consequi
 4 non potestis, quam si deum uerum colere coeperitis. uos autem 10
 manente cultu deorum iustitiam desideratis in terra, quod fieri
 nullo pacto potest. sed ne tum quidem potuit, cum putatis, quia
 nondum natis diis istis quos impie colitis necesse est unius dei
 cultum fuisse per terram, eius scilicet qui execratur malitiam
 exigitque bonitatem, cuius templum est non lapides aut lutum, 15
 sed homo ipse, qui figuram dei gestat; quod templum non auri et
 gemmarum donis corruptibilibus, sed aeternis uirtutum mune-
 5 ribus ornatur. discite igitur, si quid uobis reliquae mentis est,
 homines ideo malos et iniustos esse, quia dii coluntur, et ideo
 mala omnia rebus humanis cottidie ingrauescere, quia deus 20
 mundi huius effector et gubernator derelictus est, quia susceptae
 sunt contra quam fas est impiae religiones, postremo quia

422

2 esse] se P si *s.l.* P² 4-5 est si suscipite si, *pr.* si *del. m.2*, K
 5 pectoris *ex corporis* P 6 difficilem HM 7 aequi ac] *ec sic* R
 uos . . . quaeritis] sibi quem quaeritis (-tis *ex* -tes) R 8 malam *ex*
 -lum PM cogitationem] *cogam c.* R et *om.* R statim]
 confestim B *ft. recte (alias in Lact. non legitur)* 10 non *om.* R
 11 manete P culto HM doerum] dei iam HM 12 nec B
 tunc HM cum putatis] computastis P qui nondam B
 13 diis istis] deseritis B unius *ex in eius* B³ 14 per *s.l.* B³
 eius *in ras.* B³ 15 exigit P lapis HM lutum *ex aurum* B³
 16 templum] t. dei B 17 corruptilibus BVP (-bt-; D *deest*) R
 uirtutis B 18 discite KS¹ quis M 19 malos . . . ideo *om.* R
 20 cottidie B (*pr. t eras.*) R, *coti- cet.*; u. 5, 3, 5 21 huius mundi KS
 est *om.* R suscepta M 22 sint HM quam fas est] fas HM
 religionis R

ne coli quidem uel a paucis deum sinitis. quodsi solus deus 6
 coleretur, non essent dissensiones et bella, cum scirent homines
 unius se dei filios esse ideoque diuinae necessitudinis sacro et
 inuiolabili uinculo copulatos, nullae fierent insidiae, cum scirent
 5 cuiusmodi poenas deus animarum interfectoribus praepararet,
 qui clandestina scelera et ipsas etiam cogitationes peruidet, non
 essent fraudes et rapinae, si deo praecipiente didicissent et suo
 et paruo esse contenti, ut fragilibus et caducis solida et aeterna
 praeferrent, non essent adulteria et stupra et mulierum prosti- 7
 tutiones, si esset omnibus notum damnari a deo quidquid ap-
 10 petitur ultra generandi cupiditatem, nec feminam necessitas co-
 geret pudorem suum profanare, ut uictum sibi obscenissimum
 quaerat, cum et mares libidinem continerent et habentium pia et
 religiosa collatio non habentibus subueniret. non essent igitur, 8
 15 ut dixi, haec omnia in terris mala, si ab omnibus in legem dei
 coniuraretur, si ab uniuersis fierent quae unus noster populus
 operatur. quam beatus esset quamque aureus humanarum rerum
 status, si per totum orbem mansuetudo et pietas et pax et in-
 nocentia et aequitas et temperantia et fides moraretur! denique 9

Auct.: 7-8 et suo . . . contenti] *cf.* Cic. off. 1, 70

1 necloquidem D¹, nec-culi q. M a om. R initis DV
 solus *ex* -um B³ deus om. KS 2 coletur D^{ac} et] t *in ras.* m.2 P
 3 dei filios se B; d. s. f. R filius D^{ac} Pac necessitudine K^{ac}
 4 inuiolabili P copulatis R insidie cum scirent *s.l.* P²
 5 dei HM praepararent H (ra *s.l.*) M; -rarit R 6 clandestina B¹,
corr. B³; clandestinata S praeuidet DV 7 et] nec HM
 rapina HM 7-8 et suo et paruo] et s. H; et s. p. MKR; et et (*hoc*
eras.) s. p. S 8 essent B HMR *Mo, Win haud recte, quia ex anteced.*
didicissent ortum ut] et ut P et ante aeterna om. KS
 9 praeferrentur HM 10 sic K S^{ar} esset] e. et P 11 feminas HM
 13 quaerant HM cum om. HM 14 non habentibus om. HM
 non essent igitur] nec e. mutua B; n. e. om. HM 15 hominibus Var
 lege H M K S 16 coniurarent B¹, *corr.* B³ 17 quamquam M
 19 et ante aequitas om. B

ad regendos homines non opus esset tam multis et tam uariis
 423 legibus, cum ad perfectam innocentiam dei lex una sufficeret,
 neque carceribus neque gladiis praesidium neque terrore poena-
 rum, cum praeceptorum caelestium salubritas humanis pectori-
 10 bus infusa ultro ad iustitiae opera homines erudiret. nunc 5
 autem mali sunt ignoratione recti ac boni. quod quidem Cicero
 uidit. disputans enim de legibus ‘sicut una’ inquit ‘eademque
 natura mundus omnibus partibus inter se congruentibus cohaeret
 ac nititur, sic omnes homines inter se natura confusi prauitate
 dissentiant neque se intellegunt esse consanguineos et subiectos 10
 omnes sub unam eandemque tutelam. quod si teneretur, deorum
 11 profecto uitam homines uiuerent.’ uniuersa igitur mala, quibus
 humanum genus se ipsum inuicem conficit, iniustus atque im-
 pius deorum cultus induxit. nec enim poterant retinere pietatem
 qui communem omnium patrem deum tamquam prodigi ac re- 15
 belles liberi abnegassent.

Auct.: 7–12 Cic. leg. frg. 2 Ziegler–Görler = 3 Powell (*post 1, 33 ins. Ziegler, sed u. Görler in addendis ad p. 36, 2*)

1 esset *om.* B¹, *s.l.* est B², *corr.* B³; essent R tam uariis] tantis HM
 3 praesidium neque] -dumque B; -dium n. D^{ac} Pac K neque *om.* R
 terrores HM 4 cum *s.l.* B praeceptorem Pac; -tarum R
 5 infuso M ad *om.* B operam *ex* -ra B² erueret DV
 6 quo P; quam M 7 disputans enim] ualide d. HM eaque B;
 eademque V; eadem quae M; eadem KS 8 coherere HM
 9 ac *om.* HM homines *om.* R se natura] sanatura D¹ V
 confusi] coniuncti Ziegler, Powell; *trad. seruat Görler* 11 omnis
 DVKS una B (*ex* unam) PHMS² (*ex* unā) R^{ac} eademque B (*ex*
 eand-) HMS² (*ex* eand-) R tutela B (*ex* -am) PHMS² (*ex* -lā)
 si teneretur] sit fen- R deorum] a (*s.l. m.2*) deo B 12 uitam] u.
 beatam B; uita PHMS 13 ipsum se HM iniustos BHM
 inpios BH (*imp*-) M 14 indixit KS poterat D¹ VHM
 15 commune P prodigi ac *codd. (nisi quod prodigia R)*; perfidi ac *Br*
cl. 1, 10, 3, 5, 9, 11. al., sed de filio prodigo sec. Luc. 15, 11–32 (prae-
sertim 15, 13. 30) iam egit Tert. pudic. 9, 8–11. al.; u. ipsum Br ad l. et
Thes. X 2, 1611, 65–68 16 libere *ex* -ri B²

9. Nonnumquam tamen sentiunt se malos esse et ueterum
 saeculorum statum laudant et de suis moribus meritisque coniec-
 tant abesse iustitiam, quam obuersantem oculis suis non tantum
 non suscipiunt nec agnoscunt, uerum etiam uiolenter oderunt et
 5 persequuntur et exterminare contendunt. fingamus hanc inter-
 rim non esse iustitiam quam nos sequimur. quomodo si illa
 uenerit quam ueram putant, eam recipient? qui laniant et occi-
 dunt eos, quos et ipsi fatentur imitatores esse iustorum, quia
 bona operentur et iusta, cum si tantummodo malos occiderent,
 10 digni essent ad quos iustitia non ueniret, cui nulla fuit alia causa
 linquendi terram quam humani cruoris effusio. quanto magis,
 cum pios interficiant et ipsos iustitiae sectatores pro hostibus
 ducant, immo uero plus quam pro hostibus? quibus utique, cum
 15 parcitur uictis et est locus inter arma clementiae, aut si adeo
 saeuiri placuit, nihil plus in eos fit quam ut occidantur uel in
 seruitutem abducantur. hoc uero inenarrabile est quod fit ad-
 uersus eos qui male facere nesciunt, et nulli nocentiores haben-

Epit.: 5, 9, 3–10] 47, 3–5 (*quaedam ex 5, I, 1–9*) 3] 47, 3 idemque
 ... habet 4 ... innocentes] 47, 4 ... meretur

Test.: 15–18 parcitur ... aduersus] Lucif. moriend. 3 l. 11–14 Diercks

2 saecularium *ex* -lorum B² et *om.* P moribus] honor- *ex* oner- B²
 3 abesse] tabesse P; obesse KS obseruantem V^{ac} 4 suspiciunt B
 5 persequuntur V^{ac} fingamus *ex* digna- B² 5–6 interim hanc, *om.*
 non, HM 7 eam *om.* PM recipient D^{ac}; precipient V^{ar}
 8 ante eos *s.l.* in D² esse *ex* esset, *deinde fere* 8 *litt. eras.* M
 9 operarentur V cum] cum hii *ex* cur ii B² tantum B; -ntomodo R
 occiderint DV 11 liquendi HMS¹, relinquin- R humana R
 12 sectatoribus P hostiis R 13 pro *om.* DV quibus *om.* HMR;
 qui, bus *eras.*, B cum] et B 14 ferro *om.* P et ante igni *om.* R
 15 inter] et i. P; interra M clementia HM 16 seuiri *ex* seuiri
 B³ H (saeu-); -re D eos *ex* deo B³; eo HM 16–17 uel ...
 abducantur *om.* P 18 qui *ex* quia B³ male facere] *fa in ras., antea*
eras. q P

tur quam qui sunt ex omnibus innocentes. audent igitur homines
improbissimi iustitiae facere mentionem, qui feras immanitate
uincunt, qui placidissimum dei gregem uastant

425

‘lupi ceu

raptores atra in nebula, quos improba uentris
exegit caecos rabies.’

5

- 5 uerum hos non uentris, sed cordis rabies efferauit nec atra in
nebula, sed aperta praedatione grassantur nec eos umquam con-
scientia scelerum reuocat, ne sanctum ac pium nomen iustitiae
ore illo uiolent, quod cruore innocentium tamquam rictus bes- 10
tiarum madet. huius tanti et tam pertinacis odii quam potissi-
mum causam esse dicamus? utrumne ‘ueritas odium parit’, ut ait
poeta quasi diuino spiritu instinctus, an erubescunt coram iustis
et bonis esse nequam, an potius utrumque? nam et ueritas ideo
semper inuisa est, quod is qui peccat uult habere liberum pec- 15
candi locum nec aliter se putat male factorum uoluptate securius
perfrui posse, quam si nemo sit cui delicta non placeant. ergo
tamquam scelerum et malitiae suae testes extirpare funditus ni-
tuntur et tollere grauesque sibi putant, tamquam uita eorum co-
arguatur. cur enim sint aliqui intempestiue boni, qui corruptis 20
moribus publicis conuicium bene uiuendo faciant? cur non

Epit.: 5, 9, 6 . . . dicamus] 47, 4 quae . . . est causa 6 utrumne . . . 7
coarguantur] 47, 5 ut . . . peccare

Auct.: 4–6 Verg. Aen. 2, 355–357 12 Ter. Andr. 68

1 audeant M 2 facere] ferreae P inmanitatem Bar 5 raptos P¹,
corr. P² quas P¹, corr. P² 6 exigit B¹, corr. B³ 8 praedicatione
DV 9 ne] nec M iustitia R 10 uiolento HM rictu HM; ritus
BP 11 madent ex -et B² et] ac R 12 causam om. HM
13 an] sane R 14 utrumque ex uir- P et om. R ideo] odio KS
semper ideo HM 15 is] his MKS post qui eras. in V
17 sit] esse possit HM placeat R 18 tamquam] quasi HM
nitundur DV 19 grauesque] -s quos BD² (ex -sque); -s qui HM
uitam P 20 aliquid D^{ac} intempestiue . . . qui om. R
quo V^{ac} 21 conuicium P; uitium B; conuictum HM faciunt M^{ac}

omnes sint aequae mali rapaces impudici adulteri periuri cupidi
 fraudulentum? quin potius auferantur quibus coram male uiuere
 pudet, qui peccantium frontem etsi non uerbis, quia tacent, ta-
 men ipso uitae genere dissimili feriunt et uerberant. castigare
 5 enim uidetur quicumque dissentit. nec est magnopere miran- 9
 dum, si aduersus homines ista fiunt, cum aduersus ipsum deum
 propter eandem causam insurrexerit etiam populus in spe con- 426
 stitutus nec dei nescius, sequiturque iustos eadem necessitas
 quae ipsum iustitiae uiolauit auctorem. uexant ergo et exqui- 10
 sitis poenarum generibus excruciant parumque habent interfi-
 cere quos oderunt, nisi etiam crudelitas corporibus inludat.
 si qui autem doloris uel mortis metu uel suapte perfidia caeleste 11
 sacramentum deseruerint et ad funesta sacrificia consenserint,
 eos laudant et honoribus mactant, ut eorum exemplo ceteros
 15 incilient. qui autem magni aestimauerint fidem cultoresque se 12
 dei non abnegauerint, in eos uero totis carnificinae suae uiribus,
 ueluti sanguinem sitiunt, incumbunt et desperatos uocant, quia

Epit.: 5, 9, 10] 47, 5 . . . lacerant

Test.: 9–17 uexant . . . incumbunt] Lucif. moriend. 3 l. 58–62 Diercks

Codd.: 12 a mortis incipit G p. 91 fere tota lecta; hinc extant BG DV
 P HM KS R

2 aut ferantur HM^{ac} 3 qui tacet B¹, corr. B² 4 ipso] in i. P
 genere ex -ri B² 7 insurrexerunt Bar etiam om. B in om. B
 constitutus ex -secutus ut uid. B³; -tos M^{ac} 8 iustas easdem ex -tos
 ead- D² 9 uexanter Pac 10 poenarum s.l. B³ habentes, s s.l.
 m.2, B 11 corporis Pac 12 quis MR dolores P
 metum P suapte] p exp., r s.l. D²; ante a s.l. e P; sua BGR Mo, Win
 perfidia] alt. i exp. D; -diae HM 13 ad s.l. B², om. G
 conserint HM 14 laudent R 15 incilient B¹ (corr. B²) GPP^c (e
 ex i) magnam aestimauerunt G cultores se KS¹ (-res esse se
 m. rec.) 15–16 se dei non] eorum B 16 abnegauerunt Bac Vac
 uero om. P, exp. S totos R carnificinae Bac V 17 sanguine R
 sitint sic G et om. R desperatos B qua P

corpori suo minime parcut, quasi quidquam desperatius esse
 possit quam torquere ac dilaniare eum quem scias esse innocen-
 13 tem. adeo nec pudor ullus apud eos superest, a quibus abest
 omnis humanitas, et retorquent in homines iustos conuicia sibi
 14 congruentia. impios enim uocant, ipsi scilicet pii et ab humano 5
 sanguine abhorrentes, cum si et actus suos considerent et illo-
 rum quos tamquam impios damnant, iam intellegant, quam men-
 daces sint et iis omnibus quae aduersus bonos aut dicunt aut
 426 15 faciunt digniores. non enim de nostro, sed ex illorum numero
 semper existunt qui uias obsideant armati, maria praedentur, uel 10
 si palam grassari non licuit, uenena clam temperent, qui uxores
 necent, ut dotes earum lucrentur, aut maritos, ut adulteris nu-
 bant, qui natos ex se pueros aut strangulent aut, si nimium pii
 16 fuerint, exponant, qui libidines incestas nec a filia nec sorore
 nec matre nec sacerdote contineant, qui aduersus ciues suos pa- 15
 triamque coniurent, qui nec culleum metuant, qui denique sa-

Epit.: 5, 9, 14] 49, 6 et dum ... nuncupant. 50, 4 ... sequuntur
 15–17] 54, 7. 9 ... uenditabant

Codd.: 15 in nec sa| desinit G p. 91, seq. p. 92 usque ad libidinibus
 maximam partem lecta; ceterum extant B DV P HM KS R

1 parcant R quidquam ex -icqu- B²; quiqu- G desperatus D¹
 2 dilaniare D, delan- P eum quem] -mque D^{ac} V esse om. P
 3–4 omnis humanitas abest HM 4 conuitia PM (con *eras.*) SR
 5 ipsi] ii si HM impii B (im *s.l. m.3*) P 6 suos om. P
 7 damnat B¹, corr. B² intellegent ex -gant B³; -gunt HM
 8 et] ex HM iis R, his *cet. (G inc.)* quae om. R
 aut dicunt ex audent B³, a[ud]ent G *spatio indice* 9 nostros G
 10 praehendentur H^{ar}; -dantur R 11 uenenum HM temperant R
 12 negent P; noc- M dotibus P ut *post* maritos] aut S^{ar} R
 adulteros D^{ac}; -riis M^{ar} 13 stringulent B¹ (corr. B²); stranguilent GR
 sii B^{ar} si nimium] simium K; si minus S 14 a *ante* filia *s.l.* D, om.
 BGVHM *ft. recte; cf. Heck, 1972, 176* sorore] a s. P
 15 matre] a m. P sacerdote] a s. P; socru D patriaque HM
 16 culleum] acull-, a *s.l. m.3*, B; cule- V^{ac}; ulleum P; ullum HM;
 eculeum R qui denique] quid enim P

- crilegia committant et deorum quos colunt templa despolient et,
 ut quae leuia sunt atque usitata dicamus, qui hereditates captent,
 testamenta supponant, iustos heredes uel auferant uel excludant,
 qui corpora sua libidinibus prostituunt, qui denique immemo- 17
 5 res, quid nati sint, cum feminis patientia certent, qui sanctissi-
 mam quoque corporis sui partem contra fas omne polluant ac
 profanent, qui uirilia sua ferro metant et, quod est sceleratius, ut
 sint religionis antistites, qui ne uitae quidem suae parcant, sed
 extinguendas publice animas suas uendant, qui si iudices sede-
 10 ant, aut immeritos perdant mercede corrupti aut noxios impune
 dimittant, qui caelum quoque ipsum ueneficiis appetant, tam-
 quam illorum malitiam terra non capiat, — haec, inquam, et his 18 428
 plura scelera utique ab iis fiunt qui deos colunt. quis inter haec
 tot et tanta iustitiae locus est? et ego de multis pauca collegi,
 15 non ut arguerem, sed ut ostenderem. qui uolet scire omnia, 19
 Senecae libros in manum sumat, qui morum uitiorumque pu-
 blicorum et descriptor uerissimus et accusator et insectator acer-
 rimus fuit. sed et Lucilius tenebrosam istam uitam circum- 20

Auct.: 16–18 Senecae . . . fuit] *cf.* Quint. inst. 10, 1, 129

1 et] ac HM templa quos colunt HM despolient BGHM
 1–2 ut et GR 2 ut quae] utque D (ut|que) PM¹; uterque KS^{ac}
 laeuia BG atque *om.* KS usitata] illis u. *ex u.* B²; usita V¹;
 uisitata H^{ar} hereditatis P capiant B¹, *corr.* B³ 3 testamenta] et
 t. HM 5 nati sunt V (*in ras.*) M patientiae R certant KS
 6 fas] has P omne *ex* -nium B³ polluant *ex* -lunt *m.2 et 3* B
 7 profanant B¹ (*corr.* B³) P qui] de eunucis qui HM
 metant *ex* -tunt? B³ 8 antestites D^{ac} V nec uitae suae quidem B
 9 publicae B^{ar} DR suas *om.* DV 12 malitia MKS¹
 13 plurima BHM iis R, his *cet.* 14 tot et] t. ac KS
 est *om.* HM et ego] ut (*eras.*) ergo B 15 non aut K
 16 sumat in manum B sumant V morum *ex* mir- B³; manum HM
 17 accusator et insectator R *Win sec. Heck 1972, 190 sq., dubitanter*
recepimus; acc- tantum cet., edd., Lausberg 1970, 13 ft. recte; ins-
tantum Br, Mo cl. Quint. 18 lucilius P circumscriptae PKS;
 -scribit HM

scripte breuiterque depinxit his uersibus:

‘nunc uero a mane ad noctem, festo atque profesto
totus item pariterque die populusque patresque
iactare indu foro se omnes, decedere nusquam,
uni se atque eidem studio omnes dedere et arti,
uerba dare ut caute possint, pugnare dolose;
blanditia certare, bonum simulare uirum se;
insidias facere, ut si hostes sint omnibus omnes.’

- 429 21 nostro autem populo quid horum potest obici, cuius omnis re-
22 ligio est sine scelere ac sine macula uiuere? cum igitur uideant 10
et se ac suos ea quae diximus gerere, nostros autem nihil aliud
operari nisi aequum et bonum, poterant, si quid saperent, ex hoc
intellegere et illos qui bonum faciunt pios esse et se impios qui
23 nefanda committunt. neque enim fieri potest ut, qui in omnibus
uitae suae actibus non errant, in ipsa summa errent, hoc est in 15
24 religione, quae rerum omnium caput est. impietas enim sus-
cepta in eo quod est summum per cetera uniuersa sequeretur.

Auct.: 2–8 Lucil. 1228–1234 Marx

Codd.: 1 a |s|ibus] incipit G p. 97, in qua usque ad nusquam perpaucal
uidentur (nulla uar. l. certa); ceterum extant B DV P HM KS R

1 breuiter B^{ac}; et breuiterque HM uerbis BPKS 2 a mane
BKSR; a mani DV Br, Marx, alii edd. Lucil.; amem P; ament HM;
cf. Thes. VIII 276, 70 – 277, 17 festo ex fert B³ atque profesto om.
HM 2–3 profesto . . . populosque om. B¹, in mg. inf. suppl., repet.
adque, signis hd et ·hs· usa B³ 3 pariterque die] -ter quidem R
dies DVHM populosque HM patresquae B^{ar}; -trisque HM
4 iacturae B indi ex -du B³; -do P foro se R, foros HM; -rum se
B ft. recte; -rus se P, -rus set DV; -ry se K, -ri se S omne Pac
4–5 nusquam . . . dedere om. M onusquam R 5 idem DHKS
5–6 dedere . . . caute] dedaretater|queauadereutcautae B¹, dedaretar-
tier|queuadere ut c. B², dederet ex dedaret B³ 6 dolosa B; dolo HM
7 blanditiae M; -diri KS 8 si in ras. B³, eras. M 11 et om. B Br;
cf. Hofmann–Szantyr 516 ac] et H ea quae] eamque KS
genere KS 13 esse ex se B² et se om. P 15 errant B¹ (corr.
B²) D^{ac} 17 sequeretur] quaereretur B; se sequitur P

aeque fieri non potest, ut ipsi qui errant in omni uita, non et in religione fallantur, quoniam pietas in summo regulam tenens tenorem suum seruaret in ceteris. ita fit, ut in utraque parte de condicione rerum quae geruntur qualis sit summa ipsa noscatur.

5 10. Operae pretium est cognoscere illorum pietatem, ut ex 1
iis quae clementer ac pie faciunt possit intellegi, qualia sint quae 2
ab iis contra iura pietatis geruntur. ac ne quem uidear incle- 3
menter incessere, aliquam mihi personam poeticam sumam,
quae sit uel maximum pietatis exemplum. apud Maronem rex 3
10 ille,

‘quo iustior alter
nec pietate fuit nec bello maior et armis’,
quae nobis documenta iustitiae protulit?

15 ‘uinxerat et post terga manus, quos mitteret umbris 430
inferias, caeso sparsurus sanguine flammās.’
quid potest hac pietate clementius quam mortuis humanas uic- 4

Auct.: 11–12 Verg. Aen. 1, 544 sq. 14–15 ibid. 11, 81 sq.

Codd.: 6 a possit incipit G p. 98 paene tota lecta; hinc extant BG DV
P HM KS R

1 aequ[e] atquin B; eoque P; eaque HM ut . . . errant in om. P; qui e.
ut ipsi in DV 2 relegione DV 3 seruat P fit] fuit HM
utrasque partes HM 4 quas ex quae D² gerunt DV
nascatur H^{ac} 5 operae, a s.l. m.2, B, -re cet. illarum B
pietate HM 6 iis R, his cet. piaie KS sunt HM
7 iis R, his cet. iure P ne quem] neque KS quam B^{ac}
uidear ex -am B²; uider sic R inclementer om. R 8 incessere]
laccessere, la ex in? m.2, antea s.l. m.3 arguere et, B, lac- G; arguere V
(D deest); i. atque a re HM summam P 14 uinxerant HM^{ar}
posterga GDVHM ut Verg. cod. γ, St 243 quas B¹ (corr. B²) G
15 caesos BGP sparsuros BG ut plurimi codd. Verg. saec. IX
16 potest] p. esse P recc., edd. quid., sed cf. 3, 27, 4 et St 243 sq.
hac] ac MKS¹ post pietate lac. stat. Br (alii alia temptauerant);
quam del. Hm, St 244, Mo, sed hac pietate abl. modi intellexit Buen ad
l.; cf. Heck, 1977, 369 mortuus HM humanas om. R

- timas immolare et ignem cruore hominum tamquam oleo pas-
 5 cere? sed fortasse hoc non ipsius uitium fuerit, sed poetae, qui
 illum 'insignem pietate uirum' insigni scelere foedauerit. ubi est
 igitur, o poeta, pietas illa quam saepissime laudas? ecce 'pius
 Aeneas'

5

'Sulmone creatos

quattuor hic iuuenes, totidem quos educat Vfens,
 uiuentis rapit, inferias quos immolet umbris
 captiuoque rogi perfundat sanguine flammis.'

- 6 cur ergo dicebat eodem ipso tempore quo uinctos homines ad 10
 immolationem mittebat:

'equidem et uiuis concedere uellem',

- 431 7 cum uiuos quos habebat in potestate uice pecudum iuberet oc-
 cidi? sed haec, ut dixi, culpa non illius fuit, qui litteras fortasse
 non didicerat, sed tua; qui cum esses eruditus, ignorasti tamen 15
 quid esset pietas, et illud ipsum quod nefarie, quod detestabiliter
 fecit, pietatis esse officium credidisti; uidelicet ob hoc unum
 8 pius uocatur, quod patrem dilexit. quid quod 'bonus Aeneas

Auct.: 3 Verg. Aen. 1, 10 4 ibid. 1, 220. 305 *al.* 6-9 ibid.
 10, 517-520 12 ibid. 11, 111 18-p. 473, 1 ibid. 11, 106

Codd.: 16 in illut desinit G p. 98; hinc extant B DV P HM KS R

1 igne G cruorem HM^{ar} hominem V (D *inc.*) pascere]
 spargere P 2 uitio B¹ (et G ut uid.), corr. B³ 3 illum KSR, *om.*
cet., edd., Br; cf. Heck, 1972, 176 pietatem P insignia HM
 4 o KSR, *om. cet.; cf. 1, 18, 12* quem G laudes P^{ac}; uindicasti
 HM ecce] cum *ex* ecce ut uid. B², tum B³ 6 submone V^{ac} (D
inc.) KS 7 totidem *om.* P 7-8 educat . . . uiuentis] educatu fensui
 uentis V, educatu sensui ue- D 7 utens P^{ac} 8 rapit *bis, alt. eras., K;*
 rapiat HM 9 captiuosque B^{ar} G 10 uictos M homines *om.* HM
 11 mitteret ut uid. P^{ac} 12 equidem] et qu- B^{ar}; eo qu- P; equ- KS
 uiuus V^{ac} 13 habebant G pecudum uice P 14 ipsius B (G *non*
legitur); ullius H^{ac} 15 cumque, que *eras., B* essis, i *ex* e, B²
 16 et *s.l.* B³, *om.* G nefariae B^{ac} PKS 17 fecerit R
 unum *ex* unus? B³ 18 pius] per ius, e *exp.* D bonus] non b. HM

haud aspernanda precantis' trucidauit? adiuratus enim per eun-
 dem patrem et 'spes surgentis Iuli', nequaquam pepercit 'furiis
 accensus et ira'. quisquamne igitur hunc putet aliquid in se 9
 uirtutis habuisse, qui et furore tamquam stipula exarserit et ma-
 5 nium patris per quem rogabatur oblitus iram frenare non quie-
 rit? nullo igitur modo pius, qui non tantum non repugnantes, sed
 etiam precantes interemit. dicet hic aliquis: quae ergo aut ubi 10
 aut qualis est pietas? nimirum apud eos qui bella nesciunt, qui
 concordiam cum omnibus seruant, qui amici sunt etiam inimicis,
 10 qui omnes homines pro fratribus diligunt, qui cohibere iram
 sciunt omnemque animi furorem tranquilla moderatione lenire.
 quanta igitur caligo, quanta tenebrarum et errorum nubes homi- 11
 num pectora obduxit, qui cum se maxime pios putant, tum ma-
 xime fiunt impii? quanto enim religiosius terrenis istis simula-
 15 cris inseruiunt, tanto magis scelerati aduersus nomen uerae diui-
 nitatis existunt. itaque pro merito impietatis suae grauioribus 12
 malis saepe uexantur. quorum causam quia nesciunt, fortunae
 culpa omnis adscribitur, et locum inuenit Epicuri philosophia 432

Auct.: 2 Verg. Aen. 10, 524 2-3 ibid. 12, 946 18-p. 474, 2 Epicur.
 rat. sent. 1 ap. Lucr. 2, 646-651. Cic. nat. deor. 1, 45. *al.*; *cf.* 3, 17, 42

1 aut spernenda R precantes P ut Verg. cod. R et M m.2
 trucidauit Ita DV 2 spe B¹ (corr. B³) P; spem HM; per spes R¹ (*cf.*
testes Verg. ap. Geymonat), p. spem R² surgentes V^{ac} (D *inc.*); gentis
 HM iuli s.l. B² nequaquam B^{ar} HM 2-3 pepercit . . .
 quisquam (ne extat) om. R 2 furtis DV 3 iram H se uirtutis]
 seruit- KSR 4 furorem KS; -ror et H (& ex e?) M manum V^{ac} (D
inc.) M^{Kac}; manu H 5 uocabatur R ira HM 6 modo om. R
 non post tantum om. HMKSR repugnantes ex -tis B³
 7 precantis B¹ (corr. B²) D^{ac} V decet D¹ V quae] qui M
 9 omnibus] omni ui D¹ V qui om. V (D *inc.*) amicis K^{Sar}
 12 quanto M; quan S^{ac} errorem VP 13 pectore M
 14 fiant V^{ac} (D *inc.*) enim] ergo B religiosus DV; -sus M^{ac}
 15 uerae om. DV, uere PM 17 causa B¹ (corr. B³) HM
 fortunae] f. causa HM 18 omnis ex -nes B³ aduenit P¹, corr. P²

- nihil ad deos pertinere censentis nec gratia eos tangi nec ira moueri, quia et contemptores eorum saepe uideant beatos et
 13 cultores saepe miseros. quod eo fit quia, cum religiosi uideantur et natura boni, nihil tale creduntur mereri quale saepe patiuntur. consolantur se tamen accusatione fortunae nec sentiunt 5
 14 quod, si esset ulla, cultoribus suis numquam noceret. merito igitur huiusmodi pietatem poena consequitur et offensa diuinitas scelere hominum praue religiosorum graui eos infortunio mac-
 15 tat. qui licet sanctis moribus uiuant in summa fide atque innocentia, tamen quia deos colunt, quorum ritus impios ac profanos 10
 15 sunt. nec est difficile docere, cur deorum cultores boni et iusti esse non possint. quomodo enim sanguine abstinebunt qui colunt cruentos deos Martem atque Bellonam? quomodo aut
 16 parentibus parcent qui expulsorem patris sui Iouem aut natis ex 15
 se infantibus qui Saturnum? quomodo pudicitiam tuebuntur qui colunt deam nudam et adulteram et quasi apud deos prostitutam? quomodo se rapinis et fraudibus abstinebunt qui Mer-
 17 curii furta nouerunt docentis non fraudis esse decipere, sed as-
 20 tutiae? quomodo libidines coercebunt qui Iouem Herculem Liberum Apollinem ceterosque uenerantur, quorum adulteria et

433

1 ad eos R¹ censetis V^{ac} KS, -ntes P; -nti si HM (cons-); contes-
 tantis B 1-2 iram (m *eras*?) noueri R 2 contemptores D¹ V
 uidebant KS beatiores PR et cultores *om.* R¹, c. *tantum in*
mg. R² 4 bona V^{ac} quales D^{ac} 5 consolatur D¹
 accusatione] occasione HM nec *ex haec*? B³ 6 ultoribus HM
 numquam *om.* KS 7 hoc modo HM poenas B^{ar} diuinitatis
 HM^{ar} 8 eos *ex os* B³ infortunio D¹ 9 uiuat K^{ac}
 10 quia *bis, pr. eras.* H; qui ad S^{ac} 11 a *post* habet *in ras.* H
 et *s.l.* B³ a nomine *ex animi* et B³; a nomina R¹ 12 sint H
 cur *s.l.* B³ *ante boni exp.* quod B³ 14 bellonem D^{ac} Pac
 autem S 15 parcent] parent HMKS aut] ut P 16 se *s.l.* H
 17 deos] eos KS; eosdem (dem *ins. m.2*) deos R 18 rapinis] a r. R
 mercurii PKSR; -ri *cet., Br; cf. 1, 6, 3* 20 libidines *om.* R

supra in mares et feminas non tantum doctis nota sunt, sed
 exprimuntur etiam in theatris atque cantantur, ut sint omnibus
 notiora? possuntne inter haec iusti esse homines, qui etiamsi
 natura sint boni, ab ipsis tamen diis erudiantur ad iniustitiam? ad
 5 placandum enim deum quem colas iis rebus opus est, quibus
 illum gaudere ac delectari scias. sic fit, ut uitam colentium
 18 deus pro qualitate numinis sui formet, quoniam religiosissimus
 est cultus imitari.

11. His igitur hominibus qui deorum suorum moribus con-
 10 gruunt quia grauis est et acerba iustitia, eandem impietatem su-
 am, qua in ceteris rebus utuntur, aduersus iustos uiolenter exer-
 cent, nec immerito a prophetis 'bestiae' nominantur. praeclare
 itaque Marcus Tullius: 'etenim si nemo est,' inquit 'quin emori
 2 malit quam conuerti in aliquam figuram bestiae, quamuis homi-
 15 nis mentem sit habiturus, quanto est miserius in hominis figura
 animo esse efferato? mihi quidem tanto uidetur, quanto praesta-

Auct.: 12 bestiae] Ezech. 34, 25. 28 13-p. 476, 1 Cic. rep. 4, 1 =
 frg. dub. 4 Powell

Test.: 12 Lucif. moriend. 5 l. 27 sq. Diercks

1 et post mares] et in BHM feminasque *sub fine col. dext.*, q- *add.*
m.3, B dictis B 2 cantatur B¹ (*corr.* B²) KS; incantantur P¹, *corr.*
 P²; cantur H 3 possum ne, n *exp.*, D; possunt P etiam HM
 4 diis *ex* dii P² iustitiam D¹ VPKS 5 iis R¹, his R² *cet.*
 6 delectari] letari P sic *ex* sit P² uitia, *alt.* i *eras.*, B
 colentium] 1 *ex a m.1?* B 7 numinis R; nom- *cet.* (s. *s.l. m.2* D)
 9 his *codd.* nisi quod hic P; iis *edd.*, Br homines P 10 grauis . . .
 iustitia] grauem habent acerbamque iustitiam P acerua B¹ (*corr.*
 B²) D¹ V iustitiae D^{ac} V eademque HM^{ac}, eandemque M^{pc}
 impietate sua *ras.* *ex* -tem suam B 11 quia B^{ar} M^{ar}; quam R
 exerceant, a *s.l. m.2*, R 12 ne P a prophetis] pro factis B
 13 marcus R² (*cf.* 1, 6, 14. 3, 1, 10. *al.* 5, 16, 13), .m̄ DVP, .m̄ KSR¹;
om. B; meminit HM quin *om.* R mori P 15 sit *om.* D
 in *om.* R post in hominis *exp.* in homini D 16 esse *s.l.* P²; fuisse
 HM ferato, post esse *una* f, B; effrenato H (-enta-) M

- 3 bilior est animus corpore.' aspernantur utique corpora belua-
rum, quibus sunt ipsi saeuiores, sibique adeo placent, quod ho-
4 mines nati sint, quorum nihil nisi liniamenta et summam figu-
434 ram gerunt. nam quis Caucasus, quae India, quae Hyrcania tam
immanes, tam sanguinarias umquam bestias aluit? quoniam fe- 5
rarum omnium rabies usque ad uentris satietatem furit fameque
5 sedata protinus conquiescit. illa, illa est uera bestia, cuius una
iussione
 'funditur ater ubique cruor, crudelis ubique
 luctus, ubique paupor et plurima mortis imago.' 10
6 nemo huius tantae beluae immanitatem potest pro merito de-
scribere, quae uno loco recubans tamen per totum orbem ferreis
dentibus saeuuit et non tantum artus hominum dissipat, sed et
ossa ipsa comminuit et in cineres furit, ne qui extet sepulturae 15
locus, quasi uero id adfectent qui deum confitentur, ut ad eorum
7 sepulcra ueniat, ac non ut ipsi ad deum ueniant. quoniam illa
feritas, quae rabies, quae insania est lucem uiuis, terram mortuis

Auct.: 4-5 quis . . . aluit] *cf.* Verg. Aen. 4, 366 sq. 9 funditur . . .
cruor] *ibid.* 11, 646 9-10 crudelis . . . imago] *ibid.* 2, 368 sq.

Test.: 2-4 homines . . . gerunt] Lucif. moriend. 5 l. 30 sq. Diercks

1 animi KS¹ corpore KS; -ri *cet.* utique R, Heck, 1972, 185
n. 90; itaque *cet. ex* § 2, *edd., Br* 2 seueriores M¹; sequiores KS
sibi R 3 nisi *om.* KS lineamenta B^{ac} Br; *cf.* 2, 3, 8
summam *del., s.l.* solum R² 4 india quae *s.l.* B³; indiaeque M
5 tam *ante* sanguinarias] tamquam *ex* tamque M alui H
6 fuerit R^{ar} 7 illa illa DV *et ft.* R^{ar} (illa *post eras.* illa?); illa R^{pr} *cet.*
est *s.l.* K 9 ater] at KS 10 pauorque et HM; *cf. Schol. Veron. Aen.*
9, 402 11 tantae beluae] tandem bestiae HM 12 recubat B¹,
corr. B³ per . . . orbem] toto orbe, *deinde* per *eras.* B per *s.l.* H
13 artus] actus K¹ S dissipat B 14 ossa] exosa H (*et ft.* M^{ac})
furit] *post u l litt. eras.* K; fudit HM ne qui D (*sup. i litt. inc., ft.*
e) V (i *s.l. pro exp. e*) PHMKSR; ne quis, i *ex e m.l.* B *edd., Br*
16 ueniat M^{ac}; peruen- DV 17 feritas quae] ferit. acq; H, -tas.
atquae M terra R

denegasse? dico igitur nihil esse miserius iis hominibus, quos
 ministros furoris alieni, quos satellites impiae iussionis neces-
 sitas aut inuenit aut fecit. non enim honor ille aut prouectio 8
 dignitatis fuit, sed hominis damnatio ad carnificinam, dei uero
 5 ad poenam sempiternam. quae autem per totum orbem singuli 9
 gesserint, enarrare impossibile est. quis enim uoluminum nu-
 merus capiet tam infinita, tam uaria genera crudelitatis? accepta
 enim potestate pro suis moribus quisque saeuivit. alii prae 10 435
 nimia timiditate plus ausi sunt quam iuebatur, alii suo proprio
 10 aduersus iustos odio, quidam naturali mentis feritate, nonnulli,
 ut placerent et hoc officio uiam sibi ad altiora munirent; aliqui
 ad occidendum praecipites extiterunt, sicut unus in Phrygia, qui
 uniuersum populum cum ipso pariter conuenticulo concremauit.
 sed hic quanto saeuior, tanto clementior inuenitur. illud uero 11
 15 pessimum genus est cui clementiae species falsa blanditur, ille
 grauior, ille saeuior est carnifex qui neminem statuit occidere.
 itaque dici non potest huiusmodi iudices quanta et quam graua 12
 tormentorum genera excogitauerint, ut ad effectum propositi sui
 peruenirent. haec autem non tantum ideo faciunt, ut gloriari 13

Epit.: 5, 11, 13–17] 49, 4 at enim . . . 6 immittant

Test.: 14 § 11] *cf.* Lucif. moriend. 6 l. 22. 31 Diercks

1 denegare B; designasse KS dicet HM iis R, *om.* B, his *cet.*
 2 furoris *om.* M iussionis *ex* -nes B² 4 dignatis H, -nitas M
 hominis] h. prouecti R dei] dehinc R 5 autem *ex* aut B²
 6 cesserint D^{ac} V 7 capiet *s.l.* B³; -pit HM infini B¹, *corr.* B²
 8 moribus] prioribus *sic* DV saeuit, *pr.* i *eras.*, B; siuiuit HM¹
 prae nimia] praemia D¹ V; pro n. HM 9 iuebatur BPHM¹ R *Mo*,
Win (*uterque uertit sec.* -bantur); -bantur DVM² Br (*uariant edd. an-*
tea); iubeatur KS pro | prio *ex* | prio B² 10 aduersum DV natura
 alimentis R feritatem HM^{ac} 11 hoc *om.* HM uiam] u. iam
 HM aliqui] alii qui HM 13 conuenticulo HM^{ac} 15 species *in*
mg. inf. P² 16 grauior] g. est P 17 humodi B¹, *corr.* B² quanta
 huiusmodi iudices R quam] tam PH (*quam sup. fere 2 eras.*
litt. M²) 18 excogitauerunt V (D *deest*) 19 gloria KS

- possint nullum se innocentium peremisse – nam et ipse audiui aliquos gloriantes, quod administratio sua in hac parte fuerit incruenta –, sed et inuidiae causa, ne aut ipsi uincantur aut illi
 14 uirtutis suae gloriam consequantur. itaque in excogitandis poe-
 15 narum generibus nihil aliud quam uictoriam cogitant; sciunt
 16 enim certamen esse illud et pugnam. uidi ego in Bithynia
 praesidem gaudio mirabiliter elatum tamquam barbarorum gen-
 tem aliquam subegisset, quod unus, qui per biennium magna
 16 uirtute restiterat, postremo cedere uisus esset. contendunt igitur
 ut uincant et exquisitos dolores corporibus immittunt et nihil
 436 aliud euitant quam ut ne torti moriantur, quasi uero mors tan-
 tummodo beatos faciat ac non etiam tormenta quanto fuerint
 17 grauiora, tanto maiorem uirtutis gloriam pariant. illi autem
 pertinaci stultitia iubent curam tortis diligenter adhiberi, ut ad
 alios cruciatus membra renouentur et reparetur nouus sanguis ad
 15 poenam. quid tam pium, tam beneficum, tam humanum fieri
 18 potest? non curassent tam sollicite quos amarent. haec est
 deorum disciplina, ad haec opera cultores suos erudiunt, haec
 sacra desiderant. quin etiam sceleratissimi homicidae contra pi-
 19 os iura impia condiderunt. nam et constitutiones sacrilegae et
 20 disputationes iuris peritorum leguntur iniustae. Domitius de

Auct.: 21 Domitius Vlpianus; cf. *Liebs, HLL 4, 181* (§ 424 B 14 T 28)

Test.: 11–13 quasi . . . pariant] Lucif. moriend. 6 l. 32–34 Diercks

1 nam] tamen HM 3 et *om.* HM 4 poenarum *om.* HM
 5 uictoriam cogitant] m, git, n *in ras.* m.3 B 6 esse . . . et] illud esset
 HM illum B et] in R bythynia BV, bythin- M² R; bythiniam
 HM¹ 7 praeside HM¹ 9 gedere H^{ac} M^{ac}, cęd- KS
 esset] est B; est et R 10 et *om.* R exquisitas P 11 deuitant PKS
Br; uitant R 12 ac] hac R quanto] quae (*s.l.* B²; que M) q. BHM
 13 maioris BHM pariunt HM 14 adhibere HM 15 cruciatos
 B¹ (*corr.* B³) PM^{ac} paretur DV; irepar- R 17 *post* quos *s.l.*
 non B² 18 ad] si ad HM erudiuit KS 19 sacre D
 desiderant R quin *ex* quia B³ contra pios] -trarios DV
 20 iuriampia P¹, *corr.* P² 21 iure *ex* iuries P² domitium HM

officio proconsulis libro septimo rescripta principum nefaria collegit, ut doceret quibus poenis adfici oporteret eos qui se cultores dei confiterentur.

12. Quid iis facias, qui ius uocant carnificinas ueterum tyrannorum aduersus innocentes rabide saeuientium? et cum sint iniustitiae crudelitatisque doctores, iustos se tamen ac prudentes uideri uolunt, caeci et hebetes et rerum et ueritatis ignari. adeone uobis, o perditae mentes, inuisa iustitia est, ut eam summis sceleribus adaequetis? adeone apud uos perit innocentia, ut ne morte quidem simplici dignam iudicetis, sed supra omnia facinora habeatur nullum facinus admittere pectusque purum ab omni sceleris contagione praestare? et quoniam communiter cum deorum cultoribus loquimur, liceat per uos bene facere uobiscum; haec est enim lex nostra, hoc opus, haec religio. si uobis sapientes uidemur, imitamini, si stulti, contemnite aut etiam ridete, si libet; uobis enim stultitia nostra prodest. quid

Epit.: 5, 12, 1 et cum ... ignari] *cf.* 52, 9 stultos ... aequales 5, 12, 3 si uobis ... 4 amplectimur] 48, 10

Test.: 4 § 1] *cf.* Lucif. moriend. 6 l. 48–52 Diercks

Codd.: 10 a sed supra incipit G p. 37 usque ad § 4 stultitiam fere lecta; ceterum extant B DV P HM KS R

1 libris KS septimo *om.* D, VII· VPK, VII *et s.l. m.1?* tē (*i. e.* septem) S scripta R 2 doceret *ex dic-* B³ affici, a *ex e uel o*, B³; adoffici Har 3 confiterent P, -tent Mac 4 quod HKS iis PR, his BDVKS; uis HM faciant HM carnificinam *sic s.l.* B³ ueterum] et u. KS 5 rabidae Bar DVPSR, -des M saeuientium *om.* M *spatio relicto*; -uienum H¹, seuiunt *in mg.* H² sunt HM 6 crudelitatis Vac iustos *in mg.* V se] se esse P 7 et *post rerum*] ac HM *prob. Br* 8 perditae PKS; -tam HM^{ac} mentis B 9–10 apud ... ut ne] quo uos per innocentiam ne HM (*quo et per eras.*) 10 iudicatis HM 12 omne DV cogitatione KS 13 licet HM 14 est *om.* R 15 uobis *bis, alt. exp.*, P autem G 16 uobis] no- P Mo prodeest B (*G inc.*); *cf.* 5, 1, 12

laceratis? quid adfligitis? non inuidemus sapientiae uestrae;
 hanc stultitiam malumus, hanc amplectimur, hoc nobis credimus
 expedire, ut uos diligamus et in uos ipsos qui odistis omnia
 5 conferamus. est apud Ciceronem non abhorrens a uero locus in
 ea disputatione, quae habetur a Furio contra iustitiam. ‘quaero,’
 inquit ‘si duo sint, quorum alter optimus uir, aequissimus, sum-
 ma iustitia, singulari fide, alter insigni scelere et audacia, et si in
 eo sit errore ciuitas, ut bonum illum uirum sceleratum faci-
 nerosum nefarium putet, contra autem qui sit improbissimus,
 existimet esse summa probitate ac fide, proque hac opinione
 10 omnium ciuium bonus ille uir uexetur rapiatur, manus ei deni-
 que auferantur, effodiantur oculi, damnetur uinciatur uratur ex-
 terminetur egeat, postremo iure etiam optimo omnibus miser-
 rimus esse uideatur, contra autem ille improbus laudetur colatur,
 6 ab omnibus diligatur, omnes ad eum honores, omnia imperia,
 omnes opes, omnes denique copiae conferantur, uir denique
 438 optimus omnium existimatione et dignissimus omni fortuna
 15

Auct.: 5–p. 481, 2 Cic. rep. 3, 27 = 3, 13 Powell

Codd.: 13 a |netur egeat extat cod. Cic. 14 a colatur incipit G p. 38
 fere tota lecta; extant BG DV P HM KS R

3 qui odistis] quod istis KS 4 est] et R abhorrendus B; oberrans
 ex abhor- S² 5 quam HM¹ habeatur B a Furio om. P
 6 sunt HM post uir s.l. repet. alter B³ 7 insignis H^{ar} M
 et ante audacia om. KS 8 eos HM^{ar} ut om. HM
 facinorosum HMKS 9 autem ⟨eum⟩ Baiter (ed. Cic. 1865; cf. Halm,
 1861, ad l.), Br, edd. Cic., om. Mo, Win, qui subaudit anteced. uirum
 10 aestimet HM; existimetur Hm improbitate B^{ar} ac] et HM
 proque] proqua HM; -que S opinionem P 11 rapiatur uexetur
 5, 18, 9 rapietur HM ei denique] eidem quoque B; eidemque HM
 12 auferatur K¹ S uincatur H^{ac} uratur om. HM 13 miserrimus
 omnibus B 14 improbus in mg. V laudetur colatur] uidetur P
 15 diligatur om. HM 16 omnes denique codd. ex errore Lact. uel
 eius exemplaris, Mo, Win; o. undique cod. Cic., edd. Cic., Br copiae
 ... denique om. P uir om. G 17 dignissimus et HM
 fortuna] f. optima cod. Cic.; u. Win et Powell ad l.

- iudicetur – quis tandem erit tam demens qui dubitet, utrum se
esse malit?’ profecto quasi diuinaret, quae nobis mala et quo- 7
modo euentura essent propter iustitiam, hoc posuit exemplum.
haec enim populus noster patitur omnia errantium prauitate.
5 ecce in eo est errore ciuitas uel potius orbis ipse totus, ut bonos 8
et iustos uiros tamquam malos et impios persequatur excruciet
damnet occidat. nam quod ait ‘neminem esse tam dementem 9
qui dubitet, utrum se esse malit’, ille quidem ut is, qui contra
iustitiam disserebat, hoc sensit, malle sapientem malum esse
10 cum bona existimatione quam bonum cum mala. a nobis autem 10
absit haec amentia, ut falsum uero anteponamus. an boni nostri
qualitas ex populi pendeat erroribus quam ex conscientia nostra
et iudicio dei? aut aliqua nos felicitas inciet umquam, ut non
potius ueram bonitatem cum omni malo quam falsam cum omni
15 prosperitate malimus?
- ‘sua sibi habeant regna reges, suas diuitias diuites’, 11
ut loquitur Plautus, suam uero prudentiam prudentes. relinquunt
nobis stultitiam nostram, quam uel ex hoc apparet esse sapien-

Epit.: 5, 12, 10 ut non . . . malimus] 48, 11 ego . . . uiuere

Auct.: 16 Plaut. Curc. 178

Test.: 10 § 10] *cf.* Lucif. moriend. 7 l. 5–7 Diercks 17–18 relinquunt
. . . nostram] *ibid.* l. 10

Codd.: 18 in esse sa | *desinit* G p. 38; *hinc extant* B DV P HM KS R
1 quid | ubi putet B¹, *corr.* B² 3 proposuit HM 4 omnium HM
5 ecce] atque HM 6 malos et *om.* D (*spatio indice*) V
persequitur K¹ S¹ excruciet] et cr- H (-uti-) M 7 tam dementem]
post de 4–5 litt. eras. V; *tande dem-* HM^{ar} 8 dubitat Pac
ille *s.l.* S² quidem ut is *om.* HM his GKS 12 populi] p. potius
edd., Le (unde Mo falso contra Br), trad. def. Buen pendeuit G
13 illiciet umquam felicitas KS inliceat R 16 sibi sua *codd. Plaut.*
sibi *ex si* V habeat D^{ac} V regna habeant BG suas] sibi *codd.*
Plaut. 17 ut] et ut P loquimur B¹, *corr.* B² 18 appareret H

- 439 12 tiam, quod eam nobis inuident. quis enim stulto inuideat nisi
qui ipse sit stultissimus? illi autem non sunt adeo stulti, ut stultis
inuideant, sed ex eo quod accurate, quod sollicite persequuntur,
13 stultos non esse concedunt. cur enim tam crudeliter saeuiant
nisi quia metuunt, ne in dies inualescente iustitia cum diis suis 5
cariosis relinquantur? si ergo cultores deorum sapientes sunt et
nos stulti, quid metuant ne sapientes inliciantur a stultis?
- 1 13. Cum autem noster numerus semper de deorum cultori-
bus augeatur, numquam uero, ne in ipsa quidem persecutione
minuatur – quoniam peccare homines et inquinari sacrificio pos- 10
sunt, auerti autem non possunt a deo; ualet enim ui sua ueritas –,
quis est tandem tam excors tamque caecus, quin uideat in utra
2 sit parte sapientia? sed illi malitia et furore caecantur, ne
uideant, stultosque ⟨eos⟩ esse arbitrantur, quod cum habeant in
potestate supplicia uitare, cruciari tamen et emori malunt, cum 15
possint ex eo ipso peruidere non esse stultitiam, in quam tanta
hominum milia per orbem totum una et pari mente consentiant.
3 si enim feminae sexus infirmitate labuntur – nam interdum isti

1 quod] quam DVac; quia Vpc inuidiat D¹ V; -deant Kac Sac
2 sit ipse HM 3 accusare, *post r eras.* at? B 4 non] nos BS (*sup.*
exp. ñ *i. e.* non); nos *ante* non *uel alibi inserendum coni. Br neglecto B*
tam] nos tam *ex* notam M² 5 dies *ex* deo B³; d. si non HMar
inualescent K; -cat, at *ex 3 eras. litt.*, S² 6 cariosis KSR, *om.* P; na-
B¹ HM, gna- B²; nanosos appellauit quod doloribus (*sic*; odoribus
recc. ap. Buen) turis colantur nariosis DV sunt et] set K¹, sed S
7 metuunt HMR 8 cur, *s.l. m. rec.* alius cum, S autem noster]
auter R de *om.* B 9 in *s.l.* B³, *om.* R percutione D¹ V
10 inquinare K¹ 12 tandem] tam demens B; tamen DV
quin] qui non BPMKS 13 malitia et] malitiae, *deinde t eras.*, B
14 stultosque eos esse *scripsimus*; -tos quos esse B² R (*falso Br, unde*
-tosque eos Heck, 1972, 185 n. 90, Win); -tosque esse B¹ *cet., edd., Br,*
Mo arbitratur P quod *codd., Heck l. c., Win*; qui *edd., Br, Mo*
15–16 tamen . . . peruidere] t. uniuersi et mori malunt eum qui possit
ex eo ipso prouideri HM 15 et mori HMR 16 quam tanta] quanta
DV 18 delabuntur K¹ 18–p. 483, 1 stimulebrem HM

muliebre[m] aut anile[m] superstitionem uocant –, uiri certe sapi-
 unt. si pueri, si adulescentes improuidi sunt per aetatem, maturi
 certe ac senes habent stabile iudicium. si una ciuitas desipit, 4
 ceterae utique innumerabiles stultae esse non possunt. si una
 5 prouincia, una natio prudentia caret, ceteras omnes habere in- 440
 tellegentiam recti necesse est. cum uero ab ortu solis usque ad 5
 occasum lex diuina suscepta sit et omnis sexus, omnis aetas et
 gens et regio unis ac paribus animis deo seruiat, eadem sit ubi-
 que patientia, idem contemptus mortis, intellegere debuerant ali-
 10 quid in ea re esse rationis, quod non sine causa usque ad mortem
 defendatur, aliquid fundamenti ac soliditatis, quod eam religi-
 onem non tantum iniuriis et uexatione non soluat, sed augeat
 semper et faciat firmiorem. nam et in hoc quoque illorum 6
 malitia conuincitur, qui euertisse se funditus religionem dei opi-
 15 nantur, si homines inquinauerint, cum et deo satisfacere liceat et
 nullus sit tam malus dei cultor, quin data facultate ad placandum
 deum reuertatur et quidem deuotione maiore. peccati enim 7
 conscientia et metus poenae religiosiorem facit et semper multo
 8 firmior est fides, quam reponit paenitentia. si ergo ipsi cum

Epit.: 5, 13, 6–10] 49, 3 . . . 4 uoluntatem

2 adolescens P 3 desipiro K¹ S, -pian K² 4 cetera Pac M
 utique] u. in S; quoque P stulta M 5 notio K² S, notitio K¹
 prouidentia B¹ (*corr.* B³) P ceret D¹ V ceterae H, -ra M
 omnis DV 6 ortus R 7 omnis sexus *om.* R omnis aetas et] aetas
 (s. *s.l. m.3*) tantum B 8 regio unis] regi unitis KS paribus]
 similibus B deo seruiat *ex deseru-* B³ 9 patientia] *pr.* i. *s.l. m.3* B;
 sapientia HM 10 re] lege R non *s.l.* S² non sine] sic R
 11 aliquid] id quod HM religione P 12 saluat D
 13 et *om.* HM malitia illorum PKS 14 qui BDVPKSR, *def.*
Win; quae HM; quod *Br sec. Buen, ft. recte* opinatur HM
 16 tam] quam HM qui BKS 17 reuertatur] non r. BKS
 18 conscientiam HM pene KS semper] saepe HM
 multo] et m. P 19 paenitentia *ex -ium?* B; -am K^{ar} S^{ar}
 ipsi] sibi KS

deos sibi arbitrantur iratos, tamen donis et sacrificiis et odoribus placari eos credunt, quid est tandem cur deum nostrum tam immitem, tam implacabilem putent, ut uideatur is iam Christianus esse non posse, qui diis eorum coactus inuitusque libarit? nisi forte contaminatos semel putant animum translaturus, ut sua

- 9 sponte iam facere incipiant quod per tormenta fecerunt. quis id officium libens obeat quod ab iniuria coepit? quis cum uideat laterum suorum cicatrices, non magis oderit deos, propter quos aeterna poenarum insignia et impressas uisceribus suis notas gestet? ita fit, ut data diuinitus pace et qui fuerunt uniuersi redeant et alius propter miraculum uirtutis nouus populus accedat. nam cum uideat uulgus dilacerari homines uariis tormentorum generibus et inter fatigatos carnifices inuictam tenere patientiam, existimant, id quod res est, nec consensum tam multorum nec perseuerantiam morientium uanam esse nec ipsam patientiam sine deo cruciatus tantos posse superare. latrones et robusti corporis uiri eiusmodi lacerationes perferre non queunt, exclamant et gemitus edunt; uincuntur enim dolore, quia deest illis inspirata patientia. nostri autem, ut de uiris taceam, pueri et

Auct.: 16 §§ 12–14] *cf.* Min. Fel. 37, 3–5, *de exemplis* § 13 *Win ad l.*

1 deos] d. suos P tamen] cum HM 2 eos credunt] putant P qui S¹ 2–3 tamen immittem R 3 putant B¹, *corr.* B³; credant P is B H M K¹ S; his D V P K², iis R cristianus B^{ac} 4 liberauerit, er *exp.*, B; libauerit P 5 putant animum] p. animos B; animos ita p. P; putent a. H translaturus] posse transferri P 6–7 per . . . quod *om.* DV 6 id *s.l.* B³, *om.* P 7 subeat *ex sob-* P iuria D V H^{ac}, iniurio M^{ac}, inuria K^{ac} 9 suis *om.* P notas *om.* R 10 et *om.* DV fuerunt B¹ V^{pc} P H M R *edd.* (*subaudias* Christiani *sim.*); -rint V^{ac} D (*int inc.*) K S, *Le*; fugerunt B² *Fr et inde ut uid. Br* (*uoluitne* fuerunt? *cf. Heck, 2005, 58 et n. 12*) uniuersi] auersi *Le sec. recc. quosdam* 11 aliis B¹, *corr.* B³ 12 dilacerati K S¹, -ratos S² 14 existimat P; existimant H M¹ tam *om.* H M 15 morientium *om.* DV unam P 16 cruciatus *ex -tos* B³ K² posset, t *s.l. m.2, V*; sponte sua B 17 uiri *om.* R 19 inspiratio H M; inspirita R patientiae H M ut . . . pueri] pueri ut de u. t. pueri H M

- mulierculae tortores suos taciti uincunt et exprimere illis gemitum nec ignis potest. eant Romani et Mucio gloriantur aut
 13 Regulo, quorum alter necandum se hostibus tradidit, quod capitium puduit uiuere, alter ab hostibus deprehensus cum uideret
 5 mortem se uitare non posse, manum foco iniecit, ut pro facinore suo satisfaceret hosti quem uoluit occidere, eaque poena ueniam
 14 quam non meruerat accepit. ecce sexus infirmus et fragilis aetas dilacerari se toto corpore urique perpetitur non necessitate, quia licet uitare si uelint, sed uoluntate, quia confidunt deo.
 10 haec est uera uirtus, quam philosophi quoque gloriabundi non re, 15 442 sed uerbis inanibus iactant disserentes nihil esse tam congruens uiri sapientis grauitati atque constantiae quam nullis terroribus de sententia et proposito posse depelli, sed tanti esse cruciari et emori, ne fidem prodant, ne ab officio discedant, ne metu mortis
 15 aut dolore acerbo subactus aliquid faciat iniustum; nisi forte 16 delirare illis uidetur Flaccus in lyricis, cum dicit:
 'iustum et tenacem propositi uirum
 non ciuium ardor praua iubentium,

Auct.: 17–p. 486, 2 Hor. carm. 3, 3, 1–4

Test.: 8–14 dilacerari . . . emori] Lucif. moriend. 8 l. 9–13 Diercks

1 et . . . illis] quibus exprimere P 2 igni B^{ac} potes D¹ V
 3 reigulo H^{Mar} quod] et q. H^{Mar} 5 se mortem HM
 manu H^{Mac} 6 safaceret D¹ V hosti quem] hostemque B
 7 accipit DV infirmus ex -um B³; -mis H^{Mac}; infimus KS;
 femineus DV 8 dilacerare M perpetitur] repperitur DV
 non s.l. S², om. K 9 quia] i eras. B, qua HM si] se P
 uellint P¹, corr. P² deo] in deo P; de (s.l. m.2) deo S
 10 gloriabant H (deinde 2 litt. eras.) M rem DV 11 lactant R
 12 grauitate atque constantia HM 13 sententia et proposito] p. et s.
 HM; et om. KS, unde sententiae ex -ia S² tanto HM
 14 emori KSR Lucif.; mori cet. prodat ex -ant m.1 uel 2 B
 metum H 15 dolorem H (et M?) aceruo B¹ (corr. B³) D¹ V; -rbe
 KS subactu KS¹ nisi] ne R 16 diirare D; deliberare HM
 18 non ciuium] nuncium P prae ex -ua D² iuuentium
 VHMKS¹; uiue- ex inue- D²

non uultus instantis tyranni
mente quatit solida.'

- 17 quo nihil uerius dici potest, si hoc ad eos referatur qui nullos
cruciatus, nullam mortem recusant, ne a fide iustitiaque decli- 5
nent, qui non tyrannicas iussiones, non praesidium gladios tre-
munt, quominus ueram et solidam libertatem constanti mente
18 defendant, quae in hoc solo tuenda sapienti est. quis enim tam
insolens, tam elatus est qui me uetet oculos in caelum tollere,
qui imponat mihi necessitatem uel colendi quod nolim uel quod
443 19 uelim non colendi? quid iam nobis ulterius relinquetur, si etiam 10
hoc quod uoluntate fieri oportet libido extorquet aliena? nemo
istud efficiet, si quid nobis ad contemnendam mortem dolorem-
que uirtutis est. quam constantiam si tenemus, cur stulti iudi-
camur facientes ea quae philosophi laudant? recte igitur Seneca
20 incongruentiam hominibus obiectans ait: 'summa uirtus illis 15
uidetur magnus animus, et idem eum qui contemnit mortem pro

Auct.: 9–10 *cf.* Tert. apol. 24, 6 15–p. 487, 1 Sen. frg. 29 Haase; *cf.*
Lausberg, 1970, 193 sq.

Test.: 3–6 nullos . . . tremunt] Lucif. moriend. 8 l. 33–35 Diercks

Codd.: 7 a | dant quae incipit G p. 83 *paene tota lecta; hinc extant* BG
DV P HM KS R

1 uultis M¹ stantis HM; infandi B tyrannorum B
2 mentem quatit solidam BDKSR *Mo; u. Win ad l.* 3 quo] qua *ex*
quam? H; quia M nullus K^{ac} 4 iustitiae quae HM^{ar}
7 in] mihi *ex me m.1 uel* 2 B sola KS sapienti R; -tia *cet.*
8 insolens tam] -nsestam *sic* G me uetet] metu et HM¹; metet KS¹,
uetet S² uetet *ex -tat* B³ 9–10 quod nolim . . . colendi *om.* P
9 nolim] uelim *ex uolim* D² 10 relinquitur Pac HM *Br, Mo (D inc.)*
11 hoc *om.* BG quo P uoluntati G; -tem HM; uolunt P
extorqueat R *Br, Mo, Win contra numerum* 12 efficiat HM
contemnendam *ex -dum* B³ 13 tenemus] exhibemus t. R, *unde ten-*
et *ex- Heck, 1972, 185 n. 90 (dubitanter), Win* iudicemur BG
14 facientes, c *eras.*, P 15 obiectantibus HM illius HM
16 magnis D^{ac} idem] ideo BG contemnet BG

furioso habent, quod est utique summae peruersitatis.’ sed hi 21
 uanarum religionum cultores eadem stultitia id obiciunt qua
 uerum deum non intellegunt; quos Sibylla Erythraea κωφοὺς et
 ἀνοήτους uocat, surdos scilicet et excordes, qui nec audiant
 5 diuina nec sentiant, sed terram digitis suis imaginatam metuant
 et adorent.

14. Quae uero causa sit, ut eos qui sapientes sunt stultos 1
 putent, magna ratio est – nec enim frustra falluntur –; quae nobis
 diligenter est explicanda, ut errores suos tandem si fieri possit
 10 agnoscant. iustitia suapte natura speciem quandam stultitiae 2
 habet, quod ego et diuinis et humanis testimoniis confirmare
 possum. sed nihil fortasse apud istos agamus, nisi eos de suis
 doceamus auctoribus non posse quemquam iustum esse, quod
 est coniunctum cum uera sapientia, nisi idem stultus esse uide-
 15 atur. Carneades Academicae sectae philosophus – cuius in 3

Epit.: 5, 14, 3 – 16, 11] 50, 5 – 51, 5 5, 14, 3–5] 51, 8

Auct.: 3–4 cf. Orac. Sib. 8, 397 15 §§ 3–5] Cic. rep. 3, 9

Codd.: 12 in fortasse desinit G p. 83, seq. p. 84, in qua usque ad § 3
 qui nescit pauca leguntur; ceterum extant B DV P HM KS R

1 futuroso Bar summum KS; -me R prauitatis BG
 hii PR; illi | G; mihi HM 2 religionum] r[e]rum, alt. r inc., G (antea
 non plus quam 7–8 litt. euan.) cultores ex colit- B³ id obiciunt
 om. KS quia HM; quo S^{ac} 3 deum uerum M quos PKSR, om.
 G; quod B (post paenult. lin. col. m.3) DVHM erythrea sibylla in
 ult. lin. uacua B³, eadem ft. G (legitur | erit et sib?) κιοιφους B;
 κ. . . . ἀνοήτους spatio relicto om. G et] εc V (D inc.)
 4 ανοητοιc P; ανεcθητους B; ανοcιους R; ἄναυδοι codd. Sib.
 uocat ex -ant P² et om. HM¹ KS audiunt B¹ (corr. B²) K^{ac} S (G
 inc.) 5 imaginatam ex ema-? B²; -ta GHM¹ 5–6 metuunt et
 adorant HM 7 uera BGM¹ sapientes ex -tis B² 8 quae] quam
 H; que a ex qua M² 9 potest HM 10 suapte natura] s[ue?]te-
 neaturet B¹, suaque n. B³ quadam HM¹ 11 ego et] ego ex HM
 humanis] inanis G 12 de] ex HM 13 quem P 14 cum om. P
 15 carneades academicae B (ult. c in ras. m.3) DVKS, -neacadem- P,
 -neadem- R; c. academiae HM sectae s.l. B³ in s.l. B³

- disserendo quae uis fuerit, quae eloquentia, quod acumen, qui nescit ipsum, ex praedicatione Ciceronis intellegit aut Lucilii, apud quem disserens Neptunus de re difficillima ostendit non posse id explicari, ‘non Carneaden si ipsum Orcus remittat’ –, is cum legatus ab Atheniensibus Romam missus esset, disputauit 5
 4 tunc oratoribus. sed idem disputationem suam postridie contraria disputatione subuertit et iustitiam quam pridie laudauerat sustulit, non quidem philosophi grauitate, cuius firma et stabilis debet esse sententia, sed quasi oratorio exercitii genere in utram- 10
 5 que partem disserendi. quod ille facere solebat, ut alios quidlibet adferentes posset refutare. eam disputationem, qua iustitia euertitur, apud Ciceronem Lucius Furius recordatur, credo quoniam de re publica disserebat, ut defensionem laudationem- 15
 445 que eius induceret, sine qua putabat regi non posse rem publicam. Carneades autem ut Aristotelen refelleret ac Platonem iustitiae patronos, prima illa disputatione collegit ea omnia quae
 6 pro iustitia dicebantur, ut posset illa, sicut fecit, euertere. erat

Epit.: 5, 14, 5 Aristotelen . . . patronos] 50, 5 . . . uirtutem

Auct.: 4 Lucil. 31 Marx; cf. *Win ad l. n. 1036*

Codd.: 17 ab | nia quae incipit G p. 69 usque ad § 7 qui primam magnam partem lecta; ceterum extant B DV P HM KS R

2 nos | cit Pac intellegit B¹, corr. B³ lucili P, -cillii R
 4 explicari ex -re B³ non carneaden (-dem HM) si BDVHMR; nec si c. (-dē KS) PKS dimittat B is om. R; ipse ex -sum M²
 5 disputabit B¹, corr. B³; -tatu it sic ex -tatu id P 6 dei? Bar censoribus HM 7 postridie BDV 8 pridem B 9 quidem] tamen PKS firma et] prudentiae HM 10 esse debet KS exercitio generi HM 11 quidquidlibet P; quodl- HMKS; quil- R 12 adferentes BPKSR (aff- KS) Mo, Win cl. 5, 16, 2. 17, 6; adser- DVHM Br; u. Win ad l. possit D eam] eadem BP; et in HM 13 lucilius Bar; ·l- HMR 16 ut om. DV, s.l. P² aristotelem H (te s.l. m.2) M (-til-), -lē KS ac] et B 17 patronos] platonos R colligit R 18 ille HM; illam Br cl. anteced. iustitia euertitur

enim facillimum iustitiam radices non habentem labefactare,
quia tum nulla in terra fuit, ut quid esset aut qualis a philosophis
cerneretur. atque utinam tot ac tales uiri quantum eloquentiae, 7
quantum animi, tantum etiam scientiae ad implendam defensio-
nem summae uirtutis habuissent, cuius origo in religione, ratio
in aequitate est! sed ii qui primam illam partem nescierunt, ne
secundam quidem tenere potuerunt. uolo autem prius circum- 8
scripte ac breuiter quid sit ostendere, ut intellegatur philosophos
ignorasse iustitiam nec id quod minime nouerant potuisse de-
fendere. iustitia quamuis omnes simul uirtutes amplectatur, 9
tamen duae sunt omnium principales quae ab ea diuelli separa-
rique non possunt, pietas et aequitas. nam fides temperantia pro-
bitas innocentia integritas et cetera eiusmodi uel natura uel in-
stitutis parentum possunt esse in iis hominibus qui iustitiam ne-
sciunt, sicuti semper fuerunt. nam Romani ueteres, qui iustitia 10
gloriarī solebant, his utique uirtutibus gloriabantur quae, ut dixi,
proficisci a iustitia possunt et ab ipso fonte secerni. pietas uero 11 446
et aequitas quasi uenae sunt eius, his enim duobus fontibus
constat tota iustitia. sed caput eius et origo in illo primo est, in

Epit.: 5, 14, 11] *cf.* 51, 1 . . . obtemperare

Codd.: 19 a sed incipit G p. 70 tota lecta; extant BGDVP HM KSR
1 labefactare] -ri P; labentem l. B; l. ut diceret an (*ex quo* hanc M²)
habentem laborare HM 2 tum *om.* KS ut *s.l.* P², *om.* R
qualis a] quod non HM 3 quantum eloquentiae *om.* P; quamquam e.
H (quantum *sup.* 6–7 *eras. litt.* M²) 4 quantumque (q. m.2?) animi B
scientiae *om.* P 5 summa HM¹ habuisset HM 6 sed *om.* M;
prae esset H ii R, hii GP, hi *cet.* primum HM partem illam P
parte K ne] nec et B (*idem in G uidit Br*) 7 secundam *ex -dum* P²
poterunt HM prius *ex praes?* B³ circumscribtae B^{ar} R, -ptae P,
-ptę KS 9 iustitia HM nec *om.* HM 10 iustitiam P¹, *corr.* P²
omnis B simul omnes PKS 11 tamen] amen D¹ V (*sup.* a *ras.*)
14 possent, e *ex u?*, B iis R, his BPHMKS; hisdem DV
iustiam DV 15 fuerunt] nescierunt P nam Romani] r. autem P
iustitiam KS 16 gloriaturi P his] iusti DV; iis *edd.*, *Br*
18 enim] eius DV 19 illo *om.* G in *post est*] et in R

- secundo uis omnis ac ratio. pietas autem nihil aliud est quam dei
 notio, sicut Trismegistus uerissime definiuit, ut alio loco dixi-
 12 mus. si ergo pietas est cognoscere deum, cuius cognitionis
 haec summa est ut colas, ignorat utique iustitiam qui religionem
 dei non tenet. quomodo enim potest eam ipsam nosse qui unde 5
 13 oriatur ignorat? Plato quidem multa de uno deo locutus est, a
 quo ait constitutum esse mundum, sed nihil de religione; som-
 niauerat enim deum, non cognouerat. quodsi iustitiae defensio-
 nem uel ipse uel quilibet alius implere uoluisset, in primis de-
 orum religiones euertere debuit, quia contrariae sunt pietati. 10
 14 quod quidem Socrates quia facere temptauit, in carcerem con-
 iectus est, ut iam tunc appareret, quid esset futurum iis homi-
 nibus, qui iustitiam ueram defendere deoque singulari seruire
 15 coepissent. altera est iustitiae pars aequitas. aequitatem dico
 non utique bene iudicandi, quod et ipsum laudabile est in homi- 15
 ne iusto, sed se cum ceteris coaequandi, quam Cicero 'aequa-
 16 bilitatem' uocat. deus enim, qui homines et generat et inspirat,
 omnes aequos id est pares esse uoluit, eandem condicionem
 uiuendi omnibus posuit, omnes ad sapientiam genuit, omnibus
 immortalitatem spopondit; nemo a beneficiis eius caelestibus 20

Epit.: 5, 14, 12] *cf.* 51, 1 nescierunt . . . tenuerunt 16–18] 50, 6

2 alio loco] 2, 15, 6

Auct.: 2 Trismegistus] CH IV 110 (frg. 10) 16 Cicero] de orat.
 1, 188. off. 1, 88. *al.;* *cf.* *Win ad l.*

Codd.: 20 in eius desinit G p. 70; hinc extant B DV P HM KS R

1 omni sacratio PKS^{ar} (ac eras.) 2 definiuit in scribendo ex -nit B;
 difi- D 5 enim ex eum P ipsam om. PKS 6 multa om. KS
 est om. P 7 religiones |, nes euan., R somniauertat H^{ar} M^{ar}
 8 quodsi] quia si B defensione HM 9–10 deorum religiones]
 regiones deorum HM¹ (relig- M²) 11 carcere HM 12 est om. HM
 post ut eras. de H iis R, om. B, his G cet. 13 seruire om. KS
 14 pars iustitiae HM 16 aequalitatem GV 17 et ante generat om.
 DVP, s.l. K spirat HM 19 omnesapientiam Pac

- segregatur. nam sicut omnibus unicum suum lumen aequaliter 17
 diuidit, emittit omnibus fontes, uictum subministrat, quietem 447
 somni dulcissimam tribuit, sic omnibus aequitatem uirtutemque
 largitur. nemo apud eum seruus est, nemo dominus. si enim
 5 cunctis idem pater est, aequo iure omnes liberi sumus. nemo 18
 deo pauper est nisi qui iustitia indiget, nemo diues nisi qui uir-
 tutibus plenus est, nemo denique egregius nisi qui bonus et in-
 nocens fuerit, nemo clarissimus nisi qui opera misericordiae lar-
 giter fecerit, nemo perfectissimus nisi qui omnes gradus uirtutis
 10 impleuerit. quare neque Romani neque Graeci iustitiam tenere 19
 potuerunt, quia dispare multis gradibus homines habuerunt, a
 pauperibus ad diuites, ab humilibus ad potentes, a priuatis de-
 nique usque ad regum sublimissimas potestates. ubi enim non 20
 sunt uniuersi pares, aequitas non est, et excludit inaequalitas
 15 ipsa iustitiam, cuius uis omnis in eo est, ut pares faciat eos qui
 ad huius uitae condicionem pari sorte uenerunt.
 15. Duobus igitur illis iustitiae fontibus immutatis omnis 1
 uirtus et omnis ueritas tollitur et ipsa iustitia remigrat in caelum.
 ideo non est uerum illud bonum a philosophis repertum, quia
 20 ignorabant uel unde oreretur uel quid efficeret; quod nullis aliis

Epit.: 5, 14, 19 . . . 15, 1 efficeret] 50, 7

Auct.: 5 cunctis . . . est] *cf.* Lucr. 2, 992 *et supra* 5, 6, 12

1 segregetur B¹, *corr.* B³ suum *om.* R lumen *ex nu-* B³
 2 diuidi HM¹ emittit] et e. R fontibus P¹, *corr.* P²
 suum minist[rat] D 3 somnii *ex -ni* P² 4 illum R si enim *om.* P
 6 iustitiam BR 7 qui *s.l.* B³ innocus *sic* B 8 operam BKSR
 9 perfectissimis Pac; -mus est KS 10 neque Romani *om.* R
 12 ad diuites ab humilibus *om.* R 13 rerum DV; regnum KS^{ar},
 regni S^{pr} non *om.* H 14 sint V¹ et *om.* BPHM
 15 ipsam KSR faciet P 16 pare R 17 duo P¹, *corr. m. rec.*
 18 et *ante* omnis *om.* B et *ante* ipsa *om.* R 19 illud uerum B
 illum V^{ac} (D *inc.*) post bonum *s.l.* quod V² filosofiis DV
 20 ignorabat B¹ (*corr.* B²) HM¹ K^{ac} oriretur, i *ex e m.2*, BDMR,
 -rir- *m.1* S effeceret R nullus V

- 2 praeterquam nostro populo reuelatum est. dicet aliquis: nonne
sunt apud uos alii pauperes, alii diuites, alii serui, alii domini?
nonne aliquid inter singulos interest? – nihil, nec alia causa est,
cur nobis inuicem fratrum nomen impertiamus, nisi quia pares
3 esse nos credimus. nam cum omnia humana non corpore, sed 5
448 spiritu metiamur, tametsi corporum sit diuersa condicio, nobis
tamen serui non sunt, sed eos et habemus et dicimus spiritu
4 fratres, religione conseruos. diuitiae quoque non faciunt insignes,
nisi quod possunt bonis operibus facere clariores. diuites
sunt enim non quia diuitias habent, sed quia utuntur illis ad 10
opera iustitiae, et qui pauperes uidentur, eo tamen diuites sunt,
5 quia et non egent et nihil concupiscunt. cum igitur et liberi
seruis et diuites pauperibus humilitate animi pares simus, apud
deum tamen uirtute discernimur; tanto quisque sublimior est
6 quanto iustior. si enim iustitia est parem se etiam minoribus 15
facere, quamquam hoc ipso praecellit, quod se inferioribus coae-
quauit, tamen si non tantum quasi parem, sed etiam quasi mi-
norem se gesserit, utique multo altiorem dignitatis gradum deo
7 iudice consequetur. nam profecto in hac uita saeculari quoniam 20
breuia et caduca sunt omnia, et praeferunt se alteris homines et
de dignitate contendunt, quo nihil foedius, nihil adrogantius,
nihil a sapientiae ratione submotius; rebus enim caelestibus

1 preter V, in D extat praeter| dicit B 3 nec] ne KS
aliqua R 4 impertiamus] in peritiam dei P¹, corr. P²; -mur R
6 men|[tiamur], n exp., D; metatur, post e 1-2 litt. eras., H; meti-
mur M tametsi] tamen si P corpore D 7 et post eos om. P
spiritu ex spiri B² 9 nisi ex num? B³ quos B¹ (corr. B³) D² (ex
-od) M² (sup. eras. litt.) 11 qui] quia V^{ar} (D inc.) H^M^{ar} R^{ac}
13 serui HM sumus DVHM 14 tamen] autem B
tanto] et t. KSR 15 iustior] i. est (exp. m.3) B patrem D^{ar} V
etiam] e. et B 16 facere] f. debet R; cf. Heck, 1972, 191
quam P hoc om. D praecellat P, -lleat KS 17 parem . . . quasi
om. DV 18 dignitas P¹, corr. P² 19 consequitur KS
20 omnia om. B alteris] a litteris B hominis P 21 foedius] est
f. P 22 a s.l. P, om. R sapientis DV; -ti PKS¹; -tium S²
submotus H^{ac} M

- contraria sunt ista uniuersa terrena. sicut enim 'sapientia hominum summa stultitia est apud deum', stultitia, ut docui, summa sapientia est, sic deo humilis et abiectus est qui fuerit conspicuus et sublimis in terra. nam ut taceam, quod haec praesentia terrae bona, quibus magnus honos tribuitur, uirtuti contraria sunt et uigorem mentis eneruant, quae tandem potest firma esse nobilitas, quae opes, quae potentia, cum possit deus reges quoque ipsos inferiores etiam infimis facere? et ideo consulens nobis deus inter diuina praecepta illud praecipue posuit: 'qui se extollit, humiliabitur, et qui se humiliat, exaltabitur.' cuius praecepti salubritas docet quod, qui se apud homines planum fecerit humilemque praebuerit, hic apud deum praecellens et insignis habetur. neque enim falsa est illa sententia quae apud Euripiden fertur in hunc modum:
- 15 'quae hic mala putantur, haec sunt in caelo bona.'
16. Exposui causam, cur philosophi nec inuenire iustitiam nec defendere potuerunt; nunc redeo ad id quod intenderam. Carneades ergo, quoniam erant infirma quae a philosophis adfe-

Epit.: 5, 16, 2–3] 51, 2; *cf.* 3 quod si . . . contendant

2 ut docui] 5, 12, 3–4. 7–13. 14, 1–2

Auct.: 1–2 I Cor. 3, 19 9–10 Matth. 23, 12 15 TrGF F 1118; *cf.* *Frgg. poet. Rom. ed. Blänsdorf, 1995, 379 sq.* 18 §§ 2–4] Cic. rep. 3, 21, *ap. Powell ad 3, 8 et 12*

1 ista] omnia uel HM sicuti HM 2 est . . . stultitia *om.* PR
summa *om.* B 3 est *om.* P si R et *om.* DV 4 hae P
5 terrae bona *ex* terrena B³; terra b. D^{ac} V; -rena b. D^{pc} honor DVP
(r? *ex* s?) uirtutis B P^{ac} 6 eneruat KS firma potest B
firma] summa HM 7 deos, d *eras. et exp.*, M; *om.* KS
reges *om.* M 8 infirmis D^{ac} KS; infirmos D^{pc} 10 humiliabitur R;
cf. Heck-Wlosok ad epit. 43, 2 cuius] quibus R 11 hominem HM
12 praecellens *ex* -les B³ 13 euripiden DVP (-pyd-), -dem B (-pyd-)
HMR, -dē KS 14 in *om.* P 17 potuerint *Hm*; *cf. epit. 14, 2. al.*
noncredeo P¹, *corr.* P² 18 adferebantur (aff- KSR) *codd., Mo, Win*
(*u. ad 5, 14, 4*); adser- *recc., edd., Br cl. 5, 17, 6*

- reban- tur, sumpsit audaciam refellendi, quia refelli posse intel-
 3 lexit. eius disputationis summa haec fuit: iura sibi homines pro
 utilitate sanxisse, scilicet uaria pro moribus, et apud eosdem pro
 temporibus saepe mutata, ius autem naturale esse nullum; om-
 nes et homines et alias animantes ad utilitates suas natura du- 5
 cente ferri; proinde aut nullam esse iustitiam aut, si sit aliqua,
 summam esse stultitiam, quoniam sibi noceret alienis commodis
 4 consulens. et inferebat haec argumenta: omnibus populis qui
 450 florerent imperio et Romanis quoque ipsis, qui totius orbis po-
 tirentur, si iusti uelint esse, hoc est si aliena restituant, ad casas 10
 5 esse redeundum et in egestate ac miseriis iacendum. tum omis-
 sis communibus ad propria ueniebat. 'bonus uir' inquit 'si ha-
 beat seruum fugitium uel domum insalubrem ac pestilentem,
 quae uitia solus sciat, et ideo proscribat ut uendat, utrumne pro-
 fitebitur fugitium <seruum> se uel pestilentem domum uendere 15
 6 an celabit emptorem? si profitebitur, bonus quidem, quia non
 fallit, sed tamen stultus iudicabitur, quia uel paruo uendet uel

Epit.: 5, 16, 4] 51, 3 . . . reuertentur 6] cf. 51, 5 si uolet . . . nocebit

Auct.: 11 §§ 5–11] Cic. rep. 3, 29–30 = 3, 15–16 Powell

1 post posse 1 litt. eras. B 2 dispositionis HM fuit om. R
 3 sanc|sisse B, -ncxi- D (c exp.) PM 3–4 et . . . temporibus s.l. P²
 4 omnis DVKS omnes et] -ne sed HM^{ac}, -nes tantum M^{pc}
 7 summa KS¹ stultitiam] iustitiam D 9 florent DV; flos erant B
 poterentur P¹ (corr. P²) HMR¹ 10 hoc est bis D (pr. del.) V (alt.
 exp.); om. P 11 et . . . iacendum om. P in egestate] necessitate
 DV tum omissis KSR; cum o. BD (o s.l.) VP; commi- HM
 12 ueniebant BD² (ā ex a) HM habeat] alt. a in ras. 2 litt. m.2 B
 13 fugitium B^{ac} H 14 sol|lus B^{ar} perscribat ex pros- B²
 15 seruum se dubitanter scripsimus seruum ante se excidisse rati;
 seruum tantum, se m.1, r m.1 uel 2, uū s.l. m.2, S; se tantum
 BDVHMR, sē sic K; utrumque om. P; se seruum Br ex recc. quibus-
 dam cl. anteced. habeat seruum et 5, 17, 32, deinde edd. Cic.; seruum,
 sed se post domum alii recc., edd., Buen cl. 5, 17, 32, unde numeri
 causa recipias <se> domum 16 profitebitur] p. emptorem fugitium
 esse P 17 fallit BHM uendet ante uel ex -dit B³

omnino non uendet; si celabit, erit quidem sapiens, quia rei con-
 sulet, sed idem malus, quia fallit. rursus si reperiatur aliquem qui
 orichalcum se putet uendere, cum sit illud aurum, aut plumbum,
 cum sit argentum, tacebitne, ut id paruo emat, an indicabit, ut
 5 magno? stultum plane uidetur malle magno.' unde intellegi
 8 uolebat et eum qui sit iustus ac bonus stultum esse et eum qui
 sapiens malum, et tamen sine perniciem fieri posse, ut sint homi-
 nes paupertate contenti. transcendebat ergo ad maiora, in qui-
 9 bus nemo posset sine periculo uitae iustus esse. dicebat enim:
 10 'nempe iustitia est hominem non occidere, alienum prorsus non
 10 attingere. quid ergo iustus faciet, si forte naufragium fecerit et
 aliquis imbecillior uiribus tabulam ceperit? nonne illum tabula
 deturbabit, ut ipse conscendat eaque nixus euadat, maxime cum
 sit nullus medio mari testis? si sapiens est, faciet; ipsi enim
 15 pereundum est, nisi fecerit; si autem mori maluerit quam manus
 inferre alteri, iam iustus ille, sed stultus est, qui uitae suae non

Epit.: 5, 16, 7] 51, 4 8] *cf.* 51, 3 quod si ... contendant. 5 ...
 damno est 9–11] 51, 5 quid? ... nocebit

Codd.: 5 a magno unde incipit G p. 51 maiorem partem lecta; hinc
 extant BG DV P HM KS R

1 celauit B^{ac} celabit erit] -lauerit P rei] sibi *ex rei?* B²
 2 qua B fallit HM rursus B repperiat BPHMR; u. 3, 8, 37
 3 orichalcum BR, -ica- D¹ V, -ichalch- P, -icalch- HM, auricalcum
 D² KS; *cf. epit.* 4 ut] aut P ema K, emāt, t *add. m.2*, S
 an *om.* P 5 stultum ... magno *in mg. inf.* P² uideatur HM
 6 et *post* uolebat *om.* KS; ut R et ... esse *bis, alt. exp.* V
 7 tamen ... perniciem *om.* P potest BG 8 transcendat B¹, *corr.* B³;
 -ced- H, tras- K^{ac} 9 posset *ex -se* P² 9–10 iustus ... nempe *om.* R
 10 nempe] p *in ras. m.3* B (G *inc.*) iustitiam B^{ar}; iusti HM
 11 ergo *ex* enim P² naufragium] *ante g 1 litt. eras., ū in ras. m.2* B
 (G *inc.*) faceret P¹, *corr.* P² 12 aliqui P inbecillior BG; u. *ind.*
form. 12–13 tabulam deturbauit R 14–15 faciet ... est *om.* R
 15 per eundem V manus *ex* malus B² 16 iam M (*deinde 2–3 litt.*
eras.) KS *Br*; iam non est BG; iam non *cet., Mo*; *cf. Heck, 1972, 199*
sed {idem} *Br contra numerum* est *om.* R

- 11 parcat, dum parcat alienae. item si acie suorum fusa hostes
insequi coeperint et iustus ille nactus fuerit aliquem saucium
equo insidentem, eine parcat, ut ipse occidatur, an deiciet ex
equo, ut ipse hostem possit effugere? quod si fecerit, sapiens,
sed idem malus, si non fecerit, iustus, sed idem stultus sit ne- 5
cesse est.' ita ergo iustitiam cum in duas partes diuississet
alteram ciuilem esse dicens, alteram naturalem, utramque sub-
uertit, quod illa ciuilis sapientia sit quidem, sed iustitia non sit,
naturalis autem illa iustitia sit quidem, sed non sit sapientia.
13 arguta haec plane ac uenenata sunt et quae Marcus Tullius non 10
potuerit refellere. nam cum faciat Laelium Furio respondentem
pro iustitiaque dicentem, inrefutata haec tamquam foueam prae-
tergressus est, ut uideatur idem Laelius non naturalem, quae in
crimen stultitiae uenerat, sed illam ciuilem defendisse iustitiam,
quam Furius sapientiam quidem esse concesserat, sed iniustam. 15
1 17. Quod ad praesentem disputationem pertinebat, ostendi
quomodo iustitia similitudinem stultitiae gerat, ut appareat non
sine causa decipi eos qui putant nostrae religionis homines

Epit.: 5, 16, 13 – 19, 1] 52, 1–10 5, 16, 13 . . . sunt] 52, 1 . . . sane

Auct.: 6 §§ 12–13] Cic. rep. 3, 31, *ap. Powell ad 3, 18*

Test.: 6–7 iustitiam . . . naturalem] *cf. Zeno 2, 1, 2*

Codd.: 10 in sapientia a[rguta] desinit G p. 51, ab haec seq. p. 52
usque ad uideatur lecta; ceterum extant B DV P HM KS R

1 parcat] -cet P fulsa Pac hostis ex -tes B²; ostes HM¹
2 nactus M^{pr} KS², -nct- BDVPHM^{ar} Br, nacijs R; natus S¹ (G non
legitur); u. 1, 10, 9 fuerint Pac 3 deiciat DV 7 alteram . . .
alteram] unam ciuilem et alteram R 10 plana Bac benenata G;
uenetata H Marcus] -m- KSR 12 inrefutata . . . foueam] sup. i. 2,
sup. t. 1 lineolae ordinis signa eras., foueam s.l. m.3, B 13 in crimen
ex incrementum B³ 14 euenerat, pr. e s.l. m.3, B 15 quam] q.
quidem, postea quidem seruato, HM sapientiam . . . esse] q. e. s. R
consenserat HM sed iniustam om. M iniustitiam Vac (D deest)
17 iustitiam V^{ar} (in D extat ius|) stultitiae similitudinem HM
generat R

- stultos esse, qui talia facere uideantur qualia ille proposuit.
 nunc maius a me exigi sentio, ut ostendam, quare iustitiam deus 2
 stultitiae specie conuolutam ex oculis hominum uoluerit auferre,
 si prius Furio respondero, quia parum plene respondit Laelius.
 5 qui profecto licet sapiens fuerit, ut uocabatur, patrocinari tamen
 uerae iustitiae nullo modo poterat, qui caput ipsum fontemque
 iustitiae non tenebat. nobis autem facilius est ista defensio, 3
 quibus caelesti beneficio familiaris est ac penitus nota iustitia
 quique illam non nomine, sed re nouimus. nam Plato et Aris- 4
 toteles honesta quidem uoluntate iustitiam defendere cupierunt
 effecissentque aliquid, si conatus eorum bonos, si eloquentiam,
 si uirtutem ingenii diuinarum quoque rerum doctrina iuuisset.
 itaque opus illorum inane atque inutile iacuit nec cuiquam homi- 5
 num persuadere potuerunt, ut eorum praescripto uiueret, quia
 15 fundamentum a caelo disciplina illa non habuit. nostrum opus 6 453
 certius sit necesse est, quos deus docuit. illi enim depingebant
 uerbis et imaginabantur iustitiam, quae in conspectu non erat,
 nec praesentibus exemplis confirmare poterant quae adferebant.
 responderi enim posset ab audientibus non posse ita uiui, sicut 7
 20 illi sua disputatione praescriberent, adeo ut nulli adhuc extiterint
 qui id genus uitae sequerentur. nos autem non uerbis modo, 8

Epit.: 5, 17, 3] 52, 1 sed . . . possumus 4-5] cf. 50, 5

2 deus *ex* deum B² 3 speciem B 4 plene *ex* plane B³
 5 fuerit *ex* -rat B³ 6 qui] quia DV *Br* fontemque] -m qui DV
 9 quique] qui *ex* que B³ 10 honeste H (*ex* -tae) M uoluntatem P
 cupiuerunt BP² (*ex* -ie-) HMKS 11 fecissentque B¹, *corr.* B³
 conatos D¹, *corr. m. rec.* 12 *post* uirtutem *s.l.* animi et B³
 iuuisset *ex* iussisset? B² 14 perscripto R uiuerent BHM
 15 a caelo] e c. B; ad caelos, d *s.l. m.2*, M 16 quod B^{ac} V
 doluit V¹ enim *om.* D 17 iustitiam *bis* P non erat *bis*, *alt. exp.* V
 18 adferebant B³ PKSR *Mo, Win*; *aufe-* B¹; *adse-* DVHM *Br*; cf.
 5, 14, 4. 16, 2 19 possit HM sicut] quemadmodum R *Win, ft.*
recte; u. Heck, 1972, 191 20 perscriberent B ut *om.* B
 21 qui id] quid B¹ (*corr.* B³) R; quid id P¹, *corr.* P² sequeretur B¹,
corr. B² modo uerbis PKS

- sed etiam exemplis ex uero petitis uera esse quae a nobis di-
 9 cuntur ostendimus. sensit igitur Carneades quae sit natura iusti-
 tiae, nisi quod parum alte perspexit stultitiam non esse; quam-
 quam intellegere mihi uideor qua mente id fecerit. non enim
 uere existimauit eum stultum esse qui iustus est, sed cum sciret 5
 non esse et rationem tamen cur ita uideretur non comprehen-
 deret, uoluit ostendere latere in abdito ueritatem, ut decretum
 disciplinae suae tueretur, cuius summa sententia est nihil percipi
 10 posse. uideamus ergo, utrumne iustitia foedus aliquod habere
 cum stultitia possit. 'iustus' inquit 'si aut equum saucio aut ta- 10
 bulam naufrago non ademerit, ut ipse animam suam liberet, stul-
 tus est.' primum omnium nego ullo modo fieri posse, ut ho-
 11 mini, qui quidem uere iustus sit, eiusmodi casus eueniat, quia
 iustus neque cuiquam nato inimicus est neque quidquam omnino
 12 appetit alienum. cur enim nauiget aut quid petat ex aliena terra, 15
 cui sufficit sua? cur autem belligeret ac se alienis furoribus mis-
 ceat, in cuius animo pax cum hominibus perpetua uersetur?

Auct.: 10–12 ex Cic. rep. 3, sed aliunde ac 5, 16, 10–11; u. Win ad l.;
 cf. Powell ad rep. 3 frg. inc. 4

Codd.: 12 a | tus est incipit A fol. II^r hac pag. usque ad § 21 nomen hic
 illic lituris adfecta; u. p. LXXV; hinc extant B DV PA HM KS R

1 sed etiam bis, alt. eras. S; exemplis bis, pr. eras. K uero] uestro S
 3 quod parum] quorum P¹, corr. P² patrum? B^{ar}; paruum HM
 alter P; alta KS; a te HMP^c (ex apte) respexit B; prosp- S
 stultitia B non del., deinde lac. stat. Br; cf. Heck, 1972, 197 n. 7
 est B quam B 5 uere om. B existimauerit Vac
 eum] e. uero B est sed] esset BH 6 et eras. B tamen om. B
 ita in mg. m.1 uel 2 S uideatur B 6–7 comprehendere uoluit, pr. u
 in ras. m.2, B 7 latere om. P 8 posse percipi HM
 9 aliquid B (-it) HM 10 equum B² P (q ex u) M² (sup. ras. 2–3 litt.),
 ecum R Br; aecum B¹, equū KS; cum DVH tabula R
 11 naufragio B^{ar} K (-go, o in ras. m.2 S) suam om. R
 12 nullo HM 13 sic] s (sic) R casus] causa A 14 iniquus P
 ne P 16 sufficit codd., def. St 245; -ciat Br belligeret ex -rat P²

scilicet peregrinis mercibus aut humano sanguine delectabitur, 13
 qui nec lucrum sciat appetere, cui sufficit uictus, et non modo
 ipse caedem facere, sed interesse facientibus ac spectare ducit
 nefas. sed omitto ista, quoniam fieri potest, ut uel inuitus ad
 5 haec subeunda cogatur. adeone ergo iustitiam, o Furi uel potius 14
 o Carneade, cuius est illa omnis oratio, tam inanem, tam su-
 peruacuam tamque contemptam deo putas, ut nihil possit nihil-
 que habeat in sese quod ad custodiam sui ualeat? sed uidelicet 15
 qui sacramentum hominis ignorant ideoque ad hanc temporalem
 10 uitam referunt omnia, quanta sit uis iustitiae scire non possunt.
 nam et cum de uirtute disputant, quamuis intellegant aerumnis 16
 ac miseriis esse plenissimam, tamen expetendam esse aiunt sua
 causa; eius enim praemia, quae sunt aeterna et immortalia, nullo
 modo uident. sic rebus omnibus ad hanc praesentem uitam re-
 15 latis uirtutem plane ad stultitiam redigunt, siquidem tantos huius
 uitae labores frustra et inaniter suscipit. sed haec alio loco 17
 plenius, interim de iustitia, ut coepimus; cuius tanta uis est, ut
 cum oculos in caelum sustulerit, a deo mereatur omnia. recte 18
 igitur Flaccus tantam esse dixit innocentiae uim, ut ad tutelam
 20 sui non egeat nec armis nec uiribus, quacumque iter fecerit:
 'integer uitae scelerisque purus

455

16 alio loco] 5, 18, 1–11

Auct.: 21–p. 500, 7 Hor. carm. 1, 22, 1–8

Codd.: 14 hinc fere coepisse uid. G p. 173, in qua nihil nisi § 20 fieri
 ... faciet legitur; ceterum extant B DV PA HM KS R

2 nec] c eras. B ne|plurum sic H sufficiat HM Br; u. § 12
 3 ac spectare] cs et re in ras. m.2 S; asp- K; ab sp- R 5 ergo] igitur P
 furii D^{ac} VPAR 6 carneadae R; -des DV 7 putas] p. esse R
 8 sesed B^{ar} ad om. P 9 quia BHM ignorat A
 10 referunt ex repe- B² quanta] et q. KSR uis] ius D
 12 tam R 13 immortali M 14 relati B 15 uirtute HM¹
 plane] sane HM siquid HM 16 aniter A^{ac} loco om. R
 20 ante sui exp. suam V uirtutibus HM 21 integra, deinde s eras.,
 B; interger H pura, a in ras. m.2, deinde s eras. B

non eget Mauris iaculis nec arcu
 nec uenenatis grauida sagittis,
 Fusce, pharetra,
 siue per Syrtis iter aestuosas
 siue facturus per inhospitalem
 Caucasum uel quae loca fabulosus
 lambit Hydaspes.'

5

- 19 non potest ergo fieri, quin hominem iustum inter discrimina
 tempestatum atque bellorum caelestis tutela custodiat ac non,
 etiamsi cum parricidis et nocentibus nauiget, aut malis quoque 10
 parcatur, ut una iusta et innocens anima liberetur, aut certe per-
 euntibus ceteris sola seruetur. sed concedamus posse fieri quod
 proponit philosophus. quid ergo iustus faciet, si nactus fuerit aut
 in equo saucium aut in tabula naufragum? non inuitus confiteor:
 21 morietur potius quam occidat. nec ideo tamen iustitia, quod est 15
 singulare hominis bonum, stultitiae nomen accipiet. quid enim
 melius, quid carius esse homini debet quam innocentia? quae
 utique tanto perfectior sit necesse est, quanto illam perduxeris
 ad extremum morique malueris, ne quid de innocentiae ratione
 456 22 minuatur. 'stultitia est' inquit 'alienae animae parcere cum 20

Auct.: 20–p. 501, 1 ex Cic. rep. 3; u. supra ad § 10 et Win ad l.

Codd.: 16 hinc fere coepit G p. 174, in qua nihil legi potest (cf. § 16);
 ceterum extant B DV PA HM KS R

1 egeat HM (aeg-) mauriis? Dar artu DV 3 fuscae HM; fuisse
 B; fugare R 4 syrtes P inter S 5 siue ex si B²
 6 quae ex que B²; quem KS fabulosa ex -lo S² 7 labitti B¹, corr.
 B²; ambit HM 9 caelestes P custodit K^{ac} 10 parricidiis Bar A
 11 pascatur B¹, corr. B³; pacc- DV et ... anima] a. et i. KS
 12 solus seruetur, tert. s.s.l. m.2, B 13 ego KS¹ nactus DVPA;
 natus KS¹; cf. 5, 16, 11 14 in equo] ne quod A (in aequo P)
 naufragium KS¹ 15 occidat B; -det cet. tamen om. B
 iustitiam Bar 16 singulare ex -ri B² hominis ex -ni B³; -nibus HM
 17 quae ex qua B³ 18 tanto s.l. B³ sit ex est B³ sup est m.2 dici,
 sed eras. B quanto] anto in ras. m.3 B perduxerit P¹ (corr.
 P²) HM 19 rationem A 20 muniatur V^{ac} (D deest)

perniciē suae.' num etiam pro amicitia perire stultum iudicabis?
 quid ergo illi familiares Pythagorei laudantur a uobis, quorum
 alter se tyranno uadem mortis pro altero dedit, alter ad praesti-
 tutum tempus, cum iam sponsor eius duceretur, praesentiam sui
 5 fecit eumque interuentu suo liberauit? quorum uirtus in tanta
 gloria non haberetur, quod alter pro amico, alter etiam pro fide
 mori uoluit, si stulti putarentur. denique ob hanc ipsam uirtu- 23
 tem tyrannus iis gratiam rettulit utrumque seruando et hominis
 crudelissimi natura mutata est. quin etiam deprecatus esse di-
 10 citur, ut se tertium in amicitiam reciperent, non utique tamquam
 stultos, sed tamquam bonos et sapientes uiros. itaque non uideo 24
 quare, cum pro amicitia et fide mori summa gloria computetur,
 non etiam pro innocentia perire sit homini gloriosum. ergo stul-
 tissimi sunt qui nobis crimini dant mori uelle pro deo, cum ipsi
 15 eum, qui pro homine mori uoluit, in caelum summis laudibus
 tollant. denique, ut concludam disputationem, non posse eun- 25
 dem iustum esse ac stultum, eundem sapientem et iniustum do-

Epit.: 5, 17, 25–27] 52, 3–5

Auct.: 2–10 illi . . . reciperent] *cf.* Val. Max. 4, 7 ext. 1

Codd.: 1 *ab* amicitia peri⁺ *ad* 5, 20, 12 etiam mimos *transsilit* P (*in mg. m. rec.* +hic plurima desunt); *hinc extant* B DV A HM KS R

1 perniciē B^{ac} VP (-iti-) M^{ac} R (par-); penitētiaē, *ult. e exp.*, D
 sua HM (*ex -ae*) R num] siū K, siue S amicitia] *post ia 1 litt.*
eras. M; amico ita R iudicabit V (D *inc.*) 2 spythagorei
 D (-yta-) V; -rae H (*pro t est p*) M (*t sup. eras. litt.*) 3 alter ad] alter
ex ad? S² praestitum A^{ac}; -stitit utrum HM^{ar} 4 praestantiam DV
 6 habetur R quod] cum DV 7 maluit HM ipsa KS¹
 uirtute S¹ 8 iis R, is DV, his *cet.* retulit DVMKS; *u. ind. form.*
 utramque HM¹ 9 qui R 11 sapientis R 13 homini sit B
 stultissimi sunt] -tissimis KS 14 crimina V^{ac} R (D *deest*)
 cum] qui AKS 15 uoluit mori DV 15–16 laudant tollant R
 17 iustum] sapientem R iustum . . . sapientem *om.* D (*spatio indi-*
ce) V eundemque AKS sapientem et iniustum] s. e. iustum A;
 insipientem et iustum R

cet ipsa ratio. qui enim stultus est, quid sit iustum ac bonum
 nescit et ideo semper peccat. ducitur enim quasi captivus a vitiis
 nec resistere ullo modo potest, quia caret uirtute, quam nescit.
 26 iustus autem ab omni se peccato abstinet, quod aliter facere non
 457 potest quam si habeat recti prauisque notitiam. rectum autem 5
 discernere a prauo quis potest nisi sapiens? ita fit, ut numquam
 possit iustus esse, qui stultus est, neque sapiens, qui fuerit in-
 27 iustus. quod si est uerissimum, manifestum est eum qui aut
 naufrago tabulam aut equum saucio non ademerit stultum non
 esse, quia haec facere peccatum est, a quo se sapiens abstinet. 10
 28 uideri tamen et ipse confiteor per hominum errorem ignorantium
 cuiusque rei proprietatem. itaque omnis haec quaestio non tam
 29 argumentis quam definitione dissoluitur. stultitia igitur est in
 factis dictisque per ignorantiam recti ac boni erratio. ergo stultus
 non est qui ne sibi quidem parcat, dum ne noceat alteri, quod est 15
 malum. quod quidem nobis et ratio et ueritas ipsa praescribit.
 30 in omnibus enim uidemus animalibus, quia sapientia carent,
 conciliatricem sui esse naturam. nocent igitur aliis, ut sibi pro-
 31 sint; nesciunt enim quia malum est nocere. homo uero quia
 scientiam boni ac mali habet, abstinet se a nocendo etiam cum 20
 incommodo suo, quod animal inrationale facere non potest, et
 ideo inter summas hominis uirtutes innocentia numeratur. qui-
 bus rebus apparet sapientissimum esse, qui mauult perire, ne

Epit.: 5, 17, 31–33] *cf.* 52, 2; *ad* innocentia *cf.* 55, 4

Test.: 1–3 qui . . . nescit] *cf.* Zeno 2, 1, 8

1 qui] quis R quit B; qui quid R 2 dicitur M¹ 4 omni Var
 non] numquam HM 5 quam si] nisi H 7 esse iustus AKS
 9 naufragio B^{ar} sauciato HM 12 itaque omnis] ita *tantum* KS
 13 igitur] ergo B 14 factis] ac *in ras. m.3* B dictisque *ex uic-* B³;
d. omnibus R erratio] *er in ras. m.3* B; -tior H, *post o 1 litt. eras.* M
 15–16 parcat . . . quidem *om.* DV 15 dum] dummodo HM
 16 perscribit B³ (*ex pros- uel pres-*) R 17 qui R sapientiam D^{ac}
 18 consiliatricem B sui] sibi A 19 uero] enim HM
 qui B^{ac} HM 20–21 cum in modo KS 23 ne *om.* M¹, *s.l.* quam M²

- noceat, ut id officium quo a mutis discernitur seruet. nam qui 32
uendentis errorem non redarguit, ut aurum paruo emat, aut qui
non profitetur fugitiuum seruum uel pestilentem se domum
uendere lucro et commodo suo consulens, non est ille sapiens, ut
5 Carneades uideri uolebat, sed callidus et astutus. calliditas 33
autem et astutia in mutis quoque animalibus sunt, uel cum in-
sidiuntur aliis et dolo capiunt, ut deuorent, uel cum insidias ali-
orum uario genere deludunt, sapientia uero in hominem solum 458
cadit. sapientia est enim intelligentia uel ad bonum rectumque 34
10 faciendum uel ad abstinenciam dictorum factorumque improbo-
rum. lucro autem numquam sapiens studet, quia bona haec ter-
rena contemnit, nec quemquam falli patitur, quia boni uiri of-
ficium est errores hominum corrigere eosque in uiam reducere,
siquidem socialis est hominis ac benefica natura, quo solo co-
15 gnationem cum deo habet.
18. Sed nimirum haec causa efficit, ut stultus esse uideatur 1
qui egere aut mori malit quam noceat uel eripiat aliquid alteri,
quod hominem morte deleri putant. ex qua persuasione omnes
cum uulgi tum etiam philosophorum nascuntur errores. si enim 2
20 post mortem nihil sumus, profecto stultissimi est hominis non
huic uitae consulere, ut sit quam diutina et commodis omnibus
plena. quod qui faciet, a iustitiae regula discedat necesse est. si 3

Epit.: 5, 18, 1-3] 52, 6-7

Test.: 19 §§ 2-3] *cf.* Lucif. moriend. 8 l. 63-71 Diercks

1 multis B^{ar} HM 2 errore HM¹ aurum *ex -ro* AM²
3 seruum] se s. HM; *cf.* 5, 16, 5 uel] aut B se *hic om.* HM
4 lucro *ex uero* B³ 6 astutias H^{ar} M^{ar} minutis M quoque]
quidem B 7 alii D ut *om.* D¹ V¹; *s.l.* ut *uel* et D², ut V²
insidia HM^{ac} 8 diludunt R¹ homine V¹ A 10 faciendum *om.*
KS ad *s.l.* V, *om.* HM abstinencia HM 12 falli patitur] -lit
potius HM 13 uiam] m *exp.* R 16 mirum A^{ac} esset, t *exp.?*, A
17 quia B mori *bis* R uel] aut A 18 quo R putent B
20 est *ex* esset B³, *om.* D (*post hominis s.l.*) V 21 diuturna R *Mo*
22 quod qui] quod si A; quodsi qui KS

autem superest homini uita melior et longior, quod et philosophorum magnorum argumentis et uatum responsis et prophetarum diuinis uocibus discimus, hanc praesentem cum bonis suis contemnere sapientis est, cuius omnis iactura immortalitate pensatur. apud Ciceronem idem ille iustitiae defensor Laelius 5
 ‘uult’ inquit ‘paene uirtus honorem nec est uirtutis ulla alia merces’. est plane et quidem uirtute dignissima, quam tu, Laeli, numquam poteras suspicari; nihil enim diuinarum noueras literarum. ‘quam tamen illa’ inquit ‘accipit facile, exigit non acerbē.’ erras uehementer, si putas ab homine praemium solui posse 10
 uirtuti, cum ipse alio loco uerissime dixeris: ‘huic tu uiro quas diuitias obicies? quae imperia? quae regna? qui ista putat humana, sua bona diuina iudicat.’ quis ergo te sapientem, Laeli, putet, cum ipse tibi loquere contraria et paulo post uirtuti adimas quae dedisti? sed uidelicet ignorantia ueri facit incertam laban- 15
 temque sententiam. deinde quid adiungis? ‘sed si aut ingrati uniuersi aut inuidi multi aut inimici potentes suis uirtutem praemiis spoliant,’ – o quam fragilem, quam inanem uirtutem in-

Auct.: 5 §§ 4–8] Cic. rep. 3, 40 = 3, 28. 29. 31 Powell; cf. Win ad l. n. 1122

Codd.: 18 ab fragilem quam (deinde 2 litt. eras.) ad § 14 catur (exp.) et si transsilit B¹; inanem . . . iudicatur in mg. inf. et sup. fol. 146^v / 147^r suppl. signis hd- et hs- usa B³; ceterum extant DV A HM KS R

1 longior] -re longior est HM 2 argumento A uatum] tantis u. B
 4 iactura] iac in ras. m.3 B mortalitate B¹, corr. B³; -tem S¹
 6 paene] poena et B; plane HM nec est om. R; necesse est HM^{ar},
 nec tantum M^{pr} ulla] illa ex u. R 7 et s.l. m.3 ut uid. B
 tute HM 8 post diuinarum del. rerum m. rec. A 9 accepit DV;
 -cipiat S 10 posse om. DV 11 uirtute HMR 12 qui] quis DV
 13 te om. R sapientissimum B laelii sapientem R 14 cum om.
 HM loquere M adimes M 15 quam HM labentemque
 B³ (ex -ban-) D² (ex -ban-) HMR 16 sententiam] faciam R
 quod DV adiunges HM ingrati ex ignorant B³ 17 aut post
 multi] alii ut B^{ar} inimici] ci s.l. B² 18 induxistis R

duxisti, si spoliari praemio suo potest! quae si ‘bona sua diuina iudicat’, ut aiebas, qui possunt existere tam ingrati, tam inuidi, tam potentes, qui uirtutem spoliare ualeant iis bonis quae fuerint in eam collata diuinitus? – ‘ne illa se’ inquit ‘multis solaciis
 5 oblectat maximeque suo decore se ipsa sustentat.’ quibus solaciis? quo decore? cum in crimen saepe ueniat et in poenam decor ille uertatur. quid enim, si, ut Furius dicebat, ‘rapiatur
 9 uexetur exterminetur egeat, auferantur ei manus, effodiantur oculi, damnetur uinciatur uratur’, miseris etiam modis necetur, 460
 10 perdetne suum praemium uirtus aut potius peribit ipsa? minime, sed et mercedem suam deo iudice accipiet et uiuet ac semper uigebit. quae si tollas, nihil potest in uita hominum tam inutile, 10
 tam stultum uideri esse quam uirtus; cuius naturalis bonitas et honestas docere nos potest animam non esse mortalem diuinum-
 15 que illi a deo praemium constitutum. sed idcirco uirtutem 11
 ipsam deus sub persona stultitiae uoluit esse celatam, ut mysterium ueritatis ac religionis suae esset arcanum, ut has religiones sapientiamque terrenam extollentem se altius sibi que multum placentem uanitatis errorisque damnaret, ut proposita

Epit.: 5, 18, 8–12] 52, 8 et si . . . nitamur; cf. 9 et eos . . . consecuturos

Auct.: 7–9 rapiatur . . . uratur] *u. 5, 12, 5 et Win ad l.*

Test.: 3–4 uirtutem . . . diuinitus] *Lucif. moriend. 9 l. 25–26 Diercks*
 7–9 rapiatur . . . necetur] *ibid. l. 26–27* 19–p. 506, 2 proposita . . .
 perduceret] *cf. ibid. l. 30–32*

1 si spoliari] ispo- H; si *s.l.* M², *om.* R 2 aiebat R existere] exi
 KS 3 inpotentes B³ uirtute HM¹ iis R, his B³ *cet. (D inc.)*,
Lucif. 4 se *s.l.* V inquit B³; quidem HM 5 se *om.* A
 sociis R 6 quo] quae M^{ac} KS decore] decorpore A
 poena B³; p. saepe R 7 enim] ergo A si ut] sicut B³
 uexetur rapiatur 5, 12, 5; cf. *Lucif.* 8 exterminetur uexetur R
 auferantur] n *s.l.* B³ A effodiant A 9 damnatur B³
 12 potest] p. esse, *postea* esse *seruato*, R 14 animam] omnia S
 16 personam B³ 18 altus KS 19 placantem R damnare HM¹
 19–p. 506, 1 damnaret . . . denique *om.* R

denique difficultate angustissimus trames ad immortalitatis praemium sublime perduceret.

- 12 Docui, ut opinor, cur populus noster apud stultos stultus habeatur. nam cruciari atque interfici malle quam tura tribus digitis comprehensa in focum iacere tam ineptum uidetur quam in periculo uitae alterius animam magis curare quam suam. nesciunt enim, quantum sit nefas adorare aliud praeterquam deum, qui condidit caelum atque terram, qui humanum genus finxit inspirauit luce donauit. quodsi seruorum nequissimus habetur qui dominum suum fuga deseruit isque uerberibus et uinculis et ergastulo et cruce et omni malo dignissimus iudicatur, et si filius eodem modo perditus atque impius existimatur qui patrem suum dereliquit ne illi obsequatur, ob eamque causam dignus putatur qui sit exheres et cuius nomen in perpetuum de familia deleatur, quanto magis qui deum deserit, in quem duo uocabula domini et patris aequae ueneranda conueniunt? nam ille qui seruum pretio comparat, quid in eum beneficii confert praeter alimenta, quae illi utilitatis suae gratia subministrat? et qui filium generat, non habet in potestate ut concipiatur, ut nascatur, ut uiuat, unde apparet non esse illum patrem, sed tantummodo generandi ministerium. quibus ergo suppliciiis dignus est desertor eius qui et dominus uerus et pater est, nisi quae deus ipse constituit, qui

Epit.: 5, 18, 14–16] *cf.* 51, 1 . . . obtemperare. 54, 4

Codd.: 11 a catur (*exp.*) *redit* B¹; u. § 7; extant B DV A HM KS R

1 angustissimos tramites ad id mortalitatis HM 3 docuit H^{ar} Mar
 opinior Dar Var habebatur HMar 4 mallet HMar; om. KS
 4–5 tura . . . focum] paribus d. c. in f. tura B³ 5 iactare HM
 7 deum] dominum B³ 8 qui *post* terram *ex* quam S fixit KS
 spirauit B³ 9 lucem HM 10 deseruit R; -rit B³ *cet.*
 11 crucem K¹ et omni B³ AKSR, et omne H; omnique DV; omni
 om. M si om. HM 12 eadem Dac 13 dereliquit BD (-id) VHp;
 -linquit H^{ac} *cet.* (-id KS) indignus D 14 deleat A
 17 beneficii *ex* -cium B³ 22 quae om. B¹, *post* ipse *s.l.*, *sed ord.*
lineolis rest. B³)

spiritibus iniustis aeternum parauit ignem, quod ipse per uates suos impiis ac rebellibus comminatur?

19. Discant igitur et suarum et alienarum interfectores animarum, quam inextinguibile facinus admittant, primum quod se ipsos iugulant perditissimis daemonibus seruiendo, quos deus in aeterna supplicia damnauit, deinde quod nec ab aliis deum coli patiuntur, sed auertere homines ad mortifera sacra contendunt nitunturque summa diligentia, ne qua sit anima incolumis in terra quae saluo statu suo spectet in caelum. quid aliud dicam quam miseros qui praedonum suorum instigationibus parent, quos deos esse opinantur? quorum neque condicionem neque originem neque nomina neque rationem sciunt, sed inhaerente persuasione uulgari libenter errant et stultitiae suae fauent. a quibus si persuasionis eius rationem requiras, nullam possint reddere, sed ad maiorum iudicia confugiant, quod illi sapientes fuerint, illi probauerint, illi scierint quid esset optimum, seque ipsos sensibus spoliant, ratione abdicant, dum alienis erroribus credunt. sic implicati rerum omnium ignorantia nec se nec deos suos norunt. atque utinam soli errare, soli desipere uellent! alios

Epit.: 5, 19, 2 – 20, 14] 48, 1 – 50, 4 (*ordine mutato; quaedam aliunde*) 5, 19, 2–5] *cf.* 50, 1 quid . . . 2 ueritatem 4 alios . . . rapiunt] 48, 11 . . . rapis

Test.: 9 § 2] *cf.* Lucif. moriend. 10 l. 1–5 Diercks 19–p. 508, 1 atque . . . rapiunt] *cf.* ibid. l. 6–8

1 spiritalibus Vac 4 ininspiabile, *alt.* in *del.*, ex *s.l.*, sic A
6 aeternam Har damnabit HMac deinde] denique KS
7 auertere R 8 incolomis Dac VHM 9 terra quae] ae *ex una litt.*
inc. B³; -raque DM; t. qui KS salua DV statutu D
11 opinatur HM¹ 12 nomina] oīa *i. e.* omnia K, omīa *i. e.* omina S
rationes B herent B 13 errent R 14 aliquibus Bar
si] *antea* 2–3 *litt. eras.* M; qui si H; *om.* KS nulla B; -lum M¹
possunt HM 15 maiora M; malorum B³ (*ex -aio-*) S (*in K potius i*
quam l) confugiunt Dac Vac HM 16 fuerunt D probauerunt M
scierunt M 17 rationem addicant KS 18 implicanti KS
19 desupere Har Mar

- etiam in consortium mali sui rapiunt quasi habituri solacium de
 5 perditione multorum. sed haec ipsa ignoratio efficit, ut in per-
 sequendis sapientibus tam mali sint fingantque se illis consulere,
 6 illos ad bonam mentem uelle reuocare. num igitur hoc sermone
 aut aliqua ratione reddita facere nituntur? minime, sed ui atque 5
 tormentis. o mira et caeca dementia! in his putatur mala mens
 esse qui fidem seruare conantur, in carnificibus autem bona!
 7 in hisne mala mens est, qui contra ius humanitatis, contra fas
 omne lacerantur, an potius in his, qui ea faciunt in corporibus
 innocentium, quae nec saeuissimi latrones nec iratissimi hostes 10
 nec immanissimi barbari aliquando fecerunt? adeone etiam sibi
 mentiuntur, ut uicissim boni ac mali nomina transferant et im-
 mutant? quid ergo non diem noctem uocant, solem tenebras?
 alioquin eadem impudentia est bonis malorum nomen imponere,
 sapientibus stultorum, iustis impiorum. quin immo si qua illis 15
 fiducia est uel in philosophia uel in eloquentia, arment se ac
 refellant haec nostra, si possunt, congregiantur comminus et sin-
 gula quaeque discutiant. decet eos suscipere defensionem deo-
 rum suorum, ne si nostra inualuerint, ut cottidie inualescunt,

463

Epit.: 5, 19, 6–8] *cf.* 48, 7 si bonum . . . corporis. 49, 7. 50, 4

1 consortio V^{ac} A K S 2 multarum D^{ac} ignorantia D V
 3 sunt M fingantque K S; -gunt- *cet.* se illis *ex* sellis B²
 4 nam K S 5 reddita *bis, alt. eras.* M 5–7 facere . . . fidem *om.* D
 5 sed ui] sedi V 6 his *codd., iis edd., Br* 7 qui fidem] quidem A^{ac}
 in *post* conantur *om.* B 8 in *ante* hisne *om.* B hisne *codd., iisne*
edd., Br contra ius] -trarius D V M^{ac} contra fas] qui c. f. R
 9 his *codd., iis edd., Br* 11 nec *post* hostes *om.* R adeone] odio
 nec B 12 uicissim *ex* licessint? B³ ac] aut B transferat R
 13 quid . . . noctem] uidere d. non noctem B¹, non *exp.* B², *cet. corr.* B³
 solem] solent K¹ S¹ tenebras] t. noctem B¹, *deinde s.l.* diem B², *hoc*
eras., noctem exp. B³ 14 alioquin eadem *om.* R nomen] m *in ras.*
m.2 B 15 inpiorum *ex* inferio- B² 16 in *ante* eloquentia *om.* H M
 16–17 ac . . . si] ac malosofia uel in eloquentia si R 18 docet
 M¹ (docent M²) K¹ deorum *om.* H M 19 ne si] nisi B
 inualuerit B¹, *corr.* B³ cottidie B D V R, coti- *cet.; u.* 5, 3, 5

cum delubris ac ludibriis suis deserantur. et quoniam ui nihil
possunt – augetur enim religio dei quanto magis premitur –,
oratione potius et hortamentis agant. procedant in medium 10
pontifices seu minores seu maximi, flamines augures, item reges
5 sacrificoli quique sunt sacerdotes et antistites religionum, con-
uocent nos ad contionem, cohortentur ad suscipiendos cultus
deorum, persuadeant multos esse quorum numine ac providentia
regantur omnia, ostendant origines et initia sacrorum ac deorum
quomodo sint mortalibus tradita, qui fons, quae ratio sit expli-
10 cent, proferant quae merces in cultu, quae poena in contemptu
maneant, quare ab hominibus coli se uelint, quid illis, si beati
sunt, humana pietas conferat. quae omnia non adseueratione
propria – nec enim ualet quidquam mortalis hominis auctoritas –,
sed diuinis aliquibus testimoniis confirment, sicuti nos facimus.
15 non est opus ui et iniuria, quia religio cogi non potest, uerbis 11
potius quam uerberibus res agenda est, ut sit uoluntas. destrin-
gant aciem ingeniorum suorum. si ratio eorum uera est, adse-
ratur. parati sumus audire, si doceant. tacentibus certe nihil cre-
dimus, sicut ne saeuientibus quidem cedimus. imitentur nos, ut 12

464

Epit.: 5, 19, 11 . . . uoluntas] 48, 7 uerbis . . . uerberibus; *cf.* 49, 2

Auct.: 15 religio . . . potest] Tert. Scap. 2, 2; *cf.* apol. 24, 6. 28, 1

1 ac] haec B^{ar} ac . . . suis] s. a. l. HM et *in ras.* B³
ui *s.l.* H, *om.* B¹; sui *s.l.* B³ 3 ratione HM ortamentis B¹, *corr.* B³
agant *ex* uacant B³; agunt M procedunt V; precedant HM
4 seu] eu K¹ S¹; eorum S² minoris D¹ V augeres V (*D deest*)
regres V¹; res H 5 sacrificoli B^{pr} AHMKSR; -crificiocoli B^{ar};
-cricoli DV; -ficuli *edd.*, *Br* sunt *eras.* S antestites H^{ac};
-tistes M¹ reuocent R 6 coortentur B¹, *corr.* B² 7 nomine HM
9 sint *ex* sit B² ratio] origo R 10 poenam R^{ac} 11 uellint H
illi B¹ (*corr.* B²) R si] se R 12 non *om.* KS 13 ualent B^{ar}
quidquemquam B^{ar} mortales homines B¹, *corr.* B² 14 aliquibus
om. B 16 uolunptas B^{ar} dstringant BA; destrig- M
17 si] et si R 19 cedimus] cred- DV; cęd- K

- rationem rei totius exponant; nos enim non inlicimus, ut ipsi
 13 obiectant, sed docemus probamus ostendimus. itaque nemo
 a nobis retinetur inuitus – inutilis est enim deo, qui deuotione
 ac fide caret –, et tamen nemo discedit ipsa ueritate retinente.
 14 doceant isti hoc modo, si qua illis fiducia ueritatis est, loquantur 5
 hiscant, audeant inquam disputare nobiscum aliquid eiusmodi;
 iam profecto ab aniculis quas contemnunt et a pueris nostratibus
 15 error illorum ac stultitia ridebitur. cum enim sint peritissimi
 deorumque progeniem et res gestas et imperia et interitus et
 sepulcra de libris nouerint ipsosque ritus quibus sunt initiati uel 10
 ex rebus gestis hominum uel ex casibus uel etiam ex mortibus
 natos sciant, incredibilis dementia est deos putare quos fuisse
 mortales negare non audeant; uel si tam impudentes fuerint ut
 negent, suae illos ac suorum litterae coarguant, ipsa denique
 16 illos sacrorum initia conuincant. sciant igitur ex hoc ipso quan- 15
 tum intersit inter uerum atque falsum, quando ipsi cum sint
 eloquentes, persuadere non possunt, imperiti ac rudes possunt,
 17 quia res ipsa et ueritas loquitur. quid ergo saeuunt? ut stulti-

Epit.: 5, 19, 17] *cf.* 49, 7

Test.: 15 § 16] *cf.* Lucif. moriend. 11 l. 9–16 Diercks

Codd.: 8 *hinc fere coepit* G p. 175, in qua nihil legi potest; ceterum extant B DV A HM KS R

1 totius rei HM; rei ·p· totius KS inligimus DV 2 oblectant R
 itaque neque (*s.l.* S²) nemo KS 4 tamen *codd.* (D *deest*); tam *Br*
errore, corr. in addendis retine|re B¹, *corr.* B³ 5 doceant isti *ex*
-cui B³ ueritas B¹, *corr.* B² 6 hiscant] dic- B; disc- HMR (d *in*
ras. m.2) 7 anniculis D 8 stultitia] iustitia R sint *om.* HM
 9 progenie HM 10 nouerunt B ritos *sic*, ri *m.3 ex 3 litt.*, B
 initiati *ex in*hia-? B³ 11 moribus BV (D *deest*) 12 amentia R
 13 tamen B imprudentes B (inp-) KS 14 coarguent HM
 15 conuincant HM ex] uel ex KSR Win, *ft. recte*; u. Heck, 1972,
 176 hoc *om.* B 16 atque] et DVHM ipse D^{ac}
 17 noŝn B^{ar} imperiti . . . possunt *om.* B¹, in *mg. inf. signis* -hd et -hs
usa suppl. B³ 18 et] ac HM ut *s.l.* B³ 18–p. 511, 1 stultitiam
 suam dum *ex* -tia quando ut *uid.* (*quaedam iam mutauit m.2*) B³

tiam suam dum minuere uolunt augeant. longe diuersa sunt car-
 nificina et pietas nec potest aut ueritas cum ui aut iustitia cum
 crudelitate coniungi. sed merito non audent de rebus quidquam 18
 docere diuinis, ne et a nostris derideantur et a suis deserantur.
 5 nam fere uulgus, cui simplex incorruptumque iudicium est, si 19
 mysteria illa cognoscat in memoriam mortuorum constituta,
 damnabit aliudque uerius quod colat quaeret. 'hinc fida silentia
 sacris' instituta sunt ab hominibus callidis, ne sciat populus quid
 colat. cum autem nos in eorum doctrinis uersemur, cur nobis 20
 10 aut non credunt, qui utrumque nouimus, aut inuident, quia falsis
 uera praetulimus? – sed defendenda sunt, inquiunt, suscepta pu-
 blice sacra. – o quam honesta uoluntate miseri errant! sentiunt 21
 enim nihil esse in rebus humanis religione praestantius eamque
 summa ui oportere defendi, sed ut in ipsa religione sic in de-
 15 fensionis genere falluntur. defendenda enim religio est non 22

465

Epit.: 5, 19, 20 sed . . . sacra] 48, 1 . . . defendant 22–23] *cf.* 48, 7
 unde . . . recusantem

Auct.: 7–8 Verg. Aen. 3, 112

Test.: 11–p. 512, 1 sed . . . moriendo] Lucif. moriend. 11 l. 38–48 D.

Codd.: 11 *hinc fere coepit* G p. 176, in qua nihil nisi singulas litt. § 23
agnouit Brandt, 1884, 312; ceterum extant B DV A HM KS R

1 uoluerunt B¹ (*corr.* B³) HM audeant B¹, *corr.* B³ carnifices et
ex -fices nec B¹, *corr.* B³ 3 credelitate D^{ac} V, credul- M^{ac}
 coniugi D^{ac} V 4 et *post* ne *om.* KS; aut R a *s.l.* H
 et *ante* a suis] aut R deserant V; diserentur HM 5 fere] *post f l*
litt. eras., r in ras. m.3, B cui] cum KS incorruptum B¹, *corr.* B²
 5–6 si . . . illa] cumiseria illa B¹, cum miseriam illam B², *corr.* B³
 6 cognoscant B¹, *corr.* B³ memoriam DAKS, -a *cet.; u. Win ad l.*
 7 damnauit B¹ (*corr.* B²) D^{ac} AKS quaerit B 8 instituta sunt] *ex*
 20 fere *litt. siue receptis siue erasis, alt. i et alt. t insertis rest.* B³;
 institutas K¹ S 10 uident B¹, *corr.* B³ 11 publica B
 12 o *om.* HM honestam? B^{ar} uoluptate B¹, *corr.* B³
 14 defensionis *ex* -nes B³ 15 est enim religio R

occidendo sed moriendo, non saeuitia sed patientia, non scelere
 sed fide. illa enim malorum sunt, haec bonorum, et necesse est
 23 bonum in religione uersari, non malum. nam si sanguine, si
 tormentis, si malo religionem defendere uelis, iam non defen-
 detur illa, sed polluetur atque uiolabitur. nihil est enim tam 5
 uoluntarium quam religio, in qua si animus sacrificantis auersus
 466 24 est, iam sublata, iam nulla est. recta igitur ratio est, ut religi-
 onem patientia uel morte defendas; in quo fides conseruata et
 25 ipsi deo grata est et religioni addit auctoritatem. nam si is qui
 in hac terrestri militia regi suo fidem seruat in aliquo egregio 10
 facinore, si post uixerit, acceptior fit et carior, si perierit, sum-
 mam consequitur gloriam, quod pro duce suo morte occubuerit,
 quanto magis imperatori omnium deo fides seruanda est, qui
 non tantum uiuentibus, sed etiam mortuis praemium potest uir-
 26 tutis exsoluere? igitur dei cultus, quoniam militia caelestis est, 15
 deuotionem maximam fidemque desiderat. quomodo enim deus
 aut amabit colentem, si ipse non ametur ab eo, aut praestabit

Epit.: 5, 19, 24 . . . defendas] *cf.* 48, 4 . . . recte 24–25] *cf.* 61, 1–2

Test.: 9 § 25] *cf.* Lucif. moriend. 11 l. 45–50 Diercks

1 moriendo *exp. et in mg.* uiuis A scelere] cel *in ras.* m.2 V
 2 sint HM 3 bonum] bonorum B malorum *ex -lum* B²
 4 defenditur B 5 polluitur B uiolatur B; uolab- H
 6 animi A 7 est iam] etiam A *hoc iam in mg. pro eras.* sub (*ante*
sublata) H, *om.* M sublata iam] supplicatio B recta *ex -te* A
 8 patientiae B^{ar} qua B est ipsi B^{ar} 9 addidit D
 auctoritate H 10 militia *ex milia* AM² post aliquo *exp. et in* B³
 11 postea DV (et) acceptior *Br cl. Lucif.* perierit] mortuus fuerit
 HM summa V 12 consequetur HM gloriam consequitur AKS
 mortem B^{ar} D¹ (*antea s.l. in D²*) V; mort R¹ 14 praemium *om.* A
 14–15 potest . . . exsoluere] mortis exsoluet B uirtutes A
 15 militia BAM² KSR *Wlosok, 1960, 189 n. 23, Mo, Win;* -ae
 DVHM¹ *Br* est *om.* R 16 fidem B^{ac} enim *s.l.* B³
 17 amauit HM ab eo *ex deus?* B³; ab ea R autem B^{ar}
 praestabit] quomodo p. B

petenti quidquid orauerit, cum ad precandum neque ex animo
 neque obseruanter accedat? isti autem cum ad sacrificandum 27
 ueniunt, nihil intimum, nihil proprium diis suis offerunt, non
 integritatem mentis, non reuerentiam, non timorem. peractis ita-
 5 que sacrificiis inanibus omnem religionem in templo et cum
 templo sicut inuenerant relinquunt nihilque secum ex ea neque
 adferunt neque referunt. inde est quod eiusmodi religiones 28
 neque bonos facere possunt neque firmas atque immutabiles es-
 se. traduntur itaque ab his homines facile, quia nihil ibi ad
 10 uitam, nihil ad sapientiam, nihil ad fidem discitur. quae est 29
 enim superstitio illorum deorum? quae uis? quae disciplina? 467
 quae origo? quae ratio? quod fundamentum? quae substantia?
 quo tendit aut quid pollicetur, ut ab homine possit fideliter ser-
 uari fortiterque defendi? in qua nihil aliud uideo quam ritum ad
 15 solos digitos pertinentem. nostra uero religio eo firma est et 30
 solida et immutabilis, quia iustitiam docet, quia nobiscum sem-
 per est, quia tota in animo colentis est, quia mentem ipsam pro
 sacrificio habet. illic nihil exigitur aliud quam sanguis pecudum
 et fumus et inepta libatio, hic bona mens, purum pectus, inno-

Epit.: 5, 19, 30] cf. 60, 8 . . . placatur

1 petenti HMR Heck, 1972, 183 n. 78, Win; pr(a)ecanti cet., Br, Mo
 2 obsecranter DV iusti V^{ar} autem] enim B 4 non ante
 timorem] in KS 5 post cum eras. in B 6 uenerant H
 nihil B ex ea om. B 7 adfuerunt D^{ar} referunt] adf- V^{ac} A^{ac}
 inde] id DV 8 possint D firmas DVR (-me); -mos BAM (o sup.
 eras. litt) KS, -mes H immutabiles, in eras., s.l. semper eras., quod
 add. m.2, B esse om. AKS 9 traduntur B¹, corr. B³
 hominibus B 10 fidem] uitam A 10-12 quae ante est, uis, origo,
 substantia] quam H^{ac} 11 uis quae] eius|que, que del., D
 12 quae ratio om. KS 14 defendendi D^{ac} V quam s.l. pro exp.
 ad D 15 nostro D^{ac} V eo in fine lin. m.3? B est s.l. B³; est et]
 est eo A 16 iustitia V (D deest) 17 quia ante mentem s.l. B³
 18 post illic exp. enim V (D deest) 18-19 sanguis . . . hic om. DV
 19 et post fumus om. B

- cens uita; illuc ueniunt sine dilectu adulterae impudicae, lenae
 procaces, obscenae meretrices, ueniunt gladiatores latrones fures
 uenefici et precantur nihil aliud quam ut scelera impune com-
 mittant. quid enim latro sacrificans aut gladiator roget nisi ut
 occidant? quid uenenarius nisi ut fallat? quid meretrix nisi ut
 plurimum peccet? quid adultera nisi aut mortem uiri aut ut sua
 impudicitia celetur? quid leno nisi ut multos bonis exuat? quid
 fur nisi ut plura compilet? hic uero etiam leui communique
 peccato locus nullus est et si quis ad sacrificium non integra
 conscientia uenerit, audit quae illi deus comminetur, ille qui
 latebras cordis uidet, qui peccatis semper infestus est, qui exigit
 iustitiam, qui fidem poscit. quis hic malae menti aut malae preci
 locus est? at illi infelices nec ex sceleribus suis intellegunt,
 quam malum sit quod colunt, quandoquidem flagitiis omnibus
 inquinati ueniunt ad precandum et se pie sacrificasse opinantur,
 si cutem lauerint, tamquam libidines intra pectus inclusas ulli
 amnes abluant aut ulla maria purificent. quanto satius est men-
 tem potius eluere, quae malis cupiditatibus sordidatur, et uno
 uirtutis ac fidei lauacro uniuersa uitia depellere! quod qui fe-
 cerit, quamlibet inquinatum ac sordidum corpus gerat, satis pu-
 rus est.

Codd.: 16 in tam | desinit A fol. III^v; hinc extant B DV HM KS R

1 illic KS 1-2 lenae . . . meretrices] m. l. p. o., ord. lineolis rest., B
 2 procaces om. A; preca- V latrones s.l. m. l? S 3 ut om. R
 4 ut ante occidant om. H 5 quid meretrix] q. enim (exp.) m. V
 6 aut] ut B mortem aut HM aut ut V² A; ut B; aut V¹ cet.
 7 ante celetur 2 litt. eras. B celeret D¹ V leno BDVAHMR Mo,
 Win; leo K; leno uel lena S; lena edd., Br ft. recte multos om. A
 bonis ex -nos? B exuat A 9 est nullus BAKS integer B
 10 audit s.l. B³ communiter DV 12 quis] qui HM
 13 at] ut DV; et A nec ex] nec BHM; ne ex A celeribus D;
 scerer- V 15 se pie ex saepe B³ sacrificare VHM (D deest)
 16 si cutem] ut (exp. m. 3) si c. B; si autem D; sic autem, a s.l., V
 laberint V (D deest) tam HM¹ ante ulli eras. quos? B
 18 eiure V^{ac} R¹ 19 pellere B quis B^{ar}

20. Ipsi autem quia nesciunt uel quid uel quomodo sit colendum, caeci et imprudentes in contrarium cadunt. adorant itaque hostes suos, latrones et interfectores suos uictimis placant et animas suas cum ture ipso cremandas aris detestabilibus imponunt. irascuntur etiam miseri quod non simul et alii pereant, incredibili mentium caecitate. quid enim uideant qui solem non uident? quasi uero si dii essent, indigerent hominum auxilio aduersus contemptores suos. quid ergo nobis irascuntur, si illi nihil possunt? nisi quod ipsi deos suos destruunt, quorum potestate diffidunt, magis inreligiosi quam qui omnino non colunt. Cicero in suis Legibus cum 'caste' ad sacrificia praeciperet accedere, 'pietatem' inquit 'adhibento, opes amouento. qui secus faxit, deus ipse uindex erit.' recte hoc quidem; neque enim fas est desperare de deo, quem ideo colas, quia potentem putes. nam quomodo uindicare iniuriam colentis potest, si suam non potest? libet igitur ex iis quaerere, cui potissimum praestare se putent cogendo inuitos ad sacrificium. ipsisne quos cogunt? at non est

Epit.: 5, 20, 2 quasi . . . 4 non potest] 48, 1 primum . . . 3 defendendus 5 . . . sacrificium] 48, 6 . . . faciunt 5 ipsisne . . . recusanti] 48, 7

Auct.: 11–13 Cic. leg. 2, 19 14–15 nam . . . non potest] cf. Cypr. Demetr. 14, 1; *de fontibus* cc. 20–23 cf. etiam Heck, 1987 (*u. supra* p. LXXXIII), 193–206 16 § 5] cf. Tert. Scap. 2, 2

1 ipsi BHMKS *R* edd., *Win*; isti DV edd. (*prob. Buen*), *Le*, *Br*, *Mo*
2 inprovidentes DV in] et in HM 4 cremanda sacris S
aris ex suis? B³ 5 miseri] m. uero HM simul et R *Hm (coni.)*, *Br*;
similes *cet.*; cf. *Br ad l. et Heck*, 1972, 185 n. 90 8 aduersum HM
nobis] bonis B 9 quorum] de q. DV potestati KS
12 pietate B adhibento D (*n exp.*) VK; -nt BHM*R* (ath-); -ndo S;
cf. *Win ad l.* opus sic ex opus H amouento D (*n exp.*) VKS; -nt
HMR; admouento, *sup. t m. l uel 2 d, sed eras.*, B qui] hoc qui R
13 faxit ex fassit B³, facsit DVM, faxsit H ipse . . . erit] erit ultor
KS recto HMKS nec R 14 potentem ex potestatem B³;
putenter sic KS 15 colentis iniuriam HM colentes K^{ac} R
si potest DV si] nisi B^{ar}; qui HM 16 iis R, his *cet.*
putet B 17 at] an BK (*in ult. lin. pag.*; *sub an m. 2?* at)

- 6 beneficium quod ingeritur recusanti. – sed consulendum est
etiam nolentibus, quando quid sit bonum nesciunt. – cur ergo
tam crudeliter uexant cruciant debilitant, si saluos uolunt? aut
unde pietas tam impia, ut eos miseris modis aut perdant aut
7 inutiles faciant, quibus uelint esse consultum? an uero diis 5
praestant? at non est sacrificium quod exprimitur inuito. nisi
enim sponte atque ex animo fiat, exsecratio est, cum homines
8 proscriptione iniuriis carcere tormentis adacti faciunt. si dii
sunt isti qui sic coluntur, uel propter hoc solum colendi non
sunt, quod sic coli uolunt, digni scilicet detestatione hominum, 10
quibus cum lacrimis, cum gemitu, cum sanguine de membris
9 omnibus fluente libatur. at nos contra non expetimus, ut deum
nostrum, qui est omnium uelint nolint, colat aliquis inuitus, nec
si non coluerit, irascimur. confidimus enim <in> maiestatem eius,
qui tam contemptum sui possit ulcisci quam etiam seruorum 15
10 suorum labores et iniurias. et ideo cum nefanda perpetimur, ne
uerbo quidem reluctamur, sed deo remittimus ultionem, non ut ii
470 faciant, qui defensores se deorum suorum uideri uolunt et sae-
11 uiunt efferate aduersus non colentes. ex quo intellegi datur,

Epit.: 5, 20, 6] 48, 8 . . . nolenti 7] 48, 6 si diis . . . dolorem
9 confidimus . . . 10 ultionem] 48, 4 nec re . . . ultionem

Auct.: 12–13 deum . . . uelint] *cf.* Tert. apol. 24, 10 16–17 ideo . . .
ultionem] *cf.* Tert. Scap. 2, 11. Cypr. Demetr. 17, 1

1 colendum B 2 ego B^{ac} 3 delibant B¹, *corr.* B³ 3–4 si . . . eos]
si sal *eras.*, *cet.* om. R 3 uolunt *ex* -lent H 4 miseris] se *exp.* B³
6 praestat KSR at] an B; *om.* HM est *ex* et B²
7 *ex om.* B anima H^{ac} 8 di R¹ 9–10 colendi . . . quod *om.* B
10 coli] se c. HM dignis H 11 cum *ante* sanguine *om.* KS; de R
12 dominum H 13 uelint (*n eras.*) nolit B, uelit nolit HMR
14 irascemur B in maiestatem Heck, 1987 (*u. p. LXXXIII*), 195 n. 37;
maiestatem BRMo; -te DVKS Br, Win; -ti HM 15 quod *ex* qui B³
sui] quo *et l litt. inc.* B¹, suum B² KS poscit DV 16 suorum
om. D cum] c. tam HM 17 ii R, hii B, hi *cet.* 18 *se in fine lin.*
B³; esse KS 19 effurate B¹, *corr.* B³; -rat D

quam non sit bonum deos colere, quoniam bono potius addu-
cendi homines ad bonum fuerant, non malo; sed quia illud ma-
lum est, etiam officium eius bono caret. – at enim puniendi 12
sunt qui destruunt religiones. – num peius nos destruimus quam
5 natio Aegyptiorum, qui turpissimas bestiarum ac pecudum fi-
guras colunt, quaedam etiam pudenda dictu tamquam deos ad-
orant? num peius quam idem ipsi, qui cum deos colere se dicant,
tamen eos publice turpiterque derident, de quibus etiam mimos
agi cum risu et uoluptate patiuntur? qualis haec religio aut 13
10 quanta maiestas putanda est quae adoratur in templis, includitur
in theatris? et qui haec fecerint, non poenas uiolati numinis pen-
dunt, sed honorati etiam laudatique discedunt. num peius nos 14
destruimus quam quidam philosophi, qui omnino nullos esse
deos aiunt, sed omnia sua sponte nata, omnia fortuito fieri quae
15 geruntur? num peius quam Epicurei, qui esse quidem deos, sed
curare quidquam negant, neque irasci eos neque gratia com-
moueri? quibus dictis utique persuadent colendos omnino non 15
esse, siquidem nec colentes respiciunt neque non colentibus
irascuntur. praeterea cum contra metus disserunt, nihil aliud ef-
ficere conantur quam ut nemo deos timeat. et haec tamen ab
20 hominibus et audiuntur libenter et disseruntur impune.

Epit.: 5, 20, 12 . . . religiones] 50, 1 . . . execrantur 12 num . . . 13
discedunt] 50, 3 . . . honoratur 14] 50, 3 cur audiuntur . . . disserunt

Codd.: 8 *ab etiam redit* P (*u. 5, 17, 22*); *extant* B DV P HM KS R

1 non sit] sit (*del.* D) n. s. DV 4 num] non BH^{ac} potius B
5 ac *om.* DV 7 num] non B cum *s.l.* B³ se *s.l.* B³
9 uoluntate B 10 pudenda R¹ quae] quam HM^{ac}
11 quia D hoc B 12 num] non B 13 destruimus P
nullos] ull *in ras.* P 14 fortuito D^{ac} P (*u. 1, 2, 1*); furtuito H
15 gerentur D^{ac} num] non B; nem P^{ac} 16 nec irasci B
17 ubique B^{ac}; itaque D 18 colentis DV neque non colentibus *bis*
P¹, *pr. del.* P² 19 irascantur P^{ac}; -cunt cur HM metum HM
20 timeant D^{ac} 21 omnibus P¹, *corr.* P² audientur M¹
disserentur B

- 471 1 21. Non ergo ideo aduersus nos insaniunt, quia dii non
coluntur a nobis – a multis enim non coluntur –, sed quia ‘ueri-
tas’ penes nos est, quae, ut est uerissime dictum, ‘odium parit’.
2 quid igitur existimabimus nisi nescire illos quid patiantur?
pergitur *feruntur* 5
enim caeco et inrationabili furore, quem nos uidemus, illi ne-
sciunt. non enim ipsi homines persequuntur, qui causam cur
3 irascantur innocentibus non habent, sed illi spiritus contaminati
ac perdit, quibus ueritas et nota est et inuisa, insinuant se men-
4 tibus eorum et instigant nescios in furorem. hi enim, quamdiu 10
pax est in populo dei, fugitant iustos et pauent, et cum corpora
hominum occupant animasque diuexant, adiurantur ab iis et
5 nomine dei ueri fugantur. quo audito tremunt et exclamant et
uri se uerberarique testantur et interrogati qui sint, quando uene-
runt, quomodo in hominem inrepererint, confitentur. sic extorti et 15
6 excruciat i uirtute diuini nominis exulantur. propter haec uer-
bera et minas sanctos et iustos uiros semper oderunt. et quia per
se nocere iis nihil possunt, publicis eos odiis persequuntur, quos

Epit.: 5, 21, 1 ueritas . . . parit] 47, 5 3–5] *cf.* 46, 7

Auct.: 2–3 Ter. Andr. 68 7 §§ 3–5] *cf.* Cypr. Demetr. 15, 1–3

Test.: 5–10 pergitur . . . furorem] *cf.* Lucif. moriend. 12 l. 2–3 Diercks

1 aduersum BPHMKs 2 a nobis . . . non coluntur *om.* BP
ueritas *om.* R 3 nos est *ex* noscet P²; non est R qui HM^{ac}
4 igitur] ergo B quid illos, *ord. lineolis rest. m.2*, B
patiuntur VK^{ac} (*D deest*) 5 pergitur BDVP; perig- H^{ar}, peraguntur
ex peragit- M, pergit perferuntur KS; feruntur R *ex retractatione*; u.
Heck, 1972, 180 7 omnes KS quia B^{ar} KS cum P
8 irascuntur M 9 hac B^{ar} 10 et *om.* HM hii P
12 diu uexant B^{ar}; uex- *post 2 litt. eras.* M iis R, his *cet.*
13 et *post* tremunt *om.* BPKS 15 quod modo P homine SR
torti P 16 exulantur, *pr. u ex o m.1, n s.l. m.2*, B, exol- VR, exsol-
HM^{ac}, exsul- M^{pc}; excol- D; exulta- KS; effuga- P uerba PM
17 uiros *ex* uer- B²; et u. K 18 iis R, his VKS (*D inc.*), *om.* B; is *s.l.*
P; ipsi HM

sibi graues sentiunt, exercentque saeuitiam quam uiolentissime possunt, ut aut eorum fidem minuant per dolorem aut, si id efficere non quierint, auferant omnino de terra, ne sint qui possint eorum nequitiam coercere. non me fugit quid responderi e contrario possit: cur ergo deus ille singularis, ille magnus, quem rerum potentem, quem dominum omnium confiteris, haec fieri patitur nec cultores suos aut uindicat aut tuetur? cur denique qui eum non colunt, et opulenti et potentes et beati sunt et honoribus regnoque potiuntur eosque ipsos dicioni suae ac potestati subiectos habent? — reddenda et huius rei ratio est, ne quid remaneat erroris. nam in primis haec causa est cur existimetur religio dei uim non habere, quod inducuntur homines specie terrenorum ac praesentium bonorum, quae ad curam mentis nullo modo pertinent. quibus quia carere iustos uident et affluere iniustos, et dei cultum inanem arbitrantur, in quo inesse illa non cernunt, et deorum ritus aestimant ueros, quoniam cultores eorum et diuitiis et honoribus et regnis fruuntur. uerum hi qui sunt in hac existimatione non perspiciunt altius uim rationemque hominis, quae tota non in corpore, sed in mente est. nihil enim uident amplius quam uidetur, corpus scilicet. quod quia oculis manuque tractabile est, imbecillum fragile mortale est; cuius

1–2 quam . . . possunt] *ord. lineolis in u. q. p. mutauit m.1 uel 2 B*
 3 quieuerint B auferant *edd., Br; -ntur codd.* qui possint *om. P;*
omnino q. p. HM 4 nequitias B non me] nonne D
fugat R 5 ille magnus om. DV 6 rerum s.l. P² potentem . . .
omnium] p. quem p. deum o. P 7 patiantur P; -tiatur HM
aut om. HM uindican VM^{ar} tueatur M cur] cum HM
 9 patiuntur KS (paci-) conditioni HM 10 et *s.l. P²*
rei s.l. B² 11 qui remaneant, alt. n s.l. m.2, B errores ex -ris B²;
terr- H^{ar} 13 praesentiae D^{ac} 14 quibus om. B quia quibus H^{ac}
 14–15 uident . . . iniustos *om. V 14 affluere KS, á fluere R*
 15 et ante dei *om. P illam P 16 existimant B, prob. Br*
 17 deorum KS et post diuitiis *om. HM hi codd. nisi quod hii P, ii*
edd., Br 18 haec H^{ar} M^{ar} altus KS 19 tota om. B
 20 quam (quod oculis) *Br; trad. def. St 245 sq. 21 inbeccillum B^{ar}; i.*
. . . est in mg. inf. P²

- sunt illa omnia bona quae cupiditati ac miraculo sunt, opes honores imperia, quoniam corpori adherunt uoluptates, et ideo tam
 11 cadauca sunt quam corpus est ipsum. animus uero, in quo solo
 est homo, quoniam subiectus oculis non est, nec bona eius aspici
 possunt, quae in sola uirtute sunt posita, et ideo tam stabilis et 5
 constans et perpetuus sit necesse est sicut ipsa uirtus, in qua est
 animi bonum.
- 1 22. Longum est uniuersas uirtutis species promere, ut de
 singulis doceam, quam necesse sit sapientem ac iustum uirum
 473 longe ab illis omnibus bonis abhorre; quibus quia fruuntur 10
 2 iniusti, deorum cultus ueri et efficaces esse creduntur. quod ad
 praesentem pertinet quaestionem, satis est si ex una uirtute id
 probemus quod intendimus. nempe magna et praecipua uirtus
 est patientia, quam pariter et uulgi publicae uoces et philosophi 15
 3 et oratores summis laudibus celebrant. quodsi negari non pot-
 est, quin summa sit uirtus, necesse est iustum et sapientem
 uirum in potestate esse hominis iniusti, ut capiat patientiam.
 patientia est enim malorum quae aut inferuntur aut accidunt cum
 4 aequanimitate perlatio. ergo iustus ac sapiens quia uirtutem
 capit, habet in se patientiam; qua carebit omnino, si nihil patie- 20
 5 tur aduersi. contra qui in rebus prosperis agit, impatiens est et
 uirtute maxima caret; impatientem dico, quia nihil patitur.

Test.: 19–20 iustus . . . patientiam] *cf.* Zeno 1, 4, 12

3 cadauca] casu P est ipsum Heck, 1972, 185 n. 90 ex i. est R; ipsum
 tantum cet., Br 5 quae ex qua B² 8 uirtutum HM
 promereri H^{ar} 10 illi KS¹ omnibus KSR, *om. cet., Br; u. Heck,*
1972, 176 11 iniusti ex -te B² et *om. B* credantur B
 13 quod intendimus *om. KS* 14 uoces publicae KS 15 quod D
 16 qui P necesse est ex -cesses P² 18 patientia] -am B^{ar}
 19 perlato] perfert, fert ex l et aliis litt. eras., B³ 20 patientiam]
 sapientiam B¹ (*corr. B³*) P; pentiam H^{ac}; pa|pientiam (*uix sa|pi-*) R^{ac}
 quia M^{ar} S¹ patiatur B; -titur HM 21 agit] a. id est in opibus in
 honore in regnis R *siue ex 5, 21, 8 siue ex retractatione; u. Heck, 1972,*
191 22 maximam B^{ar} qui R

innocentiam quoque seruare non potest, quae et ipsa iusto et sapienti uiro propria uirtus est, sed et nocet saepe et concupiscit aliena et rapit quae cupierit per iniuriam, quia uirtutis expers uitio peccatoque subiectus

6

5 est *dominari adfectat in liberos,
quia temperantiam non habet,*

et fragilitatis oblitus animo insolenter elato tumet. inde iniusti ac deum nescientes et diuitiis et potentia et honoribus florent. haec enim cuncta iniustitiae praemia sunt, quia et perpetua esse non

10 possunt et per cupiditatem uiolentiamque quaeruntur. iustus uero ac sapiens quia 'illa omnia humana', ut est a Laelio dictum,

7

474

'sua bona diuina iudicat', nec alienum quidquam concupiscit, ne quem contra ius humanitatis laedat omnino, nec ullam potentiam honoremue desiderat, ne cui faciat iniuriam – scit enim

15 cunctos ab eodem deo et eadem condicione generatos iure fraternitatis esse coniunctos –, sed et suo contentus et paruo, quia

8

fragilitatis suae memor, non amplius quaerit quam unde uitam sustentet, et ex eo ipso quod habuerit impertit etiam non habenti,

Auct.: 11–12 illa . . . iudicat] *u.* 5, 18, 4 16 et . . . paruo] *u.* 5, 8, 6

1 quae] quia B ipso P^{ac} et post iusto] ac B 3 uirtus V^{ac} M¹
5–6 est *om.* R, dominari affectat . . . habet KSR, *om. cet., edd., Br,*
potius retractationi adnumeranda quam omisso est recipienda ut unicus
Lact. textus; u. Heck, 1972, 180 sq. et Win ad l. 7 fragilitas B¹, *corr.*
B²; -gilatis V¹ animo *ex* -mum B³ relato, *r exp. m.2?*, P elato
tumet] elatum et B¹, -to, et *exp.*, B³; -to tum est HM^{ar} (-to M^{pr})
iniustitia, a *solam exp. m.2*, P 9 et post quia] t in *ras. m.2* B
10 per *om.* S cupiditate *ex* -tem S^{pr} uiolentiamque DV; uol- H^{ac};
-tiaeque *ex* -tiamque S^{pr} 11 ac sapiens] s. est P humana . . . dictum]
h. sunt ut a l. d. est HM est *ex* et B² a laelio in *ras.* B³
sup. lēlio repet. dictum V² 12 bona | diuina, ona in *ras.*, in *init. lin. 1*
litt. inc. et un eras., D iudicant V^{ac} 13 quem *ex* que B²
contra ius] -trarius M^{ar} K^{Sar} 14 nec | ui B¹ (*et* S), ne | cui B²
15 et *om.* P eodem R 16 contentos *ex* -tus B²; -temptus KS
18 sustentat H ipso in *fine lin.* B³ non habenti] benti *tantum in*
init. pag. H

- 9 quia pius est; pietas autem summa uirtus est. eo accedit quod
uoluptates caducas uitiosasque contemnit, quarum causa opes
appetuntur, quoniam continens est ac libidinum uictor. idem ni-
hil tumoris atque insolentiae gerens non extollit se altius nec
erigit superbum caput, sed placidus et concors et communis et 5
10 planus est, quia condicionem suam nouit. cum ergo iniuriam
nulli faciat nec aliena cupiat nec sua quoque si ui auferantur
defendat, cum sciat etiam inlatam iniuriam moderate ferre, quia
uirtute praeditus est, necesse est iustum hominem subiectum
esse iniusto et contumeliis adfici ab insipiente sapientem, ut et 10
11 ille peccet, quia iniustus est, et hic in se uirtutem habeat, quia
iustus est. si quis autem uolet scire plenius, cur malos et inius-
tos deus potentes beatos diuites fieri sinat, pios contra humiles
miseros inopes esse patiatur, sumat eum Senecae librum, cui
titulus est 'quare bonis uiris multa mala accidunt, cum sit pro- 15
uidencia'. in quo ille multa non plane imperitia saeculari, sed
475 12 sapienter ac paene diuinitus elocutus est. 'deus' inquit 'ho-
mines pro liberis habet, sed corruptos et uitiosos luxuriose ac
delicate patitur uiuere, quia non putat emendatione sua dignos.

Auct.: 17–p. 523, 3 Sen. dial. 1 *summatim reddi post alios putat Laus-
berg, 1970, 4. 16. 40, sed uariis ex fontibus composita Sen. solius
auctoritati tribui censet C. Lo Cicero, Orpheus N.S. 12, 1991, 378–410*

1 est. eo accedit *Le, Heck, 1972, 185 n. 90, Win; — (pro om. est) |* eo
a. R, est a. eo PKS; a. *tantum* B; et a. DV; est a. HM *Br, Mo*
2 quorum BKS 4 tumortis K^{ar} S; timoris R 5 caput *om.* P
et *ante* concors] ut P et *post* concors] est B^{ar} 7 sua] si sua R
si ui] si (*s.l. m.2*) sibi B; si KS; sibi R; *post* ui 1–2 *litt. eras.* D
8 inlatam *in fine lin.* B³ modeste P ferre *ex fere* P²
10 insipientem P sapientem *om.* BP 11 hic *om.* HM
in eras. B se uirtutem] seruitutem BKS R habeat *ex* abeat B
qui HM 12 est et (*exp. m.2*) si P uolet] u. | et H 13 beatos] et
b. S 14 sumat *ex* mat B² 16 non *om.* P saecularis V (D *deest*)
17 elocutus *om.* P 18 luxuriose DVHM 19 dedicate KS^{ac}
delicate . . . quia *om.* R

bonos autem, quos diligit, castigat saepius et adsiduis laboribus
 ad usum uirtutis exercet nec eos caducis ac mortalibus bonis
 corrumpi ac deprauari sinit.' unde nemini debet mirum uideri, 13
 si pro nostris saepe delictis castigamur a deo. immo uero cum
 5 uexamur ac premimur, tum maxime gratias agimus indulgentis-
 simo patri, quod corruptelam nostram non patitur longius pro-
 cedere, sed plagis ac uerberibus emendat. ex quo intellegimus
 esse nos deo curae, quibus, quoniam peccamus, irascitur. nam 14
 cum posset populo suo et opes et regna largiri sicut dederat ante
 10 Iudaeis, quorum nos successores ac posteri sumus, idcirco eum
 uoluit sub aliena ditione atque imperio degere, ne rerum pros-
 perarum felicitate corruptus in luxuriam laberetur ac dei prae-
 cepta contemneret sicut illi maiores nostri, qui saepe terrenis ac
 fragilibus his bonis eneruati aberrarunt a disciplina et legis
 15 uincla ruperunt. prouidit ergo quatenus cultoribus suis prae-
 staret quietem, si mandata seruassent, et tamen eos emendaret, si
 praeceptis non obtemperassent. itaque ne tam corrumperentur 16
 otio quam patres eorum licentia, premi eos uoluit ab iis, in quo-
 rum manibus eos collocauit, ut et labentes confirmet et corrup-
 20 tos ad fortitudinem reparet et fidos experiatur ac temptet. quo- 17
 modo enim potest imperator militum suorum probare uirtutem,

476

2 ac] a KS bonis *s.l.* H 3 corrumpit P nemini] nec B
 mirum debet BPKS 5 tunc B agamus P^{ac} 6 patri] deo (*s.l. m.3*)
 patri B 6-7 non . . . plagis *om.* R 8 nos esse BH, nos *om.* M
 quoniam] et (*s.l. m.2*) qñ *ex qm̃, i. e.* quando *ex q.* S 10 quorum]
 cuius HM eum *in ras.* 4 *litt.* B³ 11 degere ne] de genere R
 ne rerum *om. m.1*, ne *s.l. m.2*, KS rerum] de r. B prosperarum
om. PKS 12 corrupti B luxuriam BH (-xor-) M, -iem *cet., Win;*
cf. 4, 10, 11 laberentur B; labetur D^{ac} V, labretur *sic* D^{pc}
 13 contemnerent B 13-14 fragilibus ac terrenis P 14 aberrau-
 erunt B et *om.* P legis] dei R 15 uincla BD; -culaque P
 17 ne *ex nec* P² corrumperentur (*ex -mppe-*) H; -rent *ex -ret* M²
 18 iis R, is D, his *cet. ft. recte* 19 et] eos P labentis VR (*D deest*)
 20 fides DV temperet S¹ 21 enim] ergo B

nisi habuerit hostem? et illi tamen aduersarius exsurgit inuito,
quia mortalis est et uinci potest, deo autem quia repugnari non
potest, ipse aduersarios nomini suo excitat, non qui contra ip-
sum deum pugnent, sed contra milites eius, ut deuotionem ac
fidem suorum uel probet uel corroboret, donec pressurae uer- 5
18 beribus diffluentem corrigat disciplinam. est et alia causa cur
aduersus nos persecutiones fieri sinat: ut dei populus augeatur,
19 nec est difficile monstrare cur aut quomodo id fiat. primum
fugantur a deorum cultibus plurimi odio crudelitatis; qui enim
talia sacrificia non horreant? deinde placet quibusdam uirtus ac 10
fides ipsa. nonnulli suspicantur deorum cultum non sine causa
malum putari a tam multis hominibus, ut emori malint quam id
20 facere quod alii faciunt, ut uiuant. aliquis cupit scire quodnam
sit illud bonum, quod ad mortem usque defenditur, quod om-
nibus quae in hac uita iucunda sunt et cara praefertur, a quo nec 15
bonorum nec lucis amissio nec dolor corporis nec uiscerum cru-
21 cianta deterrent. ualent haec plurimum, sed illae maxime
causae nostrorum numerum semper auxerunt: audit circumstans
populus inter ipsa tormenta dicentes non sacrificare se lapidibus
humana manu factis, sed deo uiuo qui sit in caelo. multi hoc 20

477

1 habuerint BDV surgit P 2 qua M deo] adeo DV; ideo P
qua ex quia S² 3 aduersarius D 4 sed] s. qui P 5 uel ante probet
s.l. B³ donec] deo non DV pressurae] -ra et B; om. P
6 defluentem B colligat P; corrigant HM disciplina D
et om. R 7 aduersus R, -sum cet. fieri] sacri D 8 monstrari B
id om. HM 9 fugiantur KS cultoribus DV plurimi ex primi
(quod exp. m.1 uel 2) B³ qui S² edd.; cum H¹; cui H² S¹ cet.; u.
Buen ad l. 10 orreant KS placent R ac] ad P
11 ipsas K¹ 12 a om. BR mori R 13 quod] quam Dac
quidnam KS quodnam sit bis R 14 bonorum KS 15 iocunda
DP SHM (o ex u DP² S) sunt om. HM praeteritur DV
nec in mg. D 16 bonorum] honor B amisso M, -ssoo Sac
17 deterrent ras. ex d. eum? P ille B¹ (corr. B²) DPMKS
maximae VPM 19 se om. HM lapidis DV 20 humana eras. S
humanam ut facitis, pr. i s.l. m.2, P

uerum esse intellegunt et in pectus admittunt. deinde, ut fieri 22
 solet in rebus incertis, dum inter se inuicem quaerunt quae sit
 huius perseuerantiae causa, multa quae ad religionem pertinent
 diuulgata ac per rumorem uicissim aucupata discuntur; quae
 5 quia bona sunt, placeant necesse est. praeterea ultio consecuta, 23
 sicut semper accidit, ad credendum uehementer impellit. ne haec
 quidem leuis causa est, quod immundi daemonum spiritus ac-
 cepta licentia multorum se corporibus immergunt, quibus postea
 eiectiones omnes qui resanati fuerint adhaerent religioni cuius po-
 10 tentiam senserunt. hae tot causae in unum collatae magnam 24
 deo multitudinem mirabiliter adquirunt.

23. Quidquid ergo aduersus nos mali principes moliuntur, 1
 fieri ipse permittit. et tamen iniustissimi persecutores, quibus dei
 nomen contumeliae ac ludibrio fuit, non se putent impune
 15 laturos, quia indignationis aduersus nos eius quasi ministri fu-
 erunt. punientur enim iudicio dei qui accepta potestate supra 2
 humanum modum fuerint abusi et insultauerint etiam deo su-
 perbius eiusque nomen aeternum uestigiis suis subiecerint impie
 nefarieque calcandum. propterea 'uindicaturum se in eos ce- 3

Epit.: 5, 23, 3–5] *cf.* 52, 10 (*aliter* 48, 5)

Auct.: 14–16 non . . . dei] *cf.* Tert. Scap. 3, 6. II Macc. 7, 19
 19–p. 526, 1 Luc. 18, 8

Test.: 13–19 iniustissimi . . . calcandum] *cf.* Lucif. moriend. 14
 l. 27–30 Diercks

2 certis B¹, *corr.* B³ dum] qm̄ i. e. quoniam KS inter ex in B³
 3–4 pertinendi uulgata P; p. deuulg- KS 4 discutiuntur B¹, *corr.* B³;
 dicuntur P 5 placeat HMR; -cent S 6 ad credendum *s.l.* B³
 ne *s.l.* B³ 7 quide HM¹ est *om.* S 9 adhereant DVHM
 10 haec PHM^{ar} conlocatę, *sup. alt. o add. e, M* 12 aduersum
 BKS 13 ipsi R dei *om.* HM 14 delubrio B se *om.* P
 15 indignationes D^{ac} aduersum B fuerint BR *Mo contra*
numerus 17 hominum KS abusu D^{ac} V insultarint R
 superius DV 18 subiecerunt B^{ac}

478

leriter' pollicetur et 'exterminaturum bestias malas de terra'. sed
 idem quamuis populi sui uexationes et hic in praesenti soleat
 uindicare, tamen iubet nos expectare patienter illum caelestis
 iudicii diem, quo ipse pro suis quemque meritis aut honoret aut
 4 puniat. quapropter non sperent sacrilegae animae contemptos 5
 et inultos fore quos sic obterunt. ueniet, ueniet rabiosis ac uo-
 racibus lupis merces sua, qui iustas et simplices animas nullis
 5 facinoribus admissis excruciauerunt. nos tantummodo labore-
 mus, ut ab hominibus nihil aliud in nobis nisi sola iustitia
 puniatur; demus operam totis uiribus, ut mereamur a deo simul 10
 et ultionem passionis et praemium.

Auct.: 1 leu. 26, 6. Ezech. 34, 25; cf. *Win ad l.* 8–10 nos . . .
 puniatur] cf. I Petr. 4, 14–15

1 et om. R exterminaturum] -nat iterum R 2 soleant P
 3 uindicare *in fine lin.* B² caelesti KS¹ 4 pro suis *ex* pros P²
 quemquē, ~ *add. m.2*, B 6 et inultos om. P hic B ueniet ueniet
 DKSR Heck, 1987 (*u. supra p. LXXXIII*), 199 n. 49; ueniet *cet.*, Br
 uoratibus V; uerac- KS 7 suas P iustis D^{ac} nulli KS¹
 9 omnibus P in om. P 10 demusque R ut *s.l.* P²
 a] de B 11 *subscriptiones u. p. XXVII*

DIVINARVM INSTITVTIONVM

LIBER SEXTVS

DE VERO CVLTV

5 1. Quod erat officium suscepti muneris, diuino spiritu in- 1
 struente ac suffragante ipsa ueritate compleuimus; cuius adse-
 rendae atque inlustrandae causam mihi et conscientia et fides et
 ipse dominus noster imposuit, sine quo nec sciri quidquam pot-
 est nec explicari. uenio nunc ad id quod est summum operis 2
 10 huius et maximum, ut doceam quo ritu quoue sacrificio deum
 coli oporteat. id enim est hominis officium in eoque solo summa
 rerum et omnis beatae uitae ratio consistit, quandoquidem prop-
 terea ficti et inspirati ab eo sumus, non ut caelum uideremus et
 solem, quod Anaxagoras putauit, sed ut artificem solis et caeli

Epit.: 6, 1, 2 – 2, 14] 53, 1–4 (*quaedam ex c. 25*) 6, 1, 2 . . . oporteat] 53, 1 sequitur . . . colendi

Auct.: 14 Anaxagoras] u. 3, 9, 4

Codd.: *ab initio extant* B DV P HM KS R

4 *de inscriptione u. p. XXVII. XXIX* 5 quod . . . spiritu *om.* D
 spiritu] munere M 7 conscientia HMR Heck, 1972, 183 cl. 5, 4, 1;
 sci- BDV Br cl. 3, 13, 12, Ingr; scientiam PKS edd., Buen cl. 2, 3, 25
 fidem ex -es P³, edd. et ante ipse *om.* P 8 scire Dac P
 10 ut s.l. B³ quoue] quo uel HM 10–11 deum . . . officium *om.*
 B¹, in mg. inf. signis hd. et h³ usa suppl. B³ 11 eoque] eo quo V
 12 et *om.* P omnis ex -nes P² constet B¹, corr. B³
 13 ficti] sup. c eras. n quod add. m.2 B

- 3 deum pura et integra mente coleremus. quamuis autem prae-
cedentibus libris pro ingenii mediocritate defenderim ueritatem,
4 tamen ex ritu quoque ipso elucere uel maxime potest. nihil
enim sancta et singularis illa maiestas aliud ab homine desiderat
quam solam innocentiam; quam si quis obtulerit deo, satis pie, 5
480 5 satis religiose litabit. homines autem neglecta iustitia cum sint
omnibus flagitiis aut sceleribus inquinati, religiosos sese putant,
si templa et aras hostiarum sanguine cruentauerint, si focos odo-
6 rati ac ueteris uini profusione madefecerint. quin etiam sacras
dapes apparant et exquisitas epulas quasi aliquid inde libaturis. 10
offerunt quidquid aspectu rarum, quidquid opere aut odore pre-
tiosum; et haec grata esse diis suis non ex aliqua diuinitatis
ratione, quam nesciunt, sed ex suis cupiditatibus iudicant nec
intelligunt terrenis opibus deum non indigere. nihil enim sapi-
unt nisi terram bonaque et mala solius corporis sensu ac uolup- 15
7 tate perpendunt. huius arbitrio ut religionem ponderant, sic

Epit.: 6, 1, 4] 52, 3 ... sanctus 5 ... 6 indigere] *cf.* 53, 1 ne ... inferuntur

Auct.: 8 aras ... cruentauerint] *cf.* Sen. benef. 1, 6, 3

Test.: 6 §§ 5–6] *cf.* Orient. comm. 1, 65–70

1 deum] dominum B; *deinde* sed ut artificem *repet.*, *sed del.* V
pura et] putaret HM¹ 2 ingenii *ex* -nio B³ mediocritate *ex* -tis?
B³; -tem P^{ar} defenderem D; -derimus HM 4 *post* et *eras.* in P
ab *s.l.* P² 6 litauit HM sit V^{ac} 7 omnibus *ex* homineb- P²
aut *codd.*, *def.* St 231, *Ingr.*; ac *edd.*, Br; *cf.* 2, 10, 23 sese KSR
Heck, 1972, 176; se *cet.*, Br, *Ingr.* 8 ostiarum B cruentauerit V^{ac}
adorati P^{ac} 9 ac *om.* R ueteres D^{ac} VM^{ac} made|refecerint B
10–11 *post* libaturis *dist.* *Ingr.*, *post* offerunt *edd.*, Br 11 rarum]
epularum *ex* aep- B; parum HM¹; praeclar- M² opere] cruore B
aut odore *om.* P odorem K 11–12 pretiosum ... grata DVHMR
Ingr. *suadente* numero; p. est h. g. KS Br (*post* est *dist.*), St 246; p. id
gratum P; praetiosius (a *del.*) et conferunt h. g. B 12 aliena S
13 ratione *ex* -nem P³ *ex s.l.* B³ 15 bonaque *ex* -amque P²
ante sensu *eras.* et B uoluntate BHMKS 16 ponderent P

totius uitae suae acta disponunt. et quoniam se semel a caeli
 contemplatione auerterunt sensumque illum caelestem corpori
 mancipauerunt, libidinibus frena permittunt tamquam secum ab-
 laturi uoluptatem, quam momentis omnibus capere festinant,
 5 cum animus ministerio corporis, non corpus ministerio animi uti
 debeat. idem maximum bonum iudicant opes, quas si bonis 8
 artibus adsequi non possunt, malis adsequuntur. fraudant rapiunt
 spoliant insidiantur abiurant, nihil denique moderati aut pensi 481
 habent, dummodo auro coruscent, argento gemmis uestibus ful-
 geant, auidissimo uentri opes ingerant, stipati familiarum gre-
 gibus per dimotum populum semper incedant. sic addicti et 9
 seruientes uoluptatibus uim uigoremque mentis extinguunt et
 cum uiuere se maxime putant, ad mortem concitatissime pro-
 perant. nam sicut in secundo libro docuimus, caeli ratio in 10
 15 animo, terrae autem in corpore est. qui bona neglegunt animi,
 corporis appetunt, in tenebris ac morte uersantur, quae sunt ter-
 rae atque corporis, quia uita et lumen a caelo est. cuius quoniam

14 in secundo libro] 2, 10, 3–10

Auct.: 5–6 animus . . . debeat] *cf.* Sall. Catil. 1, 2 7–9 rapiunt . . .
 habent] *cf.* ibid. 12, 2

1 actus BR *numero peiore* se *om.* P¹ (*ante auerterunt s.l.* P³) KS
 ac caeli KS 2 caelestem illum R corpora D^{ac} V 4 uoluptate
 H^{Mac}; -untatem D^{ac} V capere] facere B 5 animus *ex* -mo P³
 animus . . . uti] animi (*ex unitis?*) corpus (*ex* -poris) ministerio non
 (*s.l.*) animus (*ex* -mi) corporis (*s.l.*) uti *sic* B³ 6 quas si] q. sibi B^{ar};
 quasi H 7 adsequi *om.* B possint B 8 moderati aut pensi]
 moderationis B 9 uestigibus H^{ar} M^{ar} 10 ingerent V (*D inc.*);
 suggerant P 11 per domitum KS incendant P¹, *corr.* P²
 et *om.* P 12 mentis *ex* -tes B² extinguunt MK, -gunt *cet.*; *cf.*
 3, 12, 25 13 maxime *om.* P 14 sicut] si ut DVP docuimus *in*
fine lin. B³; -cimus KS¹ 15 terra V^{ac} autem] ratio in caelo est B¹;
 autem ratio *sic* B³ bona] pena V animi] a. et P
 16 ac *ex* aut B³ 16–17 quae . . . corporis *om.* P 17 atque] ac B
 uita et] et *om.* KS¹; et u. et R a] de HM est a caelo DV

- expertes sunt corpori seruiendo, longe absunt ab intellectu re-
 11 rum diuinarum. eadem miseros ubique caecitas premit. sicut
 enim qui sit uerus deus, ita etiam qui sit uerus cultus ignorant.
 1 2. Mactant igitur opimas ac pingues hostias deo quasi esu-
 rienti, profundunt uina tamquam sitiendi, accendunt lumina uelut 5
 2 in tenebris agenti. quodsi suspicari aut percipere animo possent
 quae sint bona illa caelestia, quorum magnitudinem terreno adhuc
 corpore obuoluti sensu capere non possumus, iam se cum
 482 3 his officiis inanibus stultissimos esse cognoscant, uel si caeleste
 lumen quod dicimus solem contemplari uelint, iam sentient, 10
 quam non indigeat lucernis eorum deus, qui ipse in usum homi-
 nis tam claram, tam candidam lucem dedit. et tamen cum in
 tam paruo circulo, qui propter longinquitatem non amplius
 quam humani capitis uidetur habere mensuram, tantum sit ful-
 goris, ut eum mortalium luminum acies non queat contueri et, si 15
 paulisper intenderis, hebetatos oculos caligo ac tenebrae con-
 sequantur, quid tandem luminis, quid claritatis apud ipsum

Epit.: 6, 2, 3–5] 53, 2

1 experte D^{ac} KS¹ sum B¹, corr. B² corpore Pac
 ab om. KS 2 caecitas] -cis ita KS 3 etiam R Heck, 1972, 185
 n. 90, om. cet., Br, Ingr ignoscant K 4 opimas ex primas uel
 palmas B³ hostia R 5 tamquam] numq- B sitientque KS¹, -nti
 atque S² accedunt D^{ac} luminaria ex -na B³ ueluti DV
 6 possent B³ cet., edd., Win, Ingr; -sint B¹ recc. (prob. Buen), Br
 7 magnitudine BP¹ (corr. P³) 8 possunt ex possumus B³
 iam] tam D (del.) V se cum] m in ras. 3–4 litt. B³; sese c. ex saec-
 D; cum bis, pr. del. P 9 inanimis? V^{ac}; manibus KS¹; inanimus, pr. n
 ex m, R cognoscerent M² (ex -cant), recc., Hm uel] quod B
 10 ante dicimus eras. di uel de B iam sentient om. D
 sentient BVPHMKS edd., Win, Ingr; -iant R Buen, Br ft. recte
 11 quam B (am in ras. m.3) VPHM; quoniam, s.l. m.1? intelligent, D;
 quod KS; quem R indigeant B^{ar} M^{ar} KS^{ac} 12 tam ante candidam
 ex quam B³ 13 longinquitatem R 14 tantum] nt in ras. m.3 B
 15 intueri B; tueri DV 16 heuetatos B¹, corr. B³; -beat- P^{ac}; habet- R

deum, penes quem nulla nox est, esse arbitremur? qui hanc ip-
sam lucem sic moderatus est, ut neque nimio fulgore neque
calore uehementi noceret animantibus, tantumque istarum rerum
dedit ei, quantum aut mortalia corpora pati possent aut frugum
5 maturitas postularet. num igitur mentis suae compos putandus 5
est, qui auctori et datori luminis candelarum aut cerarum lumen
offert pro munere? aliud uero ille a nobis exigit lumen et 6
quidem non fumidum, sed, ut ait poeta 'liquidum' atque 'cla-
rum', mentis scilicet, propter quod a poetis φῶτες nuncupamur;
10 quod exhibere non potest nisi qui deum agnouerit. illorum 7
autem dii quia terreni sunt, egent luminibus, ne in tenebris sint. 483
quorum cultores quia caeleste nihil sapiunt, etiam religiones
quibus deseruiunt ad terram reuocant; in ea enim lumine opus
est, quia ratio eius et natura tenebrosa est. itaque diis non 8
15 caelestem sensum, sed humanum potius attribuunt ideoque illis
necessaria et grata credunt esse quae nobis, quibus aut esuri-
entibus opus est cibo aut sitientibus potu aut ueste algentibus aut

Auct.: 8 poeta] *cf.* Lucr. 5, 281 liquidi. 3, 1 clarum

1 quam D^{ac} nullam B^{ar} nox est *ex* noctem B³ arbitrentur B¹,
corr. B³; -tramur S^{ac} 2 nimio] in imo K (*et* S^{ac} *ut uid.*)
fulgere R 3 uehementi *ex* -ter B² tantum tantumque P¹, *pr.* tantum
del. P² 4 aut quantum B¹, *lineolis corr.* B³ corpora *ex* -re B²
5 num] non HM menti R compos *ex* cordis B³ putandus *ex*
-dos P² 6 qui] qui et HM et] ac *ex* aut B³ candelabrum S (*b*
del.?) R erarum V; ceterarum KS; cerorum R 7 offerent B; -rit
H^{ar} M^{ar} 7-8 lumen et quidem] et l. equ- (*e eras.*) B 8 liquidum]
sed l., *supra* sed *puncta eras.* B 9 mentis *om.* P φωτης B P; -τος
KS nuncupatur B³ (*ex* -amur) HM; -antur D V 10 exhibere
B¹ (*corr.* B³) PM illo KS 11 dii] *alt.* i in *ras.* 2 *litt.* D
terreni sunt] -renis KS sunt V^{ac} 12 religionis B² (*ex* -ne) P
13 seruiunt P¹, *corr.* P² 14 qui D^{ac} ratio *ex* na- B³
itaquem B^{ar} 15 adtribuunt *ex* -bunt B³ 16 quae *ex* qua B²
quibus *om.* P 17 opus . . . sitientibus *om.* P cibus B
potus B

- 9 cum sol decesserit lumine, ut uidere possimus. nullis igitur ex
rebus tam probari et intellegi potest deos istos, cum aliquando
uixerint, mortuos esse quam ex ipso ritu, qui est totus e terra.
quid enim caelestis in se boni potest habere pecudum sanguis
effusus, quo aras inquinant? nisi forte deos existimant eo uesci 5
10 quod homines aspernantur attingere. et quisquis illis hanc sa-
ginam praestiterit, quamuis ille grassator adulter ueneficus par-
ricida sit, beatus ac felix erit, hunc diligunt, hunc tuentur, huic
11 omnia quae optauerit praestant. merito ergo Persius huiusmodi
superstitiones suo more deridet: 10

‘qua tu’ inquit ‘mercede deorum
emeris aurículas? pulmone et lactibus unctis?’

- 12 sentiebat uidelicet non carne opus esse ad placandam caelestem
maiestatem, sed mente sancta et iusto animo et ‘pectore’, ut ipse
484 13 ait, ‘quod naturali sit honestate generosum’. haec est religio 15
caelestis, non quae constat ex rebus corruptis, sed quae uirtuti-
bus animi qui oritur e caelo, hic uerus est cultus, in quo mens
14 colentis se ipsam deo immaculatam uictimam sistit. id autem

Epit.: 6, 2, 9] *cf.* 53, 4 . . . non est 12 . . . sancta] 53, 3 . . . sanctus
14] 53, 4 de quo . . . contineri

Auct.: 11–12 Pers. 2, 29–30 14–15 *ibid.* 74; *u. supra* 2, 4, 11

Test.: 17–18 hic . . . sistit] Lucif. moriend. 12 l. 17–19 Diercks

1 possumus D^{ac} nullus P^{ac} 3 uexerint D^{ac} V ex *om.* H
4 caelestis *ex* scelesti B²; *om.* P boni *om.* R 5 eos B^{ar}
6 at|tingere, at *add.* B³ et *ex* sed B³ illis *om.* B¹, *post* hanc *in fine*
lin. B³ 7 beneficus B¹, *corr.* B² 8 huic] *ante* i *eras.* h *ut uid.* D;
hunc H^{ar} M^{ar} 9 omnia *bis*, *pr. del.* m.3, P persius *ex* apertius B²
10 suo *ex* -os P² more] me D¹ V, metro D² derident B¹, *corr.* B³
11 qua *ex* quis? B³; quia HM deorum mercede B 12 emeris B¹,
meres B², *corr.* B³; -ras P^{ac} auris. |aurículas, *ult. a exp., s.l.* i m.2, P;
-culis HM¹ luctibus B¹, *corr.* B³ unctis B¹, -tas B², *rest.* B³
13 esset KS placandum V 14 iusto *ex* -ta P³ pectore *ex* -ri B²
15 naturalis B¹ (-les B², *corr.* B³) D^{ar} KS; -ra HM hones|tate *ex*
nonest|ate B³ 17 e *om.* DV 18 seo B^{ar} ipsa KS

- ipsum quomodo consequendum, quomodo praestandum sit, docebit huius libri disputatio. nihil enim tam praeclarum hominique conueniens potest esse quam erudire homines ad iustitiam. apud Ciceronem Catulus in Hortensio philosophiam rebus omnibus praeferens 'malle' se dicit 'uel unum paruum de officio libellum quam longam orationem pro seditioso homine Cornelio'. quae sententia non utique Catuli, qui illud fortasse non dixit, sed Ciceronis est putanda, qui scripsit, credo ut libros quos de officiis erat scripturus commendaret, in quibus ipsis 'nihil esse' testatur 'in omni philosophia melius et fructuosius quam praecepta uitae dare'. quodsi hoc illi faciunt quibus non est ueritas cognita, quanto magis nos facere debemus qui a deo eruditi et inluminati possumus uera praecipere! nec tamen sic docebimus, ut quasi prima uirtutis elementa tradamus, quod est infinitum, sed tamquam docendum suscepimus eum qui apud illos iam perfectus esse uideatur. manentibus enim praeceptis eorum, quae solent ad probitatem recte dare, ignota illis superstruamus ad perficiendam consummandamque iustitiam, quam non tenent. ea uero quae possunt cum illis esse communia praetermittam, ne quid ab iis uidear mutuari, quorum errores coarguere atque aperire decreuerim.

Auct.: 5-7 Cic. Hortens. frg. 34 Straume-Zimmermann = 21 Grilli = phil. frg. V 14 Müller 9-11 cf. Cic. off. 3, 5

1 quomodo consequendum *om.* P 2 huius *ex cu-* B² 4 in *om.* DV
 ortensio B (*ex -ium?*) DKS filosofiam *ex -a* B² 5 praeferent, n
eras. B male B^{ac} M^{ac} paruum *ex -uo?* B² 6 oratione P
 seditioso *ex -ose* B² P 7 catuli *ex -lum* B²; -tulli KS 8 ut *s.l.* B²
 9 erat scripturus] scribturas (*sic*) fuerat R 10 omni *ex -ne* B³
 11 daret H^{ac} M 12 ueritas *s.l.* P² 13 possumus R 14 docebimus]
ebi in ras. 3-4 *litt.* B³; -cimus R ut *om.* KS; et R tradimus R
 15 tamenquam B^{ar} docendum *ex -do* B² 16 illos *ex -lis* B²
 perfectos R; susceptus *ex p.* B³ 17 probitate, b *ex u,* B², *corr.* B³
 ignorata B supra instruimus B; superstrueremus P¹, *corr.* P²; -struem
 KS 18 perficiendamque *tantum* B¹, *suppl.* B³ 19 ea *ex es?* B³
 20 iis R, his *cet.* 21 perire B¹ P¹ MR, *corr.* B³ P²; aperiri H

- 1 3. Duae sunt uiae, *Constantine imperator*, per quas huma-
 nam uitam progredi necesse est, una quae in caelum ferat, altera
 2 quae ad inferos deprimat. quas et poetae in carminibus et phi-
 losophi in disputationibus suis induxerunt. et quidem philo-
 sophi alteram uirtutum esse uoluerunt, alteram uitiorum, eam-
 5 que quae sit adsignata uirtutibus, primo aditu esse arduam et
 confragosam; in qua si quis difficultate superata in summum
 eius euaserit, habere eum de cetero planum iter, lucidum amoe-
 numque campum, et omnes laborum suorum capere fructus
 3 uberes atque iucundos; quos autem primi aditus difficultas 10
 deterruerit, eos in illam uitiorum uiam labi atque deflectere,
 quae primo ingressu sit quasi amoena multoque tritior, deinde
 cum in ea paulo ulterius processerint, amoenitatis illius speciem
 repente subduci, exoriri autem uiam praecipitem, nunc saxis as-
 15 peram nunc obductam sentibus nunc gurgitibus intercisam uel
 torrentibus rapidam, ut laborare haerere labi cadere sit necesse.
 4 quae omnia eo proferuntur, ut appareat in uirtutibus capiendis

486

Epit.: 6, 3, 1–4, 14] 54, 1–3 6, 3, 1 . . . 2 uitiorum] 54, 1 . . . in-
 duxerunt 4 . . . 6 spectat] 54, 1 sed hoc . . . rettulerunt

Auct.: 1 *de fontibus* cc. 3–4 *cf. Ingr, Ed.* 383–386

Codd.: 6 *a primo ad 4, 4, 1 mittit transsilit (lacuna m. rec. notata) P;*
hinc extant B DV HM KS R

1 uitae D^{ar} constantine imperator KSR *tantum; cf. Heck, 1972, 129*
 quas] as *in ras.* B² humana uita B¹, *corr.* B³ 2 una *om.* V (D
deest) 3 ad *om.* KS¹; *in in mg.* S² 3–4 et a filosofi *sic* V (*in D extat*
losofi) 4 disputationis B^{ac} induxerint B¹, *corr.* B²
 5 uirtutum B³ P³ R; -tem B¹ VP¹ HMKS (D *deest*) uolunt P
 alteram *ex* -rum B² 6 primo *ex* -mum B³ aditum B^{ar}; additu V (D
inc.) arduam et] et a. et KS 7 difficultatem B^{ar} *in om.* B
 summam K^{ac} 9 omnes *codd.* (-nis KS), *Ingr;* -nium Hm, Br
 11 ullam B^{ac} uiam] quam D¹ (*corr. m. rec.*) V labi *ex laui* B³
 12 ingressus B^{ar} D^{ar} VKS^{ar} multo B¹, *corr.* B³ 13 *in om.* B
 eam HM 14 subduxi B¹, *corr.* B³ exoriri] o *in 2 litt. eras.* B³
 15 intercisam V 16 labore KS labi *ex laui* B³ cedere D¹ V

labores esse maximos, in perceptis autem maximos fructus et
solidas atque incorruptas uoluptates, uitia uero quibusdam de-
lenimentis naturalibus inlicere animos hominum et inanum
iucunditatum specie captos ad acerbis amaritudines miserasque
5 perducere. sapiens prorsus disputatio, si uirtutum ipsarum for- 5
mas ac terminos scirent. non enim didicerant uel quae sint uel
quid eas mercedis a deo maneat; quod nos his duobus libris
docebimus. hi uero quia ignorabant aut dubitabant animas homi-
num immortales esse, et uirtutes et uitia terrenis honoribus aut
10 poenis aestimauerunt. omnis ergo haec de duabus uiis dispu- 6
tatio ad frugalitatem ac luxuriam spectat. dicunt enim humanae
uitae cursum Y litterae similem, quod unus quisque hominum
cum primae adulescentiae limen attigerit et in eum locum ue-
nerit, 'partis ubi se uia findit in ambas', haereat nutabundus ac
15 nesciat, in quam se partem potius inclinet. si ducem nactus 7
fuerit qui dirigat ad meliora titubantem, hoc est si aut philoso-
phiam didicerit aut eloquentiam aut aliquid honestae artis quo

487

Auct.: 14 Verg. Aen. 6, 540

Test.: 10 de §§ 6–17 u. Hier. in eccles. 10, 2 l. 37–39 Adriaen

Codd.: 15 a si ducem ad 6, 4, 13 mala eius et folio exsecto deest K;
hinc extant B DV HM S R

1 esse ex sese B² praeceptis KS¹ fructos B 2 delenimentis
B² (ex -tur) KS, -lin- DV; -liniam- HM; -lent me- R 4 iucundita-
tum] um in ras. B²; ioc- DVHM (ex iuc- DV) species HM^{ar}
6 uel om. B quae sint] a et s in ras. B³ 8 doceuimus B¹, corr. B²
aut] et B aut dubitabant om. R 9 et post esse eras. B
10 aestimauerint D (est-) V omnis ex -nes B² 11 ad s.l. B³; id KS
fragilitatem B¹ (corr. B³) M ac ex ad B³ 12 y s.l. B³
similem ex -le B³ 13 attingerit D^{ac} V euenerit HM
14 partis om. DV se] a se KS notabundus B¹, corr. B²; mut- D
ac] aut B 15 quem D^{ac}, qu sic V parte B¹ (corr. B³) V
nactus D^{ac} V; cf. 5, 16, 11 16 derigat B¹ (corr. B²) D¹ V
si aut] si s.l. D; sicut V 17 eloquentiam ex -a B² honestae] -tatis
B¹, corr. B³; -tate D^{ac} V (et Mar?) 17-p. 536, 1 que uadat B¹, quae
euadat ut uid. B², corr. B³; quod e. R

- euadat ad bonam frugem, quod fieri sine labore maximo non
 8 potest, honestam et copiosam uitam disputant peracturum; si
 uero doctorem frugalitatis non inuenerit, in sinistram uiam quae
 melioris speciem mentiatur incidere, id est desidia¹ inertiae lu-
 xuriae se tradere, quae suaui² quidem uidentur ad tempus uera 5
 bona ignoranti, post autem amissa omni dignitate ac re familiari
 9 in omnibus miseriis ignominiaque uicturum. ad corpus ergo et
 ad hanc uitam quam in terra ducimus fines earum uiarum ret-
 tulerunt. poetae fortasse melius, qui hoc biuium apud inferos
 esse uoluerunt, sed in eo falluntur, quod eas uias mortuis pro- 10
 posuerunt. utrique ergo uere, sed tamen utrique non recte, quia
 oportuit uias ipsas ad uitam, fines earum ad mortem referri.
 10 nos igitur melius et uerius, qui duas istas uias caeli et inferorum
 esse dicimus, quia iustis immortalitas, iniustis poena aeterna
 11 proposita est. quomodo autem hae uiae uel in caelum tollant 15
 uel ad inferna praecipitent, explicabo aperiamque, quae sint
 uirtutes, quas philosophi nescierunt; tum earum quae sint prae-
 mia, simul etiam, quae sint uitia quaeue eorum supplicia,

Epit.: 6, 3, 9 . . . proposuerunt] 54, 1 sed hoc . . . 2 aiunt 10–11]
 54, 3 . . . dixerunt

Auct.: 9 poetae] *cf.* § 6 et 6, 4, 1

Test.: 9–10 poetae . . . uoluerunt] Zeno 1, 2, 4

1 bonum R 2 honestatem B¹, *corr.* B³ uiam HM
 3 fragilitatis B¹, *corr.* B³ 4 speciem *ex* -ie B³ incedere D^{ac} VHM
 5 traderet Bar 6 ignorant *ras.* *ex* -nti B omnis Bar
 7 miseris B^{ac} HM¹ 8 uiam S¹ terram M 9 biuium] biui, b *ex* u,
 B^{ac}, *corr.* B³ 10 quos D^{ac} V 11 utique non S¹ quia] quod R
 12 eorum B¹, *corr.* B² 13 uias istas duas S iustas? Bar
 uias *om.* R 14 iustus V^{ac} immortalitatis S 15 haec Bar; ae R
 uel *post* uiae *s.l.* B 16 infernum B; ferna S praecipitant D^{ac}
 aperiamque quae S; aperiam quae B (*ae ex e m.2*) DVR *Win*; et ape-
 riam quae HM (*que*) 17 earum . . . sint] ea sint quae sunt R
 sunt D 18 supplicia B¹ (*corr.* B³) HM

monstrabo. nam fortasse aliquis expectet, ut separatim de uitiiis 12
 ac uirtutibus dicam, cum de bono aut malo disserentibus nobis
 etiam quod est contrarium possit intellegi. siue enim uirtutes 13 488
 inseras, uitia sua sponte decedent, siue uitia eximas, uirtutes
 5 ultro subibunt; sic bonorum ac malorum constituta natura est, ut
 se inuicem semper oppugnent, semper expellant. ita fit, ut neque
 uitia detrahi sine uirtutibus possint nec uirtutes inseri sine de-
 tractione uitiorum. has igitur uias longe aliter inducimus quam 14
 induci a philosophis solent, primum quod utrique praepositum
 10 esse dicimus ducem utrumque immortalem, sed alterum hono-
 ratum, qui uirtutibus ac bonis praesit, alterum damnatum, qui
 uitiiis ac malis. illi autem in dexteriore tantum uia ducem pon- 15
 unt neque unum neque perpetuum, siquidem quemlibet doc-
 torem bonae artis inducunt, qui a desidia reuocet homines et
 15 frugi esse doceat. sed neque ingredi faciunt in eam uiam nisi
 pueros et adulescentes, uidelicet quod artes in his discantur aeta-
 tibus. nos autem (homines) omnis sexus et generis et aetatis in 16
 hoc caeleste iter inducimus, quia deus, qui eius uiae dux est,
 immortalitatem nulli homini nato negat. forma quoque ipsarum
 20 uiarum non ita est ut illi putauerunt. quid enim opus est Y 17

1 monstrabo] declarabo B reparatim B¹, corr. B² uitis B^{ac}
 2 uirtutis B^{ac} cum] ut B de ex da B² aut DVS; ac de B; aut de
 HM; ac R nobis in mg. D 3 posset B enim] etiam S
 4 inferas S^{ac} cedant HM siue] s. etiam S eximas] post x l
 litt. eras. B; existim- S 5 sic ex si B³ natura bis, pr. del. V
 7 retrahi ex rethari DV; extr- R possunt D detractatione B^{ar}
 9 utique B¹, corr. B³ praepositum ex -tu B² 12 dexterio B¹ (corr.
 B²) D (extat | terio) R 13 doctorem ex -ris? V² 14 partis S
 a] ad B^{ar} desideria B³ (ex -dia) M¹; -deriis M² 15 docet M¹;
 deceat R 16 artis B his om. HM¹ discatur S 17 (homines)
 omnis Buen, Br; trad. uix recte def. Ingr omnes B² (ex -nis) HM
 aetates HM 18 inter B^{ar} qui] quia H^{ar} uitae S
 19 hominum B forma ex -am B³ 20 uiarum] ui in ras. m.3, antea
 eras. s B ut . . . est om. M y s.l. B³

littera in rebus contrariis atque diuersis? sed altera illa melior
 conuersa est ad solis ortum, altera illa deterior ad occasum,
 quoniam qui ueritatem ac iustitiam sequitur, is accepto immor-
 talitatis praemio perenni luce potietur, qui autem ab illo malo
 duce inlectus praetulerit uitia uirtutibus, mendacium ueritati, ne-
 cesse est ad occasum et tenebras deferatur. describam igitur
 utramque et earum proprietates habitusque monstrabo.

1 4. Vna est itaque uirtutis ac bonorum uia, quae fert non in
 Elysios campos, ut poetae loquuntur, sed ad ipsam mundi arcem,

‘at laeua malorum

exercet poenas et ad impia Tartara mittit.’

2 est enim criminatoris illius, qui prauis religionibus institutis
 auertit homines ab itinere caelesti et in uiam perditionis inducit.

3 cuius uiae species et figura sic est composita in aspectum, ut
 plana et patens et omni genere florum atque fructuum delecta-

Epit.: 6, 4, 1] 54, 3 sed illa . . . Tartarum

Auct.: 10–11 Verg. Aen. 6, 542 sq.

Test.: 3–6 accepto . . . deferatur] *cf.* Lucif. moriend. 14 l. 45–48
 Diercks 8 § 1] *cf.* Lucif. ibid. l. 50–54. Zeno 1, 2, 4

Codd.: 11 *ab mittit redit* P (*u.* 6, 3, 2); *hinc extant* B DV P HM S R

1 litterae B² (*ex -re*) HM 2 est conuersa B altera *ex* ad terra B³;
 alter HM 3 *ac*] ad S accepto *s.l.* B³ 4 lucet V
 patietur B¹, *corr.* B² malo *s.l.* B³ 5 intellectus HM^{ar}
 uita D^{ac} ueritate V^{ac} 6 deferatur <aeternas> *Br cl. Lucif.* deferri a.
 7 utrumque B¹ (*corr.* B³) DV proprietatem HM 8 uirtus B¹,
corr. B³ *ac om.* R non *s.l.* B³ 9 *ad post finem lin. m. l* B
 artem D 10 ad B¹ (*ut plurimi codd. Verg.*), *corr.* B³ 11 exercet *om.*
 V; *ante e. eras. &* D mittet *ex -tit* B² 12 enim *om.* S
 prauus B^{ac} religionis *ex -nibus?* D² 13 ab itinere] a uia R
 14 uitae P¹, *corr.* P³ species et figura *bis, alt. exp. m. 3*, P figu-
 ram B^{ar} aspectu V (*D deest*) PHM 15 plena V (*D deest*)
 potens B¹ (*corr.* B³) M^{ac}; patiens P¹, *corr.* P³ et *ante omni*] in P;
om. HM fluctu B¹, *corr.* B² dilectabilis DV

bilis esse uideatur. in ea enim posuit deus omnia quae pro bonis
habentur in terra, opulentiam dico, honorem quietem uoluptatem
inlecebras omnes, sed cum his pariter iniustitiam crudelitatem
superbiam perfidiam libidinem cupiditatem discordiam ignoran-
5 tiam mendacium stultitiam ceteraque uitia. exitus autem huius
uiaie talis est. cum uentum fuerit ad extremum, unde iam re- 4 490
gredi non licet, cum omni sua pulchritudine tam subito praeci-
ditur, ut non ante quis fraudem prospicere possit quam praeci-
pitatus in altitudinem profundam cadat. quisquis enim prae- 5
10 sentium bonorum specie captus et in his consequendis ac fru-
endis occupatus non praeuiderit ea quae post mortem secutura
sunt seque a deo auerterit, is uero ad inferos deiectus in aeter-
nam damnabitur poenam. uia uero illa caelestis difficilis et 6
15 extantibus impedita, ut cum summo labore ac pedum tritu cum-
que magna cadendi sollicitudine sit cuique gradiendum. in 7
hac posuit iustitiam temperantiam patientiam fidem castitatem

Epit.: 6, 4, 5] 54, 3 aeternis . . . iniusti

Test.: 7–9 praeciditur . . . cadat] Lucif. moriend. 14 l. 62–63 D.

1 posuit deus] posita sunt B¹ P, posuit *rest.*, deus *om.* B³; *corrigas*
Heck, 1972, 191 n. 112 2 terram P¹, *corr.* P³ dico *om.* R
3 sed cum] secum HM¹ pariter] p. et HM 3–4 iniusticiam . . .
superbiam *in mg. inf.* P² 3 credulitatem M 4 superbiam *ex -ia* B²
5 mendacium *in mg.* H² huius *s.l.* P² 6 uitae H^{ar} M
unde *om.* P 7 pulchritudinem, leri *in ras. m.2, m eras.*, B
praeciduntur B^{ac} 8 ante quis] -tiquis H 9 in . . . profundam] in
altitudine in profunda, in a *in ras. m.3, alt. in in ras. m.2, a final. ex um*
m.3, B; in a. profundum V¹ quisquis] quia B¹, *corr.* B³
praesentiam B¹, *corr.* B² 10 in *om.* P iis R 11 non uiderit S
ea *om.* P; eam S^{ar} 12 sedque B^{ar} abeo *ex adeo* B²
uerterit R is *ex in* B³; iis R uere *ex -ro* D deiectos H^{ac}
aeternam] -na B; *alt. a in ras.* H² 13 poena B uero] ergo DV
14 sexis D^{ac} V^{ac} 15 tritum P^{ac}; -ta D (V *inc.*) 16 sollicitudinem B^{ar}
17 hac] c *in ras. m.2* B

abstinentiam concordiam scientiam ueritatem sapientiam ce-
 terasque uirtutes, sed simul cum his paupertatem ignominiam
 8 laborem dolorem amaritudines omnes. quisquis enim spem
 suam porrexerit longius et meliora maluerit, carebit his terrae
 bonis, ut expeditus ac leuis difficultatem uiae superet. nec enim 5
 potest qui se apparatu regio circumdederit aut diuitiis onerauerit,
 9 angustias illas uel ingredi uel tenere. unde intellegitur idcirco
 malis et iniustis facilius prouenire quae cupiant, quia prona et
 491 decliuis est eorum uia, bonis autem quae optent difficile pro-
 10 cedere, quia difficili et arduo itinere gradiuntur. iustus ergo 10
 quoniam durum asperumque iter ingressus est, contemptui deri-
 sui odio sit necesse est. omnes enim, quos cupiditas aut uoluptas
 praecipites trahit, inuident ei, qui uirtutem capere potuit, et
 11 inique ferunt id habere aliquem, quod ipsi non habent. erit 15
 itaque pauper humilis ignobilis subiectus iniuriae et tamen om-
 nia quae amara sunt perferens, et si patientiam iugem ad sum-
 mum illum gradum finemque perduxerit, dabitur ei corona uir-
 tutis et a deo pro laboribus quos in uita propter iustitiam pertulit

Epit.: 6, 4, 11] *cf.* 54, 3 immortales . . . fiunt

Test.: 11–12 durum . . . necesse est] *cf.* Lucif. moriend. 15 l. 2–3
 Diercks 14–16 erit . . . perferens] *ibid.* l. 4–6

Codd.: 4 *ab his incipit G p. 103 paene tota lecta; hinc extant BG DV*
 P HM S R

1 ceteraque P¹, *corr.* P² 2 uirtutes] ueritates D^{ac} V sed] seu HM
 iis R 4 sua R porrexit M; prouexerit R carebis D^{ac} V^{ac}
 terrestribus bonis HM 5 aut B^{ar} 6 religio P¹, *corr.* P³
 honorauerit BGM; honerauerit *ex* -rint P¹, *corr.* P², onor- S^{ac} R
 7 tenere *ex* -ri B² 8 facius B¹, *corr.* B² 9 declibis G, -lius P^{ac};
 procliuis B obtent R; obtinent DV 10 difficili] -le R
 et] uel HM 11 durumque iter P 12 sint B^{ar} aut] ac BG
 uoluntas G 14 id *ex* in B² aliquid R¹, -quiem *sic* R²
 15 iniuriae et] -ia esset R 16 superferens BG et] set *Br, Win;*
trad. def. Ingr patientiam] sapient- DV iungens *ex* ingens S²
 17 fineque V perduxerit *s.l.* B³ 18 labore P pertulit *om.* P

immortalitate donabitur. haec sunt uiae quas deus humanae 12
uitae adsignauit, in quibus singulis et bona
ostendit *posuit*
et mala, sed ordine praepostero atque conuerso. in sua enim
5 monstrauit *constituit*
temporalia prius mala cum aeternis bonis, qui est ordo melior, in
altera temporaria prius bona cum aeternis malis, qui est ordo
deterior, ut quicumque praesentia mala cum iustitia delegerit,
maiora et certiora consequatur bona quam fuerunt illa quae
10 spreuit, quisquis autem praesentia bona praeposuerit iustitiae, in
maiora et longiora incidat mala quam fuerunt illa quae fugit. 492
haec enim uita corporalis quia breuis est, idcirco et mala eius et 13
bona breuia sint necesse est, illa uero spiritalis quae huic ter-
renae contraria est quoniam sempiterna est, idcirco et bona eius
15 et mala sempiterna sunt. ita fit, ut et bonis breuibus mala 14
aeterna et malis breuibus bona aeterna succedant. itaque cum
semel proposita sint homini bona et mala, considerare unum

Test.: 1 §§ 12–14 | *cf.* Lucif. moriend. 15 l. 22–23. 30–40 Diercks

Codd.: 8 in ut desinit G p. 103; seq. p. 104 usque ad fin. § 13 fere lecta 13 a bona redit K (p. 153; u. 6, 3, 7); extant B (G) DV P HM KS R

1 immortalitatem B^{ar} H^{ar} donantur B¹, corr. B³ (G inc.)
sunt] s. enim HM 3 ostendit] posuit R *ex retractatione*; u. Heck,
1972, 191 4 sua] una *ex* s. D² P²; -am HM¹; *sup.* sua m.2 s. uia R
5 monstraui] constituit R *ex retractatione*; u. *ibid.* 6 temporalia
BGHMR *Ingr*; -aria DVP Br; -ra S odor D^{ac} 7 alia R
temporalia G (1 inc.) HM; -rara S¹, -ra S² odor terior D^{ac}
8 ut *om.* HM praesentiam P^{ar} iniustitia B^{ar} G; iustia R
9 consequatur *ex* -antur P³; -quetur HM quam] quae G
fuerint P 10 spresprebit B¹, corr. B² quisquis] quis, s. *eras.*, P
proposuerit B iustitia D^{ac} 11 incedet D¹ V; -cidet HM
12 corporalis] temp- HM est *om.* HM 15 sint KS
fiet *ex* fit B³ et s.l. B³, *om.* G *ut uid.* aeterna mala R
16 *ante* | malis *exp.* succedant | (n s.l. m.2) B³; et malis *ras.* *ex* succedant
m.1 V; et m. . . aeterna *om.* PKS 17 semel] simul P Br; *cf.* 1, 3, 21
homini] omni h. KS

- quemque secum decet, quanto satius sit perpetuis bonis mala
 breuia pensare quam pro breuib[us] et caducis bonis mala per-
 15 petua sustinere. nam sicut in hoc saeculo cum est propositum
 cum hoste certamen, prius laborandum est, ut sis postmodum in
 otio, esuriendum sitiendum, aestus frigora perferenda, humi qui- 5
 escendum uigilandum periclitandum est, ut saluis pignoribus et
 domo et re familiari et omnibus pacis ac uictoriae bonis perfrui
 16 possis, sin autem praesens otium malueris quam laborem, ma-
 lum tibi maximum facias necesse est – praeoccupabit enim
 aduersarius non resistantem, uastabuntur agri, diripietur domus, 10
 in praedam uxor ac liberi uenient, ipse interficere aut capiere;
 493 quae omnia ne accidunt, praesens commodum differendum est,
 17 ut maius longiusque pariat[ur] –, sic in omni hac uita, quia nobis
 aduersarium deus
 reseruauit, *statuit*, 15
 ut possemus capere uirtutem, omittenda est praesens uoluptas,
 ne hostis opprimat, uigilandum, stationes agenda[e], militares
 expeditiones obeundae, fundendus ad ultimum cruor, omnia

Epit.: 6, 4, 17] cf. 61, 5 . . . 6 pensemus

Codd.: 11 a ueniunt incipit G p. 85 usque ad § 17 militares fere lecta;
 ceterum extant B DV P HM KS R

1 secum om. DV sit] est R 2 bonis om. KS 4 prius] potius R
 est s.l. P² ut sit (sic) postmodum s.l. B³ in otio] initio B¹ (corr.
 B³), intio P 6 pignoribus PHM et ante dono] ac R
 7 dono KS¹ post et re exp. et D et omnis B¹, et eras. rest. B³,
 omnibus B² 8 qua HM¹ 8-9 malum . . . maximum] tu max- mal-
 tibi HM 9 praeoccupauit B¹ (corr. B²) HMR 10 uastabitur H¹
 diripientur B^{ar} P (n s.l. m.2) domos B¹, corr. B³ 11 ac] aut HM
 ueniunt B¹ (corr. B³) G interficere B^{pc} P² S², -cere B^{ac} GP¹ S¹ cet.
 (D deest) capiere B³ (ex pere) DVPR, capere GKS; -piare HM
 12 ne] ut ne R est om. BG 13 hac ex a B² quae S¹
 14 deum B¹ (corr. B²) G (ut uid.) 15 reseruabit VP^{ac} (D deest);
 statuit R ex retractatione; u. Heck l. c. 16 uoluntas ex -upt- B³
 18 expetitiones B¹, corr. B² obeundae] ae in ras. m.2 B
 fundendus ex -um, fund in ras. B²

denique amara et grauius patienter ferenda, eo quidem promptius,
 quod nobis imperator noster deus praemia pro laboribus aeterna
 constituit. et cum in hac terrena militia tantum homines laboris 18
 exauriant, ut ea sibi pariant, quae possunt eodem modo perire
 5 quo parta sunt, certe nobis nullus labor recusandus est, quibus id
 acquiritur, quod nullo modo possit amitti. uoluit enim deus, qui 19
 hominem ad hanc militiam genuit, expeditos in acie stare et
 intentis acriter animis ad unius hostis insidias uel apertos im-
 petus uigilare, qui nos, sicut periti et exercitati duces solent,
 10 uariis artibus captat pro cuiusque natura et moribus saeuens.
 aliis enim cupiditatem insatiabilem immittit, ut opibus suis tam- 20
 quam compedibus inligatos a uia ueritatis excutiat, alios inflam-
 mat irae stimulis, ut ad nocendum potius intentos a dei contem-
 platione detorqueat, alios immoderatis libidinibus immergit, ut
 15 uoluptati et corpori seruientes ad uirtutem respicere non possint,
 aliis uero inspirat inuidiam, ut suis ipsi tormentis occupati nihil
 cogitent aliud nisi eorum quos oderint felicitatem. alios inflat 21
 ambitionibus; hi sunt qui ad gerendos magistratus omnem uitae

494

Codd.: 15 a uoluptati incipit G p. 86 praeter partes §§ 21–22 et 6, 5, 1
 fere lecta; ceterum extant B DV P HM KS R

1 grauiora KS promptus Pac; praetiosius KS 2 pro om. KS
 3 et] ut R milia P¹, corr. P² tanto HM¹ labores Pac
 4 exauriant B¹ (corr. B²) D^{ac} VKS eas KS modo ex -dum P²
 5 parata B² (ex -rta?) R; pasta KS id s.l. K 6 enim] e. nos R
 8 unius del. et s.l. inuisibilis al. m. antiqua P; uno K¹, unus S¹
 9 sicut] s. ut, ut del., D excitati P 10 capta HM¹
 11 alis H 12 conpendibus D^{ac} VP¹ (corr. P³) excutiat] alt. t in
 ras. m. 2 B; -cut- ex -cit- P² inflammata irae ex -matus? B³; -matus i.
 KS^{ar} 13 intentus B^{ac} a] ad B^{ar}; a dei] ad in KS
 contemplationem S 14 alios ex -ius B² inmoratis B¹ (corr. B³);
 -tos V^{ac} ut ex tum B³ 15 uoluptati B^{ar} et om. HM
 possint] sup. i eras. e B 16 inspirant B^{ar} 17 cogitet M^{ac}
 oderit V^{ac} (D deest); -runt HM alios ex -iis B² 18 hii G; ii
 edd., Br r[e]gendos G magistratus ex -tos B³

- 22 suae operam curamque conuertunt, ut fastos signent et annis
 23 nomen imponant. quorundam cupiditas tendit altius, non ut
 24 prouincias temporali gladio regant, sed ut infinita et perpetua
 potestate dominos se dici uelint uniuersi generis humani. quos
 autem pios uiderit, uariis implicat religionibus, ut impios faciat. 5
 iis uero qui sapientiam quaerunt, philosophiam in oculos impin-
 git, ut specie lucis excaecet, ne quis comprehendat ac teneat
 ueritatem. sic hominibus obstruxit aditus omnes et obsaeptis
 uias publicis laetus erroribus. quos ut discutere possemus ip-
 sumque auctorem malorum uincere, inluminauit nos deus et ar- 10
 mauit uera caelestique uirtute. de qua nunc mihi disserendum
 est.
- 1 5. Sed priusquam singulas uirtutes exponere incipio, deter-
 minanda est ipsa uirtus, quam non recte philosophi definierunt,
 quid esset aut in quibus rebus, quid operis quid habeat officii. 15
 nomen itaque solum retinuerunt, uim uero et rationem et effec-
 tum perdididerunt. quaecumque autem in definitionem uirtutis
 solent dicere, paucis uersibus colligit et enarrat Lucilius, quos
 malo equidem ponere, ne dum multorum sententias refello, sim

Codd.: 17 in uir | desinit G p. 86; hinc extant B DV P HM KS R

1 factos M et ex ut B³; hinc G non legitur annum ex -nis B³
 2 quorundam B¹, corr. B³; cf. 3, 7, 8 3 temperali B¹, corr. B²
 regnant Pac infinita et] -tate HM 4 uniuerso (o ex i m.3) generi
 (ras. ex -ris) humano B; hinc legitur G 5 uiderint P uanis HM
 religionis P¹, corr. P² impiis Pac 6 iis P² R, his P¹ cet. (et G ut
 uid.) oculis HM infigit D, inpig- VP 7 uti P² (ex ut) KS
 speciem B (G inc.) 8 obstruxit B¹ (corr. B²), obtruxit P
 omnis B¹ (corr. B²) GD^{ac} VPKSR 9 uiam B¹, corr. B² (G inc.)
 laetas HM¹, -tis M² discere HM 10 actorem B¹, corr. B³
 inluminabit B¹, corr. B² 11 uere B¹, corr. B² (G inc.; hinc non
 legitur) disserendum ex -ndu B³; deser- D^{ac} 15 post operis add.
 aut B³ haberet ex -bet B² Br ft. recte; cf. Ingr ad l. 16 orationem
 D^{ac} (hinc G legitur) 17 in om. R definitionem B^{ar} GKS Br, Win;
 -ne B^{pr} cet., Ingr 18 uersibus] s et bu in ras. m.2 B lucilius ex
 -um B² 19 sup. malo al. m. magis uolo R ne] nec P; sed ne HM
 multorum in fine lin. B³ refello sim] non r. sin HM

longior quam necesse est.

- ‘uirtus, Albine, est pretium persolvere uerum
 quis in uersamur, quis uiuimus rebus potesse;
 uirtus est homini scire id quod quaeque habeat res;
 5 uirtus, scire homini rectum utile quid sit, honestum,
 quae bona, quae mala item, quid inutile turpe inhonestum;
 uirtus, quaerendae finem rei scire modumque;
 uirtus, diuitiis pretium persolvere posse;
 uirtus, id dare quod re ipsa debetur honori,
 10 hostem esse atque inimicum hominum morumque malorum,
 contra defensorem hominum morumque bonorum,
 hos magni facere, his bene uelle, his uiuere amicum;
 commoda praeterea patriai prima putare,
 deinde parentum, tertia iam postremaque nostra.’
 15 ab his definitionibus, quas poeta breuiter comprehendit, Marcus 4 496
 Tullius traxit officia uiuendi Panaetium Stoicum secutus eaque

Auct.: 2–14 Lucil. 1326–1338 Marx 15–16 Marcus . . . secutus] *cf.*
 Cic. off. 2, 60. 3, 7

2 albae B¹ (*corr.* B³), -bane P³ (*ex* -bine) KS; albi (bi *inc.*) | non D
 3 quibus *ex* quis B²; quos DVP¹ (*corr.* P²) *post* in *eras.* t? B
 quibus *ex* quis B² potesse DVP¹ KSR, potesse HM; potest esse BP³
 4 est] et HM hominis BKS; -ni est H; animi est M
 quod quaeque] quodcumque *ex* -dque D²; quoque HM 5 rectum] in
 r. KS sit] ei s. B honesto D^{ac} VP¹ (*corr.* P²) 6 utile B¹ P¹,
corr. B³ P² inhoministum, *tert. i inc.*, B^{ac} 7 modum quem R
 8 posset B^{ar} 9 quod re *om.* R debetur] uidetur B¹ (*corr.* B²) HM
 10 hominem R 11 defensionem B hominem? V^{ac} hominum
 morumque] hominumque R 12 magni facere KS, magis f. R;
 magnificare *cet.* his *ante* bene *ex* hos? B² uiuere *ex* uere B³
 13 patriai *edd. metri causa*; patriae *codd.* (*ex* patri et B²); *cf.* 6, 6, 19;
alias -ai *non ap. Lact.* 14 deinde] *pr. de in ras. m.* 3 B
 tertia iam *ex* tertiam P² postremaque *ex* -ma quae (quae *antea ex* qui)
 B²; -ma quæ KS 15 quos H marcus] ·m̄· DVP, ·m· R
 16 panetium BD (-eci-) VPHMKs; pane et uinum R sthoicum
 HM

- tribus uoluminibus inclusit. haec autem quam falsa sint, mox
uidebimus, ut appareat, quantum in nos dignatio diuina contu-
5 lerit, quae nobis aperuit ueritatem. 'uirtutem esse' dixit 'scire
quid sit bonum et malum, quid turpe, quid honestum, quid utile,
quid minus.' breuius facere potuit, si tantum bonum ac malum 5
diceret, quia nihil potest esse utile uel honestum quod non idem
bonum sit, nihil inutile ac turpe quod non idem malum. quod et
philosophis uidetur et idem Cicero in tertio supra dicti operis
6 ostendit. uerum scientia non potest esse uirtus, quia non est
intus in nobis, sed ad nos extrinsecus uenit. quod autem transire 10
ab altero ad alterum potest, uirtus non est, quia uirtus sua cuique
est. scientia igitur alieni beneficii est, quia posita est in audi-
endo, uirtus tota nostra est, quia posita est in uoluntate faciendi
7 boni. sicut ergo in itinere celebrando nihil prodest uiam nosse,
nisi conatus ac uires suppetant ambulandi, ita uero scientia nihil 15
8 prodest, si uirtus propria deficiat. nam fere etiam hi qui pec-
cant, etsi non perfecte, tamen quid sit bonum et malum sentiunt,
et quotiens aliquid improbe faciunt, peccare se sciunt et ideo
497 9 celare nituntur. sed cum eos boni et mali natura non fallat,

1 mox] 6, 5, 5 – 6, 23

Auct.: 8–9 Cicero . . . ostendit] *cf.* Cic. off. 3, 7. 11. *al.*

2 uidemus B^{ac}; docebimus R, uix ex retractatione (Heck, 1972, 192),
sed ex 6, 2, 16. 3, 5 in s.l. B diuina dignatio HM
3 uirtute B scire om. R 5 quid minus] quiminus P^{ac}; quod, del.
minus, P³ 7 malum s.l. B² et om. DV, s.l. P 8 filosofis ex
-ofi B² in tertio om. R dicti] alt. i s.l. B² 10 intus om. BHM
ad] et R nos] annos B^{ar} transisse B¹, corr. B³ 11 ab] ad B^{ac}
ad alterum] ab a. P¹, corr. P³; adulterium M sua ex quae (quod ex
qua) B³; sui D^{ac} PHM cuiusque ex cuique P³ 12 sup. scientia m.2
uirtus est, nunc eras. B est ante quia om. B¹, post audiendo s.l. B²
posita ex possit B² est] res B 13 tota nostra est om. KSR; cf.
Heck, 1972, 175 uoluntate] n ex mp? B³ 14 bene ex boni P³; bona
HM prodeest B (u. 5, 1, 12); potest D^{ac} 15 ac s.l. B³
16 prodeest B hi codd., ii edd., Br 17 sentiunt ex -iant? B²
19 boni natura et mali KS fallit KS

cupiditate mala uincuntur, ut peccent, quia deest illis uirtus, id
 est cupiditas recta et honesta faciendi. ex hoc igitur apparet 10
 aliud esse scientiam boni malique, aliud uirtutem, quod potest
 esse scientia sine uirtute, sicut in plurimis philosophorum fuit.
 5 in quo, quoniam recte ad culpam pertinet non fecisse quae scie-
 ris, recte uoluntas praua et uitiosus animus, quem ignoratio ex-
 cusare non potest, punietur. ergo sicut uirtus non est bonum ac 11
 malum scire, ita uirtus est bonum facere, malum non facere. et
 tamen scientia sic cum uirtute coniuncta est, ut scientia prae-
 cedat uirtutem, uirtus sequatur scientiam, quia nihil prodest co- 12
 gnitio, nisi et actio subsequatur Horatius igitur paulo melius:
 ‘uirtus est uitium fugere et sapientia prima’,
 sed inepte, quod eam contrario terminauit ut si diceret: ‘bonum
 est quod malum non est.’ cum enim quid sit uirtus nescio, ne
 15 uitium quidem quid sit scio. utrumque igitur indiget definitione,
 quia natura rei talis est, ut utrumque aut intellegi aut non intel-
 legi sit necesse. uerum nos faciamus quod ille debuit. ‘uirtus 13
 est’ iram cohibere, cupiditatem compescere, libidinem refrenare;
 id est enim ‘uitium fugere’. nam fere omnia quae fiunt iniuste

498

Auct.: 12 Hor. epist. 1, 1, 41; cf. *Br et Ingr ad l.*

1 illi B¹ (corr. B²) M 2 et honesta om. D 3 scientiam ex -ia B²
 quod] quia ex q. B²; quid HM 4 scientiam B^{ar} uirtutem B^{ar}
 6 uoluptas ex -umt- B³; -upt- KS quem] quae ex que B²
 8 post ita exp. ut P² est om. KS¹ 9 sic . . . ut scientia om. R
 si cum B¹, corr. B² scientiam B^{ar} 10 scientiam ex -ia B³
 prodeest B (u. § 7) 10–11 cognitio nisi et ex -tioni sed B³
 11 consequatur BHM; subse- scientiam P (scientiam s.l. m.2) KS
 honoratus H^{ar} 12 fugire B¹, corr. B² prima ex promam B²
 13 ante contrario s.l. e P² 14–15 ne . . . scio om. R 15 sit] scit H
 utrum DVP¹ (corr. P³) igitur om. R ante definitione in ras. add.
 in m.2, exp. m.3 B; diff- P 16 ut om. B aut utrumque HM
 17 sit necesse] s. n. est B¹, est exp. B³ quod ex quid B²
 debuit om. B¹, s.l. noluit B² 18 conspiciere B¹, corr. B³
 19 enim s.l. V uitium bis D (spatio indice) VP¹ (alt. del. P²)
 fugire B¹ (corr. B³) P^{ac}

- 14 atque improbe, ab his oriuntur adfectibus. si enim commotionis
huius quae ira dicitur impetus retundatur, omnes hominum con-
15 tentiones malae sopientur, nemo insidiabitur, nemo prosiliet ad
grassabitur, nemo exercitum ducet, ut rapiat et uastet aliena. 5
16 item si ardor libidinum comprimatur, omnis aetas et sexus re-
tinebit suam sanctitatem, nemo quidquam pudendum aut patie-
17 tur aut faciet. ergo uniuersa scelera et flagitia his commoti-
onibus uirtute sedatis ex hominum uita moribusque tollentur.
quae sedatio commotionum et adfectuum hanc habet rationem, 10
18 ut omnia recta faciamus. omne igitur uirtutis officium est non
peccare. quo profecto fungi non potest qui deum nescit, quon-
iam ignoratio eius, a quo bona oriuntur, imprudentem impingat
19 in uitia necesse est. itaque ut breuius et significantius utriusque
rei summa officia determinem, scientia est deum nosse, uirtus 15
colere; in illo sapientia, in hoc iustitia continetur.
- 1 6. Dixi, quod erat primum, scientiam boni non esse uirtu-
tem, deinde, quid sit uirtus et in quo sit. sequitur ut id quoque
ipsum, quid sit bonum et malum, nescisse philosophos breuiter
ostendam, quia paene declaratum est in libro tertio, cum de sum- 20

20 in libro tertio] 3, 7, 6 – 12, 36

1 commonitionis M 2 inpeditus B^{ar} omnis B; -nium HM
contentione D¹ V (-nē) 3 male B¹ (corr. B²) D; malo KS
sopiantur DR 5 exercitum ex -tu B³ 6 si] sibi KS^{ac}
7 sua K 8 uniuersa ex -se P² commonitionibus V (D inc.)
9 sedatas ex -tis B³ uitia B^{ar} moribus tolletur B¹, corr. B³
10 adfectum B¹ (corr. B²) DVP¹ (corr. P²) 11 recte B contra nu-
merum omnem D^{ac} VP¹ (corr. P³); om̄s KS uirtus M
12 quod BHM non potest fungi, ord. lineolis rest. m.1?, B
ungi D¹ VP^{ac} 13 imprudenter MK¹ impinguat V 14 significatius
HM 15 deum ex -us B² 16 sapientiam B^{ar} 17 dixit B^{ar}
scientia B 18 quid sit] quia est R in s.l. in ras. B³
id om. R 19 ante breuiter eras. et? B 20 poene B¹ (corr. B³), pene
HS, poenae M; paena R declaratum ex -tu B²

mo bono disputarem. qui autem quid esset summum nescie- 2
runt, et in ceteris bonis malisue, quae summa non sunt, erraue- 499
rint necesse est; quae non potest uero iudicio examinare, qui
fontem ipsum non tenet unde illa descendunt. fons autem bo- 3
5 norum deus est, malorum uero ille scilicet diuini nominis sem-
per inimicus, de quo saepe diximus; ab his duobus principiis
bona malaque oriuntur. quae ueniunt a deo, hanc habent rati- 4
onem, ut immortalitatem parent, quod est summum bonum;
quae autem ab illo altero, id habent officium, ut a caelestibus
10 auocatum terrenisque demersum ad poenam interficiant sempi-
ternam, quod est summum malum. num igitur dubium est, quin 5
illi omnes quid esset bonum et malum ignorauerint, qui nec
deum nec aduersarium dei scierunt? itaque finem bonorum ad 6
corpus et ad hanc uitam breuem rettulerunt, quam scilicet solui
15 et occidere necesse est, non sunt progressi ulterius, sed omnia
eorum praecepta et omnia quae inducunt bona, terrae inhaerent
et humi iacent, quoniam simul cum corpore, quod est terra, mo-

6 saepe] 2, 8, 3–7. 3, 29, 13–20. *al.*; *cf. epit. 24, 10*

1 quid] qui R 2 malisue *ex* -suae? B³, -suae D^{ac} M sunt] tenent,
te *in ras.*, ne *s.l.* B², *corr.* B³ errauerit B^{ac} D^{pc} (*ex* -rint); -rint *ex*
-runt P² M 3 qua, a *in ras.* 2 *litt. m.* 3 B; quia R uero *s.l.* B³
4 non *s.l.* D unde] n *in ras. m.* 2 B 5 ille *s.l.* V scilicet ille KS
nomini R 6 ab *om.* HM hiis B principibus HM; *om.* R, *ex*
retractatione; *u. Heck, 1972, 192; aliter Win ad l.* 10 auocatos R
terrenis B demersos R ad *eras.* B poenam] m *eras.* B
interficiat B sempiternam] m *eras.* B 12 omnes *sic* H quid . . .
malum] quod et malum sit bonum HM esse B¹, *corr.* B²
13 aduersarium] aemulum HM dei] humani generis B; dei *om.* R
ft. ex retractatione; *u. Heck l.c.* scierint DVPKS ita qui D
14 et *ex* sed B² ad *s.l.* P², *om.* S retulerint D^{ac} VP
quam] quod DVP 15 sed *ex* et B² 16 eorum] illorum R
inhaerent] inerent B¹, h *s.l.* B², a *s.l.* B³ 17 et *om.* DV
humi *ex* humani B² quoniam *ex* quod P² post cum *eras.* in B
terre D^{ac} moriuntur] m *eras.*? B

7 riuntur. pertinent enim non ad uitam homini comparandam, sed ad quaerendas uel augendas opes honores gloriam potentiam, quae sunt uniuersa mortalia, tam scilicet quam ille, qui ut ea sibi contingerent laborauit. hinc est illud:

‘uirtus. quaerendae finem rei scire modumque.’

500 8 praecipunt enim quibus modis et quibus artibus res familiaris quaerenda sit, quia uident male quaeri solere. sed huiusmodi uirtus non est proposita sapienti. nec enim uirtus est opes quaerere, quarum neque inuentio neque possessio in nostra potestate est; itaque et quaesitu et obtentu faciliores sunt malis quam bonis. 10 non potest ergo uirtus esse in iis rebus quaerendis, in quarum contemptu uis ac ratio uirtutis apparet, nec ad ea ipsa transfugiet, quae magno et excelso animo calcare ac proterere gestit, neque fas est animam caelestibus intentam bonis, ut haec fragilia sibi comparet, ab immortalibus suis operibus auocari, 15 sed potissimum in iis rebus comparandis uirtutis ratio consistit, 10 quas nobis nec homo ullus nec mors ipsa possit auferre. cum haec ita se habeant, illud quod sequitur uerum est:

Auct.: 5 Lucil. 1331 Marx = 6, 5, 3 uers. 6

1 hominis B^{ar} comparandum B¹, corr. B³ 2 uel] et R gloria KS 3 quae ex prae? m.2? B tam s.l. B³ ea ex eas P³ 4 hic B¹, corr. B³ illa ex -lud B³ 5 uirtutis HM finem om. B¹, post rei s.l. B³ modum BKS; -dum quae R 6 ante praecipunt eras. ad B enim] etiam HM familiares B V^{ac} 7 sit ex et V malae V; -la HM huius mundi HM 8 sapientiae ex -ti B³ 8-11 est opes . . . uirtus om. R 10 quaesitu Hm (prob. Buen), Br; -stus HM; -stu cet. (D inc.), uix recte def. Ingr; ap. Lact. part. perf. semper quaesit- (quaest- semper subst.), ergo et supin. quaesitu obtentus HM 11 iis R, his cet. 12 contemtu B² (ex -entu) R appa|ret, alt. a in ras. 2 litt. B² 13 protegere B 14 animum P intentum ex -tam P³ bonam H (m eras.) M 15 immortalitatibus HM operibus codd., def. Ingr; opibus Buen, Br (prob. Win cl. § 11) 16 iis R, his cet. comparendis D^{ac} VP¹ (corr. P²) 17 posset B; potest HM 18 est] sed HM

‘uirtus, diuitiis pretium persolvere posse.’

qui uersus idem fere significat quod primi duo. sed neque ipse
neque quisquam philosophorum scire potuit pretium ipsum uel
quale uel quod sit. id enim poeta et illi omnes quos secutus est
5 putauerunt recte opibus uti, hoc est frugi esse, non instruere
conuiuia sumptuose, non largiri temere, non effundere in res 501
superuacuas aut turpes rem familiarem. dicet aliquis fortasse: 11
quid tu? negasne hanc esse uirtutem? – non equidem nego; con-
traria enim uidear probare, si negem, sed ueram nego, quia non
10 sit illa caelestis, sed tota terrena, quandoquidem nihil efficit nisi
quod remaneat in terra. quid sit autem recte opibus uti et qui sit
ex diuitiis fructus petendus, declarabo apertius, cum de pietatis
officio loqui coepero. iam cetera quae sequuntur nullo modo 12
uera sunt. nam ‘improbis inimicitias’ indicere, aut ‘bonorum
15 defensionem’ suscipere potest cum malis esse commune. qui- 13
dam enim probitate ficta uiam sibi ad potentiam muniunt faci-

12 declarabo apertius] 6, 11, 1 – 13, 14

Auct.: 1 Lucil. 1332 Marx = 6, 5, 3 uers. 7 14–15 cf. ibid. uers. 9–10

Codd.: 15 a | sionem incipit G p. 29, usque ad § 15 putemus pauca
lecta (nihil fere ubi B discrepat); ceterum extant B DV P HM KS R

1 diuitiis] ac uit- R praemium, pr. m ex t?, B³ possit HM
2 fere om. B primo D^{ac} VP¹ (corr. P³) 3 ipsum uel om. R
4 id] id est H, idem M; hic R enim] nim in ras. m.2 B
olli P^{ac} 6 conuiuio M sumptuose ex -si B²; -tiose D^{ac} VP¹ (corr.
P²) temere ex tim- P² effudere P¹, corr. P³ 7 dicet ex -cit B³
8 quid om. R nonne quidem M; ne qu- KS; non qu- R
9 uideor ex uidera? B² necem H¹ sed] si M uerum B
10 ulla H¹ M terrene R efficiat HM 11 terram R
quid] quod HM qui] quid B^{ar} D^{ac}; quis D^{pc} 12 diuitis D^{ac}
declarabit, b ex u, R 13 iam] nam ex iamne ut uid. B³
14 incidere M bonorum ex hon- B³ 15 malis ex alis B³ (G inc.)
communem K^{Sar} 16 enim om. R fictam B^{ar} 16–p. 552, 1
faciuntque . . . quae] f. multaque KS; faciunt quae R

14 unctque multa quae boni solent, eo quidem promptius, quod fal-
 lendi gratia faciunt. utinamque tam facile esset praestare quam
 15 facile est simulare bonitatem! sed hi cum esse coeperint pro-
 positi ac uoti sui compotes et summum potentiae gradum ce-
 perint, tum uero simulatione deposita mores suos detegunt, ra- 5
 piunt omnia et uiolant et uexant eosque ipsos bonos quorum
 causam susceperant insequuntur et gradus per quos ascenderunt
 15 amputant, ne quis illos contra ipsos possit imitari. uerum tamen
 502 putemus hoc officium non nisi boni esse, ut bonos defendat. at
 id suscipere facile est, implere difficile, quia cum te certamini 10
 congressionique commiseris, in arbitrio dei, non tuo posita
 uictoria est, et plerumque improbi et numero et conspiratione
 sunt potentiores quam boni, ut ad eos superandos non tam uirtus
 16 sit quam felicitas necessaria. an aliquis ignorat, quotiens melior
 iustiorque pars uicta sit? hinc semper dominationes acerbae in 15
 17 ciues extiterunt. plena est exemplis omnis historia, sed nos
 contenti erimus uno. Gnaeus Pompeius 'bonorum' uoluit esse
 'defensor', siquidem pro re publica, pro senatu, pro libertate

Codd.: 3 *ab esse usque ad 7, 5, 6 uultus deest pars antiqua S (u. p. XXII)* 17 *a uoluit esse ad 7, 3, 19 animantes (non ad curae; corrigas p. XXI) transsiluit K; hinc extant B (G) DV P HM R*

1 bonis H^{ar} M proteruius *pro del.* propter tuis D 2 esset] est B¹,
 sit B³; esset et D¹ VP¹ (*corr.* P³) 3 hii R coeperunt
 B^{ac} D^{ac} VP¹ (*corr.* P²) 4 conpotens B^{ar}; computes D^{ac} VP¹
 (*corr.* P³) post potentiae *s.l.* suae P² ceperint B^{pr} VM, caep-
 DK; coop- B^{ar} PHR 5 tunc BG simulatione *ex -nem* P³
 6 et uiolant *om.* R 7 causam *ex -sa* B³ ascenderant B *numero*
meliore 8 possit *ex -set* B² 9 boni] -nis HM at] ad
 B D^{ac} V P^{ac} 11 non] n. in R tua B^{ac} D 12 et] sed B
 plerum B¹, *corr.* B² 13 potiores P¹, *corr.* P² quam boni *om.* R
 non tam *ex nota* B³ 14 post ignorat *s.l.* quod P² 15 iustiorque] -r
 quam HM¹ dominatione DV arcerue B¹, *corr.* B², -be D
 16 ciues] cu | ius D; ciuis V; ciuibus P³ (*ex ciuus?*) R sed] et HMK
 17 gneus B, GN· DP, GÑ VK, cñ HM, C·N· R 18 libertatem B

arma suscepit. idem tamen uictus cum ipsa libertate occidit et a
spadonibus Aegyptiis detruncatus insepultus abiectus est. non
est igitur uirtus aut 'hostem malorum esse' aut 'defensorem bo-
norum', quia uirtus incertis casibus non potest esse subiecta.

- 5 'commoda praeterea patriae prima putare' 19
sublata hominum discordia nihil est omnino. quae sunt enim
'patriae commodae' nisi alterius ciuitatis aut gentis incommodae,
id est fines propagare aliis uiolenter ereptos, augere imperium, 503
uectigalia facere maiora? quae omnia non utique uirtutes, sed
10 uirtutum sunt euersiones. in primis enim tollitur humanae so- 20
cietatis coniunctio, tollitur innocentia, tollitur alieni abstinentia,
tollitur denique ipsa iustitia, quae discidium generis humani fer-
re non potest et, ubicumque arma fulserint, hinc eam fugari et
exterminari necesse est. uerum est enim Ciceronis illud: 'qui 21
15 autem ciuium rationem dicunt habendam, externorum negant,
dirimunt hi communem humani generis societatem, qua sublata
beneficentia liberalitas bonitas iustitia funditus tollitur.' nam 22
quomodo potest iustus esse qui nocet, qui odit, qui spoliatur, qui

Auct.: 5 Lucil. 1337 Marx = 6, 5, 3 uers. 12 §§ 19 et 23] olim Cic.
rep. 3, 22; cf. Win ad l. et Powell ad rep. 3, 12 14-17 Cic. off. 3, 28

Codd.: 1 ab occidit incipit G p. 30 tota lecta; extant BG DV PHM R

1 occiditur R ab B³ (ex a) HM 2 spardonibus B^{ar}
desepultus B¹, corr. B³ est abiectus G; ante a. 3 litt. (non est) eras.,
est post finem lin. B 4 potes B 5 patriae edd.; -riae codd. (patrie, e
exp. P); u. 6, 5, 3 6 concordia ex disc- P² 7 patria R
aut gentis] augentes B¹, augmentis B², corr. B³; au|gentes ut uid. G
8 uolenter B^{ac} P¹ (corr. P²) ereptis ex -tos D 9 uictig[alia] G
maiora codd. (G inc.) non s.l. P² utique B^{ac} uirtutes sed] -tute
esse B¹, -tutes esse B², -tutis sed B³ (G inc.) 10 uirtutum V (alt. i
s.l.) P^{ac} sunt in fine lin. B³ euersiones ex -nis B²
11 tollitur ante alieni om. BG 13 fulserint ex -rit B³ fugare D^{ac}
16 ii dirimunt Cic. generis humani BG quas D^{ac}
17 beneficentia GR, -ficientia BDVHM; -ficia P; u. ind. form.
18 qui odit qui spoliatur in mg. H

- occidit? quae omnia faciunt qui patriae prodesse nituntur. id enim ipsum prodesse quid sit, ignorant qui nihil putant utile, nihil commodum, nisi quod teneri manu potest; quod solum
 23 teneri non potest, quia eripi potest. haec itaque ut ipsi appellant bona quisquis patriae adquisiuerit, hoc est qui euersis ciuitatibus 5 gentibusque deletis aerarium pecunia referserit, agros ceperit, ciues suos locupletiores fecerit, hic laudibus fertur in caelum, in hoc putatur summa et perfecta esse uirtus. qui error non modo
 504 populi et imperitorum, sed etiam philosophorum est, qui praecepta quoque dant ad iniustitiam, ne stultitiae ac malitiae disci- 10 plina et auctoritas desit. itaque cum de officiis ad rem militarem pertinentibus disputant, neque ad iustitiam neque ad ueram uirtutem accommodatur illa omnis oratio, sed ad hanc uitam moremque ciuilem, quem non esse iustitiam et res indicat et ipse
 24 Cicero testatus est. ‘sed nos’ inquit ‘ueri iuris germanaeque iustitiae solidam et expressam effigiem nullam tenemus, umbra et imaginibus utimur, easque ipsas utinam sequeremur! feruntur enim ab optimis naturae et ueritatis exemplis.’ – ‘umbra’ est
 25 igitur et ‘imago’ iustitiae quam illi iustitiam putauerunt. quid? 15

Auct.: 15–18 Cic. off. 3, 69

Codd.: 3 in manu desinit G p. 30, seq. p. 147 fere tota lecta; extant BG DV P HM R

1 quae] qui B¹ (corr. B²) G prodeesse B; u. 6, 5, 7 1–2 nituntur . . . prodesse om. R 2 prodeesse B utilem B^{ar} 5 patriae ex -ia B² adquisiuerit DVPHMR; quaesierit G; quaesiuert ex quesier- B² 6 gentibus HM refertserit B^{ar} (alia s.l. eras.) ceperit ex goep- B²; coep- HM 7 suo D¹ locupleta|tiores B¹, corr. B³; -pletioris R 9 imperatorum B¹ (corr. B³) P³ (ex -rit-) 10 iustitiam B (ras. ex iniu-) HM; stultitiam G nec B^{ar} P¹, corr. P³ stultitiae] iniustitiae HM disciplina et] -nae DVP 11 officiosis B 12 disputarent B^{ar} G 13 ratio R 14 mortemque HM 15 iugis ex iuris B³ germaneque ex permanet qui B³ 16 iustitiam B; iustitia R umbrae B 17 eas Cic. ipsas] iras R 18 ab] ex Cic. 19 et s.l. B³ iustitiae] -tia R quam ex qua B³

- sapientiam nonne idem confitetur in philosophis esse nullam?
 'aut cum Fabricius' inquit 'aut Aristides iustus nominatur, aut
 ab illis fortitudinis aut ab hoc iustitiae tamquam a sapiente pe-
 titur exemplum. nemo enim horum sic sapiens, ut sapientem
 5 uolumus intellegi, nec hi qui sapientes habiti et nominati, Mar- 27
 cus Cato et Gaius Laelius, sapientes fuerunt, ne illi quidem sep-
 tem, sed ex mediorum officiorum frequentia similitudinem 505
 quandam gerebant speciemque sapientium.' si ergo et philo- 28
 sophis ipsorum confessione adempta sapientia est et iis qui iusti
 10 habiti sunt adempta iustitia est, omnes igitur illae uirtutis de-
 scriptiones falsae sint necesse est, quia quae sit uera uirtus scire
 non potest nisi iustus ac sapiens. iustus autem ac sapiens nemo
 est nisi quem deus praeceptis caelestibus erudiuit.
7. Nam illi omnes qui per aliorum confessam stultitiam 1
 15 sapientes existimantur, specie uirtutis inducti 'umbras et ima-
 gines' apprehendunt, nihil uerum. quod ea fit ratione, quoniam

Auct.: 2-8 Cic. off. 3, 16; cf. Br ad l. et Ingr, Ed. 392-394
 15-16 cf. 6, 6, 25

Codd.: 4 in exemplum desinit G p. 147, seq. p. 148 usque ad § 27 nec
 lecta; ceterum extant B DV P HM R

1 confitentur B 2 inquit om. B aut post inquit om. R
 3 illis] -lo R hoc] his Cic. iustitia D^{ac} VP¹ (corr. P³)
 4 exemplum ex -lo B³ sapiens] s. est BG sapiens ut om. HM
 5 hi codd. (hii R), ii Cic., edd., Br habentur B 5-6 nominati
 marcus HM, -nati -m R, -natim D (m eras.) VP; nominantur marcus B
 6 et gaius laelius B, et -c- lael- DVP, et claelius HM (c eras.), etc.
 lael- R nec P³ (ex ne) M illi ex -le B² 7 ex] et HM
 frequentia ex -am B³ 8 generabant B¹, corr. B³ sapientiae HM
 9 confessionem B^{ar} sapientiae B^{ar} 9-10 et . . . est om. DVP¹ (in
 mg. inf. P²) 9 iis R, his BHM 10 uirtutis ex -tes B²
 12 non om. P iustus post nisi] -tis D^{ac} VP^{ac} post pr. sapiens in
 fine lin. quod B² iustus autem ac sapiens om. BR nemo] nullus R
 13 erudibit B¹, corr. B² 14 confessam ex -sa B² 15 uirtutis ex
 -tes B²

- uia illa mendax, quae fert ad occasum, multos tramites habet
 propter studiorum et disciplinarum uarietatem, quae sunt in uita
 2 hominum dissimiles atque diuersae. nam sicut uia illa sapi-
 entiae habet aliquid simile stultitiae, quod libro praecedente
 monstrauiumus, ita haec cum sit tota stultitiae, habet aliquid si- 5
 mile sapientiae, quod adripiant ii, qui stultitiam publicam intel-
 legunt; et ut habet uitia manifesta, sic habet aliquid quod simile
 uideatur esse uirtuti, ut habet apertum scelus, sic imaginem
 3 quandam speciemque iustitiae. quomodo enim praecursor eius
 uiae, cuius uis et potestas omnis in fallendo est, uniuersos in 10
 fraudem posset inducere, nisi ueri similia hominibus ostentaret?
 506 deus enim, ut immortale illud arcanum eius in operto esset, po-
 suit in uia sua quae homines pro malis et turpibus aspernarentur,
 ut auersi a sapientia et ueritate, quam sine ullo duce requirebant,
 4 in id ipsum inciderent quod uitare ac fugere cupiebant. itaque 15
 illam perditionis ac mortis uiam multiplicem
 ostendit, *constituit*,
 uel quod multa sunt genera uitae uel quod dii multi qui coluntur.

4 libro praecedente] 5, 14, 1 – 18, 11

Codd.: 8 *hinc fere coepisse uid.* G p. 25, *in qua nihil legi potest*

1 habent Bar 2 et disciplinarum *om.* R disciplinae *ex* -nam B²
 in uita *om.* R 3 uia] in uia DVP (in *exp. m.2*) sapientia? B
 4 simile aliquid B praecedente *ex* praeteriti?, *m.2* ced; *m.3* nte, B
 5 stultitiae] e *eras.* B simile *ex* -lis? B² 6 ii R, hi *cet.*
 stultitiam] iustit- HM 7 *ante* ut I *litt. eras.* B 9 speciemque *ex*
 -qui B² enim *s.l.* P², *om.* M 11 ostenderet B 12 immortale
 illud] immortalitatem ita (*s.l. m.2*) B aperto B³ (*ex op-*) HM
 esse B potuit B¹, uoluit B² 12–13 in uia sua posuit R
 13 aspernarentur *ex* -ner- B² 14 ueritatem Bar quae HM
 requaerebant *ex* -quirib- B³ 15 fugere *ex* -gare B³ itaque *ex*
 idque B³ 16 illam *ex* -lum B³ perditionis *ex* -nes B²
 mortis *ex* -tes B² uiam *ex* ueniam V 17 ostendit] constituit R *ex*
retractatione; u. Heck, 1972, 192; cf. 6, 4, 12 18 generis B
 uitae] e *eras.* B dii] hi DV

huius dux praeuaricator ac subdolos, ut uideatur esse discrimen 5
 aliquod falsi et ueri, mali et boni, alia ducit luxuriosos alia eos
 qui frugi appellantur, alia imperitos alia doctos, alia inertes alia
 strenuos, alia stultos alia philosophos, et eos quidem non uno
 5 tramite. illos enim qui aut uoluptates aut diuitias non refugiunt, 6
 ab hac publica et celebri uia modice segregat, eos autem qui aut
 uirtutem sequi uolunt aut contemptum rerum profitentur, per
 confragosa quaedam praecipitia trahit. sed tamen illa omnia 7
 itinera quae speciem bonorum ostentant non sunt aliae uiae, sed
 10 deuerticula et semitae, quae uidentur quidem ab illa communi
 dextrouersum separari, ad eandem tamen et ad unum omnes
 exitum sub ipso fine referuntur. ibi enim dux ille coniungit 8
 omnes ubi opus fuerat bonos a malis, fortes ab inertibus, sapi-
 entes a stultis separari, in deorum scilicet cultu, in quo ille uni-
 15 uersos, quia sine ullo discrimine stulti fuerunt, uno mucrone 507
 iugulat et praecipitat in mortem. haec autem uia, quae est 9
 ueritatis et sapientiae et uirtutis et iustitiae, quorum omnium
 fons unus est, una uis, una sedes, et simplex est, quo paribus

Codd.: 12 a fine incipit G p. 26 praeter § 8 omnes . . . ullo fere tota
 lecta; hinc extant BG DV P HM R

1 praeuaricator R 2 ante mali eras. et B luxoriosos V¹ HM;
 -xuriosus B¹ (corr. B²) Pac 3 appellantur R 3-4 inperitus alia
 doctus alia inertis alia strenus alia stultus B¹, corr. B² 5 qui s.l. D
 6 celebri uia] -bria HM aut] ut R 7 uirtute HM¹
 confitentur DVP per] pro R 8 fragosa BDVP¹ (corr. P³);
 confrugosa R ante quaedam eras. ad B omnia illa B
 9 ostentant ex -ntat B²; -ndant DVP¹ (corr. P³) aliae uiae] cliuosa
 ex cliuia? B² 10 deuerticula ex -lae V; diu- P³ (ex deu-) HM
 illo HM 11 eundem HMR 12 referunt R 13 fortis V^{ac} R;
 fontes P 14 ab HM¹ in . . . scilicet] scilicet in (eras. rest. m.2) d.
 s. B (eadem in G indicant spatium et uestigia); id eorum s. HM
 cultu] multi HM uniuersus DVP¹ (corr. P³) 15 qui R
 16 in mortem om. R 17-18 fons omnium HM 18 post fons eras.
 est P unus . . . sedes] est una ui sua | sedis B¹, est unus sua | uis et s.l.
 una uis una sedes B³; unus . . . uis et (in ras.) una s. R quo BGP³;
 quod P¹ cet. patribus P¹, corr. P³

animis summaque concordia unum sequamur et colamus deum, et angusta, quoniam paucioribus uirtus data est, et ardua, quoniam ad bonum quod est summum atque sublime nisi cum summa difficultate ac labore non potest perueniri.

- 1 8. Haec est uia quam philosophi quaerunt, sed ideo non 5
inueniunt, quia in terra potius ubi apparere non potest quaerunt.
2 errant ergo uelut in mari magno nec quo ferantur intellegunt,
3 quia nec uiam cernunt nec ducem sequuntur ullum. eadem
namque ratione hanc uitae uiam quaeri oportet qua in alto iter
nauius quaeritur; quae nisi aliquod caeli lumen obseruent, in 10
4 certis cursibus uagantur. quisquis autem rectum iter uitae
tenere nititur, non terram debet aspicere, sed caelum et, ut aper-
tius loquar, non hominem sequi debet, sed deum, non his terres-
tribus simulacris, sed deo seruire caelesti, non ad corpus referre
omnia, sed ad mentem, non huic uitae dare operam, sed aeter- 15
5 nae. itaque si oculos in caelum semper intendas et solem qua
oritur obserues eumque habeas uitae quasi nauigii ducem, sua
sponte in uiam pedes dirigentur et illud caeleste lumen, quod
sanis mentibus multo clarior sol est quam hic quem carne mor-

508

Codd.: 14 in cor | desinit G p. 26, seq. p. 62 paene tota lecta

1 concordiam B^{ar} 3 quod ex cum B² est om. DVP¹ (post sublime
s.l. P³) sublimem B¹, corr. B³; deinde s.l. m.2 quo, sed eras. B
4 difficultatem ac laborem B^{ar} 5 quem B (G inc.) quaesierunt B
6 inuenerunt B¹, corr. B³ terra ex -ram B³ 7 uelut in] -uti B
8 uiam ex -ia P³ ullum om. BG; ill- M eadem] dem eras. M;
eod- R 8-9 eadem namque om. B 9 rationem B² (ex -ne) P¹ (corr.
m.2?) H^{ar} M^{ar} R uiamque, que s.l. m.2, B quia B³ (ex qua)
D¹ VP¹ (corr. P³) M^{ar} R (G inc.) 10 quae] que B¹, qui B³ HM; quia
ex quae D² 11 uacantur HM uiae M 12 post terram eras. tueri
ut uid. B 13 debet om. BG 14 seruire ex -ri B² non] sed n. B¹,
et n. B² 15 opera HM 16 oculus D^{ac}; -lis R in om. R semper
in caelum BG qua] cum BG; quia M 17 oritur] hauritur BG;
oriatur HM 18 uia BHM (et G?) dirigentur ex der- B²
19 sole ex sol B² carni mortales B¹, corr. B²

tali uidemus, sic reget, sic gubernabit, ut ad summum sapientiae
 uirtutisque portum sine ullo errore perducatur. suscipienda igitur 6
 dei lex est, quae nos ad hoc iter dirigat, illa sancta, illa caelestis,
 quam Marcus Tullius in libro de re publica tertio paene diuina
 5 uoce depinxit; cuius ego, ne plura dicerem, uerba subieci: 'est 7
 quidem uera lex recta ratio, naturae congruens, diffusa in omnis,
 constans, sempiterna, quae uocet ad officium iubendo, uetando a
 fraude deterreat, quae tamen neque probos frustra iubet aut uetat
 nec improbos iubendo aut uetando mouet. huic legi nec ob- 8
 10 rogari fas est neque derogari aliquid ex hac licet neque tota
 abrogari potest, nec uero aut per senatum aut per populum solui
 hac lege possumus, neque est quaerendus explanator aut inter-
 pres Sextus Aelius, nec erit alia lex Romae alia Athenis, alia 9 509
 nunc alia posthac, sed et omnes gentes et omni tempore una lex

Epit.: 6, 8, 6 . . . caelestis] 55, 1 legemque . . . sumeremus

Auct.: 5-p. 560, 5 Cic. rep. 3, 33 = 3, 27 Powell; cf. Ingr. Ed. 394 sq.

1 regit R gubernauit B¹, corr. B² 3 quae ex qui B³
 ad hoc ex adhuc P³ illa post sancta spatio indice om. G
 4 marcus BG, m̄ DV P³, m̄ HM, m̄ R; men P¹ paene ex poene B³
 (G inc.); pene ex pede P² 5 depincsit B¹, corr. B³ cuius s.l. B³
 dicere B¹ (corr. B²; G inc.) MR 6 quidam D^{ac} recta] a in ras. B³
 omnis D¹ VPR, -nes BGD² HM; cf. § 9 7 constans ex -ant B³
 semper B¹, corr. B³ uoce R 8 probos ex -bus B²
 frustra ex -ta P³ 9 improbos ex -bus B² legio D^{ar} VP¹ (corr. P²)
 obrogari HMR; abro- BP², abrogare G; praero- D, proro- V, pro-
 gari P¹ 10 derogare HM derogare . . . neque om. R
 11 per ante populum om. BG 12 possumus B¹ (corr. B²) G
 neque ex sed quid B³ (G inc.) quaerendum B¹ (quer-, corr. B²) G
 aut ex ut B²; nec R 13 Sextus Aelius Br; extusaelius HM, laelius R
 (ex pristino s. aelius ortum?); aelius B² GD^{ar} VP^{ac}; alius B¹ D^{pr} P^{pc};
 eius alius edd. lex] res ex rex P² roma HM 14 posthaec
 VHM (ex possethec) et post sed] ut HM, om. R omnes
 B¹ GD^{pc} P² HMR; -nis D^{ac} VP¹ (ft. recte quia acc. ut § 7); omni B²
 genti ex -tes B²

- et sempiterna et immutabilis continebit unusque erit communis
 quasi magister et imperator omnium deus, ille legis huius in-
 uentor disceptator sator; cui qui non parebit, ipse se fugiet ac
 naturam hominis aspernatus hoc ipso luet maximas poenas, eti-
 10 amsi cetera supplicia quae putantur effugerit.' quis sacramen- 5
 tum dei sciens tam significanter enarrare legem dei posset quam
 illam homo longe a ueritatis notitia remotus expressit? ego uero
 eos qui uera imprudentes loquuntur sic habendos puto, tamquam
 11 diuinent spiritu aliquo instincti. quodsi ut legis sanctae uim
 rationemque peruidit, ita illud quoque scisset aut explicasset, in 10
 quibus praeceptis lex ipsa consisteret, non philosophi functus
 12 fuisset officio, sed prophetae. quod quia facere ille non poterat,
 nobis faciendum est, quibus ipsa lex tradita est ab illo uno ma-
 gistro et imperatore omnium deo.
- 1 9. Huius legis caput primum est ipsum deum nosse, soli 15
 obtemperare, solum colere. non potest enim rationem hominis
 510 obtinere, qui parentem animae suae deum nescit; quod est

Epit.: 6, 8, 12 quibus . . . deo] 55, 1 tradente . . . domino 6, 9, 1 –
 10, 2] 54, 4 – 55, 4 (*nonnulla aliunde*) 6, 9, 1] 54, 4. 6 qui . . . potest

Codd.: 1 in unus | *desinit* G p. 62, *seq. p. 61, in qua nihil legi potest;*
ceterum extant B DV P HM R

1 et post lex] est B; ut G (*ut uid.*) HMR post immutabilis *s.l.* quam
 si B² unusquisque B 3 sator *codd.*; lator *edd.*, Br, Ingr, certe Cic.
uindicandum, sed Lact. sator legisse uid. fuget Pac 4 naturam ex
 -ra B² aspernatur D (*ex -us*) HM ipse R 5 quis ex quod B³; qui
 PM 6 sciens tam] scientiam B significanter ex -tur P³
 7 illam ex -la B³; -le ex -lam D² expressit ex -is B² 8 uera] -ro
 D¹ VP¹ (*corr. P³*) imprudentes ex -ter? B² putem ex -tant B²
 9 spiraliq[ue] B¹, *corr. B²* instincti] *alt. i in ras.* D; instructi ex
 -ric- B³ quodsi ut] sicut ex quod sint B³ legis sanctae] gi *in ras.*,
pr. s et alt. a s.l. m.2 B 10 perdidit P¹, *corr. P³* ita] i. ut BH¹ (*ut*
exp. H²) 10–11 scisset . . . quibus] si scisset e. q. R 11 lux M
 philosophus, *pr. h s.l. m.2*, B 12 esset R quia om. R
 15 cuius B deum] prdīm *sic* HM 17 parentum M
 nesciat B est ex et P³

- 511 aut errare aut iniusti esse potuerunt, sicut illi duodecim tabularum conditores, aut certe publicae utilitati pro condicione temporum seruierunt? aliud est igitur ciuile ius, quod pro moribus ubique uariatur, aliud uera iustitia, quam uniformem ac simplicem proposuit omnibus deus; quem qui ignorat, et ipsam iustitiam ignoret necesse est. sed putemus fieri posse, ut aliquis naturali et ingenito bono ueras uirtutes capiat, qualem fuisse Cimonem Athenis accepimus, qui et egentibus stipem dedit et pauperes inuitauit et nudos induit et mortuos sepeliuit, tamen cum illud unum quod est maximum deest, agnitio dei, iam bona illa omnia superuacua sunt et inania, ut frustra in iis adsequendis laborauerit. omnis enim iustitia eius similis erit humano corpori caput non habenti, in quo tametsi membra omnia et locis suis constent et figura et habitudine, tamen quoniam deest id quod est omnium principale, et uita et omni sensu caret. itaque membra illa formam tantummodo membrorum habent, usum non habent, tam scilicet quam caput sine corpore. cui similis est qui cum deum non ignoret, uiuit iniuste; id enim solum habet quod est summum, sed frustra, quoniam uirtutibus tamquam membris eget. itaque ut sit uiuum ac sensibile corpus, et agni-

Codd.: 10 *ab* est maximum *incipit* G p. 59 *paene tota lecta; hinc extant* BG DV P HM R

1 errore R esse *s.l.* V 2 utilitatis Bar 4 utique HM uera] est u. DVP 5 ignorat et] -raret B 7 et *s.l.* B³ ingenito] t *eras.* B 8 Cimonem *Parrhasius* (1509), *edd.*; scimonem, c *eras.*, R; timonem *cet.* accipimus DHMR quia Bar et *om.* DV, *s.l.* P² gentibus HM 9 induit et mortuos sepeliuit (-pelli-; u. 1, 9, 11) R Heck, 1972, 192, Win; induit *tantum cet.*, *edd.*, Br, Ingr 10 cum *ex* ut B³ illud *ex* -um B³ deest] d. in quo est G; in quo est B post dei *s.l.* ignorauit B² 11 omnia *om.* BG ut *ex* et? B², et G; aut HM iis R, his *cet.* adsequentibus Vac 13 habenti *ex* -ndi P³ omnia membra HM 14 constet B¹ (*corr.* B²) G et ante figura *ex* nec B² 15 et ante uita *om.* HM 16-17 usum non habent *s.l.* B³ 19 sed *om.* R 20 indiget HM itque B¹, *corr.* B² (G *inc.*) ac] et B (G *inc.*)

tio dei necessaria est quasi caput et uirtutes omnes quasi corpus.
ita fiet homo perfectus ac uiuus, sed tamen summa omnis in
capite est, quod quamuis constare non possit sine omnibus, sine
quibusdam tamen potest. et erit quidem animal uitiosum ac 12 512
5 debile, sed tamen uiuet, sicut is qui et deum nouit et in aliqua re
peccat; dat enim ueniam peccatis deus. itaque sine membris ali-
quibus uiui potest, sine capite nullo modo. haec res efficit, ut 13
philosophi etiamsi natura sint boni, tamen nihil sciant, nihil sap-
piant. omnis doctrina et uirtus eorum sine capite est, quia deum
10 nesciunt, qui est uirtutis ac doctrinae caput. quem qui non agno-
scit, licet uideat, caecus est, licet audiat, surdus, licet loquatur,
elinguis est. cum uero conditorem rerum parentemque co- 14
gnouerit, tunc et uidebit et audiet et loquetur. habere enim caput
coepit, in quo sunt sensus omnes collocati, hoc est oculi et aures
15 et lingua. nam profecto is uidet qui ueritatem, in qua deus est, 15
uel deum, in quo ueritas est, oculis cordis aspexerit, is audit qui
diuinas uoces ac praecepta uitalia pectori suo adfigit, is loquitur
qui caelestia disserens uirtutem ac maiestatem dei singularis
16 enarrat. quare non est dubium, quin impius sit, quisquis deum 16
20 non agnouerit, omnesque uirtutes eius, quas habere aut tenere se
putat, in illa mortifera uia reperiuntur, quae est tota tenebrarum.

Codd.: 10 in non desinit G p. 59, seq. p. 31 maximam partem lecta

2 itaque B pertectus R uiuus ex uibus B² sed tamen] et B
3 sine ante omnibus ex in B³ 4 et] set, s eras., s.l. B³
5 debile] d. e. (pro est?) H uiuet s.l. B³ his B^{ar} G
7 reficit M 8-9 sciant . . . omnis] scient quod n. sapient o. enim HM
8 sapieant B 10 uirtus BP (et G spatio indice) 11 surdus] s. est
HMR 12 ante rerum exp. suum V 13 enim] e. uocem HM
14 omnis D¹ VP¹ (corr. P³) hoc] id R oculis R
15 nam] non D^{ac} (ut uid.) R his B^{ar} G (ut uid.) 16 quo] qua R
aspexerit B¹, corr. B² is om. VP (D deest); his G 17 hac M; et R
uitalia ex ut alia P³ peccatori D¹ VP¹ (corr. P³) adfligit VP¹
(corr. P³; D deest) is om. B¹ (in fine lin. B²) G; his V (D deest)
18 ac maiestatem in mg. H² 20 quas ex quis m.2 et 3 B
21 putat in ex -tent B³ mortis fera R repperiuntur codd. (G inc.),
u. 5, 16, 7

- 17 quapropter nihil est quod sibi aliquis gratuletur, si has inanes
uirtutes adeptus est, quia non tantum miser, qui bonis praesen-
tibus careat, sed etiam stultus sit necesse est, qui labores in uita
18 sua maximos suscipiat in cassum. nam adempta spe immor-
talitatis quam deus pollicetur in sua religione uersantibus, cuius 5
513 adsequendae gratia uirtus appetenda est et quidquid malorum
acciderit perferendum, maxima erit profecto uanitas obsequi
uelle uirtutibus, quae frustra homini calamitates adferunt et la-
19 bores. nam si uirtus est egestatem exilium dolorem mortem,
quae timentur a ceteris, pati fortiter ac subire, quid tandem in se 10
boni habet, cur eam philosophi propter se ipsam dicant expeten-
dam? nimirum superuacuis et inanibus poenis delectantur qui-
20 bus licet agere tranquille. si enim mortales sunt animae, si
uirtus dissoluto corpore nihil futura est, quid fugimus attributa
nobis bona quasi aut ingrati aut indigni qui diuinis muneribus 15
perfruamur? quae bona ut habeamus, scelerate impieque ui-
uendum est, quia uirtutem id est iustitiam paupertas sequitur.
21 sanus igitur non est qui nulla spe maiore proposita iis bonis
quibus ceteri utuntur in uita, labores et cruciatus et miserias
22 anteponat. si autem uirtus, ut ab iis rectissime dicitur, capes- 20
senda est, quia constet ad eam nasci hominem, subesse debet

Epit.: 6, 9, 21–23] *cf.* 29, 9 ita . . . uiuere 22] 29, 7 uirtus . . . est

Codd.: 10 in fortiter desinit G p. 31, seq. p. 32 usque ad § 20 habeamus ex parte lecta; ceterum extant B DV P HM R

1 aliqui R 2 praesentibus ex praeceptis B³ 4 abrepta ex aderepta B³
(G hinc uix legitur); dempta DVP spe ex spem B³ 5 regione D^{ac}
6 gratiae H uirtus s.l. B³; -tutis D^{ar} 7 attigerit R 8 uellet B^{ar}
10 timetur B, time[tur] G (ab exilium legitur) subire ex sibire P²
11 cum ex cur D eam] enim M pro DVP, proter M
ipsa ras. ex -sam D dicunt HM 12 mirum B¹, corr. B²
13 augere R 15 aut ante indigni ex ut B² 16 ut post bona] aut B^{ar}
18 nullam spem maiorem B proposita] p. ita R iis R, his cet.
19 uia R laboris B 20 ut om. R iis R, his cet.
ducitur HM¹ capissenda HM 21 constat V^{ac} HM
eam ex eum D

- spes aliqua maior, quae malorum et laborum, quos perferre uirtutis est, magnum adferat praeclarumque solacium. nec aliter uirtus cum per se dura sit, haberi pro bono potest, quam si acerbitatem suam maximo bono penset. aequae non aliter his 23
- 5 bonis praesentibus abstinendum est, quam si sint alia maiora, propter quae tanti sit et uoluptates omittere et mala omnia sustinere. ea uero nulla sunt alia, ut in tertio docui, nisi perpetuae uitae. hanc autem praestare quis potest nisi deus, qui uirtutem ipsam proposuit? ergo in dei agnitione et cultu rerum summa 24 514
- 10 uersatur, in hoc est spes omnis ac salus hominis, hic est sapientiae gradus primus, ut sciamus, qui sit nobis uerus pater, eumque solum pietate debita prosequamur, huic pareamus, huic deuotissime seruiamus, in eo promerendo actus omnis et cura et opera collocetur.
- 15 10. Dixi quid debeatur deo. dicam nunc quid homini tribuendum sit; quamquam id ipsum quod homini tribueris deo tribuitur, quia homo dei simulacrum est. sed tamen primum iustitiae officium est coniungi cum deo, secundum, cum homine. sed 2

Epit.: 6, 9, 24] 54, 4 10, 1] 55, 2 2 . . . homine] 55, 1 legemque . . . copulat

7 in tertio] 3, 12, 1–36

Codd.: 11 *hinc fere coepisse uid.* G p. 129, in qua nihil legi potest

1 quos] quae B praeferre P¹, corr. P³ 2 praeclarum D^{ac} VP
 3 post bono 3–4 litt. eras. B 4 aceruitatem B¹ (corr. B²) HM
 5 si] quia HM 7 uera R docui] d. libro HM 8 qui HM
 deos B^{ac} 9 posuit P¹, corr. P² agnitio P¹, corr. P²
 10 est om. HM omnis om. R ac] haec B^{ar} 11 ut sciamus in
 mg. P² pater uerus B 12 paremus D¹ 12–13 huic deuotissime
 seruiamus om. R 13 promendo B¹, corr. B³ 15 dixit B^{ar}
 qui M num, s.l. m.2? uel nunc D 16 quaquam P¹, corr. P²; quam
 HM homini] bonum D tribueris deo] -ris ex -rit m.3, deo ex deus
 m.2, deinde eras. per B; -eris deo ex -endos? V tribuatur ex -uitor B²
 18 coniugi V^{ac}

illud primum religio dicitur, hoc secundum misericordia uel humanitas nominatur. quae uirtus propria est iustorum et cultorum
 3 dei, quod ea sola uitae communis continet rationem. deus enim
 quia ceteris animalibus sapientiam non dedit, naturalibus ea
 munimentis ab incursu et periculo tutiora generauit, hominem 5
 uero quia nudum fragilemque formauit, ut eum sapientia potius
 instrueret, dedit ei praeter cetera hunc pietatis adfectum, ut ho-
 mo hominem tueatur diligat foueat contraque omnia pericula et
 4 accipiat et praestet auxilium. summum igitur inter se hominum
 uinculum est humanitas; quod qui diruperit, nefarius et parricida 10
 existimandus est. nam si ab uno homine quem deus finxit omnes
 orimur, certe consanguinei sumus et ideo maximum scelus pu-
 tandum est odisse hominem uel nocentem. propterea deus
 515 5 praecepit inimicitias per nos numquam faciendas, semper esse
 tollendas, scilicet ut eos qui sint nobis inimici necessitudinis 15
 6 admonitos mitigemus. item si ab uno deo inspirati omnes et
 animati sumus, quid aliud quam fratres sumus, et quidem con-
 7 iunctiores, quod animis, quam qui corporibus? itaque non errat

Epit.: 6, 10, 2–12] 33, 6–10. 60, 1–5 6, 10, 2 hoc . . . 4 nocentem]
 33, 6–8. 60, 2 . . . 3 debemus 5] cf. 60, 3 et ideo . . . semper

Codd.: 13 *ab est incipit G p. 130 paene tota lecta; hinc extant BG DV*
 P HM R

1 misericordia *ex* -am P³ 2 est *s.l.* P et cultorum *in mg. inf. cum*
signis hd et hs B³ 3 ratione P^{ac} 4 quia R Heck, 1972, 185 n. 90,
Win; qui *cet., edd., Br, Ingr* eam HM 5 ob incursus et pericula
 HM generabit B¹, *corr.* B³ 8 contra DVP¹ (*corr.* P²)
 10 humanitatis V^{ac} HM¹ deruperit D^{ac}, dirru- R; inru- B
 11 existimandus *ex* -um B² ab] de B deus *ex* deos B²
 12 oriemur HM¹; oriuntur B 14 praecipit DPMR inimicitias]
 insidias BG faciendas] esse f. BG 14–15 semper . . . tollendas]
 sed omnino a nobis semper (*om.* B) esse tolerandas (B¹, tollendas B³)
 BG; s. e. tolerandas HM 15 sunt BG 16 omnes *om.* R
 17 quid . . . sumus *in mg. inf.* H et quidem] equ- B¹ (*corr.* B³) GR
 18 quod] qui *ex* q. D; *eras.* M; tam G qui *eras.* M erat B¹ (*corr.*
 B²) GD^{ac} V¹

Lucretius, cum dicit:

‘denique caelesti sumus omnes semine oriundi,
omnibus ille idem pater est.’

ergo pro beluis immanibus sunt habendi qui homini nocent, qui 8
5 contra ius humanitatis et fas omne spoliant cruciant occidunt
exterminant. ob hanc necessitudinem germanitatis docet nos
deus malum numquam facere, semper bonum. id autem ipsum 9
bene facere quid sit, idem ipse praescribit: praestare auxilium
depressis et laborantibus, impertiri uictum non habentibus.
10 deus enim quoniam pius est, animal nos uoluit esse sociale; 10
itaque in aliis hominibus nos ipsos cogitare debemus. non me-
remur in periculo liberari, si non succurrimus, non meremur
auxilium, si negamus. ad hanc partem philosophorum nulla 11
praecepta sunt, quippe qui falsae uirtutis specie capti misericor-
15 diam de homine sustulerunt et dum uolunt sanare, uitiauerunt.
et cum idem plerumque fateantur societatis humanae commu- 12 516
nionem esse retinendam, ab ea plane se ipsos inhumanae uirtutis
suae rigore dissociant. conuincendus ergo etiam hic error illo-
rum est qui nihil cuiquam impertiendum putant. urbis conden- 13
20 dae originem atque causam non unam intulerunt, sed alii eos
homines qui sint ex terra primitus nati, cum per siluas et campos

Epit.: 6, 10, 8. 11–12] *cf.* 33, 6–8 9–10] 60, 4–5; *cf.* 29, 2

Auct.: 2–3 Lucr. 2, 991 sq.; *cf. opif. 19, 3 et 5, 6, 12* 10 animal . . .
sociale] Sen. benef. 7, 1, 7 20 alii (§§ 13–15)] *cf.* Lucr. 5, 805–1160
passim

Codd.: 15 in sustulerunt *desinit* G p. 130, seq. p. 29 fere tota lecta

2 simus? B^{ac} 3 idem ille BG 4 hominem G 5 omnes HM
7–8 bonum] b. amare BG; amare . . . sit *repet.* G 10 enim] autem B
pius est *om.* R sochiale B 11 nos] nosmet BG 12 periculis HM
13 nulla] a n. R 16 plerique B¹ (*corr.* B³) G 17 esse *om.* BG
18 error *ex* ergo B² 19 putant urbis] putandum bis R¹, -nt dum bis R²
20 ali eos B¹ G; alios B³; eos *del.* D 21 hominis R sunt HM
siluos D¹ V

- erraticam degerent uitam, nec ullo inter se sermonis aut iuris
uinculo cohaerent, sed frondes et herbam pro cubilibus, spe-
luncas et antra pro domibus habent, bestiis et fortioribus ani-
malibus praedae fuisse commemorant. tum eos qui aut laniati
effugerant aut laniari proximos uiderant, admonitos periculi sui
ad alios homines decucurrisse, praesidium implorasse et primo
nutibus uoluntatem suam significasse, deinde sermonis initia
temptasse ac singulis quibusque rebus nomina imprimendo pau-
latim loquendi perfecisse rationem. cum autem multitudinem
ipsam uiderent contra bestias esse tutandam, oppida etiam coe-
pisse munire, ut uel quietem noctis tutam sibi facerent uel ut
incurSIONES atque impetus bestiarum non pugnando, sed obiectis
aggeribus arcerent. o ingenia hominibus indigna, quae has
ineptias protulerunt, miseros atque miserabiles, qui stultitiam
suam litteris memoriaeque mandauerint! qui cum uiderent mu-
tis quoque animalibus ingentem esse rationem uel conueniendi
uel inuicem appetendi uel periculi fugiendi uel mali cauendi uel

Codd.: 14 in protulerunt desinit G p. 27, seq. p. 28 usque ad § 17
cubilia maximam partem lecta; ceterum extant B DV P HM R

1 erraticiam HM sermonis ex -nes P² 2 herbas ex -am B³
cubilibus] ubil in ras. m.3 B 3 et antra] uteren|tur (erē in ras. m.2)
antra (s.l. m.3) B fortiores P¹, corr. P³ 4 commorant
D¹ VP¹ (corr. P²) lanati B¹, corr. B² 5 effugerent DVP; fugerunt
Mac 6 decucurrisse GR premo P¹, corr. P³ 7 uoluntatem] m
exp. P 8 imprimendo ex -prem- B² 9 post autem add. nec P³ recc.,
edd. 10 tutandam Br ex tutandum B¹, tutan[???] G; tuta ut uid. B³;
tutam DVP² H² MR; tuam P¹, tuttam (ess&uttam) H¹ oppida ex
-dum B³ (G non legitur) 11 quietam R ut om. BGHMR ft. recte
12 incurSIONES ex -nis B² non pugnando] non (s.l. m.3) in- P
13 has s.l. B³ 14 inertias B¹, corr. B³ protulerint D^{ac} (maluit et Br,
contra numerum) miseras B 14-15 miseros . . . suam] aut qui
stultitiam HM 15 mandauerunt B¹ contra numerum, corr. B³ (G inc.)
uiderint HMac 16-17 uel conueniendi uel inuicem om. HM; uel
inuicem appetendi om. R 16 conueniendi ex cum uen- P³
17 pericula B (G inc.) uel mali cauendi om. HM

cubilia sibi et latibula parandi, homines autem ipsos existima-
uerint non nisi exemplis admoneri ac discere potuisse, quid me-
tuere, quid cauere, quid facere deberent, aut numquam con-
uenturos inter se fuisse nec loquendi rationem reperturos, nisi
5 eos bestiae comedissent. haec aliis delira uisa sunt, ut fuerunt, 18
dixeruntque non ferarum laniatus causam fuisse coeundi, sed
ipsam potius humanitatem; itaque inter se congregatos, quod
natura hominum solitudinis fugiens et communionis ac socie-
tatis appetens esset. non magna inter eos disceptatio est, siqui-
10 dem causae dispaes sunt, res eadem est. potuit igitur utrum- 19
que, quia non repugnat, sed tamen utrumque nullo modo uerum
est, quia non per omnem terram nati sunt homines e terra tam-
quam ex draconis alicuius dentibus proseminati, ut poetae ferunt,
sed unus homo a deo fictus ab eoque uno terra omnis humano
15 genere completa est, eadem scilicet ratione qua rursus post di-
luuium; quod certe negare non possunt. nulla igitur in principio 20
facta est eiusmodi congregatio nec umquam fuisse homines in
terra, qui praeter infantiam non loquerentur, intellegit cui ratio 518

Auct.: 5 aliis (§ 18)] *cf.* Cic. rep. 1, 39 13 poetae] Ou. met. 3, 101–110

Codd.: 17 a [congre]gatio incipit G p. 72, in qua ex §§ 20–21. 25. 27 quaedam leguntur

1 cubilia] ciuil- HM et] uel R autem *codd., def. Ingr;* tamen Br;
cf. Hofmann-Szantyr 490 ipsos *om.* HM, istos R existimauerunt
BHM 2 admoueri Pac discedere Vac R 4 fuisse *om.* B
5 aliis *om.* DV, *s.l.* P² 6–7 causa *ex* -sam, ipsa *ex* -sam, humanitate
ex -tem B^{pr} 8 hominis B¹, *corr.* B³ solitudines *sic s.l.* B³
societas P¹, *corr.* P³ 11 repugnatur *ex* -tus B² sed] et B
12 omnem] orbem M sint DVP e] *ex?* B^{ar}; et D¹ (*s.l.* in
D²) VP (*s.l.* *eras.* in?) terra *del.* P³ 13 draconis *ex* -nes B²
dentibus *s.l.* P² perseminati DVP¹ (*per exp.* P³) fuerunt
Dar P¹ (*corr.* P³) 14 fictus] *f. est* DVPR (*fic- ex fec-*); factus HM
15 generi B eadem scilicet] ea HM post rursus *eras.* cum? B
dilluuium? B^{ar} 17 congregatio *ex* -ti P³ 18 non loquerentur] conl-
B¹ (*corr.* B³) GDVP¹ (*corr.* P³) intellegit GP³ (*ex* -get)

- 21 non deest. fingamus tamen illa uera esse quae otiosi et inepti
 22 senes fabulantur, ut eos suis potissimum sensibus et suis rati-
 23 onibus refellamus. si hac de causa sunt homines congregati, ut
 24 mutuis auxiliis imbecillitatem suam tuerentur, succurrendum est
 25 igitur homini qui egeat auxilio. cum enim praesidii causa ho- 5
 mines societatem cum hominibus inierint et sanxerint, foedus
 illud a principio sui ortus inter homines tutum aut uiolare aut
 24 non conseruare summum nefas putandum est. nam qui se a
 praestando auxilio remouet, etiam ab accipiendo remoueat ne-
 cesse est, quia nullius opera indigere se putat qui alteri suam 10
 25 denegat. huic uero, qui se ipse dissociat ac secernit a corpore,
 non ritu hominis, sed ferarum more uiuendum est. quod si fieri
 non potest, retinendum igitur omni modo uinculum societatis
 humanae, quia homo sine homine nullo modo potest uiuere.
 26 retentio autem societatis est communitas, id est auxilium prae- 15
 stare, ut possimus accipere. sin uero, ut illi alii disputant,
 humanitatis ipsius causa facta est hominum congregatio, homo
 27 certe hominem debet agnoscere. quod si fecerunt illi rudes et
 adhuc feri homines et fecerunt nondum constituta loquendi rati-
 one, quid putemus hominibus expolititis et sermonis rerumque 20

Epit.: 6, 10, 24–26] *cf.* 60, 4; *ad* 26 *cf.* 55, 1 . . . nosceremus

Codd.: 20 in hominibus desinit G p. 72, seq. p. 71 tota lecta

1 fingamur Rac 2 eis DVP¹ (*corr.* P²) suis *om.* DVP
 3 defellamus DVP¹ (*corr.* P³) 4 succurrendus R 5 praedii P¹,
corr. P² 6 inierunt B¹, *corr.* B³ sancserint B¹ (*corr.* B²), -ncxe- D
 7 a *om.* HM inter *eras.* B tutum B^{ar} DVP; tum B^{pr}; statum
 HM; ictum R 9 praestandi B; -dum R 10 opera *ex* -re B³
 indigere *s.l.* B³ se indigere R qui *ante* alteri] quia B^{ar}
 11 dissociat ac] -ciatae R 12 ferum B¹, *corr.* B² uiuendum *ex*
 -du B³ 13 igitur] est (*s.l. m.2*) i. P; i. est R 14–15 humanae . . .
 societatis est *in mg.* B³ 14 homine *ex omne* P³ 18 hominem debet]
de tantum M fecerunt *exp.* B³ 19 adhuc feri] adueteri B¹ (*corr.*
 B³) G, a. fieri DVP^{ar} Mar et] haec B (G *inc.*) loquendi constituta
 HM rationem B^{ar} 20 expolititis] et (*s.l.*) *exp-* P 20–p. 571, 1
 sermonis . . . copulatis] sermonis latis *tantum* R

omnium commercio inter se copulatis esse faciendum, qui ad-
sueti hominibus solitudinem ferre non possunt?

519

11. Conseruanda est igitur humanitas, si homines recte dici
uelimus. id autem ipsum, conseruare humanitatem, quid aliud
5 est quam diligere hominem, quia homo sit et idem quod nos
sumus? discordia igitur ac dissensio non est secundum hominis
rationem uerumque illud est Ciceronis, quod ait 'hominem na-
turae oboedientem homini nocere non posse'. ergo si nocere
homini contra naturam est, prodesse igitur homini secundum
10 naturam sit necesse est. quod qui non facit, hominis se appel-
latione despoliat, quia humanitatis officium est necessitati ho-
minis ac periculo subuenire. quaero igitur ab his qui flecti et
misereri non putant esse sapientis, si homo ab aliqua bestia
comprehensus auxilium sibi armati hominis impleret, utrumne
15 succurrendum putent an minime. non sunt tam impudentes, ut
negent fieri oportere quod flagitat, quod exposcit humanitas.
item, si aliquis circumueniatur igni, ruina opprimatur, mergatur
mari, flumine rapiatur, num putent hominis esse non auxiliari.
non sint ipsi homines, si putent – nemo enim potest eiusmodi
20 periculis non esse subiectus –, immo uero et hominis et fortis

Epit.: 6, 11, 2 ergo . . . necesse est] *cf.* 55, 4 primum . . . prodesse

Auct.: 7–8 Cic. off. 3, 25

1 commertio *ex* -ia P² copulati G quid M adsuets Bar
4 uelemus *sic* B¹, uellimus *sic* B³; uolumus R 5 et *om.* G
6 ac] atque R 7 uerum B¹, *corr.* B³ est *om.* B 8 oboedienti
D¹ VP 9 natura B¹ (*corr.* B³) G prodesse BR^{ar}; *u.* 6, 5, 7
secundam D^{ac} 10 natura G 11 dispoliat BGHM 12 ac] a G;
hac M subueniri DVP his *codd.*, iis *edd.*, Br et] ac HM
13 putat Pac 14 utrumnec Par M^{ar} 15 an] a D¹ R imprudentes *ex*
input- B² 16 flagitat] f. et HM 16–17 quod exposcit . . . aliquis
om. R 17 igni . . . mergatur *om.* R oprimatur G 18 num] non
B¹ (*ut uid.*, *corr.* B³; G *inc.*) P hominis] -nes B¹ (*corr.* B²) M
19 huiusmodi G (*ut uid.*) M 20 homines et fortes B¹ (*corr.* B²) G

- 520 6 uiri esse dicent seruare periturum. si ergo in eiusmodi casibus,
quia periculum uitae homini adferunt, succurrere humanitatis
esse concedunt, quid causae est cur, si homo esuriat sitiatur algeat,
succurrendum esse non putent? quae cum sint paria natura cum
illis casibus fortuitis et unam eandemque humanitatem deside- 5
rent, tamen illa discernunt, quia non re ipsa uera, sed utilitate
7 praesenti omnia metiuntur. illos enim quos periculo subripiunt
sperant sibi gratiam relatu-ros, egentes autem quia non sperant,
perire arbitrantur quidquid eiusmodi hominibus impertiant.
8 hinc est illa Plauti detestanda sententia: 10
‘male meretur qui mendico dat quod edat;
nam et illud quod dat perit et illi producit uitam
ad miseriam.’
9 at enim poeta fortasse pro persona locutus est. quid? Marcus
Tullius in suis officialibus libris nonne hoc idem suadet, non 15
esse omnino largiendum? sic enim dixit: ‘largitioque quae fit ex
re familiari, fontem ipsum benignitatis exhaurit. ita benignitate

Auct.: 11–13 Plaut. Trin. 339–340 *multis mutatis*; u. *infra adn. crit. et Leo, ed. Plaut. (1896) ad l.* 16–p. 573, 2 Cic. off. 1, 52

Codd.: 1 in dicunt desinit G p. 171; extant B DV P HM R

1 dicunt BG casibus s.l. B³ 2 quia om. B¹, s.l. quae, ex quo qui
B³; a eras. DP hominum HM succurre D^{ac} H 3 concedent ex
-dunt B³ 4 quacum R sint ex sit B³ pari B 7 metiuntur ex
metuantur B³; mentiuntur V 8 egentes B² P², -tis B¹ P¹ cet.
9 inpartiant R 10 hinc ex hic B² 11 male . . . edat] de mendico
male meretur qui ei dat quod edit aut bibat Plaut. mala Pac
meretur] post pr. r 1–2 litt. eras. P edat] dedit R 12 perit et] p. et
(s.l. m.3) B; periet D¹ V (ex pariet) P¹ (corr. P²); perdit et Plaut.
post illi exp. qui B³ producit codd. ut Plauti recensio P; prodit Plauti
cod. A uitam ex uiam B³ 13 misericordiam DVP¹ (corr. P²)
14 quid ex idquod? B³ marcus B, m̃ D, m̃. VPHM, m̃. R
15 eidem R 16 largitioque] -oque, hoc quae exp. m.3, B, -oque, que
del. m.3, P; -o HM 17 bonitatis V^{ac} exhaurit MR
17–p. 573, 1 exhaurit . . . benignitas om. DVP¹ (in mg. inf. e. i. bonitate
ben- P²)

benignitas tollitur; qua quo in plures usus sis, eo minus in mul-
 10 tos uti possis.’ et idem paulo post: ‘quid autem est stultius
 521 quam quod libenter facias, curare ut id diutius facere non pos-
 5 sit?’ uidelicet professor sapientiae refrenat homines ab huma-
 nitate monetque, ut rem familiarem diligenter custodiant malint-
 11 que arcam quam iustitiam conseruare. quod cum intellexeret
 inhumanum esse ac nefarium, mox alio capite quasi actus pae-
 nitentia sic ait: ‘nonnumquam tamen est largiendum nec hoc
 benignitatis genus omnino repudiandum et saepe idoneis homi-
 10 nibus egentibus de re familiari impertiendum.’ quid est ‘ido-
 12 neis’? nempe iis qui restituere ac referre gratiam possint. si nunc
 Cicero uiueret, exclamarem profecto: hic, hic, Marce Tulli, ab-
 errasti a uera iustitia eamque uno uerbo sustulisti, cum pietatis
 13 et humanitatis officia utilitate metitus es. non enim ‘idoneis
 15 hominibus’ largiendum est, sed quantum potest non idoneis. id
 enim iuste, id pie, id humane fit, quod sine spe recipiendi fe-
 ceris, haec est ‘uera illa et germana iustitia, cuius solidam et
 expressam effigiem nullam tenere uos’ dicis. ipse pluribus
 14 locis clamas ‘mercennariam’ non esse uirtutem faterisque in li-

Auct.: 2–4 Cic. off. 2, 54 8–10 *ibid. antea* 17–18 *ibid.* 3, 69; *cf.*
 6, 6, 25 18 pluribus locis] Cic. leg. 1, 48; *cf.* rep. 3, 40 (*supra*
 5, 18, 4). Mil. 96. *al.*

1 qua] quia B^{ar} quo *eras. et m.* 2 cum P pluris B¹, *corr.* B²
 uisus R ehominus DV^{Par} multis B 2 posses DVP¹ (*corr.* P²)
 et] sed R quid] quam DVP¹ (*corr.* P²) stultus B¹ (*corr.*
 B²) DVP¹ (*corr.* P²) M 3 diutius] *ante t* 1–2 *litt. eras.* B; diuit-
 D^{ac} Par 5 familiarem *om.* DV, *s.l.* P² 8 ne R 8–9 nec ...
 repudiandum *om.* DVP¹ (*in mg. inf.* P²) 9 repudiandum P² HMR; r.
 est *codd.* Cic.; refutandum est B 10 indigentibus *codd.* Cic.
 quidem *ex* quid B³ 11 iis P³ (*ex is*) R, his *cet.* resistit uere Par
 nunc *ex* non P² 12 pro certo HM hic hic *ex* nihil B³
 marce B, m̄ D, -m̄ VP² (*ex men*) HM, -m- R 14 officia et utilita-
 tem B 15 potest] potis *ex* poetae B³; pote R 16 id pie *ex* inpie B²
 17 uere D 18 effigiem *ex* -giam? B² tene D^{ac}

bris Legum tuarum liberalitatem gratuitam esse his uerbis: 'nec
est dubium, quin is qui liberalis benignusque dicitur, officium,
non fructum sequatur.' cur ergo 'idoneis' potius largiris, nisi ut
15 postea mercedem recipias? te igitur auctore ac praeceptore
iustitiae quisquis 'idoneus' non erit, nuditate siti fame conficie- 5
522 tur nec homines copiosi et usque ad delicias abundantes subue-
16 nient ultimae necessitati. si uirtus mercedem non exigit, si
'propter se', ut dicitis, 'expetenda est', ergo iustitiam matrem
principemque uirtutum suo pretio, non tuo commodo aestima, ei
17 potissimum tribue a quo nihil speres. quid personas eligis? 10
quid membra inspicias? pro homine tibi habendus est quisquis
18 ideo precatur, quia te hominem putet. abice 'umbras illas ima-
ginesque iustitiae' atque ipsam ueram et 'expressam tene'. lar-
gire caecis debilibus claudis destitutis; quibus nisi largiari mo-
riendum est. inutiles sunt hominibus, sed utiles deo, qui eos 15
19 retinet in uita, qui spiritu donat, qui luce dignatur. foue quan-
tum in te est et animas hominum ne extinguantur humanitate

Auct.: 1–3 Cic. leg. 1, 48 8 dicitis] cf. Cic. ibid. 12–13 cf. Cic.
off. 3, 69 et 6, 6, 25

Codd.: 5 hinc fere coepisse uid, G p. 153 bis rescripta, in qua paucis-
sima legimus, plura Brandt, 1884, 323 (u. p. XV n. 44); ceterum extant
B DV P HM R

1 tuarum] ista- B 2 his B^{ar}, iis R benignusue codd. Cic.
3 potius om. HM 4 mercedem postea B aucto P¹, corr. P²; aut- M
ac] aut B 5 configitur B¹ (corr. B³); -fietur DVP¹ (corr. P²)
6 cupiosi HM dilicias HM subueniunt DVP¹ (corr. P²)
7 extingit B^{ar} 8 dicitis codd., def. Win, Ingr; dicis edd., Br
iustitiam ex -a B² 9 tuo] suo B¹ (corr. B³) HMR aestimas HMR
ei] et ei HM 10 tribuis HM; -bues R a om. R 12 deo
DVP¹ (corr. P²) qui R putent B^{ar} 14 quibus] qui R
14–15 largiari moriendum] -iarem uiuendum B¹, -iare minus uiuendum
B²; -gire m. HM 15 utiles] -le est B^{ar}; in u. D^{ar} 15–16 eis ex eos
m.2, retinet om., in eras., uitam ex -ta m.3 B 16 spiritum B³ (ex
-tu) HM fouere B 17 in te] tibi B et ex ex? B³; om. R
animam V^{ac} 17–p. 575, 1 humanitatis ostenta B¹, corr. B³

sustenta. qui succurrere perituro potest, si non succurrit, occidit.
 uerum isti quia neque naturam rei tenent neque praemium in eo 20
 quod sit sciunt, dum perdere timent, perdunt et in id quod ma-
 xime cauent incidunt, ut quidquid largiuntur aut pereat omnino
 5 aut ad tempus breuissimum prosit. nam qui exiguam stipem 21
 miseris negant, qui conseruare humanitatem sine damno suo no- 523
 lunt, patrimonium sua effundunt, ut aut peritura et fragilia sibi
 comparent aut certe maximis suis damnis nihil consequantur.
 quid enim dicendum est de iis qui populari leuitate ducti uel 22
 10 magnis urbibus suffecturas opes exhibendis muneribus impen-
 dunt, nisi eos dementes atque furiosos, qui praestent id populo
 quod et ipsi perdant et nemo eorum quibus praestatur accipiat?
 itaque ut est omnis uoluptas caduca et breuis, oculorum maxime 23
 et aurium, aut obliuiscuntur homines et alterius damna pro in-
 15 gratis habent aut etiam offenduntur, si non est libidini uulgi
 satisfactum, ut iam homines stultissimi malum sibi malo com-

Test.: 1 qui . . . occidit] Ps. Sen. prouerb. 66 (*non in mon. uel mor.; u. Publil. ed. Wölfflin, 1869, 100; cf. Lausberg, 1970, 119 n. 60*)

Codd.: 9 in leui | *desinere uid.* (cf. Brandt, 1884, 323) G p. 153, seq. p. 154 bis *rescripta nusquam legibilis; ceterum extant B DV P HM R*

1 succurre R succurrit BR *Win numeri causa; -currerit cet., Br, Ingr*
 2 neque om. R natura B rei tenent B³ V (*ex -net; D deest*) P¹ HM
Ingr; rei non t. R; retinent B¹ P² recc., edd., Br 3 perdunt s.l. P²
 4 incidunt] incurrunt HM ut in ras. B³ quidquod R^{ac}
 aut ante pereat ex ut B³ 5 ad] a R 6 negat B¹, corr. B³
 qui codd., def. Ingr; quia Br *seruato* nolunt humanitate R
 sine] nisi HM damano B^{ar} uolunt edd., Win; u. Br ad l.
 7 patrimo D¹ VP¹ (*corr. P²*) fragilia ex -li B³ 8 consequatur B¹,
corr. B²; ads- R 9 iis R, his cet. 10 exhibendis B¹ (*corr. B²*) M; in
 e. R 12 et ante nemo s.l. B² 13 itaque] atque, at in 3 litt. eras., P
 ut] quid DVP uoluntas R caduca s.l. B³ ureuis B^{ac}
 15 offunduntur V si non est s.l. P² liuidi B¹, corr. B²; -dine HM
 16 ut] aut DVP^{ar} iam B³ DPHMR Ingr, etiam B¹ V recc., edd., Br
 conparauerunt B^{ac} VM

parauerint, aut si adeo placuerunt nihil amplius quam inanem
 fauorem paucorumque dierum fabulas adsequuntur; sic cottidie
 leuissimorum hominum patrimonia in res superuacuas prodigun-
 24 tur. num ergo illi sapientius, qui utiliora et diuturniora ciuibus
 suis exhibent munera, hi scilicet qui publicis operibus exstructis 5
 memoriam nomini suo quaerunt? ne isti quidem recte; bona sua
 in terra sepeliunt, quia nec memoria quidquam mortuis confert
 nec opera eorum sempiterna sunt, siquidem aut uno tremore
 terrae dissipantur et corruunt aut fortuito consumuntur incendio
 524 aut hostili aliquo impetu diruuntur aut certe uetustate ipsa dis- 10
 25 soluta labuntur. ‘nihil est enim’, ut ait orator, ‘opere et manu
 factum, quod non conficiat et consumat uetustas. at haec iustitia
 26 et lenitas florescet cottidie magis.’ illi ergo melius, qui tribu-
 libus suis aut clientibus largiuntur – aliquid enim praestant ho-
 minibus et prosunt –, sed non est illa uera et iusta largitio. be- 15
 27 neficentia enim nulla est ubicumque necessitas non est. perit

Auct.: 11–13 Cic. Marcell. 11; cf. Clark, *ed. Cic. (1918) ad l.*

1 placuerunt D^{pc} *cet.*, Ingr; -rint D^{ac} *edd.*; -rant Br (*ex errore?*)
 quamquam HM 2 adsequantur B Br sic] si HMR
 cottidie B (*pr. t eras.*) R, coti- *cet.*; u. 5, 3, 5 4 et om. R
 5 exhibent B¹ (*corr.* B²) V^{ac} hi om. BR; ii *edd.*, Br 6 memoria R
 nominis aequent ne B¹, *corr.* B³ 7 sepeliunt B^{ar}; u. 6, 9, 8
 quia om. R immortalis R conferet, *alt. e in ras. m.2*, B
 8 operam B^{ar} 9 et ex aut B³ currunt B¹, *corr.* B²
 fortuito P; u. 5, 20, 14 consumuntur VP 10 diruntur
 DP¹ (*corr.* P²); diruuntur R certe ex -ta? B³; terrae D
 uoluptate HM ante ipsa eras. et? B 11 operae B² (*ex -re*) D^{ac} V
 12 non] n. aliquando *codd.* Cic. consummet B at] ad BPHR
 haec ex hae B³ iustitia] tua i. *codd.* Cic. 13 et . . . cottidie om. B¹,
 florescat cotidie *tantum s.l.* B³ lenitas] l. animi *pars codd.* Cic.
 cottidie R, coti- *cet.* magis ex gis B³ 13–14 tribulibus suis]
 indigentibus s. amicis B; suis om. R 14 aut clientibus] aut digentibus
 D¹, a. indigen- D²; audientibus V 15 et post uera om. R
 beneficentia R, -cientia BD² P² H; -ficia D¹ VP¹ M; u. § 27 et 6, 6, 21
 16 est post nulla om. R

ergo quidquid gratiae causa tribuitur non indigentibus aut cum
faenore reddit, et beneficentia non erit. quod etsi gratum est iis
quibus datur, iustum tamen non est, quia si non fiat, nihil mali
sequitur. unum igitur certum et uerum liberalitatis officium est
egentes atque inutiles alere.

12. Haec est illa perfecta iustitia quae custodit humanam de
qua philosophi loquuntur societatem, hic diuitiarum maximus ac
uerissimus fructus est, non uti opibus ad propriam unius uolup-
tatem, sed ad multorum salutem, non ad praesentem suum fruc-
tum, sed ad iustitiam, quae sola non interit. tenendum est igitur
omni modo, ut ab officio misericordiae spes recipiendi absit
omnino; huius enim operis et officii merces a deo est expectan-
da solo. nam si ab homine expectes, iam non humanitas erit illa,
sed beneficii faeneratio, nec potest uideri bene meruisse qui
quod facit non alteri, sed sibi praestat. et tamen res eodem reddit,
ut quod alteri quisque praestiterit nihil ab eo commodi sperans,
uere sibi praestet, quia mercedem capiet a deo. idem deus
praecipit, ut si quando cenam parauerimus, eos in conuietum

Epit.: 6, 12, 3–41] 60, 6–9 6, 12, 3–4] *cf.* 60, 6 . . . uestiamus

Auct.: 18 praecipit] *cf.* Luc. 14, 12

1 quicquam Pac 2 fenore RP, foen- M; facinore B reddit B
beneficentia VR, -cientia BDP² HM; -fitia P¹ etsi ex si P
iis R, his *cet.* (ex hi P²) 4 libertatis B¹, *corr.* B² 6 humanam] h.
uitam B 8 uoluntatem ex -upta- B³ 10 iustiam MR
tenenda B 11 ab ex ad B² recipienda Mac 12 officii ex -ci B²
expectanda est HM expetenda DVP¹ (*corr.* P²) 14 faeneratio
B³ HR, fen- B¹ DVP, foen- M meruisse] meritus, *deinde eras.*
sed B qui] quid HMar 15 fecit HM 16 ab ex ad B
commodo Dac spectans DVP¹ (*corr.* P²) 17 capiat PHM
idem BDVPR Win; item HM *edd., Br, Ingr* 18 praecepit BHM
parauerimus B² P² *edd., Br, Ingr, dubitanter recepimus*; parauimus
B¹ HMar (ri *eras.*) R; proparauimus Dac (prep- Dpc) VP¹; parauimus
uix recte Win; ft. praeparauerimus? eos] eos magis R, *prob. Heck,*
1972, 185 n. 90 18–p. 578, 1 inconueniathibeamus B¹, *corr.* B³ (-ctu
ad-) 18 uictum DVP¹ (*corr.* P²); conuietum HM

- adhibeamus qui reuocare non possint et uicem reddere, ut omnis
 4 actus uitae nostrae non careat misericordiae munere. nec tamen
 quisquam interdictum sibi putet aut communione cum amicis
 aut caritate cum proximis, sed notum nobis deus fecit, quod sit
 uerum et iustum opus: ita nos oportet cum proximis uiuere, 5
 dummodo sciamus illud ad hominem, hoc ad deum pertinere.
 5 praecipua igitur uirtus hospitalitas, quod philosophi quoque
 aiunt, sed eam detorquent a uera iustitia et ad commodum ra-
 piunt. 'recte' inquit Cicero 'a Theophrasto est laudata hospita-
 litas. est enim, ut mihi quidem uidetur, ualde decorum patere 10
 6 domus hominum inlustrum hospitibus inlustribus.' eodem
 modo rursus errauit quo tum, cum 'idoneis esse' diceret 'largi-
 endum'. non enim iusti et sapientis uiri domus 'inlustribus' de-
 bet patere, sed humilibus et abiectis; nam 'inlustres' illi ac po-
 tentes nulla re possunt indigere, quos opulencia sua et munit et 15
 7 honorat. nihil autem a iusto uiro faciendum est nisi quod sit
 beneficium. beneficium autem si refertur, interit atque finitur;
 nec enim possumus id habere integrum, cuius pretium nobis

Epit.: 6, 12, 6] 60, 6 pateat . . . tecto

Auct.: 9–11 Cic. off. 2, 64 12–13 off. 2, 54; cf. 6, 11, 11–15

1 quit B^{ar} reuocare ex re B³ possunt B et] et ut DV; post et
 eras. ut in? P 2 misericordiae ex -ia B² 2–3 misericordiae . . .
 quisquam om. R 2 munere ex -ra B³ 3 aut om. R communionem
 DHMR 4 caritatem DHMR sit] s. et HM 5 iustum ex -tus P²
 oportere D 7 hospitalitatis Vac quid M 8 ea R
 a] ad D^{ar} 8–9 rapiunturecte B^{ar} 9 a] etiam a Cic.
 theophrasto DVPHMR; deo factum (m s.l. m.3) B 10 ualde ex laude
 B³; ual D^{ac} dequorum R 11 domus BHM ut plurimi codd. Cic.;
 -mos DV (s exp. m.2) PR ut 2 codd. Cic., ft. recte inlustrum DV;
 -trius HM 13 sapientis ex -tes B² P³ 14 sed] s. et R
 15 res Pac 16 autem om. DVP a] ad H^{ar} M^{ar} uiro iusto DVP
 est om. B 17 beneficium bis B² cet., edd., Ingr, semel B¹; -cum. ben-
 Br codd. praeter B falso lectis

persolutum est. in iis itaque beneficiis iustitiae ratio uersatur, 8
 quae salua et incorrupta permanserint; permanent autem non
 aliter quam si praestentur iis hominibus, qui prodesse nullo mo- 9
 do possunt. at ille in recipiendis 'inlustribus' nihil spectauit 9
 aliud nisi utilitatem nec dissimulauit homo ingeniosus, quid ex
 eo commodi speraret. ait enim, 'qui id faciat, potentem apud
 externos futurum per gratiam principum, quos sibi hospitii et
 amicitiae iure constrinxerit'. o quam multis argumentis Cice- 10
 ronis inconstantia, si id agerem, coargui posset! nec tam nostris 10
 quam suis uerbis refelleretur. idem quippe ait, 'ut quisque ma-
 xime ad suum commodum referat quaecumque agit, ita minime 11
 esse uirum bonum'. idem etiam negat 'simplicis et aperti ho- 11
 minis' esse ambire, simulare aliquid et praetendere, aliud agere
 uideri, cum aliud agat, praestare se alteri fingere quod sibi prae- 12
 stet, sed malitiosi potius et astuti et fallacis et subdoli. quo- 12
 modo ergo defenderet, quominus ambitiosa illa hospitalitas ma-
 litia esset? tu mihi per omnes portas circumcurses, ut adue-

527

Epit.: 6, 12, 11] *cf.* 59, 2 neque abnegabit . . . possit

Auct.: 6–8 *cf.* Cic. off. 2, 64 10–12 Cic. leg. 1, 49 12–13 *cf.* Cic. rep. 3, 26 = 3, 12 Powell. off. 1, 109 *et* Win ad l.

1 iis R, his *cet.* uersetur? B¹, *corr.* B² 2 salua | et, alua *in ras.* 2 *litt.*
m.2, ante e eras. u? B permanserit permanet B 3 alter HM
 praestentur] ur *m.3?* B iis P^{pc} R; his P^{ac} *cet.* prodesse BR; u.
 6, 11, 2 4 possunt *ex* sunt B³ at] ad B^{ac} M in *s.l.* D
 spectabit *ex* -uit B²; expectauit HM 5 nec] et non HM
 dissimilauit B¹, *corr.* B² 6 qui id B³ *ut codd.* Cic., quid B¹ *cet.*
 faciat potentem *ex* facientem B³ 7 quod PMR sibi *ex* ubi? B²
 8 constrin|xerit, in *et x m.3,* B; -rint R 9 agerem *ex* -re B²
 tamen HM 10 uerbis *om.* V refelletur B¹ (*corr.* B²) HM
 quippe ait] qui dixit, dix *ex dp et 2 litt. inc. m.2,* B 11 suum *ex*
 sum B² agit] ait D¹ V, agii R minime *ex* -mum B²
 12 periti *ex* aperti B²; -rtae D; auerti R^{ac} 13–14 agere . . . aliud *s.l.* B³
 14 uidere P 16 militia M 17 omnis R circumcorses B^{ac};
 -sus R^{ac} ut] et B HMR *ft. recte*

- nientes populorum atque urbium principes domum tuam inuites,
 ut per eos apud ciues eorum potentiam consequare, uelisque te
 iustum et humanum et hospitem uideri, cum studeas utilitati
 13 tuae? uerum hoc ille non potius incaute – quid enim minus in
 Ciceronem conuenit? –, sed ignorantia ‘ueri iuris’ prudens ac
 14 sciens in hos se laqueos induit. quod ut ei possit ignosci,
 testificatus est ‘non ad ueram iustitiam, quam non teneat, prae-
 cepta se dare, sed ad umbram imaginemque iustitiae’. ignoscen-
 dum est igitur umbratico et imaginario praeceptori nec ab eo
 15 ueritas exigenda est qui se nescire fateatur. – captiuorum red-
 emptio magnum atque praeclarum iustitiae munus est, quod
 idem ipse Tullius approbavit. ‘atque haec benignitas’ inquit
 ‘etiam rei publicae est utilis, redimi e seruitute captos, locu-
 pletari tenuiores. hanc ego consuetudinem benignitatis largitioni
 16 munerum longe antepono, haec est grauium hominum atque
 magnorum.’ proprium igitur iustorum opus est alere pauperes
 ac redimere captiuos, cum apud iniustos, si qui haec faciant,
 ‘grauis et magni’ appellentur; iis enim maxime laudis est bene

Epit.: 6, 12, 16] 60, 7 . . . opus est

Auct.: 5–8 *cf.* Cic. off. 3, 69 *et supra* 6, 6, 25 12–16 *ibid.* 2, 63, *om.*
 quod . . . uidemus

Test.: 17 redimere captiuos] *cf.* Zeno 2, 1, 12

1 populos R domu *ras. ex -um, sup. d eras. in?* B tua *ex tum* B²
 2 eorum *in ras.* B³ potentia R consequare] *are in ras. m.2* B;
 -quere M uellisque B^{ar} te *in ras.* P²; et DV 3 utiliti D¹; utili
 P¹, *corr.* P² 4 *sup.* incaute *m.2* scilicet dixit D 5 cicerone B
 prodens B^{ac} ac *ex a* P² 6 hos *ex his* B³ laqueos *ex adque* hos B³
 induxit *ex -uit* D²; inuit HM posset HMR 7 non *ante ad om.* M
 8 umbra *ex -am* V 11 minus M 12 haec *s.l.* B³, *om.* R
 inquit B³ (*ex idquidem*) R 13 utilis *ex -le* B³; ut illis D^{ar} V^{Par}
e om. uel eras. B; de R serui] *tute in ras. ca. 10 litt. (post i eras. e)*
m.3 B captiuos B locupletare DVP 14 ergo P *ut pars codd.*
Cic. 17 iustos HM 18 graues *ex -uis* B² graue *sed* HM
 et] &| R iis R, *his cet.* laudi HMR

facere, quos nemo sperauit esse facturos. nam qui bonum facit 17
 uel consanguineo uel proximo uel amico, aut nullam aut certe
 non magnam laudem meretur, quia facere debet sitque impius ac 528
 detestabilis, nisi fecerit id quod ab eo et natura ipsa et necessi-
 tudo exigit, et si facit, non tam gloriae adsequendae quam re-
 prehensionis uitandae gratia facit. qui autem facit alieno et 18
 ignoto, is uero dignus est laude, quoniam ut faceret sola ductus
 est humanitate. ibi ergo iustitia est ubi ad bene faciendum ne-
 cessitatis uinculum nullum est. hoc igitur officium benignitatis 19
 ne anteponere quidem largitioni munerum debuit; quod est com-
 parantis et e duobus bonis id quod sit melius eligentis. illa 20
 enim largitio hominum patrimonia sua in mare abicientium in-
 anis et leuis et ab omni iustitia remotissima est. itaque ne dici
 quidem munera oportet, in quibus nemo accipit nisi qui accipere
 15 non meretur. non minus magnum iustitiae opus est pupillos et 21
 uiduas destitutos et auxilio indigentes tueri atque defendere.
 quod adeo uniuersis diuina lex illa praescribit, quandoquidem
 boni quique iudices ad officium suum iudicant pertinere, ut iis

Epit.: 6, 12, 21–23] 60, 6 pupillis . . desit

Codd.: 11 hinc fere coepisse uid. G pp. 167/168 bis rescriptae nusquam legibiles (u. Brandt, 1884, 324); ceterum extant B DV P HM R
 1 quos codd., def. Ingr; quibus Br (sec. queis quod con. Davies, ed. epit. 1718, ad 65 [= 60, 7] p. 240 n. 9) sperabit B^{ac} nam ex num P² 2 aut ante certe om. R 3 laude HM 4 testabilis B¹, corr. B² ab eo] habeo B^{ar} V^{ar} 5 exit B¹, corr. B² 6 gratiaqfaciet et u sup. q B^{ar} qui . . . facit s.l. B³ 7 his B^{ar} uera ex -ro D laudem B^{ac} 8 faciendum] facere R necessitudinis V^{ac} 9 est nullum HM igitur hoc, ord. lineolis rest. m.1 uel 2, B 10 munera D (ut uid.) V^{ac} 12 mare codd., def. Win, Ingr; munera Buen, Br abicientium ex auic- B² 13 ab om. DV, s.l. P² 14 accipiat DVP¹ (corr. P²) acceperere P¹, corr. P³ 15 pusillos DVP 16 indigentis D¹ V¹ P¹ (corr. P²); -genus R tueri ex ueri B² 17 praescribit B 17–18 praescribit . . . iudicant] praeiudicant M 17 quandoque B 18 suum ex sui P² iis P^{ac} R, his P^{pc} cet.

- 22 naturali humanitate faueant ac prodesse nitantur. uerum haec
opera proprie nostra sunt, qui legem, qui uerba ipsius dei prae-
cipientis accepimus. nam illi sentiunt quidem natura esse iustum
23 tueri eos qui tutela carent, sed cur ita sit non perspiciunt. deus
enim, cuius perpetua clementia est, idcirco uiduas pupillosque 5
defendi ac foueri iubet, ne quis respectu ac miseratione pigno-
rum suorum retardetur, quominus mortem pro iustitia fideque
529 suscipiat, sed incunctanter ac fortiter subeat, cum sciat se caros
suos deo relinquere nec iis umquam praesidium defuturum.
24 aegros quoque, quibus defuerit qui adsistat, curandos fouendos-
que suscipere summae humanitatis et magnae operationis est. 10
quod qui fecerit, hic uiuam hostiam deo adquirit et quod alteri
dederit ad tempus, ipse a deo accipiet in aeternum. ultimum
25 illud et maximum pietatis officium est peregrinorum et paupe-
rum sepultura. quod illi uirtutis iustitiaeque doctores prorsus 15
non attigerunt. nec enim poterant id uidere, qui utilitate omnia
26 officia metiebantur. in ceteris enim quae supra dicta sunt
quamuis uerum limitem non tenuerint, tamen quoniam commodi

Epit.: 6, 12, 24–25] 60, 7 aegros . . . 8 placatur

Test.: 13 §§ 25–27] cf. Zeno 2, 1, 12

1 faueant ac] *sup. pr. a eras. o, ac exp., s.l. m.2* et isdem P; f. et R
prodesse B; u. § 8 nituntur B¹, *corr.* B² 2 uerba ipsius] uera ipsa
HM 3 accipimus HMR naturiae esse iustae R 4 tueri *ex ueri* B²
tutelam B^{ar} deus *ex* dominus B³ 6 pignerum HM
7 quominus] minus *in ras. m.3* B; quamuis P mortem *ex -te* B²
fidemque DVPHM 9 deo relinquere] *derel-* R nec iis P³ R, nec
his B² D² HM; ni his B¹; necis D¹ VP¹ 10 aegros] de R
defuerint *ex -rit* P² adsistant *ex -tat* P² 10–11 curando fouen-
doque M 12 uiuam *ex -ua* B³; uiam M deo ostiam B
adquirit B¹ (*corr.* B³) R 13 tempus *ex tem* B² accipit HM
14 et] ac R 15 ille D¹ VP¹ (*corr.* P²) iniustitiaeque, *in exp.,* B;
iustitiaeque V^{ac} prorsum B, prorsus M 16 attigerit R
qui] qui de *ex* quid B² utilitatem B^{ac} 17 in] de *ex* id B²
18 tenuerit D^{ac}

aliquid in iis deprehenderunt, quasi odore quodam ueritatis re-
 tenti propius oberrarunt, hoc autem, quia nihil uidere in eo com-
 modi poterant, reliquerunt. quin etiam non defuerunt qui su- 27
 peruacaneam facerent sepulturam nihilque esse dicerent mali
 5 iacere inhumatum et abiectum. quorum impiam sapientiam cum
 omne humanum genus respuit, tum diuinae uoces, quae id fieri
 iubent. uerum illi non audent dicere id non esse faciendum, sed 28
 si forte non fiat, nihil esse incommodi. itaque in ea re non tam
 praecipientium quam consolantium funguntur officio, ut si forte
 10 id sapienti euenerit, ne se ob hoc miserum putet. nos autem 29
 non quid sapienti ferendum sit dicimus, sed quid facere ipse
 debeat. itaque non quaerimus nunc, utrumne tota sepeliendi ratio 530
 sit utilis necne, sed haec etiamsi sit inanis, ut illi existimant,
 tamen faciendum est uel ob hoc solum, quod apud homines bene
 15 et humane fieri uidetur; animus enim quaeritur et propositum 30
 ponderatur. non ergo patiemur figuram et figmentum dei feris
 ac uolucris in praedam iacere, sed reddamus id terrae, unde
 ortum est, et quamuis in homine ignoto necessariorum munus
 implebimus, in quorum locum, quia desunt, succedet humanitas,

1 iis R; his P¹ *cet.*; hisque P² reprehenderunt R odere R
 2 proprius B; propitius M oberrarunt B D V P R *edd.*, *Ingr*; ab- HM
edd., *Br* nihil ex hil B³ uidere ex -ri B³ commodi ex -do? B³
 3 relinquerunt B defuerint R qui *om.* R superuacaneam ex
 -uacan- B³, suprauacuan- D V P 5 inhumatum] -ta cum R
 cum] tum ex c. D² 8 fiat] faciat B tam in *mg.* D², *om.* V, *s.l.* P²;
 tantam HM; tandem R 10 sapientia euenerit B^{ar} D^{ar} V P^{ar} H R
 ob] ab B miserum ex -ram? B³ 11 faciendum ex ferendum B³
 12 nunc ex nec V; *om.* HM sepeliendi ex saeuiendi ut uid. B³;
 -pelli- HM; u. 6, 9, 8 13 utilis necne sit HM necne] necse V
 sed haec *om.* HM haec *s.l.* V (D *inc.*) 14 facienda HM
 16 ponderatur] ult. r in *ras. m.3* B feris ac D V P R (ex fieris ac); f.
 et B² M^{pc}, feri sed H^{pr}; fieri sed B¹ (ut uid.) H^{ar} M^{ac} 17 reddamus B³
 D¹ V P^{ac} H M R *Win*, *Ingr*; -dem- B¹ D² P^{pc} *Br* 18 necessariorum] or
eras. B; *sup.* n. m.2 uel amicorum D; n. sepulturam (m *eras.*, ante s. in
ras. 4-5 litt. in M) nulli negandam (-da M) HM 19 inpleuimus B
 loco HM *sup.* desunt m.2 scilicet necessarii D

- et ubicumque homo desiderabitur, ibi exigi officium nostrum
 31 putabimus. in quo autem magis iustitiae ratio consistit quam in
 eo, ut quod praestamus nostris per adfectum, praestemus alienis
 per humanitatem? quae est multo certior iustiorque, cum iam
 non homini praestatur, qui nihil sentit, sed deo soli, cui caris- 5
 32 simum sacrificium est opus iustum. dicet aliquis fortasse: si
 haec omnia fecero, nihil habebō. quid enim? si magnus homi-
 num numerus egebit algebit capietur morietur, ut haec facientem
 uel uno die patrimonio exui sit necesse, perdamne rem famili-
 arem meo aut maiorum labore quaesitam, ut iam ipsi mihi aliena 10
 33 misericordia uiuendum sit? — quid? tu tam pusillo animo pau-
 pertatem times, quam etiam uestri philosophi laudant nihilque
 531 hac tutius, nihil tranquillius esse testantur? hoc quod times sol-
 34 litudinum portus est. an ignoras, quot periculis, quot casibus
 cum his malis opibus subiaceas? quae tecum bene agent, si sine 15
 tuo cruore transierint. tu uero praeda onustus incedis et spolia
 35 geris, quae iritent animos etiam tuorum. quid ergo dubitas
 bene collocare id, quod tibi forsā eripiet aut unum latrocinium
 aut existens repente proscriptio aut hostilis aliqua direptio? quid
 uerere fluxum et fragile bonum facere sempiternum aut thesau- 20

Epit.: 6, 12, 33–35] 57, 2. 60, 9

Auct.: 20–p. 585, 2 *cf.* Matth. 6, 19–20. Luc. 12, 33

1 exici R 2 putauimus B¹, *corr.* B³ magis *om.* B iustitiae] -tia
 et B consistet B 3 praestamus *ex* interpretaemus B³ nostris . . .
 praestemus *s.l.* B³ 4 iustiorquae *ex* quae B³ *post* cum *s.l.* fit B²
 5 nil R 6 iustum R^{ar} 7 omnia] *om* R magus Pac
 8 egebit] et e. B^{ar}; egeat *ex* egebat M 9 patrimonia Vac
 exuit B^{ar}; *ex* suo H^{Mac}; exurit R sit necesse] n. est R
 re familiare B¹, *corr.* B² 10 alieni R 13 hanc B^{ar}; ac D¹; *om.* HM
 nihilque DVP sollicitudinum *ex* -nem *m.l.*? B; solic- Pac
 14 quod periculis quod BHM; quot p. quod D^{ac} 16 transierunt Vac
post uero *eras.* in B 18 forsā B^{Pac} 19 quid *ex* quiui B³
 20 uerere] *alt.* re in *ras.* B³; uere V^{P1} (*corr.* P²); *sup.* u. m.2 ueris D
 fluxum] x *ex* cx, *alt.* u in *ras.* m.3 B fragilem B^{ar}; fragile Par
 thesauros B; u. *ind.* *form.*

ros tuos custodi deo credere, ubi non furem praedonemque timeas, non robiginem, non tyrannum? qui apud deum diues est, pauper esse numquam potest. si iustitiam tanti putas, sequere abiectis oneribus quae te premunt, libera te ipse compedibus et catenis, ut expeditus ad deum curras. magni et excelsi animi est despicere et calcare mortalia. sed si hanc uirtutem non capis, ut diuitias tuas in aram dei conferas, ut fragilibus tibi compares firmiora, liberabo te metu. omnia ista praecepta non tibi soli dantur, sed omni populo, qui mente coniunctus est et cohaeret sicut homo unus. si solus magnis operibus non sufficis, pro uirili parte operare iustitiam, sic tamen ut quantum diuitiis inter ceteros, tantum opere praecellas. neque nunc suaderi tibi putes, ut rem familiarem tuam minuas uel exaurias, sed quae in superuacua fueras impensurus, ad meliora conuertas. unde bestias emis, hinc captos redime, unde feras pascis, hinc pauperes ale, unde homines ad gladium comparas, hinc innocentes mortuos sepeli. quid prodest perditae nequitiae bestiarios facere

Epit.: 6, 12, 39–41] *cf.* 60, 8

Auct.: 5–6 magni . . . mortalia] *cf.* Cic. off. 3, 24

Test.: 5–6 magni . . . mortalia] Ps. Sen. mor. 44

Codd.: 16 *ab aliunde incipit G p. 82 maximam partem lecta; hinc extant BG DV P HM R*

1 tuos *ex* suos B³ 2 robiginem R, rub- *cet.*; *cf. epit. et I, 20, 17*
 4 libera te *ex* libertate, *sup. ult. e m.2 ~, sed eras.*, B ipsum B
 5 ut *om.* HM a deum R animo HM¹ 6 despicere . . . mortalia
s.l. B³ 7 fragilius B¹, *corr.* B² 8 sta R 9 omni] domini B^{ar}
 populi H cohaeri D¹ VP¹ (*corr.* P²) 10 sis B^{ar} solus *s.l.* B³
 11 operare *ex* rare B² uti B^{ar} 12 operae *ex -re m.2, sed a eras.*, B
neque ex denique P² suadere P 13 exaurias PM in *exp.* P²,
om. R 15 emes R captiuos BHM pascis *ex -ces?* B³
 16 aliunde B¹ (alii u. B², ale u. B³) G 17 sepelli B¹ (*ut uid.*, -pile B²,
 -pili B³) G; u. § 29 prodeest BG; u. § 8 proditae V^{ac}
neque uitiae R

- locupletes et instruere ad flagitia? transfer ad magnum sacrificium male peritura, ut pro his ueris muneribus habeas a deo
 41 munus aeternum. magna est misericordiae merces, cui deus pollicetur peccata se omnia remissurum. 'si audieris' inquit
 'preces supplicis tui, et ego audiam tuas; si misertus laborantium 5
 fueris, et ego in tuo labore miserebor. si autem non respexeris
 nec adiuueris et ego animum tuum contra te geram tuisque te
 legibus iudicabo.'
- 1 13. Quotiens igitur rogaris, temptari te a deo crede an sis dignus audiri. circumspecte conscientiam tuam et quantum potes, 10
 medere uulneribus. nec tamen quia peccata largitione tolluntur,
 dari tibi licentiam peccandi putes; abolerentur enim, si ideo largi-
 2 giare, quia peccaueris. nam si fiducia largiendi pecces, non
 abolerentur. deus enim purgari hominem a peccatis maxime cupit
 ideoque agi paenitentiam iubet; agere autem paenitentiam nihil 15
 aliud est quam profiteri et adfirmare se ulterius non peccaturum.
- 3 ignoscitur itaque iis qui ad peccatum imprudenter incauteque
 533 labuntur, ueniam non habet qui sciens peccat. nec tamen si ali-

Epit.: 6, 13, 2 ... 5 potest] *cf.* 62, 1-2

Auct.: 4-8 ignota, *ft. ex pluribus locis conflata; u. Win et Ingr ad l.*

1 transferre D^{ac}; -fert Par 2 malae B^{ar} perditura P¹, *corr.* P²
 deo] domino BG 3 deus] dominus BG 4 audieris D^{ac} V
 inquit BM (G *inc.*) 5 tuas *ex* tuis P² miseritus R
 7 adiuueris B³ GDV P^{pc} (*sed alt. u eras.*) R; audieris B¹ (*ut uid.*) HM;
 adimis *ut uid.* P^{ac} tuum *del.* D² (*et s.l. meum*) P² 9 temptari GR; t.
del., s.l. m.2? audiri D deo] domino BG 10 circumspecte D^{ac};
 circuminspice R 11 mere B¹, *corr.* B²; m. *bis* D (*pr. del.*) V
 12 putes] p. ab eo R aboleretur DVP¹ (*corr.* P²) 12-13 abolerentur
 ... nam si *om.* R 12 ideo] deo DVP¹ (*corr.* P²) 13 peccaueras
 HM fiduciam G 14 aboleretur V^{ac} dominus B¹ (*corr.* B³) G
 purgare, hominem *om.* R 15 agi ... iubet] i. a. p. HM agere
 autem paenitentiam] p. agere HM 16 peccatum M 17 ignosce-
 tur V^{ac} iis P³ R, his P¹ *cet.* (G *inc.*) incaute P¹, *corr.* P²

quis purificatus fuerit ab omni labe peccati, temperandum sibi
 ab opere largitionis existimet, quia non habeat peccata quae de-
 leat. immo uero tum magis iustitiam debet operari, cum factus 4
 est iustus, ut quod ante in medellam uulnerum fecerat, post-
 5 modum faciat in laudem gloriamque uirtutis. eo accedit quod 5
 nemo esse sine delicto potest, quamdiu indumento carnis one-
 ratus est. cuius infirmitas triplici modo subiacet dominio peccati,
 factis dictis cogitatione. per hos gradus ad summum columnen
 iustitia procedit. primus est uirtutis gradus malis operibus abs- 6
 10 tinere, secundus etiam malis uerbis, tertius etiam cogitatione
 rerum malarum. qui primum gradum ascenderit, satis iustus 7
 est, qui secundum, iam perfectae uirtutis, siquidem neque factis
 neque sermone delinquat, qui tertium, is uero similitudinem dei
 adsecutus uidetur. est enim paene supra humanum modum ne 8
 15 in cogitationem quidem admittere quod sit uel factu malum uel
 improbum dictu. itaque etiam iusti homines, qui frenare se 9
 possunt ab omni opere iniusto, nonnumquam tamen ipsa fragi-
 litate uincuntur, ut uel in ira malum dicant uel in aspectu rerum
 delectabilium cogitatione tacita concupiscant. quodsi mortalis 10

Codd.: 2 in largi|desinit G p. 82, seq. p. 81, in qua usque ad § 8 ne pauca leguntur; ceterum extant B DV P HM R

1 labore Bar 2 ab ex ad m.2? B debeat, s.l. m.2 redimere B
 3 tum uero B¹ (ord. lineolis rest. B²) G magis om. BG
 4 mede|lam P; -della, pr. 1 eras., H; -delle M; u. ind. form.
 6 quamindiu Par 7 triplicique R^{ar} modo] quoquo m. R
 domino D (s.l. m.2 uel diabolo) VP¹ (corr. P³) M peccantis ex -anti
 B², corr. B³ 8 cogitationibus V culmen B² (ex colum-) HM
 9 praecedat B¹, corr. B² est om. HM abstinetur, &ur eras., R
 11 qui . . . gradum] p. g. q. HM gradus D^{ac} ascendit DV (antea
 eras. g) P; escenderit, e eras. R; u. 1, 10, 9 12 perfectae iam R
 13 sermonibus V qui om. R tertius D^{ac} M his Bar
 14 humanu B¹, corr. B³; hominum DVP¹ (corr. P³) 15 cogitatione
 BM factu B³ R; -tum B¹ HM; -to DVP 16 dictum HM
 refrenare M 17 ab] ut ab HMar iniuste R 18 ira ex -am B³
 19 concupiscunt P¹, corr. P³ quodsi] s in ras. m.3 B

- condicio non patitur esse hominem ab omni macula purum, de-
 11 bent ergo largitione perpetua peccata carnis aboleri. unum est
 534 enim sapientis et iusti et uitalis uiri opus diuitias suas in sola
 iustitia collocare. qua profecto qui eget licet ille Croesum aut
 Crassum diuitiis superet, hic pauper, hic nudus, hic mendicus 5
 12 putandus est. danda igitur opera, ut indumento iustitiae pieta-
 tisque uelemur, quo nos exuat nemo, quod nobis sempiternum
 13 praebet ornatum. nam si deorum cultores simulacra insensibilia
 excolunt et quidquid pretiosi habent in ea conferunt, quibus nec
 uti possunt nec gratias agere, quod acceperint, quanto iustius est 10
 et uerius uiuentia dei simulacra excolere, ut promerere uiuen-
 tem? quae sicut usui habent quidquid acceperint et gratias
 14 agunt, ita deus, in cuius conspectu bonum feceris, et probabit et
 mercedem pietatis exsoluet.
 1 14. Si ergo in homine praeclarum et excellens est bonum 15
 misericordia idque diuinis testimoniis et bonorum malorumque
 consensu optimum iudicatur, apparet philosophos longe afuisse
 ab humano bono, qui neque praeceperunt eiusmodi quidquam
 neque fecerunt, sed uirtutem quae in homine propemodum sin-
 2 gularis est pro uitio semper habuerunt. libet hic interponere 20

Epit.: 6, 14, 2 – 17, 14] 55, 5 – 56, 7 (*ordine mutato, pauca aliunde*)

1 macula *ex mala* P² parum R 2 aboleri *ex -re* P²
 unus D^{ac} 3 sapientis . . . uiri] s. uiri et i. et uit- B 4 qua] quia HM;
s.l. m.2? scilicet iustitia D eget] haec non perfecerit HM
 ille licet B croessum B, cres- *ex coes-* V 5 grassum R
post pauper exp. & P medicus P¹, *corr.* P³ 6 est *om.* R
 pietatisque] *post pie 2 litt. eras.* B 8 praebet B¹ VPR (D *deest*),
Win, Ingr; -beat B³ HM *edd., Br* 9 colunt HM eo R
 conferent B 10 iustus B¹ (*corr.* B²) D^{ac} 11 excoluere Bar
 11–12 uiuentem promerere R promerear DVP¹ (-are uiuere *seruato*
 uiuentem P²) 12 quam HM sic R usui *ex usu* B²
 13 dominus B conspectum B probauit B¹, *corr.* B²
 16 diuinus *ut uid.* Bar 17 consensum D^{ac} VP¹ (*corr.* P²); -nfessu M
 apparet] *adpeteret, ult. t eras., B* 18 quia *ex qui* P² 19 fecerint D^{ac}
 propemodum *om.* R 20 licet P¹, *corr.* P²

unum de philosophia locum, ut illorum plenius coarguamus
 errores, qui misericordiam cupiditatem metum morbos animi
 appellant. conantur illi quidem uirtutes a uitiiis distinguere, 3
 quod est sane facillimum. quis enim non possit liberalem a pro- 535
 5 digo separare, ut illi faciunt, aut parcum a sordido aut quietum
 ab inerti aut cautum a timido, quod haec quae sunt bona fines
 suos habent? quos si excesserint, in uitia labuntur ita, ut con-
 stantia nisi pro ueritate suscepta sit, fit impudentia. item 4
 fortitudo si nulla necessitate cogente aut non pro causa honesta
 10 certum periculum subierit, in temeritatem conuertitur. libertas
 quoque si alios insectetur potius quam insectantibus resistat,
 contumacia est. seueritas etiam nisi se intra congruentes no-
 centium poenas coerceat, fit saeua crudelitas. itaque dicunt eos 5
 qui mali uideantur non sua sponte peccare nec mala potius
 15 eligere, sed bonorum specie lapsos incidere in mala, dum bo-
 norum ac malorum discrimen ignorant. haec quidem falsa non 6
 sunt, sed ad corpus cuncta referuntur. nam parcum esse aut con-
 stantem aut cautum aut quietum aut fortem aut seuerum uirtutes
 sunt quidem, sed huius temporariae uitae. nos autem, qui hanc
 20 uitam contemnimus, alias nobis uirtutes propositas habemus, de
 quibus philosophi ne suspicari quidem ulla ratione potuerunt.
 itaque et uirtutes quasdam pro uitiiis et uitia quaedam pro uir- 7

Epit.: 6, 14, 2 qui . . . appellant] *cf.* 33, 9 qui . . . insectatur 3-4] *cf.* 56, 4 . . . dicentur

1 philosophiam H^{ar} M^{ar} ante ut *s.l.* et P² 2 errorem R
 metus HM 3 illi *om.* M 4 sane] face DV (*et* P¹? *corr.* P²)
 posset B liberalem *ex -le* P² prodigio V 6 inertia B^{ar}
 7 quod R uita B¹, *corr.* B³ labantur P¹, *corr.* P²
 ita ut] itaque si R 8 fit *s.l.* B³ 10 procertum, pro *exp. m.* B
 15 bonum B¹, *corr.* B³ malis B 15-16 malorum ac bonorum B; b.
 et m. HM 16 falsa] fragilia *ex* facilia B² 17 ad] et ad HM
 20 contemnimus . . . habemus] contemni *tantum* R 21 *post* quibus
eras. ait ut uid. B nec P; *cf.* 1, 6, 7 22 et ante uirtutes *om.* R
 uitiiis] -tis R

- tutibus habuerunt. nam Stoici adfectus omnes quorum impulsu
 animus commouetur ex homine tollunt, cupiditatem laetitiam
 metum maestitiam, quorum duo priora ex bonis sint aut futuris
 8 aut praesentibus, posteriora ex malis. eodem modo haec quat-
 tuor morbos, ut dixi, uocant non tam natura insitos quam praua 5
 opinione susceptos et idcirco eos censent extirpari posse radi-
 536 9 citus, si bonorum malorumque opinio falsa tollatur. si enim
 nihil censeat sapiens bonum, nihil malum, nec cupiditate ardes-
 cet nec laetitia gestiet nec metu terretur nec aegritudine con-
 10 trahetur. mox uidebimus, an efficiant quod uelint aut quid 10
 efficiant – interim propositum adrogans ac paene furiosum –,
 qui se putent mederi et eniti posse contra uim rationemque
 naturae.
- 1 15. Haec enim naturalia esse, non uoluntaria, omnium ui-
 uentium ratio demonstrat, quae isdem omnibus quatur adfec- 15
 2 tibus. Peripatetici ergo rectius, qui haec omnia detrahi negant
 posse, quia nobiscum simul nata sint, et conantur ostendere,
 quam prouidenter et quam necessario deus siue natura – sic

Epit.: 6, 14, 7 Stoici . . . 15, 17 redeunt] 56, 2 hos . . . amputandos

5 ut dixi] § 2 **10** mox] 6, 15, 10–17

Auct.: **1–6** nam Stoici . . . susceptos] *cf.* Cic. Tusc. 3, 23 sq. 4, 11
16 § 2] *cf.* ibid. 4, 43–46

1 istoici B; *u. supra ad* 5, 4, 6 adfectum D^{ac} V^{ac} P¹ (*corr.* P³)
 impulsus B (inp-) H **3** sunt *ex* sint DP² **5** morbor DV
 non tam] iam D¹ V¹ P¹ (*corr.* P²); tam D²; a (i et m *exp.*) V²; notam H
 natura *ex* -am P² **7** falsa] *s in ras.* m.2 B **8** censeant B^{ar}
9 laetitiae R^{ar} gesti B¹, *corr.* B³ terretur B **10** uideuimus B¹,
corr. B³ *post an exp.* ante B³ **10–12** quid . . . qui *sic distinimus*
11 adrogans] *s ex t?* m.3 B; agitans R furiosum *codd., Win, Ingr;*
-sorum Schöll, Br contra numerum **12** putet B mederi] *d in ras.*
m.3, alt. e ex i m.2, s.l. eras. e quod add. m.2, B **15** demonstrat . . .
 omnibus] demons quaeisdaemoni | bus R quem HM hisdem B (*h*
s.l. m.2) DVP (*h s.l.*) **16** qui *om.* HM **17** simul nata *s.l.* H²
 nati DV^{ac} R sunt B **18** deus *ex* dominus B³

enim dicunt – his nos armarit adfectibus; quos tamen, quia u-
tiosi plerumque fiunt, si nimii sint, posse ab homine adhibito
modo salubriter temperari, ut tantum homini quantum naturae
satis est relinquatur. non insipiens disputatio, si, ut dixi, non ad
5 hanc uitam omnia referrentur. Stoici ergo furiosi, qui ea non
temperant, sed abscidunt rebusque natura insitis castrare homi-
nem quodammodo uolunt. quod tale est, quale si uelint aut me-
tum detrahare ceruis aut uenenum anguibus aut iram feris aut
placiditatem pecudibus. nam quae singula mutis animalibus data
10 sunt, ea uero uniuersa homini simul. quodsi, ut medici adfir-
mant, laetitiae adfectus in splene est, irae in felle, libidinis in
iecore, timoris in corde, facilius est interficere animal ipsum
quam ex corpore aliquid euellere, quod est animantis naturam
uelle mutare. sed homines prudentes non intellegunt, cum uitia
15 ex homine tollunt, etiam uirtutem se tollere, cui soli locum fa-
ciunt. nam si uirtus est in medio irae impetu se ipsum cohibere
ac reprimere, quod negare non possunt, caret ergo uirtute quis-
que ira caret. si uirtus est libidinem corporis continere, uirtute
careat necesse est qui libidinem quam temperet non habet. si

4 ut dixi] 6, 14, 6

1 armari BR (ex -ria) adfectisuis D^{ac} 2 nimii ex -mis B³
sunt B^{ac} V 3 natura B; creaturae R 4 relinquuntur HM^{ar}
ut] t ex c? B³ 5 referrentur VP^{pc} (D deest); -feren- B¹ Pac HMR;
-feran- B³ qui] i s.l. m.3 B eam ex ea P² 6 temperent R
abscidunt B¹, corr. B³ rebusque natura] -busquatura R; r. a n.
B^{ar} (ut uid.) VP (D deest) 7 quodadmodo B¹ (corr. B³) R
tales R 8 ante ceruis s.l. m.3 a, postea eras. B angibus
D¹ VP¹ (corr. P²); sanguinibus B^{ar} 9 multis D^{ac} VP¹ (corr. P²)
10 quodsi ut] quod sicut, c s.l. m.2, B; ut om. R 11 irae] et i. P
liuidinis B¹, corr. B² 12 timore V animal ex -ma B²
13 est om. R ante naturam s.l. et P² 14 uitia ex] prudentia R
15 uirtutem ex -te B³ se tollere ex se tonorē (~ m.2) B³; extollere P
16 inpetum B^{ar} impetu se] -tus R se ip|sum ex sen|su B³
18 libidinem bis, alt. del. m.2 P 19 temtemperet B^{ar}; -rat DVP

uirtus est cupiditatem ab alieni appetitione frenare, nullam certe
 uirtutem potest habere qui caret eo, ad quod cohibendum uirtutis
 7 usus adhibetur. ubi ergo uitia non sunt, ne uirtuti quidem locus
 est, sicut ne uictoriae quidem, ubi aduersarius nullus est. ita fit
 8 ut bonum sine malo esse in hac uita non possit. adfectus igitur 5
 quasi ubertas est naturalis animorum. nam sicut in sentes ager
 qui est natura fecundus exuberat, sic animus incultus uitiiis sua
 sponte inualescentibus uelut spinis obducitur. sed cum uerus
 cultor accesserit, statim cedentibus uitiiis fruges uirtutis oriuntur.
 9 deus itaque cum hominem primum fingeret, mirabili prouidentia 10
 ingenerauit ei prius istas animi commotiones, ut posset capere
 uirtutem sicut terra culturam, posuitque materiam uitiorum in
 adfectibus, uirtutis in uitiiis. quae profecto aut nulla erit aut in
 538 usu esse non poterit, si desint ea per quae uis eius aut apparet
 10 aut constat. uideamus nunc, idem illi qui uitia penitus excidunt 15
 quid effecerint. quattuor illos adfectus, quos ex opinione bono-
 rum malorumque nasci putant, quibus euulsis sanandum esse
 animum sapientis existimant, quoniam intellegunt et natura in-
 sitos esse et sine iis nihil moueri, nihil agi posse, alia quaedam

Epit.: 6, 15, 7] 24, 3 8] 55, 8; *cf.* 56, 2 . . . possint 9] 24, 11 . . .
 posuit. 56, 2 quia . . . rationem. 3 deus . . . inseuit

Auct.: 15 § 10] *cf.* Cic. Tusc. 4, 12–14

1 petitione M 2 habere potest HM uirtutis usus] uirtus B¹, *in fine*
lin. corr. B³ 3 nec Bar P² (*ex ne*); *cf.* 6, 14, 6 post uirtuti 1 *litt.*
eras. B 4 nec *ex ne* P² fiet HM 5 in hac uita *om.* R; *cf.* Heck,
 1972, 192 *sq.* et n. 117 igitur *om.* P 6 in in *ras.* P³
 8 ueluti R 9 uirtutis *ex -tes?* B³ orientur HMR Win
 10 deus *ex dominus* B³ itaque] qu *in ras.* m.3 B mirabili *ex*
mur-? B³ 11 animi *om.* V, *s.l.* H² possit B 12 culturam *ex*
turturam B³ 13 adfectu *ex -ti* D² uitiiis] iis *in ras.* m.3 B
 aut ante nulla *om.* B 14 usus DVP; susu M desunt B^{ac}, -serint D¹
 quae per D¹ VP¹, *ord. signis rest.* D² P² aut post eius] t *s.l.* m.2 B
 15 abscindunt B 16 illis M 17 malorumque] ac malorum B
 18 sapientis *ex -tes* B³ 19 iis R, his *cet.* mereri R
 alii B

- in eorum locum uicemque supponunt. pro cupiditate substituunt uoluntatem, quasi uero non multo sit praestabilius bonum cupere quam malum uelle; item pro laetitia gaudium, pro metu cautionem. at in illo quarto immutandi nominis eos ratio deficit. 11
- 5 itaque aegritudinem penitus id est maestitiam doloremque animi sustulerunt; quod fieri nequaquam potest. quis enim possit non 12 dolere, si patriam aut pestilentia exhauserit aut hostis euerterit aut tyrannus oppresserit? potest aliquis non dolere, si sublatam uiderit libertatem, si proximos, si amicos, si bonos uiros aut 10 exterminatos aut crudelissime trucidatos? nisi cuius mens ita obstipuerit, ut sit ei sensus omnis ereptus. quare aut omnia 13 tollere debuerunt aut implenda fuerat curta haec ac debilis disputatio, id est etiam pro aegritudine aliquid reponendum, quoniam superioribus ita ordinatis hoc consequens erat. ut enim prae- 539
- 15 sentibus laetamur bonis, sic malis angimur ac dolemus. si ergo 14 laetitiae, quoniam uitiosam putabant, nomen aliud indiderunt, sic aegritudini, quoniam et ipsam uitiosam putant, aliud uocabulum tribui congruebat. unde apparet non illis rem defuisse, sed uerbum; cuius indigentia eum totum adfectum, qui est uel 20 maximus, contra quam natura pateretur auferre uoluerunt. nam 15 illas nominum commutationes poteram coarguere pluribus et

1 pro] ut pro B substituunt ex -uat B² 2 quasi] a in ras. m.2 B non] in R 3 malum *codd.*, *def. Ingr.* sed dubitanter recepinus; *del. Betuleius (1563), alii, Br, Win ft. recte* 4 in s.l. P² eis ex eos P³ deficit B¹ P³ HMR; -fecit B³ DVP¹ 5 dolorem B¹, *corr.* B² 6 nequamquam DV; omnino non R 7 dolore D¹ P¹ (*corr.* P²) pestilentiam B^{ar} hostis ex -tes B² euerterit] *post i 1-2 litt. eras.* B 8 aliqui B dolore B¹ (*corr.* B³) 9 bonos uiros] uicinos ex binos B² 11 et ex ei B² 12 inpleta B fuerit B¹ (*t inc.*; tueri B³) R curata B^{ar}; cur ita DV ac BDVP (*c s.l.*); aut HMR 13 id est] idem *plene* DVP 13-16 aliquid ... laetitiae *om.* R 14 ordinatus V^{ac} 15 angimur ex tan- B³ dolemur D¹ VP sicut ex si D² 16 quoniam ex quam P; q. et ipsam R uitiosum P 17 putabant P³ (*ex -tant*) HM 18 congruebant HM 19 indigenti P^{ac}; -gent R eum ex cum P³ totum] motum HM

- ostendere aut sermonis ornandi augendaeque copiae gratia multa nomina isdem rebus imposita aut certe non multum inter se illa distare. nam et cupiditas a uoluntate incipit et cautio a metu
 16 oritur et laetitia nihil aliud est quam professum gaudium. sed
 putemus, ut ipsi uolunt, esse diuersa. nempe igitur cupiditatem 5
 esse dicent perseuerantem ac perpetuam uoluntatem, laetitiam
 uero insolenter se efferens gaudium, metum autem nimiam et
 excedentem modum cautionem. ita fit, ut ea quae tollenda esse
 censeant non tollant, sed temperent, siquidem nomina tantum-
 17 modo immutant, res ipsae manent. eo igitur imprudentes reuol- 10
 uuntur quo Peripatetici ratione perueniunt, ut uitia quoniam tolli
 non possunt, medie temperanda sint. errant ergo, quia non ef-
 ficiunt quod uolunt, et longo asperoque circuitu in eandem uiam
 redeunt.
 1 16. At ego ne Peripateticos quidem accessisse ad ueritatem 15
 puto, qui uitia esse concedunt, sed ea mediocriter temperant.
 540 2 carendum est enim uitiiis etiam mediocribus. quin potius
 efficiendum fuit primum, ne uitia essent; nec enim quidquam

Epit.: 6, 16, 1–11] 56, 2 Peripatetici . . . putant 1 carendum . . . 2
 bene] 56, 2 neque . . . abutendum est

Codd.: 4 hinc fere coepisse uid. G p. 159 bis rescripta nusquam legi-
 bilis; de pp. 159–162 u. Brandt, 1884, 325, qui ex paucis litteris
 pp. 160/161 (u. infra 6, 16, 9–11) a se uisis collegit haec duo folia
 textum cohaerentem exhibuisse; ceterum extant B DV P HM R

1 orandi B¹, corr. B³ 2 hisdem B (h s.l. m.2) DVP aut] edicere
 aut B 6 dicunt HM perpetuam ex -a B² 7 nimiam ex animam ut
 uid. B³ et in ras. B³ 8 cautioem, r in ras. m.2, B
 esse censeant] essent R 9 sed s.l. B² 10 maneant B
 ego D^{ar} V reuolbuntur ut uid. B¹, corr. B³ 11 quod HM
 peripatetici ex -ca? B³ perueniunt] alt. u in ras. m.3 B
 12 medie B³ (ex mediae? a exp. et alt. e in ras.) DPM; -diae VH;
 medietate, ta s.l., R post temperanda 1 litt. eras. B sit B¹ (corr.
 B²) D^{ac} efficiunt] ef in ras. m.2 B 13 eadem ex eod- B¹, corr. B³
 16 quia? B^{ar} eam B^{ar}; ex DVP¹ (corr. P²) 17 etiam uitiiis B
 quin ex qui B² 18 ne] n in ras. 2 litt. m.3 B neque R

uitiosum nasci potest, sed uitia fieri, si male utamur adfectibus,
 uirtutes, si bene. deinde monstrandum non ipsos adfectus, sed 3
 eorum causas esse moderandas. – non est, inquiunt, nimia lae-
 titia gestiendum, sed modice ac temperate. – hoc uero tale est,
 5 quale si dicerent non esse currendum concitate, sed gradiendum
 quiete. at potest et qui graditur errare et qui currit rectam uiam
 tenere. quid? si ostendo esse aliquid, ubi non tantum modicum, 4
 sed uel punctum gaudere uitiosum sit, et aliud contra, in quo uel
 exultare laetitia minime criminosa, quid tandem nobis ista
 10 mediocritas proderit? quaero, utrumne sapienti laetandum pu- 5
 tent, si quid inimico suo mali uideat accidere, aut utrumne lae-
 titiam frenare debeat, si uictis hostibus aut oppresso tyranno
 libertas et salus ciuibus parta sit. nemo dubitat, quin et in illo 6
 exiguum laetari et in hoc parum laetari sit maximum crimen.
 15 eadem de ceteris adfectibus licet dicere. sed, ut dixi, non in his 7
 moderandis sapientiae ratio uersatur, sed in causis eorum, quon-
 iam extrinsecus commouentur, nec ipsis potissimum frenos

Epit.: 6, 16, 7–8] *cf.* 56, 3 non enim . . . fiunt mala

15 ut dixi] § 3

Codd.: 9 *hinc fere coepisse uid.* G p. 160 *uix legibilis; u.* 6, 15, 16

2 uirtutibus *ex* -tes P² inde B *post* monstrandum *s.l.* ÷ i. e. est; *cf.*
 5, 5, 1 affectus *ex* adfectos B² 3 laetitia nimia DVP
 4 modicum B temperate *ex* -rare B³, *ex* -rante P² 6 at] quia *ex*
 qui? B³ et *post* potest *ex* ei B³ 7 esse *om.* B aliquid esse HM
 8 punctu B; ad (*s.l.* m.2) p. D 9 laetitiam | in me B¹, *corr.* B²
 quid *ex* qui B² 10 prodeerit B; *cf.* 6, 12, 8 utrumne *in ras.* m.3 B
 sapientiae B^{ar} HM putet *ex* -ent B³ 11 qui M accidere *s.l.* B³
 aut *om.* HM 12 refrenare B^{ac} HM sic B^{ar} aut *ex* ac? B³
 oppressio V 13 cibus D¹ VP¹ (*corr.* P³) parata BHM
 debeat D^{ac} VP¹ (*corr.* P³) in ante illo *s.l.* B³ 14 exiguum *ex*
 -uam B³ et hoc . . . laetari *in mg.* H² in *om.* H² M parum *ex*
 -rem B² sit *s.l.* B³ post crimen *s.l.* eras. est ut *uid.*, quod *add.*
 m.2, B 15 iis R

- 541 imponi oportuit, quoniam et exigui possunt esse in maximo cri-
mine et maximi possunt esse sine crimine, sed adsignandi fu-
erunt certis temporibus et rebus et locis, ne uitia sint quibus uti
8 recte licet. sicut enim recte ambulare bonum est, errare autem
malum, sic moueri adfectibus in rectum bonum est, in prauum 5
9 malum. nam libido si extra legitimum torum non euagetur,
licet sit uehemens, tamen culpa caret, sin uero appetit alienum,
10 licet sit mediocris, uitium tamen maximum est. non est itaque
morbus irasci nec cupere nec libidine commoueri, sed iracun-
dum esse morbus est, cupidum, libidinosum. qui enim iracundus 10
est, etiam cui non debet aut cum non oportet irascitur, qui cu-
pidus, etiam quod non opus est concupiscit, qui libidinosus,
11 etiam quod legibus uetatur adfectat. omnis igitur ratio in eo
uersari debuit, ut quoniam earum rerum impetus inhiberi nec
potest nec debet, quia necessario est insitus ad tuenda officia 15
uitae, dirigeretur potius in uiam rectam, ubi etiam cursus offen-
sione ac periculo careat.
- 1 17. Sed euectus sum coarguendi studio longius, cum sit mihi
propositum ostendere ea quae uitia philosophi putauerunt non

Epit.: 6, 16, 9–11] 56, 7

Test.: 6 libido . . . euagetur] *cf.* Zeno 1, 1, 13. Salu. gub. 7, 100

Codd.: 7–14 *ab* | *petit ad impetus in G pp. 160/161 pauca uidit Brandt, 1884, 325; ergo ab § 10 quod legibus coepisse uid. p. 161; ceterum extant B DV P HM R*

1 et ante exigui *om.* BDVP 1–2 possunt in . . . maximi in *mg.* V² esse ante in *om.* DV² P 2 sed ex se B² 4 abulare B^{ac}; -laretur ut uid. R^{ar} bonum ex -nu B³ 5 mori B bonum ex -nu B³ est *om.* HM prauum ut uid. B^{ac} 6 nam . . . si] n. l. tantum B; n. si l. si DV¹ (*alt.* si *del.* P³) 7 sit ex sic B² alienam ex -num ut uid. H 8 mediocre ex -ris D² tamen *om.* M 13 etiam post libidinosus *om.* M oratio R 14 ut] et *s.l.* B 16 dirigeretur DVP, der- R; derigetetur, r et g in *ras. m.2*, B; dirigetetur HM 17 ac *om.* R 19 propositum ex -tu B²

tantum uitia non esse, uerum etiam magnas esse uirtutes. ex his
 docendi gratia sumam quae pertinere ad rem maxime puto.
 metum seu timorem in maximo uitio ponunt summamque im- 2
 becillitatem esse animi putant, cui sit contraria fortitudo; quae si
 5 sit in homine, locum timori esse nullum. creditne ergo aliquis 3 542
 fieri posse, ut idem metus summa sit fortitudo? minime. neque
 enim uidetur capere natura, ut aliquid in contrarium reccidat.
 atquin ego non arguta aliqua conclusione, ut apud Platonem 4
 Socrates facit, qui eos quos contra disputat cogit ea quae ne-
 10 gauerant confiteri, sed simpliciter ostendam summum metum 5
 summam esse uirtutem. nemo dubitat, quin timidi et imbecilli
 sit animi aut dolorem metuere aut egestatem aut exilium aut
 carcerem aut mortem; quae omnia quisquis non exhorruerit,
 fortissimus iudicatur. qui autem deum metuit, illa uniuersa non
 15 metuit. ad quod probandum argumentis opus non est. spectatae 6

Epit.: 6, 17, 5-9] *cf.* 61, 3-4

Test.: 11-12 timidi . . . egestatem] *cf.* Ps. Sen. mor. 99

Codd.: 13 *hinc fere coepisse uid.* G p. 162 *nusquam legibilis; u.*
6, 15, 16

1 iis R; aliis DVP 2 gratiam H^{ar} M summamque, *alt.* m *s.l.*
m.3, B pertinet R 2-3 puto . . . maximo *om.* R 3 metu V;
 mecum P¹, *corr.* P³ seu] sed HM inbecillita R¹
 4 cum M 5 hominem B timoris HM nullum esse B
 credit. ne D¹ VP^{ac}; -it. neget HM; credunt, *deinde* ne . . . posse *del.* *et*
s.l. ergone fieri potest D² 6 posse] *sup.* e *litt.* *inc.* *eras.* B
 sit] t *in ras.* *m.2* B neque enim *bis*, *alt.* *eras.* R 7 reccidat
 BVH^{ar} R^{ac}, reci- DH^{pr} MR^{pc}, r&ci- P; *cf.* 7, 15, 16 8 quin DVP
 ergo D^{ac} aguta, *sed del.*, *s.l.* facio (*io inc.*) D 9 contra quos H, c.
 quod M 10 summaum metum B^{ar} 11 qui DVP inbecilli, *pr.* c
eras., *ult.* i *in ras.* *m.3* B; -cillis, s *s.l.*, R 13 carcerem *ex -re* B³;
 cerc- R^{ac} exhorruerit] h *s.l.* *m.2* B 14-15 illa . . . metuit *om.* M
 14 non] num H 15 argumentis *ex -tum* B³ spectatae D² HMR¹;
 -ti B¹; exsp- B³ R²; peccatae D¹ VP¹; paratae P³

sunt enim semper spectanturque adhuc per orbem poenae cultorum dei, in quibus excrucian-
 7 duntur noua et inusitata tormenta
 excogitata sunt. nam de mortis generibus horret animus recordari, cum immanium bestiarum ultra ipsam mortem carnificina
 saeuierit. has tamen execrabiles corporum lacerationes felix
 8 atque inuicta patientia sine ullo gemitu pertulit. haec uirtus
 omnibus populis atque prouinciis et ipsis tortoribus miraculum
 9 maximum praebuit, cum patientia crudelitas uinceretur. atquin
 hanc uirtutem nihil aliud quam metus dei fecit. itaque, ut dicebam, non euellendus, ut Stoici, neque temperandus timor, ut
 Peripatetici uolunt, sed in ueram uiam dirigendus est auferendique sunt metus, sed ita ut hic solus relinquatur; qui quoniam
 legitimus ac uerus est, solus efficit, ut possint cetera omnia non
 10 timeri. cupiditas quoque inter uitia numeratur, sed si haec quae
 terrena sunt concupiscat, uitium est, uirtus autem, si caelestia.
 qui enim iustitiam, qui deum, qui uitam perpetuam, qui lucem
 sempiternam eaque omnia quae deus homini pollicetur consequi
 cupit, opes istas et honores et potentatus et regna ipsa contemnet.
 11 dicet fortasse Stoicus uoluntate opus esse ad haec consequenda,
 non cupiditate. immo uero parum est uelle. multi enim uolunt,

Epit.: 6, 17, 9 itaque . . . est] *cf.* 56, 2 hos . . . recte. 3 . . . dicimus. 7
 6, 17, 10 opes . . . contemnit] *cf.* 29, 8 opes . . . caduci

9 ut dicebam] *cf.* 6, 15, 2–3. 16, 1

Auct.: **20** parum est uelle] *Ou. Pont.* 3, 1, 35 u. p. e.

1 semperque, que *s.l.* *m.2* B spectanturque DVP^{pr} H^{pr}; -r quae
 Par H^{ar} M; exp- B (-r quae) R **2** noua et ex -uae B² inuisitata B^{ar};
 inaudita HM **3** excogitata *om.* HM recordanti ex -ati P³; -are H¹
6 patientia] sapi- B **8** atquin D (n *exp.*) VP, adq- B; anq- HM; q- R
9 metus] me *in ras.* *m.3* B **11** peripatici HM auferendique R^{ar}
12 metus sunt B **13** legimus B^{ac} effecit HM ut *s.l.* D² P³,
om. V **15** concupiscas R **17** quam D^{ac} VP **18** contemnit HM
19 dicet ex -ens B² istoicus B^{ar}; *u.* 6, 14, 7 **20** non cupiditate]
 concu- D¹ (cum c. D²) VP¹ (*corr.* P³) multi . . . uolunt] multient
 D (*del. m. post.*) VP (*in mg. m. rec.* uolunt)

- sed cum dolor uisceribus accesserit, uoluntas cedit, cupiditas
perseuerat. quae si efficit, ut contemptui sint omnia quae a ce-
teris appetuntur, summa uirtus est, siquidem continentiae mater
est. ideoque illud potius efficere debemus, ut adfectus, quibus
5 praeue uti uitium est, dirigamus in rectum. nam istae concita- 13
tiones animorum iuncto currui similes sunt, in quo recte mo-
derando summum rectoris officium est ut uiam nouerit. quam si
tenebit, quamlibet concitate ierit, non offendet, si autem aber-
rauerit, licet placide ac leniter eat, aut per confragosa uexabitur
10 aut per praecipitia labetur aut certe quo non est opus deferetur.
sic currus ille uitae, qui adfectibus uelut equis pernicibus duci- 14
tur, si uiam rectam teneat, fungetur officio. metus igitur et cu- 544
piditas si proiciantur in terram, uitia fient, uirtutes autem, si ad
diuina referantur. parsimoniam contra uirtutis loco habent. 15
15 quae si studium est habendi, non potest esse uirtus, quia in au-
gendis uel tuendis terrestribus bonis tota uersatur. nos autem
summum bonum non referimus ad corpus, sed omne officium
soli animae conseruatione metimur. quodsi, ut supra docui, 16
patrimonio minime parcendum est, ut humanitatem iustitiamque

18 supra] 6, 12, 1-41

1 set *ex* et B³ cecidit D cupiditas D^{ac} V 2 quam D^{ac} V P¹
(*corr.* P³) sint *ex* sit B³ a *s.l.* P, *om.* M 3 siquidem] et *s.* HM
4 adiectus D¹ V P¹, abiectis P³ 5 derigamus B cogitationes B
6 currus similius B¹, *corr.* B² in *om.* B recto B moderando]
-dosum, *os eras. sic* B 7 ut in *fine lin.* B² quam] nam D V P
8 quamlibet] licet (*c ex b?*), *antea* quamsi *eras.* R concito, *deinde l*
litt. eras. B; -cite HM offendet *ex* -dit B² M^{pc} 9 leniter eat *ex* -teat
m.2 uel 3 B aut *post* eat *om.* R uexauit B¹, *corr.* B²
10 aut] ut R labetur *ex* laue- B² quod B^{ar} defertur B¹, *corr.*
B³; deretur M 11 si M cursus B D V P illae D V; istae *m.1,*
ipsius m. post. R 12 rectam uiam HM officia B 13 proiciatur
D^{ac} V^{ac} P fiet V^{ac} 14 parsimonia B¹ (*corr.* B²) M
15 est *s.l.* B³ 16 bonis tota] bona V 18 conuersatione R
metimur] im in *ras. m.3* B quod] si, d *m.3,* B 19 parcendum *ex*
-du B³

- teneamus, non est uirtus frugi esse; quod nomen specie uirtutis
 17 fallit ac decipit. est enim frugalitas abstinencia quidem uolup-
 tatum, sed eo uitium, quia ex habendi amore descendit, cum sit
 et uoluptatibus abstinendum et pecuniae minime temperandum.
 nam parcere id est mediocriter uti pecunia quasi quaedam pu- 5
 sillitas animi est aut praetimentis ne sibi desit aut desperantis
 posse se illa reparare aut contemptum terrestrium non capientis.
 18 sed illi rursus eum qui rei familiari suae non parcat prodigum
 uocant. nam ita liberalem distinguunt a prodigo, quod is liberalis
 sit, qui et bene meritis et cum oportet et quantum satis est lar- 10
 giatur, prodigus uero, qui et non meritis et cum opus non est et
 19 sine respectu rei familiaris effundat. quid ergo? prodigumne
 dicemus eum, qui misericordiae causa tribuat egentibus uictum?
 atquin multum refert, utrumne scortis propter libidinem largiari
 an miseris propter humanitatem, utrum pecuniam tuam perduc- 15
 tores aleatores lenonesque diripiant an illam pietati ac deo prae-
 stes, utrumne illam uentri et gulae ingeras an in thesauro iusti-
 20 tiae reponas. ut ergo uitium est effundere in malam partem, sic
 in bonam uirtus. si uirtus est non parcere opibus quae possunt

545

2 fallat H^{ac} M^{ac} fragilitas B uoluptatum, i s.l., alt. u in ras.
 m.3, B 3 ideo ex eo B³ quia] quoniam HM 3-4 sit . . .
 pecuniae] utrumque et om. DVP 5 parcere B VPR Win, Ingr; parce
 DHM edd., Br ut M pecunia ex -am B³ 6 est animi HM
 desperatis D^{ac} VP¹ (corr. P³); sperantis B¹, corr. B³ 7 posse om.
 DVP se om. B illa codd. (etiam P), def. Ingr; -lam edd., Br
 reparare VPHM; super- ex separ- B³; rapere D; re in fine pag. R
 8 prorsus HM (-ossu-) prodigum uocant post finem lin. in mg. H;
 hic om., post § 19 causa ins. M 9 distinguunt HMR is s.l. V,
 his Par 10 et post oportet om. DVP 11 prodigum HM
 meriti - sed HM 12 rei] dei R effundit HM prodigumne] -um
 non P¹ (corr. P³) M 14 atquin MR; ad quid B; atqui in D¹ (atque
 D²) VP^{ar}; aut quin H referet R largiari ex -ar B²
 15 perductore] s, s eras. R; u. p. LXXV 16 deripiant DV (e ex i) P
 ac] a P 17 illa B et] aut B guilae R thesauro B (u.
 6, 12, 35); thesauros HM 18 malum P^{ac} 19 est s.l. B³

reparari, ut hominis uitam sustentantes quae reparari non potest,
 uitium igitur parsimonia est. quare nihil aliud dixerim quam
 insanos qui hominem, mite ac sociale animal, orbant suo no-
 mine, qui euulsis adfectibus, quibus omnis constat humanitas, 21
 5 ad immobilem stuporem mentis perducere uolunt, dum student
 animum perturbationibus liberare et, ut ipsi dicunt, quietum
 tranquillumque reddere. quod fieri non tantum non potest, quia 22
 uis et ratio eius in motu est, sed ne oportet quidem, quia sicut
 aqua semper iacens et quieta insalubris et magis turbida est, sic
 10 animus immotus ac torpens inutilis est etiam sibi, nec uitam
 ipsam tueri poterit, quia nec faciet quidquam nec cogitabit, cum
 cogitatio ipsa nihil aliud sit quam mentis agitatio. denique qui 23
 hanc immobilitatem animi adserunt, priuare animum uita uolunt,
 quia uita actiuosa est, mors quieta. quaedam etiam recte pro 24
 15 uirtutibus habent, sed earum modum non tenent. uirtus est con-
 stantia, non ut inferentibus iniuriam resistamus – his enim ce-
 dendum est; quod cur fieri debeat mox docebo –, sed ut iuben-
 tibus facere nos contra legem dei contraque iustitiam nullis mi-
 nis aut suppliciis terreamur, quominus dei iussionem iussioni
 20 hominis praeferamus. item uirtus est mortem contemnere, non 25

Epit.: 6, 17, 20 hominem . . . animal] *cf.* 29, 2 cum . . . commune
 24–26] *cf.* 61, 3–4; *ad* 24 *cf.* 52, 9 . . . seruetur

17 mox] 6, 18, 12–31

1 ut . . . reparari *om.* DVP homines B^{ac} **2** uitium] utique, e *ex* i
m.3, deinde ras. 1–2 litt. B quare] quae M **3** mitem *ex -te* B²
4 ebulsis B¹, *corr.* B² omnibus P **6** et *om.* HM quietum *om.*
 HM **7** non *post* fieri *om.* HM **8** eius *om.* M in motu BH,
immo- cet. **9** magnis D^{ac} VP¹ (*corr.* P³) **10** animo D¹ VP¹ (*corr.*
 P³) **11** potest R cogitauit B¹, *corr.* B² **13** immobilem B
 animum uitam B¹, -mo uitam B², *corr.* B³ **14** ac] tuos B¹, *corr.* B²
 recte *ex -ta* B³ **15** eorum HM **16** inherentibus D^{ac} V, *iner-* Pac
17 docebo mox B¹, *ord. lineolis rest.* B³ **18** nos] non *ex* n. B³
19 iussionem iussioni HMR; iussione B¹, *suppl.* B³; iussionem DVP

- 546 ut appetamus eamque nobis ultro inferamus, sicut philosopho-
rum plurimi et maximi saepe fecerunt, quod est sceleratum ac
nefarium, sed ut coacti deum relinquere ac fidem prodere mor-
tem suscipere malimus libertatemque defendamus aduersus im-
potentium stultam uecordemque uiolentiam et omnes saeculi 5
26 minas atque terrores fortitudine animi prouocemus. sic ea quae
alii timent, excelsa et insuperabili mente dolorem mortemque
calcabimus. haec est uirtus, haec uera constantia, in hoc tuenda
et conseruanda solo, ut nullus nos terror, nulla uis a deo possit
27 auertere. uera igitur Ciceronis illa sententia est: 'nemo' inquit 10
'iustus potest esse qui mortem, qui dolorem, qui exilium, qui
28 egestatem timet'; item Senecae in libris moralis philosophiae
dicentis: 'hic est ille homo honestus, non apice purpurae, non
lictorum insignis ministerio, sed nulla re minor, qui cum mor-
tem in uicinia uidit, non sic perturbatur tamquam rem nouam 15
uiderit, qui siue toto corpore tormenta patienda sunt siue flamma
ore rapienda est siue extendendae per patibulum manus, non
29 quaerit quid patiatur, sed quam bene.' qui autem deum colit,
haec patitur nec timet; ergo iustus est. his rebus efficitur, ut

Auct.: 10–12 Cic. off. 2, 38 13–18 Sen. frg. 124 Haase; cf. *Lausberg*, 1970, 182–186

1 ut *s.l.* D ultro nobis HM adferamus B¹, *corr.* B³
3 ac ante fidem] et B 4 malitis P^{ac} aduersum B 5 stultum R^{ac}
uaecordem DVP omnis D^{ac} VP 6 fortitudinem HMR
7 alii ex ali B² doloremque M 8 calcauimus B¹, *corr.* B³; -camus
DVP haec uera] h. est u. HM constantia in ex -tiam P
9 nos om. M noster] error B¹, *corr.* B² possit a deo B
10 euertere R uera] u. est HM ciceronisi B est om. HMR
nemo] n. enim Cic. 11 potest iustus B esse potest Cic.
ante mortem eras. in B 12 seneca HM moralibus ex -lis B²
13 homo ille B homo om. R 14 rem HM^{ar} 15 uicina HM (-iti-)
uidit B¹ HMR; -det B² DVP Win perturbatur] -tus est HM
nouem B^{ac}; nouum V^{ac} 16 siue] sibi HM sunt compendio in eras.
se? P 17 patibulum B^{ac} 18 quam sed ante ord. rest. P
19 ergo] e. qui HM est eras. B, om. R ut] nam HM

neque uirtutes neque uirtutum exactissimos limites nosse aut tenere possit omnino quisquis est a religione dei singularis alienus.

18. Sed omittamus philosophos, qui aut nihil omnino sciunt 1 547
 5 idque ipsum pro summa scientia praeferunt aut qui non perspi-
 ciunt etiam quae sciunt aut qui, quoniam se putant scire quae
 nesciunt, inepte adroganterque desipiunt. nos ergo, ut ad pro- 2
 positum reuertamur, quibus solis a deo ueritas reuelata et cae-
 litus missa sapientia est, faciamus quae iubet inluminator noster
 10 deus. sustineamus inuicem et labores huius uitae mutuis adiu-
 mentis perferamus nec tamen, si quid boni operis fecerimus,
 gloriam captemus ex eo. monet enim deus operatorem iustitiae 3
 non oportere esse iactantem, ne non tam mandatis caelestibus
 obsequendi quam studio placendi humanitatis officio functus
 15 esse uideatur habeatque iam pretium gloriae, quod captauit, nec
 praemium caelestis illius ac diuinae mercedis accipiat. cetera 4
 quae obseruare cultor dei debet facilia sunt illis uirtutibus com-
 prehensis. non mentiatur umquam decipiendi aut nocendi causa.
 est enim nefas eum qui ueritati studeat in aliqua re esse fallacem 5
 20 atque ab ipsa quam sequitur ueritate discedere. in hac iustitiae
 uirtutumque omnium uia nullus mendacio locus est. itaque 6
 uiator ille uerus ac iustus non dicet illud Lucilianum:

Epit.: 6, 18, 4–26] 57, 1. 59, 1–8 6, 18, 4 ... comprehensis] 59, 1
 superatis ... sectator 4 non ... 6 discordet] 59, 7

1 neque *post* ut *ex* ne B² uirtutes neque *om.* HM **3** alienus *ex* -nis
 B²; et a. HM **4** qui aut] quia B **5** perspiciunt HMR; percipiunt
 BDVP¹ (*s. tantum sup. c. P³*) *ft. recte* **6** etiam ... sciunt *om.* R
7 desipiunt] d *in ras.*, si *s.l.* P; -spici- HM ut *om.* D
 propositum D¹ P **8** a *s.l.* B³ **10** deus *om.* DVP adiu-
 mentis *ex* aiu- B³ **12** ante captemus *exp.* et R **13** oportere] debere HM
 iactantem *ex* lact- uel laet- B **15** pretium *om.* DVP **16** illius *ex*
 alius P² **17** cultores dei debent HM illi R **18** non] si n. HM
 aut nocendi *om.* R **19** est ... nefas] non est en- fas HM
 ueritatem B **20** decedere R **22** uerus ac *om.* R uetus *ex* uict-? P²
 illum lucilianum B

548 7 'homini amico et familiari non est mentiri meum',
 sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri
 suum nec aliquando committet, ut lingua interpret animi a sensu
 et cogitatione discordet. pecuniam si quam crediderit, non
 accipiat usuram, ut et beneficium sit incolume, quod succurrit
 8 necessitati, et absterneat se prorsus alieno. in hoc enim genere
 officii debet suo esse contentus, quem oporteat alias ne proprio
 quidem parcere, ut bonum faciat; plus autem accipere quam
 dederis iniustum est. quod qui facit, insidiatur quodammodo, ut
 9 ex alterius necessitate praedetur. at iustus numquam prae-
 termittet, quominus aliquid misericorditer faciat, nec inquinabit
 se huiusmodi quaestu, sed efficiet, ut sine ullo suo damno id
 10 ipsum quod commodat inter bona opera numeretur. munus non
 accipiat a paupere, ut si quid ipse praestiterit, eo bonum sit,
 quod fuerit gratuitum. maledicenti benedicto respondeat, num-
 11 quam ipse maledicat, ne uerbum malum procedat ex ore hominis
 qui colit uerbum bonum. quin etiam caueat diligenter ne
 quando inimicum sua culpa faciat, et si quis extiterit tam

Epit.: 6, 18, 7-9] 59, 2 non dabit . . . mutuari 10 . . . gratuitum] *cf.*
 59, 4 10 maledicenti . . . bonum] 59, 1 non . . . benedictionem 11
 . . . 12 uindictet] 55, 4. 60, 3 itaque . . . innocentiam; *cf.* 29, 8

Auct.: 1 Lucil. 953 Marx 3 lingua . . . animi] Lucr. 6, 1149; *cf. opif.*
 10, 13

1 amico] et a. M 2 existimauit BHM^{ar} (ui *eras.*) R 3 suum *ex*
 suam B² a] an B^{ar} 4 et *om.* R 5 ut *om.* D et *om.* HR
 incolume sit V (D *deest*) incolumem *ex* -colum B² quod] et q. B
 6 necessitatis, *ult. s m.2, sed eras.*, B 7 contemptus B¹ (*corr.* B²),
 -temt- PR^{ac} 7-8 alias . . . faciat *om.* R 9 dederis BHM^R *Ingr;* -rit
 DVP *Br* insidiabitur HM quodadmodo B¹, *corr.* B³; quod-
 modo R 10 ad *ex* at? B; aut? H^{ar} praetermittit B 11 quominus
 D^{ac} VP facit R^{ac} inquinauit B¹, *corr.* B² 12 quaestus B^{ar}
 13 ipsum *ex* -sut B² nominetur HM 15 quod BHM, quo *cet.*
 gratum B; -tutum D^{ac} respondet HM 16 maledicebat R^{ac}
ex] de B hore D^{ac} P^{ar} 17 diligenter *ex* -tem B² 18 et *om.* B

proteruus, qui bono et iusto faciat iniuriam, clementer ac moderate ferat et ultionem suam non sibi adsumat, sed iudici deo reseruet. innocentiam semper et ubique custodiat. quod praeceptum non ad hoc tantum ualet, ut ipse iniuriam non inferat, 12
 5 sed ut inlatam sibi non uindictet. sedet enim maximus et aequissimus iudex, speculator ac testis omnium. hunc homini praeferat, hunc malit de causa sua pronuntiare, cuius sententiam nemo effugere potest nec defensione cuiusquam nec gratia. ita fit, ut 13
 10 non posse defendere, habebitur pro segni et inerte. qui autem fuerit ultus inimicum, hic fortis, hic strenuus iudicatur, hunc omnes uerentur, hunc colunt. bonus uero ille tametsi prodesse 14
 pluribus possit, illum tamen suspiciunt qui nocere quam qui prodesse possit. sed iustum prauitas hominum deprauare non 15
 poterit, quominus deo studeat obtemperare malitque contemni, dummodo semper boni fungatur officio, mali numquam. Cicero in isdem illis officialibus 'at uero si quis uoluerit' inquit 15

Auct.: 17-p. 606, 3 Cic. off. 3, 76

Codd.: 3 a semper incipit G p. 73 usque ad § 13 defendere et ex parte §§ 15-16 euoluere . . . adiungere lecta; ceterum extant B DV P HM R

1 proterbus B; propter uos VM 2 suam om. B iudici deo B P^{pr} R
 Le, Win, Ingr; -cio deo D^{ac} V^{par}; -cio dei D^{pc} HM edd., Br
 3 seruet B semper et ex suam speret B³ 4 non . . . tantum om. R
 ualet] ua in ras. m.3 B ininiuriam B^{ar} 5 sedet] sed BG
 et s.l. B³, om. G 6 iudex ex ind- B³ ac testis] actis HM
 hominem B praefert HM 7 cusa D^{ac} V^{ac} P¹ (corr. P³); casa V^{pc}
 8 defensionem B^{ar} ita s.l. B³ (om. G?) 9 contemtu|, i? mg. resecto
 (u. supra p. LXXV) periit, s s.l. m. post. R se] semet HM
 10 habetur B¹ R; -beatur B² inerte] e? periit; s.l. ti m. post. R
 11 fuerit s.l. B³ 12 tamsi B prodesse B 13 posset B
 post tamen s.l. m.2? magis D suscipiunt BR 14 prodesse B
 iustum] i|tum (mg. resectus), s.l. te et c ex t, i. e. te|cum m. post R
 15 adeo P^{ar} 16 numquam mali P Cicero in] -oni DV
 17 isdem B¹, hisd- B² cet. at uero ex adero B³ qui plurimi codd.
 Cic.

'animi sui complicatam notionem euoluere, iam se ipse doceat
 eum uirum bonum esse qui prosit quibus possit, noceat nemini
 16 nisi lacessitus iniuria.' o quam simplicem ueramque sententiam
 duorum uerborum adiectione corrumpit! quid enim opus fuerat
 adiungere 'nisi lacessitus iniuria', ut uitium bono uiro quasi cau- 5
 dam turpissimam apponeret patientiaeque, quae omnium uirtu-
 17 tum maxima est, faceret expertem? 'nociturum esse' dixit 'bo-
 num uirum, si fuerit lacessitus'. iam ex hoc ipso boni uiri nomen
 amittat necesse est, si nocebit. non minus enim mali est referre
 550 18 iniuriam quam inferre. nam unde certamina inter homines, 10
 unde pugnae contentionesque nascuntur, nisi quod improbitati
 19 opposita impatientia magnas saepe concitat tempestates? quod-
 si patientiam, qua uirtute nihil uerius, nihil homine dignius
 inueniri potest, improbitati opposueris, extinguetur protinus,
 tamquam igni aquam superfuderis. sin autem prouocatrix illa 15
 improbitas impatientiam sibi comparem nacta est, tamquam per-
 fusa oleo tantum excitabit incendium, ut id non flumen aliquod,
 20 sed effusio cruoris extinguat. magna itaque patientiae ratio est,

Epit.: 6, 18, 17 ... 18 tempestates] 57, 1 ... impendet. 60, 3 itaque
 ... innocentia

Codd.: 5 a quasi *incipit* G p. 74 fere tota lecta; extant BGDVPHMR

2 quibus possit *om.* B (*habet* G) 3 sententiam *ex* iustit- B³
 4 affectione *ex* aiec- B³ corrupuit Bar 5 ut] aut Dac VPar; ut
 in Bar caudam] quodam BD¹ VP¹; quoddam D² P³ (*G inc.*)
 6 turpissimum *ex* -mam B² D² P³ patientiaeque quae GPH, -iae
 quaeque B (*que eras.*); -iae et quae R; sapientiaeque quae DV; quae
 que tantum M 7 est *om.* M ex parte M no|citurum B^{ar};
 -citurum R dixi M; *post* d. *s.l.* cicero V² 8 nomen *om.* M
 9 amittant G noceuit B¹, *corr.* B² non] nos G 10 iniuriam *ex*
 -ia B² inferre *ex* ref- B³ certamen BG 11 ni P
 13 uerus M homine] in (*s.l.*) h. D, om- V; -ni HM; -nem Rac
 dignus GV^{ac} 14 inueniri *ex* -re B² extinguitur B 15 si BG
 16 comparem] t *sup. alt.* m R nacta BD^{pc} V^{pr}HMR; nacta GD^{ac}
 Var P; *cf.* 6, 3, 7 17 excitauit B¹ (*corr.* B²) GR incendio R

quam sapiens homo ademit bono uiro. ut enim nihil malorum
 fiat, haec sola efficit; quae si detur omnibus, nullum scelus,
 nulla fraus in rebus humanis erit. quid igitur bono uiro potest 21
 esse tam calamitosum tamque contrarium quam irae frena per-
 5 mittere, quae illum non modo boni, sed etiam hominis appella-
 tione despoliet, siquidem nocere alteri, ut ipse uerissime ait, non
 est secundum hominis naturam? nam et pecudes si lacessas, aut 22
 calce aut cornu repugnant, et serpentes ac ferae, nisi persequare
 ut occidas, negotium non exhibent, et ut ad hominum exempla
 10 redeamus, imperiti quoque et insipientes si quando accipiunt
 iniuriam, caeco et irrationabili furore ducuntur et iis, qui sibi
 nocent, uicem retribuere conantur. in quo igitur sapiens ac 23
 bonus uir a malis et insipientibus differt, nisi quod habet in-
 551
 15 uictam patientiam, qua stulti carent, nisi quod regere se ac miti-
 gare iram suam nouit, quam illi quia uirtute indigent, frenare
 non possunt? sed uidelicet haec illum res fefellit, quod cum de 24
 uirtute loqueretur, in quacumque contentione uincere putauit es-

Auct.: 6 ipse] Cic. off. 3, 25; u. 6, 11, 2

Codd.: 7 in hominis na | desinit G p. 74; hinc extant B DV P HMR

2 hoc R effecit R 3 quod P^{ac} igitur] enim BG
 potens D^{ac} 4 tamquae M; -mquam V 4-5 permittere . . . boni]
 permittere quae (a s.l. m.2) illum non modo bono uiro potest . . . frena
 permittere quae illum n. m. boni, illum . . . permittere *ex anteced. repet.*
exp. m.2, deinde aeill in ras. m.3 B 6 dispoliet B³ (*ex des-*) HM
 noceri M 7 natura M nam . . . si] n. si p. si D (*alt. si del.*) V (*alt. si*
eras.) P¹ (*pr. si del. P³*) 8 persequaris *ex -re* V² 9 exibent B¹ (*corr.*
B²) M, hinc noniam notatur 11 iis R, his BDVP; in his HM
 quis M 12 post quo *exp. aut* V 13 differet R habent, n *eras. et*
m.3 del. B 14 qua B³ P³ HM; quam B¹ R; quasi D¹ VP¹; qua
 sicut D² stultus caret *ex -ti* carent D² corrigere *ex* quod regere D²
 se *om.* HM 15 ante iram *eras. in ut uid.* B quia] a *exp. D*
uirtute ex -tem B³; *deinde eras. non* H 17 loqueretur] quaeretur
 D¹ V; quaeretur D²; quaeritur P intentione, ne s.l. m.3, B; con-
 tinentiae M

- se uirtutis nec uidere ullo modo potuit hominem dolori et irae succumbentem et iis adfectibus indulgentem, quibus debet potius reluctari, et ruentem, quacumque improbitas prouocarit, uirtutis officium non tenere. qui enim referre iniuriam nititur, eum ipsum a quo laesus est gestit imitari. ita qui malum imitatur, 5
 25 bonus esse nullo pacto potest. duobus igitur uerbis duas uirtutes maximas bono et sapienti uiro, innocentiam patientiamque, detraxit. sed quia ipse ‘caninam’ illam ‘facundiam’, sicut Sal-
 26 lustius ab Appio dictum refert, exercuit, uoluit hominem canino modo uiuere, ut remordeat lacessitus. quae retributio contumeliae quam perniciosa sit et quas edere soleat strages, unde
 27 opportunius petetur exemplum quam ex ipsius praeceptoris tristissimo casu, qui dum his philosophorum praeceptis obtemperare gestit, ipse se perdidit? quodsi lacessitus iniuria patientiam tenuisset, si dissimulare, si ferre contumeliam boni uiri esse di-
 28 dicisset nec illas nobiles orationes alieno titulo inscriptas impatientia et leuitas et insania profudisset, numquam capite suo rostra, in quibus ante floruerat, cruentasset nec rem publicam
 552 29 funditus proscriptio illa delessent. sapientis ergo ac boni uiri non est uelle certare ac se periculo committere, quoniam et uincere 20

Epit.: 6, 18, 26 . . . detraxit] *cf.* 57, 1 et duas . . . teneamus 29–31] 57, 1 . . . impendet

Auct.: 8 Sall. hist. frg. 4, 54 Maurenbrecher

1 uideri B; uidere *del. et s.l.* laudare D² et irae *ex* metere? B³
 2 iis R, his *cet.* 3 quemcumque B¹ (*corr.* B³); quamc- H^{ar} M prouocauerit BD (*ue s.l. m.2*) HM uirtutis *bis* DVP¹, *pr. del.* DP²
 4 nititur iniuriam P 6 pacto] modo P 7 bono *ex* -ni? B² uero M, uoro R¹ 8 facundia M 9 oppio dictu B 10 uiuere *ex* -ide- B² 14 perdidit *ex* petit B³ iniuriam B^{ar} 15 si *post* tenuisset *om.* M si ferre] si forre D^{ac} V, si (*exp. m.3*) forte P contumelia B¹ (*corr.* B²) HM 16 scriptas R in sapientia M 17 capite *ex* -ti B² 18 publicam *plene* B, *compendio* R; pro *plene* DV, *compendio* P; publicam semper HM

non est in nostra potestate et est anceps omne certamen, sed est
 sapientis atque optimi uiri non aduersarium uelle tollere, quod
 fieri sine scelere ac periculo non potest, sed certamen ipsum,
 quod fieri et utiliter et iuste potest. summa igitur uirtus habenda
 5 patientia est, quam ut caperet homo iustus, uoluit illum deus,
 ut supra dictum est, pro inerte contemni. nisi enim contumeliis
 fuerit adfectus, quantum habeat fortitudinis in se ipso cohibendo
 ignorabitur. si autem laccessitus iniuria laedentem persequi coe-
 31 perit, uictus est; si uero motum illum ratione compresserit, hic
 10 plane imperat sibi, hic regere se potest. quae sustentatio sui
 recte patientia nominatur, quae una uirtus omnibus est opposita
 uitiiis et adfectibus. haec perturbatum ac fluctuantem animum ad
 tranquillitatem suam reuocat, haec mitigat, haec hominem sibi
 33 reddit. ergo quoniam naturae repugnare impossibile est et in-
 15 utile, ut non commoueamur omnino, prius tamen quam com-
 motio illa prosiliat ad nocendum, quod fieri potest maturius,
 sopiatur. praecipit deus 'non occidere solem super iram nos-
 tram', ne furoris nostri testis abscedat. denique Marcus Tullius
 34 contra suum praeceptum, de quo paulo ante dixi, obliuionem 553

6 supra] § 13 19 paulo ante] §§ 15–28

Auct.: 17–18 Eph. 4, 26

1 et ante est s.l. B² est post sed om. B 2 post uiri s.l. est B²
 aduersari B uelle om. HMR; uel B 4 uirtus om. B
 5 capere B; car ceret M iniustus, in s.l. m.2, B noluit ex uo- B²
 6 contempsit ex -mmit? B² 7 affectus ex ac defe- B³ se | ipse (exp.)
 ipso R 8 si autem bis, pr. exp. m.2 B iniuriam Bar
 9 uirtus, deinde in fine lin. m.2 nulla B si codd., Le, Win, Ingr; qui
 Hm, Br; si uero quis con. Buen rationem HM 10 imperet Vac;
 -rauit HM se om. B; si Vac 12 uitiiis et] iiset in ras. m.3 B
 fluctuantem ex -te B² 13 haec ante mitigat ex hae DVP³
 14 quoniam] quia ex qui B² 15 ut om. B commoueatur HM
 commotior? Bar 16 prosiliat Vac, -leat HM quoad ex quod P³
 17 praecepit DVPHM iram ex iracundiam H 18 marcus BR,
 m̄ D, ·m̄ P, ·m̄ M, ·m̄ VH

iniuriarum in magnis laudibus posuit. 'spero te,' inquit Caesari
 35 'qui obliuisci nihil soles nisi iniurias.' quodsi hoc ille faciebat,
 homo non a caelesti tantum, sed a publica quoque ciuiliue
 iustitia remotissimus, quanto magis id nos facere debemus qui
 immortalitatis uelut candidati sumus?

- 1 19. Stoici cum adfectus ex homine tamquam morbos co-
 nantur euellere, Peripatetici se opponunt eosque non modo re-
 tinent, sed etiam defendunt nihilque in homine esse dicunt quod
 non magna ratione ac prouidentia sit innatum. recte id quidem,
 2 si singularum rerum ueros terminos scirent. itaque hanc ipsam 10
 iram cotem dicunt esse uirtutis, tamquam nemo possit aduersus
 3 hostem fortiter dimicare, nisi fuerit ira concitatus. quo plane
 ostendunt nec quid sit uirtus scire se nec cur homini tribuerit
 iram deus. quae si nobis ideo data est, ut ea utamur ad occiden-
 dos homines, quid immanius homine, quid similis feris beluis 15
 existimandum est quam id animal, quod ad communionem atque
 4 innocentiam deus fecit? tres sunt igitur adfectus qui homines in

Epit.: 6, 19, 1–11] 56, 1–7 6, 19, 1] 56, 2 hos . . . putant 4] 56, 1

Auct.: 1–2 Cic. Lig. 35 6 §§ 1–2] *cf.* Cic. ac. 2, 135. Tusc. 4, 43
 17 § 4] *cf.* Cic. Tusc. 3, 25

Test.: 17 § 4] *cf.* Isid. orig. 8, 11, 95

1 iniuriam B magnis . . . posuit] 1. p. m., *ord. lineolis rest. m.1 uel*
 2 B te *om.* DVP; etiam te *Cic.* caesar DVP 2 haec B
 3 ad caelesti V ad (*d exp.*) publica D 4 remotis | sumus D^{ac};
 -mouimus M^{ac} 5 immortalitate B² (*in s.l., e in ras. 1–2 litt.*) R (*imm-*)
 uelut *om.* B 6 Stoici cum] stoicum B¹ (*ut uid.*) P^{ac}; stoici *tantum* B²
 7 peripateticis R; -pateci HM 8 defundunt P^{ac} nihilque . . . dicunt
om. R 9 prouidentia] *post* ia 1–2 *litt. eras.* B; prud- HM
 natum M 10 si *s.l.* B² 11 cotem] *post* o 1–2 *litt. eras., m in ras.*
 2–3 *litt. m.3* B; comitem D (*mi s.l. m.2*) R 12 ira fuerit HM
 quod D^{ac} VP¹ (*corr.* P²); in quo HM 13 ne quid B¹ (*corr.* B²)
 D^{ac} M uirtutis B nec *ex* ne B² 14 illam *ex* iram B²
 hoccidendos D^{ac}; occidos P¹, *corr.* P³ 15 inmanibus B^{ar}, immaius
 V^{ac}; -manus M similis] *alt.* i *ex* e? *m.2* B; -lis D^{ac}

omnia facinora praecipites agunt, ira cupiditas libido. propterea
 poetae tres Furias esse dixerunt, quae mentes hominum exagi- 554
 tent: ira ultionem desiderat, cupiditas opes, libido uoluptates.
 sed his omnibus deus certos limites statuit; quos si transcen- 5
 derint maioresque esse coeperint quam necesse est, naturam su-
 am deprauant et in morbos ac uitia uertuntur. qui autem sint isti
 limites, non est magni laboris ostendere. cupiditas ad ea com- 6
 paranda nobis data est quae sunt ad uitam necessaria, libido ad
 subolem propagandam, irae adfectus ad coercenda peccata eo-
 rum qui sunt in nostra potestate, id est ut artiore disciplina minor
 aetas ad probitatem iustitiamque formetur. quae nisi metu co-
 hibeatur, licentia pariet audaciam, quae ad omne flagitium et
 facinus euadet. itaque ut ira uti aduersus minores et iustum est 7
 et necessarium, sic aduersus pares et perniciosum est et impium:
 15 impium, quod uiolatur humanitas, perniciosum, quod illis re-
 pugnantibus aut perdere necesse est aut perire. hanc autem 8
 quam dixi esse rationem, cur homini sit irae adfectus datus, ex
 ipsius dei praeceptis intellegi potest, qui iubet, ut inimicis et

Epit.: 6, 19, 5] *cf.* 56, 2 si mala . . . 3 fiunt mala 6] 56, 5 . . . tributa
 est. 6 . . . est. 4 ira . . . audaciam

Auct.: 18–p. 612, 3 ut . . . irascamur] *cf.* Matth. 5, 44. Luc. 5, 27–28;
 manus . . . corrigamus] *cf.* prou. 23, 13–14. Sir. 30, 8–12; *al. u. ap. Ingr*

1 facinora *s.l.* B³ agunt B³ HMR *Ingr*; agant B¹ DVP *Br ft. recte*
 4 certes D^{ac} V instituit, *alt. i ex a m.3*, B quos B³ P³ HM; quod
 B¹ P¹ *cet.* 5–6 coeperint . . . uertuntur *dist. Ingr* 5 quam HMR
Ingr; *om. cet., edd., Br* 6 deprauant B¹ (-aba- B³) D¹ VP¹ HMR
Ingr; -uent D² P³ *edd., Br* uertantur P³ *edd., Br* sunt B
 7 labores D¹ 8 datast B^{ac}; data *s.l.* D 9 sobolem DVPHM; *u.*
l. 8, 5 peccata *ex -te* D² P³, *ult. a in ras.* V 11 probitatem] *b ex*
u B² 12 licentiam B^{ar} (~ *m.2*) periet B audaciam quae] -amque
 B^{ar} (*m eras.*) DV; -am atque HM 13 euadit B ut ira] ira sicut R
 ira uti aduersus *ex iaduersus* B³ 14–15 et inpium et impium V
 15 uolatur V inhumanitas B^{ar} 17 irae *s.l.* B³ affectibus B^{ar}
 datus *om.* R 18 ut BD^{pr} HMR *Ingr*, uti D^{ar} VP *edd., Br*
 inimicis BHMR *Win, Ingr*; maledicis DVP *recc., edd., Br dubitanter*

- 555 laedentibus non irascamur, manus autem nostras supra minores
semper habeamus, hoc est ut peccantes eos adsiduis uerberibus
corrigamus, ne amore inutili et indulgentia nimia educentur ad
9 malum et ad uitia nutriantur. sed rerum imperiti et rationis
ignari eos adfectus, qui sunt homini ad usus bonos dati, exter- 5
10 minauerunt et latius quam ratio postulat euagantur. inde iniuste
atque impie uiuitur. utuntur ira contra pares; hinc discidia, hinc
expulsiones, hinc bella contra iustitiam nata sunt. utuntur cupi-
ditate ad congerendas opes; hinc fraudes, hinc latrocinia, hinc
omnia scelorum genera exorta sunt. utuntur libidine ad capien- 10
das tantum uoluptates; hinc stupra, hinc adulteria, hinc corrup-
11 telae omnes extiterunt. quicumque igitur illos adfectus intra
fines suos redegerit, quod ignorantes deum facere non possunt,
hic patiens, hic fortis, hic iustus est.
1 20. Restat ut contra quinque sensuum uoluptates dicam 15
breuiter; nam et ipsius libri mensura iam modum flagitat. quae
omnes quoniam uitiosae ac mortiferae sunt, uirtute superari at-
que opprimi debent uel, quod paulo ante dicebam de adfectibus,
2 ad rationem suam reuocari. ceterae animantes praeter unam

Epit.: 6, 19, 10] 56, 4–6 (*sed u. ad § 6*) 11] *cf.* 56, 7 6, 20, 1 –
22, 5] 57, 4 – 58, 9. 59, 5 (*ordine mutato*) 6, 20, 1 . . . debent] 57, 4
sed . . . contemnere

18 paulo ante] 6, 16, 11. 17, 12

1 laetantibus R irascuntur V **2** habemus B^{ac} hoc] id R
peccantis DVP (*n s.l.*) **3** indulgenti HMR nimia] anima HM,
animo R **6** postolat HM iuste HM **7** uiuit uir HM
post utuntur *s.l.* impie B³ discordia HM; -cirdia R **8** cupiditates
D^{ar} V^{Par} **9** congregandas HM **10** omnia . . . genera] o. g. s. HM;
omnium generum scelera B libidinem *sic s.l.* B³; -nes
D^{ar} V^{P1} (*corr.* P³) **11** tantum *om.* HM **13** redegit B^{ac}; -digerit
D^{ac} V^{P1} (*corr.* P³) quos P non *s.l. m.2?* D **15** res stat B³ (*res*
tam? ex rei tam? B²) quinque sensuum] iniquos sensus *ex in quo*
sensu B² uoluptatis *ex -tes* B³ **16** et *om.* M mensuram B^{ar}
17 superati V **19** ad *om.* B¹, *s.l.* et ad B³ rationem suam] *utramque*
m exp. B², *rest.* B³ cetera *m.l.*, animantia *m.2 ex -tes* D

uoluptatem, quae ad generandum pertinet, nullam sentiunt. utun-
 tur ergo sensibus ad naturae suae necessitatem: uident, ut ap-
 petant ea quibus opus est ad uitam tuendam; audiunt inuicem
 seque dinoscunt, ut possint congregari; quae utilia sunt ad uic-
 tum aut ex odore inueniunt aut ex sapore percipiunt, inutilia
 5 respuunt ac recusant; edendi ac bibendi officium uentris pleni-
 tudine metiuntur. homini uero sollertissimi artificis prouidentia 3
 dedit uoluptatem infinitam et in uitium cadentem, quia proposuit
 ei uirtutem, quae cum uoluptate semper tamquam cum domes-
 tico hoste pugnaret. Cicero in Catone maiore 'stupra uero' 4
 inquit 'et adulteria et omne flagitium nullis excitari aliis inle-
 cebris nisi uoluptatis. cumque homini siue natura siue quis deus
 nihil mente praestabilius dedisset, huic diuino muneri ac dono
 nihil tam inimicum quam uoluptatem. nec enim libidine do- 5
 15 minante temperantiae locum esse neque in uoluptatis regno uir-
 tutem posse consistere.' sed e contrario deus idcirco uirtutem
 dedit, ut expugnaret ac uinceret uoluptatem eamque egredientem
 fines sibi datos intra praescriptum coerceret, ne hominem suauit-
 atibus delenitum atque captum ditioni suae subiceret ac sem-

556

Epit.: 6, 20, 5 sed . . . multaret] 57, 5 quibus . . . deprimatur

Auct.: 10–16 Cic. Cato 40–41

1 nullum D^{ac} V P¹ (corr. P³) 2 adpetent D¹ V 3 ea ex et uel ex B³
 4 seque] sed quae R ut] ita (in ras. m.3) ut B congregare
 D¹ V P R 6 ac post respuunt] aut M ac post edendi] et D V P
 bibendi] uiue- B 7 metuuntur V 11 inquit om. B omnia B;
 omne tale Cic. flagitia ex -tium B² nullus R 12 uoluptatis ex
 -ti B³ 13 dono s.l. B³ 14 tam] tam esse Cic. 15 locum om. M
 in] omnino in Cic. uoluptatis ex -tes P³ 16 posse . . . uirtutem
 om. M e s.l. m.2? B, m.3 P, om. V (D inc.) 17 post uinceret eras.
 ut? B eaque B 18 finem, m in ras. m.2, B datum B
 cohereret B¹, cohiberet B² suauitatibus] alt t in eras. r? m.3 B
 19 delenitum] post t l litt. eras. B; delin- D V P ditioni] ult. i in
 ras. B²; -nis V H^{ar} M^{ar}; diti- ex dici- P³ subiaceret R

- 557 6 piterna morte multaret. uoluptas oculorum uaria est et multi-
plex; quae capitur ex aspectu rerum, quae sunt in usu hominum
uel natura uel opere delectabiles. hanc philosophi rectissime
7 sustulerunt. aiunt enim multo esse praeclarius et homine dig-
nius caelum potius quam caelata intueri et hoc pulcherrimum 5
opus intermicantibus astrorum luminibus tamquam floribus ad-
ornatum quam picta et ficta et gemmis distincta mirari. sed
8 cum diserte ad contemptum terrestrium nos exhortati sunt et ad
caeli spectaculum excitauerunt, tamen spectacula haec publica
9 non contemnunt. itaque iis et delectantur et libenter intersunt. 10
quae quoniam maxima sunt inritamenta uitiorum et ad corrup-
pendos animos potentissime ualent, tollenda sunt nobis, quia
non modo ad beatam uitam nihil conferunt, sed etiam nocent
10 plurimum. nam qui hominem quamuis ob merita damnatum in
conspectu suo iugulari pro uoluptate computat, conscientiam 15
suam polluit, tam scilicet quam si homicidii quod fit occulte
11 spectator et particeps fiat. hos tamen ludos uocant, in quibus
humanus sanguis effunditur. adeo longe ab hominibus secessit
humanitas, ut cum animas hominum interficiant, ludere se opi-

Epit.: 6, 20, 6 . . . multiplex] 57, 8 . . . est 8–9] 58, 1 . . . cauenda
sunt 10–14] 58, 3 quid . . . 4 postulauit

1 uarias D^{ar} 2 capitur] c in ras. m.2 B 3 operae V
recentissime B^{ar} 4 praeclarus V dignus M 5 caelata] pr. a eras.
B, cel- HM (-tu) pulcherrimum B 8 deserte D^{ac}, disserte M;
disserunt, se et u in ras., nt s.l. m.2 B contentum B¹, -mtum B² VR
exortati DVPHM 9 celum V spectalum B; expectaculum V
exercitauerunt, er del, D 10 iis R, his cet. et post iis om. R
delectatur D^{ac} intersunt] post s l litt. eras. B 11 conripiendos ut
uid. V¹ 12 uallent P^{ac} 13 ad ex a B² nihil om. P
14 quamuis ex quamusa B² 15 iugulari] alt. u et a in ras., ri s.l.
m.2 B uolumptate B^{ar} computat om. HM 16 quam si homicidii
post occulte s.l. B³ 17 spectatur B^{ac}; expectator HM; peccator R
tamen ex tam B² 18 humanum ex -nam? V 19 animas ex -mos? B³
interficiat D^{ac} ludere ex uid- B³

nentur, nocentiores iis omnibus quorum sanguinem uoluptati
 habent. quaere nunc, an possint pii et iusti homines esse, qui 12
 constitutos sub ictu mortis ac misericordiam deprecantes non
 tantum patiuntur occidi, sed et flagitant feruntque ad mortem
 5 crudelia et inhumana suffragia nec uulneribus satiati nec cruore 558
 contenti. quin etiam percussos iacentesque repeti iubent et ca-
 dauera ictibus dissipari, ne quis illos simulata morte deludat.
 irascuntur etiam pugnantibus, nisi celeriter e duobus alter occi- 13
 sus est, et tamquam humanum sanguinem sitiunt, oderunt moras.
 10 alios illis compares dari poscunt recentiores, ut quam primum
 oculos suos satient. hac consuetudine imbuti humanitatem per-
 diderunt. itaque non parcent etiam innocentibus, sed exercent 14
 in omnes quod in malorum trucidatione didicerunt. huius igitur 15
 publici homicidii socios et participes esse non conuenit eos qui
 15 iustitiae uiam tenere nituntur. non enim cum occidere deus
 uetat, latrocinari nos tantum prohibet, quod ne per leges quidem
 publicas licet, sed ea quoque ne fiant monet quae apud homines
 pro licitis habentur. ita neque militare iusto licebit, cuius mi- 16

Epit.: 6, 20, 15 non enim . . . 17 uoluit] 59, 5 . . . inferre

1 iis R, his *cet.* sanguinem *ex* -ne B³ 2 quaere D¹ VPR *Win, Ingr;*
 quare B; quaerem HM (*quer-*); -ro D² *edd., Br* possint *s.l.* B³
 essent *ex* esse *m.2, sed* nt *eras.* B 3 ictu B^{ar} misericordia B
 deprecantis D^{ac} VPR 4 tantum] tam B patiantur, *alt.* a *ex* u?, V
 5 satiat VP¹ (*corr.* P³) 6 percussos *ex* perconcuissis? B³; -sus Pac
 iacentisque B¹, *corr.* B³ repenti B^{ar} cadauera] *ult.* a *eras.* B
 7 dispari HM illas, s *eras.* B simulatas B^{ar} 9 hominum HM
 sitiunt *ex* sat- P³ oderant V^{ac} moras] *ras sup. 2 eras. litt. m.3* B
 10 possunt B^{ac} rectiores B¹, *corr.* B³ 11 haec B^{ar} R; hae *ut*
uid. D^{ac} 12 sed] seque R exercent in *ex* -nti *m.3?* B
 13 omnis DVPR 14 et *om.* B 15 uiam] *m in ras. m.2* B
 16 latrocinari nos] non *ex* nos D²; -narios V prohibeat B^{ar} ne per
 leges] neque leges, s *eras.* M 17 publicas] s *eras.* M
 monent B^{ar} 18 liceuit B¹, *corr.* B² cuius *ex* eius B³
 malitia M

litia est ipsa iustitia, neque latronem interficere neque uero ac-
 cusare quemquam crimine capitali, quia nihil distat utrumne fer-
 ro an uerbo potius occidas, quoniam occisio ipsa prohibetur.
 17 itaque in hoc dei praecepto nullam prorsus exceptionem fieri
 oportet, quin occidere hominem sit semper nefas, quem deus 5
 18 sacrosanctum animal esse uoluit. ergo ne illud quidem concedi
 aliquis existimet, ut recens natos liceat oblidere, quae uel ma-
 xima est impietas; ad uitam enim deus inspirat animas, non ad
 559 19 mortem. uerum homines, ne quod sit facinus quo manus suas
 non polluant, rudibus adhuc et simplicibus animis abnegant lu- 10
 20 cem non a se datam. expectet uero aliquis, ut alieno sanguini
 parcant qui non parcant suo? sed hi sine ulla controuersia sce-
 21 lerati et iniusti. quid illi quos falsa pietas cogit exponere? num
 possunt innocentes existimari qui uiscera sua in praedam cani-
 bus obiciunt et, quantum in ipsis est, crudelius necant quam si 15
 22 strangulassent? quis dubitet, quin impius sit qui alienae mi-
 sericordiae locum tribuit? qui, etiamsi contingat ei quod uoluit,
 ut alatur, addixit certe sanguinem suum uel ad seruitutem uel ad

Epit.: 6, 20, 18–25] 59, 5 nec infantem . . . exponere

1 neque latronem interficere R Heck, 1972, 193, Win; om. cet., edd., Br,
 Ingr 2 crimene B¹, corr. B² qua D^{ac} VP¹ (corr. P³)
 ditat D^{ac} 3 prohibetur ex -bet B²; perh- ex proh- D² 4 itaque] ut i. B
 in om. DVP prorsus] or et alt. s in ras. m.3 B 5 semper] -mpiter
 VP¹ (corr. P³); -mperpiter, sed del. D quem ex quod B³
 6 sacrosanctum ex -to? B²; sanctum DVP 7 allidere ex obli- B²
 maxima ex -me B³ 9 uerum om. R post ne 3 litt. eras. B
 10 non in ras. B³ polluant ex -antur? B² animabus HM
 abnegant ex -gat B², ex adn- P³ 12 parcant] portant V
 parcant] u in ras. m.3 B sua R¹, corr. m. post. hii ex hi B²
 13 quos] s in ras. m.2 B num] non BHM 14 possint DV
 existimari] r in ras. m.2 B uisceras? B^{ar} suam? B^{ar}
 15 negant R¹ 16 stringuissent sic B; stranguil- HM; -guilent, i
 exp., R qui post sit] quine ex quin B² 17 qui] quin HM
 etiamsic? B^{ar}; -iamse V^{ac} 18 addixit ex utuixit? P suum ex
 sum B² seruitium R

lupanar. quae autem possint uel soleant accidere in utroque 23
 sexu per errorem, quis non intellegit, quis ignorat? quod uel
 unius Oedipodis declarat exemplum duplici scelere confusum.
 tam igitur nefarium est exponere quam necare. at enim parri- 24
 5 cidae facultatum angustias conqueruntur nec se pluribus liberis
 educandis sufficere posse praetendunt, quasi uero aut facultates
 in potestate sint possidentium aut non cottidie deus et ex diui-
 tibus pauperes et ex pauperibus diuites faciat. quare si quis 25
 liberos ob pauperiem non poterit educare, satius est ut se ab
 10 uxoris congressione contineat quam sceleratis manibus dei ope-
 ra corrumpat. ergo si homicidium facere nullo modo licet, nec 26 560
 interesse omnino conceditur, ne conscientiam perfundat ullus
 cruor, siquidem populo sanguis ille praestatur. in scaenis quo- 27
 que nescio an sit corruptela uitiosior. nam et comicae fabulae de
 15 stupris uirginum loquuntur aut amoribus meretricum, et quo
 magis sunt eloquentes qui flagitia illa finxerunt, eo magis sen-
 tentiarum elegantia persuadent et facilius inhaerent audientium
 memoriae uersus numerosi et ornati. item tragicae historiae 28

Epit.: 6, 20, 26] *cf.* 58, 4 27–31] 58, 5–7

2 errorem *ex -re* B² uel quod B **3** unus D^{ac} VP¹ (*corr.* P³)
 |oedipodis, *inter o et d litt. inc. (c?) in ras.* 4–5 *litt.*, D; ydip- HM;
 oedyppi, yppi *in ras.* 5–6 *litt. m.2*, B scelere] scere DV (*er macula*
euan.) **4** at *ex ad* B; ait HM **5** facultatum] tatu *macula euan.* V
 angustia M conquiruntur V; conquaer-, a *eras.*, H; consequer- M;
 conquaerunt R plurimis B libris V; -bers R **6** aut *om.* B; ut V
7 potestatem HM possidentium D, -ndum V cottidie B (*pr. t*
eras.) R, codie V, cotid- *cet.*; u. 6, 11, 23 et post deus *om.* DVPHM
 diuitiis B¹ (*corr.* B²) HM **9** satis D^{ac} VP ab *ex ad* V
10 uxoribus V operam HM **12** ne] nec HM conscientiam]
 conspiciam D¹ (-spicimus? D²) VP¹ (*corr.* P³) **13** populo] de p. R
 scaenis DP, scen- *cet.* quoque *in quaque mutatum rest.* P
15 stupriis? B^{ar}; strupis D^{ac} amatoribus BHM meretricium D¹
16 post flagitia 3–4 *litt. eras.* P **17** persuadent et] -nte DVP; suadent
 et HM **18** tragicae, yca *in ras. m.2*, B, traic- H, trahic- M

- subiciunt oculis parricidia et incesta regum malorum et coturnata scelera demonstrant. histrionum quoque impudicissimi motus quid aliud nisi libidines et docent et instigant? quorum eneruata corpora et in muliebrem incesum habitumque mollita
 29 impudicas feminas inhonestis gestibus mentiuntur. quid de 5
 30 mimis loquar corruptelarum praeferentibus disciplinam, qui docent adulteria, dum fingunt, et simulacris erudiunt ad uera? quid iuuenes aut uirgines faciant, cum haec et fieri sine pudore et
 31 spectari libenter ab omnibus cernunt? admonentur utique quid facere possint et inflammantur libidine, quae aspectu maxime 10
 561 concitatur, ac se quisque pro sexu in illis imaginibus praefigurat probantque illa, dum rident, et adhaerentibus uitiis corruptiores ad cubacula reuertuntur, nec pueri modo, quos praematuris uitiis imbui non oportet, sed etiam senes, quos peccare iam non decet.
 32 circensium quoque ludorum ratio quid aliud habet nisi leuitatem 15
 uanitatem insaniam? tanto namque impetu concitantur animi in furorem, quanto illic impetu curritur, ut iam plus spectaculi ex-

Epit.: 6, 20, 32] 58, 8

1 parricidia *ex* -da B², *ex* -rridia P³ incesta R (*cf. Thes. VII 1*, 893, 58–59) rerum B malarum *ex* -lor- B³ coiturnata B^{ar}, cortun- D^{ac} 2 demonstrant *ex* -mos- B³ historionum? B^{ar}
 3 qui D¹ VP¹ (*corr.* P³) ante nisi ante *init. lin. exp.* e P
 4 muliebri *ex* -brem B³; -bre R; -erem D¹ (-erum D²) VP¹ (*corr.* P³)
 incesum] m *eras.* B mollita *ex* moli- B³; m. et HM
 5 gestibus] g *ex* c in *maiore ras.* P³; cest- D¹ V qui de D¹ VP¹ (*corr.* P³) M 6 minis D¹ VP¹ (*corr.* P³) qui *ex* quo V
 7 dum in *ras. m.3* B at H uero HM quid *ex* qui B³
 8 ante faciant *eras.* aut B; -ant *ex* -unt V 9 ab omnibus libenter HM
 10 liuidine B¹, *corr.* B³ quae] qui *ex* que B³ 11 concitantur *ex* -atur B² 12 probantque] nt in *ras. m.2* B illam B^{ar}
 dum *bis, pr. exp.* R corruptiones V 13 praematuriis B^{ar} V
 14 senes *om.* V decet *ex* doc- B² 15 post quoque *s.l.* et B²
 16 uanitate M 17 uti amplius H, ut amplius M expectaculi B V
 exhibeant DVP; exhibent HM

- hibeant qui spectandi gratia ueniunt, cum exclamare et efferri et
 exsilire coeperint. uitanda ergo spectacula omnia, non solum 33
 ne quid uitiorum pectoribus insidat, quae sedata et pacifica esse
 debent, sed ne cuius nos uoluptatis consuetudo deleniat et a deo
 5 atque a bonis operibus auertat. nam ludorum celebrationes 34
 deorum festa sunt, siquidem ob natales eorum uel templorum
 nouorum dedicationes sunt constituti. et primitus quidem uena- 35
 tiones, quae uocantur munera, Saturno sunt attributae, ludi au-
 tem scaenici Libero, circenses uero Neptuno. paulatim tamen et
 10 ceteris diis idem honos tribui coepit singulique ludi nominibus
 eorum consecrati sunt, sicut Sennius Capito in libris spectacu-
 lorum docet. si quis igitur spectaculis interest ad quae religi- 36
 onis gratia conuenitur, discessit a dei cultu et ad deos se con-
 tulit, quorum natales et festa celebrauit. 562
- 15 21. Aurium uoluptas ex uocum et cantuum suauitate perci- 1
 pitur, quae scilicet tam uitiosa est quam oblectatio illa de qua
 diximus oculorum. quis enim non luxuriosum ac nequam putet 2
 eum, qui scaenicas artes domi habeat? atquin nihil refert, utrum-

Epit.: 6, 20, 33–36] 58, 1–2; cf. 58, 9 . . . possumus 21, 1–5] 57, 6–7

Auct.: 11 Sennius Capito] test. 5 Funaioli; cf. Klotz, *RE III A 246*

1 ueniant B¹, corr. B³ exclamare ex -ri B³; ea cl- HM
 efferri ex -eri P³, efferri R; efferre D 2 exsilire B^{ac} (s del.) HM, exil-
 cet. (-lere V) 2–3 non . . . ne] malum (ma in ras. m.2) ne, lineolis
 transpos. m.3 B 3 insidiat Pac M; -deat R 4 nec Bar V
 cuiusquam ex cuius P³ deliniat D² (ex -len) P³ (ex -laen-) HM
 6 templorum R solus; -porum cet., prob. Ingr 7 nouorum] bonor-
 HM et inprimitus R quidem om. B uenerationes D² (ex
 -nat-) HM 8 attributa B laudi Pac H^{ar} 9 scaenici B² PR, scen-
 B¹ cet. 10 diis ex dis B², ex dies P idem ex item B³
 11 sennius om. R 12 ad quae P³, adque VHM; atque BDP¹ R
 13 conuenit BD (ex -niture) R ante cultu eras. a B ad eos M
 15 uoluptas B^{ac} ex] et B cantuum ex -tum B²
 percitur B¹, corr. B³ 16 ille V 17 luxuriosum VHM
 18 scenicas BDHM atquin] n eras. D, exp. P³; ad quid B¹, corr.
 B³; aut quin M

- ne luxuriam solus domi an cum populo exerceas in theatro.
 3 sed iam de spectaculis dictum est. restat unum quod est nobis
 expugnandum, ne capiamur iis quae ad sensum intimum pene-
 trant. nam illa omnia quae uerbis carent, id est aeris ac neruo-
 rum suaues soni possunt facile contemni, quia non adhaerent 5
 nec scribi possunt. carmen autem compositum et oratio cum
 suauitate decurrens capit mentes et quo uoluerit impellit. inde
 homines litterati cum ad religionem dei accesserint, si non fu-
 erint ab aliquo perito doctore fundati, minus credunt. adsueti
 5 enim dulcibus et politis siue orationibus siue carminibus diui- 10
 narum litterarum simplicem communemque sermonem pro sor-
 dido aspernantur. id enim quaerunt quod sensum demulceat,
 persuadet autem quidquid suaue est et animo penitus, dum de-
 lectat, insidit. num igitur deus et mentis et uocis et linguae
 6 artifex diserte loqui non potest? immo uero summa prouidentia 15
 563 carere fuco uoluit ea quae diuina sunt, ut omnes intellexerent
 7 quae ipse omnibus loquebatur. ergo qui ueritati studet, qui non
 uult se ipse decipere, abiciat inimicas ac noxias uoluptates, quae

Codd.: 8 *ab ad incipit G p. 79 fere tota lecta; extant BG DV P HMR*

1 *luxoriosam* Bar; -xor- HM 2 *dictum ex -tu* B² *est om.* R
 3 *iis* P^{pc} R, *his* Pac *cet.* *quae ex qui* B² *sensum ex -su* B³
intimum om. M *penetrant ex -at* B² 4 *nam ex nec* V
 5 *suauiis* B 6 *exscribi* R *carnem* D^{ac} Vac P¹ (*corr.* P³)
 7 *decurrens* R Br (*coni. iam Buen cl. 4, 18, 12. 5, 1, 10*), Win (*haud recte retractationi tribuens*); *decipiens* B (*n s.l. m.2*) *cet., edd., Ingr (uix recte ante capit)* *quod* D^{ac} 8 *religionem ex -ne* P³
accesserit V¹ Pac 8–9 *si non fuerint* B³ R Heck, 1972, 185 n. 90, Win; *om.* B¹ *cet., edd., Br, Ingr; cf. p. XXXV et n. 101* 9 *a perito aliquo* R
perito BDV¹ PR Heck l. c., Win; *imp-* G (*inp-*) V² HM *edd., Br, Ingr*
munus HM 11 *ante pro eras. et* B 12 *aspernatur* B¹, *corr.* B²
 14 *insidet ex -dit* B³, *-dit ex -dat* V *mentis ex -tes* B³
 15 *diserti* V *immo ... summa]* s. u. i., *ord. lineolis rest.* B
 16 *intellexerent ex -runt* B³ 17 *ipse]* *ipsius ut ipse* R *omnibus*
ipse P *post ueritati l litt. eras. B; -tatis* D^{ac} 18 *decipere]* *deicere*
R (ex abiciat), Br, Win (retractationi tribuens) *uoluntates* G

animam subiciant ut corpus cibi dulces. praeferantur uera falsis,
aeterna breuibus, utilia iucundis. nihil aspectu gratum sit nisi 8
quod iuste, quod pie fieri uideas, nihil auditu suaue nisi quod
alit animam melioremque te reddit, maximeque hic sensus non
5 est ad uitium detorquendus, qui nobis ideo datus est, ut doctri-
nam dei percipere possemus. itaque si uoluptas est audire 9
cantus et carmina, dei laudes canere et audire iucundum sit.
haec est uoluptas uera, quae comes est et socia uirtutis, haec non 10
est caduca et breuis ut illae, quas appetunt qui corpori uelut
10 pecudes seruiunt, sed perpetua et sine ulla intermissione delectans.
cuius terminos si quis excesserit nihilque aliud ex uolup- 11
tate petierit nisi ipsam uoluptatem, hic mortem meditatur, quia
sicut uita perpetua in uirtute est, ita mors in uoluptate. qui enim 12
temporalia maluerit, carebit aeternis, qui terrena praetulerit, cae-
15 lestia non habebit.

22. Ad uoluptates autem saporis et odoris, qui duo sensus ad 1 564
solum corpus pertinent, nihil est quod a nobis disputetur, nisi

Epit.: 6, 21, 10–11] 57, 5 quibus . . . deprimatur 22, 2] 57, 6 . . .
possunt

Codd.: 11 in cuius ter|desinit G p. 79, seq. p. 80, in qua §§ 11, 22, 1–2
ex parte, perpauca ex § 5 leguntur; ceterum extant B DV P HM R

1 subiciant G *Ingr, dubitanter recepimus*; -ciat B¹, -ciunt B² HM; sibi
uinciant DV (-cea-) P *edd.*; sic uitiant R (*falso sibi uit- Win sec. Br*);
uitiant Br (*alia ap. Buen et Br*); *ft.* sibi subiciant? cibi] sibi V
dulces ex ducas B² praeferuntur BG 1–2 uera . . . aeterna om. G
1 falsi V 2 breuibus R iocundis HM 3 iuste] iure B¹ (*corr.*
B³) G nihil] h et l in ras. m.³ B auditus? B^{ar} auditu suaue] -tus
uane D¹ VP¹ (*corr.* P³) 4 alet B te del. P³ 5 datus ex -ta P³
6 possimus BG itaque ex ita est P³ 7 et audire] et a. et B^{ar} G
iocundum V (*ex iuc-*) HM; iudicandum G 9 est post non ex et B³
breuis ex -ui B² ut] set ex sed B³ ille B¹ (*corr.* B²) M, -la GR
qui] quae B uelut BGHMR *Ingr, ut DVP edd., Br*
11 cumius D^{ar} V¹ P¹ (*corr.* P³) uoluntate V 13 uolunta[te] G
14 temporaria B³ (*ex -pora*) GDVP; *cf.* 6, 4, 12 carebit] et caruerit
B¹, *corr.* B³ 16 at B odoris] doloris V 17 deputetur M

- forte quis exigit, ut dicamus turpe esse sapienti ac bono, si
 uentri et gulae seruiat, si unguentis oblitus aut floribus coronatus
 incedat. quae qui facit, utique insipiens et ineptus et nihili est et
 2 quem ne odor quidem uirtutis attigerit. fortasse quispiam di-
 xerit: cur ergo illa facta sunt, nisi ut iis fruamur? – at enim saepe 5
 iam dictum est uirtutem nullam futuram fuisse, nisi haberet quae
 opprimeret. itaque fecit omnia deus ad instruendum certamen
 3 rerum duarum. ergo inlecebrae istae uoluptatum arma sunt
 illius, cuius unum opus est expugnare uirtutem iustitiamque ab
 hominibus excludere. his blandimentis et suauitatibus titillat ani- 10
 mas; scit enim quia mortis est fabricatrix uoluptas. nam sicut
 deus hominem ad uitam non nisi per uirtutem ac laborem uocat,
 ita ille ad mortem per delicias ac uoluptates, et sicut ad uerum
 bonum per fallacia mala, sic ad uerum malum per fallacia bona
 5 peruenitur. cauenda sunt igitur oblectamenta ista tamquam 15
 laquei et plagae, ne suauituum mollitie capti sub dicionem
 mortis cum ipso corpore redigamur, cui nos manciparimus.
 1 23. Venio nunc ad eam quae percipitur ex tactu uoluptatem.
 qui sensus est quidem totius corporis, sed ego non de ornamentis

Epit.: 6, 22, 5] 58, 9 renuntiandum . . . incidamus

5 saepe] *u. ad 6, 6, 3*

1 forte] *te in ras. m.2 B* sapientia B^{ar} P¹ (*corr. P³*) 2 guylae HM,
 guil- R ungentis R 3 ineptus] *i. est R* nihili B *edd., Br;* nihil
cet. (etiam G), Ingr. ft. recte et post est om. R 5 iis P³ R, his P¹
cet. 6 iam *om. M* nisi] nihil P habent P¹, -bens P³
 7 itaque] *idque ex hicquae? B²* omne, e *in ras. m.2 B*
 struendum BG 9 iustitiamque] *ius in ras. m.2 B* 10 his] bis
 HM^{ac} titillat *ex -as B³* 11 scit enim *om. D* 12 ad uitam *s.l. B³*
ac ex ad B² 13 ac] *et R* uoluptatem *ex -es B³* ad *s.l. B*
 13–14 uerum *ex uentum D* bonum [u]er[um] G 14 fallaciam
 malam B^{ar} mala . . . fallacia *om. P* 15 tamquam] *quam*
D¹ V P¹ (corr. P³) 16 suauitudinem H^{ac} mollitie D^{pc} P^{pr}; -tiae
 BD^{ac} V P^{ar} HM, -ti R; *cf. opif. 12, 17* capta P ditione M
 17 redicamur R; dirig- M mancipamus B; -pari oportet HM

ac uestibus, sed de sola libidine dicendum mihi puto, quae ma-
 xime coercenda est, quia maxime nocet. cum excogitasset deus
 duorum sexuum rationem, attribuit iis ut se inuicem appeterent
 et coniunctione gauderent. itaque ardentissimam cupiditatem
 5 cunctarum animantium corporibus admiscuit, ut in hos adfectus
 audissime ruerent eaque ratione propagari et multiplicari genera
 possent. quae cupiditas et appetentia in homine uehementior et
 acrior inuenitur, uel quia hominum multitudinem uoluit esse
 maiorem uel quoniam uirtutem soli homini dedit, ut esset laus et
 gloria in coercendis uoluptatibus et abstinentia sui. scit ergo
 10 aduersarius ille noster, quanta sit uis huius cupiditatis, quam
 quidam necessitatem dicere maluerunt, eamque a recto et bono
 ad prauum et ad malum transfert. inlicita enim desideria im-
 mittit, ut aliena contaminent, quibus habere propria sine delicto
 15 licet. obicit quippe oculis inritabiles formas suggeritque fomenta
 et uitiiis pabulum subministrat; tum in intimis uisceribus sti-
 mulos omnes conturbat et commouet et naturalem illum incitat
 atque inflamat ardorem, donec inretitum hominem implica-
 tumque decipiat. ac ne quis esset qui poenarum metu abstineret
 20 alieno, lupanaria quoque constituit et pudorem infelicium mu-
 lierum publicauit, ut ludibrio haberet tam eos qui faciunt quam
 quas pati necesse est. his obscenitatibus animas ad sanctitatem

565

2

3

4

5

6

7

8

Epit.: 6, 23, 5] *cf.* 57, 8 quae autem . . . uoluptatem

Test.: 19 § 7] Isid. orig. 18, 42, 2

1 ac] aut DVP 2 quia] quae R 3 iis P³ R, his P¹ *cet.*
 7 possint B 8 quia *ex* qui P³ 9 quoniam] quia B homini *ex*
 no- B³ esset] est HM laus] illa, *deinde litt. inc.*, B
 10 et *om.* P scit] sic B 12 necessitatem *ex -te* B³
 13 ad malum DVPHMR *Ingr.* ad *om.* B *edd.*, *Br* transtulerunt HM
 14 contaminet HM 15 obicit . . . oculis] obicitque prae oc- B; obicit
om. R 16 tum *om.* B in *om.* HM stimulus B 17 omnis
 B¹ (*corr.* B²) D¹ VP 18 inretitum *ex -riti-* B² 19 esset] *e.* et R
 20 *ante* alieno *s.l.* ab D² 21 ut] *u in ras. m.2* B 22 his B P³ R; hic
 DVP¹, hinc HM animus V

566

- genitas uelut in caeni gurgite demersit, pudorem extinxit, pudicitiam flagitauit. idem etiam mares maribus applicuit et nefandos coitus contra naturam contraque institutum dei machinatus
 9 est. sic imbuunt homines et armauit ad nefas omne. quid enim potest esse sanctum iis, qui aetatem imbecillam et praesidio indigentem libidini suae depopulandam foedandamque substraue-
 10 rint? non potest haec res pro magnitudine sceleris enarrari. nihil amplius istos appellare possum quam impios et parricidas, quibus non sufficit sexus a deo datus, nisi etiam suum sexum profane ac petulanter inludant. haec tamen apud illos leuia et
 11 quasi honesta sunt. quid dicam de iis, qui abominandam non libidinem, sed insaniam potius exercent? piget dicere, sed quid iis fore credamus quos non piget facere? et tamen dicendum est, quia fit: de istis loquor quorum taeterrima libido et execrabilis
 12 furor ne capiti quidem parcat. quibus hoc uerbis aut qua indignatione tantum nefas proseguar? uicit officium linguae sceleris magnitudo. cum igitur libido haec edat opera et haec facinora
 13 designet, armandi aduersus eam uirtute maxima sumus. quisquis adfectus illos frenare non potest, cohibeat eos intra prae-

Epit.: 6, 23, 13 – 25, 16] 61, 6 teneatur in ... 62, 4 impertit (*ordine mutato, quaedam aliunde*) 6, 23, 13 ... 15 praecipit] 61, 6 teneatur ... abstinence; cf. 57, 3 ... seruiat. 59, 6 ... abstinere

Test.: 1 caeni gurgite] cf. Zeno 1, 1, 6

1 genitus V in om. R gurgitem DVP 2 adplicuit B Br (*nonnisi hic ap. Lact.*); admiscuit cet. ex § 2, edd., Ingr 4 hominem B 5 potes R¹ iis P³ R, his P¹ cet. 6 libidine D^{ac} V^{ac}; -nis M post suae eras. in B foedadamque P¹ (*corr.* P³) R substrauerint ex-rit B² 8 parridas BD¹ VP¹ (*corr.* P³) 9 sufficiat HM 10 hac R^{ac} 10–15 haec ... 11 parcat om. HM 11 iis ex is R², his cet. abominandum D^{ac} 12 quid iis] qui | diis R¹; quid | de his R²; quid his BDP, qui his V 13 fore credamus D² PR; forte c. B; foret | red- D¹; f. trad- V 15 parcat ex -cet B³ 16 uicit codd. (*etiam P*), Ingr; uincit edd., Br 17 edat] et HM operam B 18 designet BM; dissi- cet.; cf. *Thes. V 1, 714, 72–74* eum D^{ac} uirtutem R^{ac} maxime R 19 prohibeat R

scriptum legitimi tori, ut et illud quod auide expetit consequatur
et tamen in peccatum non incidat. nam quid sibi homines 14
perditi uolunt? nempe honesta opera uoluptas sequitur; si ipsam
per se appetunt, iusta et legitima frui licet. quodsi aliqua ne- 15
cessitas prohibebit, tum uero maxime adhibenda uirtus erit, ut
cupiditati continentia reluctetur. nec tantum alienis toris quae-
que attingere non licet, uerum etiam publicis uulgatisque cor- 567
poribus abstinendum deus praecipit docetque nos, cum duo inter
se corpora fuerint copulata, unum corpus efficere. ita qui se 16
caeno immerserit, caeno sit oblitus necesse est. et corpus qui-
dem cito ablui potest, mens autem contagione impudici corporis
inquinata non potest nisi et longo tempore et multis bonis ope-
ribus ab ea quae inhaeserit colluuiione purgari. oportet ergo sibi 17
quemque proponere duorum sexuum coniunctionem generandi
causa datam esse uiuentibus eamque legem his adfectibus po- 18
sitam, ut successionem parent. sicut autem dedit nobis oculos
deus non ut spectemus uoluptatemque capiamus, sed ut uide-
amus propter eos actus qui pertinent ad uitae necessitatem, ita
genitalem corporis partem, quod nomen ipsum docet, nulla alia
causa nisi efficiendae subolis accepimus. huic diuinae legi 19

Epit.: 6, 23, 15 docetque . . . efficere] 61, 8 quoniam . . . solidauit

Auct.: 8-9 cum . . . efficere] cf. I Cor. 6, 16

1 et in ras. B³; est D¹ V; est ut Par expedit D^{ac} V 3 honestam
operam, utraque ~ m.1 uel 2, B uoluntas B ipsa B
4 quodsi] etsi B 5 prohibet HM; cohibebit R maximae B^{ar}, -ma
DVP 6 nec] non M alienis toris] a. toriis B^{ar}; alienis (s exp. m.1
uel 2) tori R; -nos toros ex a. t., D² quae BHM; quemque ex
queque D² 8 praecipit BDPR, -cepit VHM 11 in pudici s.l. B
13 inhaeserint B (a s.l. m.3, alt. n eras.?) P¹ (corr. P³); -runt V (-rit in
maiore ras. D) conlubione B¹, corr. B³ 14 quemquem B¹,
corr. B³ 15 esset Par 16 deus oculos, ord. lineolis rest. B
17 non bis, pr. del P expectemus B que capiamus del. et in mg.
uel qua capiamur m. post. R 18 actus ex -tos B³ 20 efficiendae
DVP¹ (pro alt. e s.l. a P³) subolis ex -les B², sob- D^{ac} huic . . .
legi om. B¹, s.l. cui B³ diuina H (ras. ex -ae) M legis R

summa deuotione parendum est. sint omnes qui se discipulos dei
 profitebuntur ita morati et instituti, ut imperare sibi possint.
 20 nam qui uoluptatibus indulgent, qui libidini obsequuntur, hi ani-
 mam suam corpori manciant ad mortemque condemnant, quia
 21 se corpori addixerunt, in quod habet mors potestatem. unus 5
 quisque igitur quantum potest formet se ad uerecundiam, pu-
 dorem colat, castitatem conscientia et mente tueatur, nec tantum
 legibus publicis pareat, sed sit supra omnes leges qui legem dei
 568 22 sequitur. quibus bonis si adsueuerit, iam pudebit eum ad
 deteriora desciscere; modo placeant recta et honesta, quae me- 10
 lioribus iucundiora sunt quam praua et inhonesta peioribus.
 23 nondum omnia castitatis officia exsecutus sum; quam deus non
 modo intra priuatos parietes, sed etiam praescripto lectuli ter-
 minat, ut cum quis habeat uxorem, neque seruam neque liberam
 24 habere insuper uelit, sed matrimonio fidem seruet. non enim, 15
 sicut iuris publici ratio est, sola mulier adultera est quae habet
 alium, maritus autem etiamsi plures habeat, a crimine adulterii
 25 solutus est, sed diuina lex ita duos in matrimonium, quod est in

Epit.: 6, 23, 21] 59, 6 supra . . . consummet 23] 61, 7 25 . . . 32
 ferant] 61, 8 . . . teneatur

Codd.: 12 *ab officia incipit G p. 137 usque ad § 24 autem lecta;*
ceterum extant B DV P HM R

1 est] ut B, est ut (*s.l. m.2*) D Heck, 1972, 185 n. 90 sint *s.l.* B³;
 sintque R 2 ut *s.l.* B³ 3 nam *ras. ex* non ut? B³ libidine B^{ac}
 hii *ex* hi B² 4 ad *om.* B morteque B 5 adfixerunt R
 quo BVM 6 pudoremque DVP (*u ex o*) 7 conscientiam B; *ante c.*
eras. in? D mentem B^{ar} 8 omnis D¹ VPR dei *s.l.* B
 9 iam] tum HM 10 desuescere R; -scendere DVP merioribus
 D^{ac} VP¹ (*corr.* P³) 11 iucundiora *ex* -diara V, ioc- D^{ac} PHM
 honesta B^{ac} R 12 nondum] non R quae B³ (*ex* quam) G
 13 etiam] e. intra B (*in fine lin. m.2*) G praescriptos, b *ex* p, B
 terminauit B 14 nequam seruam B 16 publici iuris R
 17 maritus *ex* -um B² autem|si *ex* a. iam|si *ut uid.* B²
 pluris D¹ VP (*ex* pulvis) R 18 matrimonio P^{ac} est in *om.* R

corpus unum, pari iure coniungit, ut adulter habeatur quisquis
 compagem corporis in diuersa distraxerit. nec ob aliam causam 26
 deus cum ceteras animantes suscepto fetu maribus repugnare
 uoluisset, solam omnium mulierem patientem uiri fecit, scilicet
 5 ne feminis repugnantibus libido cogeret uiros aliud appetere
 eoque facto castitatis gloriam non tenerent. sed neque mulier 27
 uirtutem pudicitiae caperet, si peccare non posset. nam quis
 mutum animal pudicum esse dixerit, quia suscepto fetu mari
 repugnat? quod ideo facit, quia necesse est in dolorem atque in
 10 periculum ueniat, si admiserit. nulla igitur laus est non facere 28
 quod facere non possis. ideo autem pudicitia in homine laudatur,
 quia non naturalis est, sed uoluntaria. seruanda igitur fides ab 29 569
 utroque alteri est, immo exemplo continentiae docenda uxor, ut
 se caste gerat. iniquum est enim, ut id exigas quod praestare ipse
 15 non possis. quae iniquitas effecit profecto, ut essent adulteria,
 feminis aegre ferentibus praestare se fidem non exhibentibus
 mutuam caritatem. denique nulla est tam perditionis pudoris adul- 30
 tera quae non hanc causam uitii suis praetendat, iniuriam se
 peccando non facere, sed referre. quod optime Quintilianus ex-

Test.: 2 § 26] *cf.* Isid. orig. 11, 2, 19 10–11 nulla . . . possis]
 Ps. Sen. mor. 4

Codd.: 13 *a* docenda incipit G p. 138 quoad extat (u. infra § 33) fere
 tota lecta; ceterum extant B DV P HM R

1 quisque HM 2 compagem] partem B 7 possit B
 8 multum Par R duxerit D^{ac} VP quia] quod HM; qui R
 susceptu? B^{ac} 9 ideo] id *in ras.*, eo *s.l. m.2* B in post atque om. B
 10 si] si (*s.l. m.2*) se V 11 quod] tacere R laudantur
 D^{ac} Var P¹ (*corr.* P³) 13 est immo BP³ HMR, estimo D (aes-) VP¹
 14 inicum GR exigas] *ig inc.* G 15 iniquitates V^{ar}
 effecit DP; id e. HM; -ficit BGVR *ft. recte* ut essent] esse G, *post*
 effecit *probabile* (*cf.* 7, 12, 25; *Thes.* V 2, 174, 35–44) *suadente numero,*
sed potius in solo G sec. efficit leuigatum quam in cet. ut essent *sec.*
 effecit *interpolatum uid.* 16 ante aegre 1 litt. *eras.* B, haegre G
 exibentibus GV; exigen- R 19 sed referre *s.l.* B³ optione M
 quintilianus D^{ac} VP

- pressit. 'homo' inquit 'neque alieni matrimonii abstinens neque
 31 sui custos' – quae inter se natura conexa sunt. nam neque
 maritus circa corrumpendas aliorum coniuges occupatus potest
 uacare domesticae sanctitati et uxor cum in tale incidit matrimo- 5
 nium, exemplo ipso concitata aut imitari se putat aut uindicare.
 32 cauendum ergo, ne occasionem uitii nostra intemperantia de-
 mus, sed adsuescant inuicem mores duorum et iugum paribus
 animis ferant. nos ipsos in altero cogitemus. nam fere in hoc
 iustitiae summa consistit, ut non facias alteri quidquid ipse ab
 33 altero pati nolis. haec sunt quae ad continentiam praecipuntur 10
 a deo. sed tamen ne quis diuina praecepta circumscribere se
 putet posse, adduntur illa, ut omnis calumnia et occasio fraudis
 remoueatur, adulterum esse qui a marito dimissam duxerit et
 570 eum qui praeter crimen adulterii uxorem dimiserit, ut alteram
 34 ducat; dissociari enim corpus et distrahi deus noluit. praeterea 15

Epit.: 6, 23, 32 nos . . . nolis] 55, 3 33–36] 61, 8 ideo . . . 9 uelle

Auct.: 1–2 Quint. decl. frg. 7 Lehnert = inc. 3 Winterbottom
 9–10 non . . . nolis] *cf.* Publil. sent. A 2 (*u. supra* 1, 16, 10). Matth.
 7, 12 *et* Win *ad l.* 13–15 adulterum . . . ducat] Matth. 5, 32. *al.*
 15 § 34] *cf.* Matth. 5, 28

Test.: 9–10 non . . . nolis] *cf.* Orient. comm. 1, 197

Codd.: 13 *in esse desinit* G p. 138 l. 30, l. 31 *cum mg. inf. resecta; hinc
 extant* B DV P HM R

1 nequam *ex* -qua B³ matrimonia P¹, *corr.* P³ abstinens]
 appetens B neque *om.* B 2 nam neque] namque BGD¹; -mqui D²
 4 sancti G 5 inimitari D^{ar} V^{ar} (*pr. i eras.*) P^{ar} uindicare D (*e ex i?*),
edd., Br; -ri BGVPHMR *ex* imitari, *haud recte* Le, Win, Ingr
 6 ergo BGHMR Ingr; igitur DVP *edd., Br* nostram M
 8 fuerant D^{ar} ferae B^{ar} G 9 consistet B; -stitit R non *s.l.* D² P³,
om. V 10 nobilis V 12 addantur HM illi D^{ac} V^{Pac}
 13 *ante* adulterum *s.l.* et eum D² dimissam duxerit] duxerit (*i ex a*
m.2) eiectionem B 14 adulteri D^{ac} V^{P1} (*corr.* P³) 14–15 ut . . . ducat]
 ut adulteram R 15 uoluit D¹ V

non tantum adulterium esse uitandum, uerum etiam cogitationem, ne quis aspiciat alienam et animo concupiscat; adulteram enim fieri mentem, si uel imaginem aliquam uoluptatis sibi ipsa depinxerit. mens est enim profecto quae peccat, quae immoderatae libidinis fructum cogitatione complectitur, in hac crimen est, in hac omne delictum. nam etsi corpus nulla sit labe maculatum, non constat tamen pudicitiae ratio, si animus incestus est, nec inlibata castitas uideri potest, ubi conscientiam cupiditas inquinauit. nec uero aliquis existimet difficile esse frenos imponere uoluptati eamque uagam et errantem castitatis pudicitiaeque limitibus includere, cum propositum sit hominibus etiam uincere ac plurimi beatam atque incorruptam corporis integritatem retinuerint multique sint, qui hoc caelesti genere uitae felicissime perfruantur. quod quidem deus non ita fieri praecepit tamquam adstringat, quia generari homines oportet, sed tamquam sinat. *qui libertatem arbitrio largiatur.* scit enim quantam his adfectibus imposuerit necessitatem. ‘si quis hoc’ inquit ‘facere potuerit, habebit eximiam incomparabilemque mercedem.’ quod continentiae genus quasi fastigium

Auct.: 18–20 si . . . mercedem] *locus ignotus*; cf. Matth. 19, 11–12. *al. et Ingr ad l.*

1 cogitatum ex -tationem m.2? P 3 aliquam uoluptatis Heck, 1972, 185 n. 90, Win (*haud recte retractationi tribuens*) ex u. a. R; aliquam om. cet., Br, Ingr sibi ex si B 4 enim profecto est HM 6 nam etsi] manetsi B 7 constat ex -sistat B² ratio pudicitiae, ord. lineolis rest. B 8 inlibata D^{ac} V^{Pac} potest ex -es B² 11 cum in ras. P; nec DV sit propositum HM etiam codd., prob. Buen, Ingr; eam recc., edd., Br 13 retinuerunt B^{ac} 14 deus om. B¹, post praecepit s.l. B³ praecepit B VPHM Ingr; -cipit DR Br ft. recte 15 absterneat ex adstringat B² quia] quo B 17 sinat] qui libertatem arbitrio largiatur R ex retractatione ut uid.; u. Heck, 1972, 193, sed et Win ad l. 18 quantam ex -tum B² 19 eximium P^{ac} incomparabilem quem H^{ar} M^{ar}

- est omnium consummatioque uirtutum. ad quam si quis eniti
 atque eluctari potuerit, hunc seruum dominus, hunc discipulum
 magister agnoscet, hic terram triumphabit, hic erit consimilis
 40 deo, qui uirtutem dei cepit. haec quidem difficilia uidentur, sed
 de eo loquimur, cui calcatis omnibus terrenis iter in caelum 5
 paratur. nam quia uirtus in dei agnitione consistit, omnia 'grauia
 sunt, dum ignores, ubi cognoris, facilia'. per ipsas difficultates
 nobis exeundum est, qui ad summum bonum tendimus.
- 1 24. Nec tamen deficiat aliquis ac de se ipse desperet, si aut
 cupiditate uictus aut libidine impulsus aut errore deceptus aut ui 10
 coactus ad iniustitiae uiam lapsus est. potest enim reduci ac
 liberari, si eum paeniteat actorum et ad meliora conuersus satis
 2 deo faciat. quod fieri posse Cicero non putauit, cuius haec in
 Academico tertio uerba sunt: 'quodsi liceret ut iis qui in itinere
 deerrauissent, sic uitam deuiam secutos corrigere errorem pae- 15
 3 nitendo, faciliior esset emendatio temeritatis.' licet plane. nam

Epit.: 6, 24, 1–10] 62, 1–2

Auct.: 6–7 Ter. Haut. 1058 sq. 14–16 Cic. ac. frg. 16 Müller =
 p. 24, 12–14 Plasberg

1 omnium consummatioque *codd.* (cos- P, -suma- HM) eniti atque]
 enitat quae HM 2 luctari R serum R^{ac} dominus ex deus B
 3 agnoscit, d *del.*, B; -cit ex -cet P² triumphabit P² R; -uit B (h *s.l.*
m.2) P¹ *cet.*, *Ingr* erit P (*s.l. m.2*) R, *om. cet.*, *delere noluit Ingr*
 similis R 4 difficili HM^{ac} 6 nam quia HM *edd.*, *Br*, *Ingr*; namque
 BDVP; nam si R *Win*; nam siquidem *coni. Heck, 1972, 185 n. 90*
 7 dum D^{pr} M^{pr} R *Br*; dumque ut Ter. B³ D^{ar} VP; dum quae B¹ HM^{ar}
Ingr (*dubium restat quae*) ubi cognoris *del. P²* cognoueris, ue *s.l.*
m.2, DR facultates R 8 exeundum ex -du B² 9 ac R *Heck, 1972,*
185 n. 90; aut *cet.*, *edd.*, *Br*, *Ingr* post se eras. alt. de R
 disperet B 11 ad . . . uiam] aut ini- uia B; a iustitiae uia HM
 12 actorum] *sup. o eras. u P* 13 faciat ex -cit B² 14 tertio ex -ia P³
 uerba ex -bo B² ut iis R; uitis B; his DVP; ut hi HM
 15 secutos D² P³ HMR *edd.*, *Ingr*; -tus BD¹ VP¹; -tis *Patricius (ed.*
Cic. 1565), Isaews (1646, repet. PL 6, 1000), alii, Br 16 emendati R¹

si liberos nostros, cum delictorum suorum cernimus paenitere,
 correctos esse arbitramur et abdicatos abiectosque rursus tamen
 suscipimus fouemus amplectimur, cur desperemus clementiam
 ueri patris paenitendo posse placari? ergo idem dominus ac
 5 parens indulgentissimus remissurum se paenitentibus peccata
 promittit et obliteraturum omnes iniquitates eius qui iustitiam
 denuo coeperit operari. sicut enim nihil prodest male uiuenti
 ante actae uitae probitas, quia superueniens nequitia iustitiae
 opera deleuit, ita nihil officiunt peccata uetera correcto, quia
 10 superueniens iustitia labem uitae prioris aboleuit. quem enim
 facti sui paenitet, errorem suum pristinum intellegit, ideoque
 Graeci melius et significantius μετάνοιαν dicunt, quam nos
 Latine possumus resipiscentiam dicere. resipiscit enim ac men-
 tem suam quasi ab insania recipit quem errati piget, castigatque
 15 se ipsum dementiae et confirmat animum suum ad rectius ui-
 uendum; tum illud ipsum maxime cauet, ne rursus in eosdem
 laqueos inducatur. denique muta quoque animalia cum fraude
 capiuntur, si aliquo se modo in fugam extricauerint, fiunt post-
 modum cautiora uitantque semper ea omnia in quibus dolos in-

572

4

5

6

7

1 si *s.l.* P² 2 reorrectos B arbitramur] *alt.* a ex e? m.3 B
 rursus B post tamen *s.l.* sustentamus P² 3 suscipiamus foueamus
 amplectemur HM fouemus *om.* R desperemus B; -ramus P
 4 ueri] dei DVP posse] non p. B 6 promittit] pro *in ras.* m.2 B
 et *om.* R obliteraturum P (tu *s.l.* m.3) H^{ar} 7 prodeest B
 uiuendi V¹ 8 prauitas B¹, *corr.* B³ 9 operam B deleuit *ex*
 -ebit B³ officiunt *ex* -um P³ uetera] uera D¹ (uere
 D²) VP¹ (*corr.* P²); et uitia R correpto? H^{ac} 10 aboleuit *ex* -ebit
 B², *ex* obo- P² quem enim] is (*exp.*) e. q. P 12 μετάνοιαν B,
 metanoean *cet.* (o *s.l.* D, -oce- V^{ac}) 13 Latine *om.* B dicere . . .
 enim *om.* R resipit *ex* repiscit B ac *ex* aut B³ 14 quasi *om.*
 DVP recepit B¹, *corr.* B³ quem] q. enim B errati *s.l.* B³
 pudet P² (*ex* piget) HM 15 suum *om.* R rectus V¹
 17 laqueos inducatur] laqueatur R inducatur BD² HM *Ingr*; -duatur
 D¹ VP *Br ft. recte* multa R 18 figuram M extricauerunt V^{ac}
 19 semper ea] eo s. H, eos s. M

- 8 sidiasque senserunt. sic hominem paenitentia cautum ac diligentem facit ad euitanda peccata in quae semel fraude deciderit.
- 573 9 nemo enim potest esse tam prudens, tam circumspectus, ut non aliquando labatur. et idcirco deus imbecillitatem nostram sciens pro sua pietate aperuit homini portum salutis, ut huic necessitati, 5 cui fragilitas nostra subiecta est, medicina paenitentiae subueniret. ergo quicumque aberrauerit, referat pedem seque quam primum recipiat ac reformet.
- 10 'sed reuocare gradum superasque euadere ad auras, hoc opus, hic labor est.' 10
- degustatis enim male iucundis uoluptatibus uix diuelli ab iis possunt; facilius recta sequerentur, si earum suauitates non attigissent. sed eripiant se malae seruituti; condonabitur iis error
- 11 omnis, si errorem suum uita meliore correxerint. nec lucrari se quisquam putet, si delicti conscius non habebit; scit ille omnia, 15 in cuius conspectu uiuimus, nec si uniuersos homines celare possumus, deum possumus, cui nihil absconditum, nihil potest esse secretum. Exhortationes suas Seneca mirabili sententia
- 12

Epit.: 6, 24, 11. 15. 20] 61, 10 . . . potest

Auct.: 9–10 Verg. Aen. 6, 128 sq.

1 sic *in ras.* m.3 B cautum] tantum M 2 euitanda] eui *in ras.* m.2 B; uit- R decederet B¹, -cederit B² 3 circumspectus] *alt. u in ras.* m.2 B 4 sciens *ex* timens? B² 5 pietate] fidelitate R 6 fragilitas] *r in ras.* m.2, li *s.l.* m.3 B medicinae H^{ar} M 7 quam *om.* HM 8 recipiant ac reforment H 9 uocare V superasque *ex* -asse P² aures B¹ (*corr.* B³) V 10 hoc *ex* hic? B³ hic *ex* hoc B² est *angulo abscisso periit* V 11 iis R, his *cet.* 13 sed] sed si P (si *s.l.* m.3) HM se malae] si male V; se male, *post se l litt. eras.*, H; se a male M seruitutis HM iis R, his *cet.* 14 meliore *ex* -ri B²; -ra V se *om.* R 15 delictis B; -to DVP¹ (*corr.* P³) habet DVP¹ (*corr.* P²) 16 celerare D^{ar} 17 deum] dominum H^{ac} M; eum R *ft. recte* possumus] non (*s.l.* m.2) p. P; latemus R; *ft. latere p.?* cf. Heck, 1972, 193 absconditum *ex* -ur m.2 et 3 B 18 exortationes VHM mirabilis H^{ar} M^{ar}; admirabilia, *ult. a eras.*, B

terminauit. 'magnum' inquit 'nescio quid maiusque quam cogitari potest numen est, cui uiuendo operam damus. huic nos approbemus. nihil prodest inclusam esse conscientiam, patemus deo.' quid uerius dici potuit ab eo qui deum nosset quam 13 574
 5 dictum est ab homine uerae religionis ignaro? nam et maiestatem dei expressit maiorem esse dicendo quam ut eam cogitatio mentis humanae capere posset, et ipsum ueritatis attigit fontem sentiendo uitam hominum superuacuum non esse, ut Epicurei uolunt, sed deo ab iis operam uiuendo dari, siquidem iuste ac
 10 pie uixerint. potuit esse uerus dei cultor, si quis illi monstrasset, 14
 ut contempsisset profecto Zenonem et magistrum suum Sotionem, si uerae sapientiae ducem nactus esset. 'huic nos' inquit 15
 'approbemus'. caelestis prorsus oratio, nisi antecederet ignorantiae confessio. 'nihil prodest inclusam esse conscientiam, patemus deo'. nullus ergo mendacio, nullus dissimulationi locus est, quia parietibus oculi hominum submouentur, dei autem diuinitas

Auct.: 1-4 Sen. frg. 24 Haase; u. Lausberg, 1970, 74-77

Codd.: 8 ab hominum incipit G p. 139 maximam partem lecta; hinc extant BG DV P HM R

1 inquit] igitur HM nesci Dac V 2 nomen PH¹ M
 cuius D¹ VP uiuendi DVP opera HM 3 post adprobemus in
 fine lin. nam P² inclusam esse conscientiam] -sa conscientia B
 4 potuit dici B potest P; potuit te R quam] q. ut B
 5 dictum est post finem lin. B³ 6 ea B; eum H 7 capere ex
 cogere B³ possit R attigit om. R; -tigerit B; -ting- H^{ar}
 8 ut] quod BG (ut uid.) 9 deo exp. P² iis R, his cet. (h in ras.? B,
 G inc.) 10 uixerit B (G inc.) quid HM [monstr]asse? G
 11 ut B (G inc.) DVPHM Win, Ingr, dubitanter recepinus; uiam R;
 ac edd., et Br; ft. uiam, et? procerto HM 12 nactus BGD^{pc} R,
 nanct- Dac VPHM; cf. 6, 18, 19 esset (t s.l. m.2) n., ord. lineolis
 rest., B inquit (-id B) nos BG 13 prorsus] p. est? G
 oratio nisi] -oni si H, rationi si M; rationis B (G inc.) antecederet ex
 -rit P³; -re R 14 confessione B (in G potius spatium 2 litt. quam
 totidem euan.) prodeest B patemus ex put- P² 16 patentibus ex
 pariet- D² oculis DVP¹ (corr. P³) hominum oculi B

- nec uisceribus submoueri potest, quominus totum hominem perspiciat et norit. idem in eiusdem operis primo 'quid agis?' inquit 'quid machinaris? quid abscondis? custos te tuus sequitur. alium tibi peregrinatio subduxit, alium mors, alium uoletudo. haeret hic quo carere numquam potes. quid locum abditum legis et arbitros remoues? puta tibi contigisse, ut oculos omnium effugias. demens! quid tibi prodest non habere conscium habenti conscientiam?' non minus mirabiliter de conscientia et deo Tullius. 'meminerit' inquit 'deum se habere testem, id est, ut ego arbitror, mentem suam, qua nihil homini dedit deus ipse diuinius.' item cum de iusto ac bono uiro loqueretur, 'itaque talis uir' inquit 'non modo facere, sed ne cogitare quidem quidquam audebit quod non audeat praedicare.' purgemus igitur conscientiam, quae oculis dei peruia est, et, ut ait idem, 'semper ita uiuamus, ut rationem reddendam nobis arbitremur', putemusque nos momentis omnibus non 'in aliquo', ut ille dixit, 'orbis terrae

Auct.: 2–8 Sen. frg. 14 Haase; cf. *Lausberg l. c.* 64–74 **9–10** Cic. off. 3, 44 **11–13** ibid. 3, 77 **14–15** Cic. Verr. II 2, 28 **16–p. 635, 1** ibid. II 5, 35

Codd.: 12 in ne co|desinit G p. 139, seq. p. 140 usque ad § 20 theatro ab lecta (paulo plus Brandt, 1884, 331); ceterum extant BDVPHMR
 1 uisceribus ex -ri B³ 2 et in ras. m.2 B post idem s.l. seneca D²
 3 quid abscondis om. R custos] ciuiis sic R 4 alium . . . alium] ter aliud, d ex t, B uoletudo B, i ex e D² P² 5 heris sic ex -ret B² canere B^{ac} potest P^{ar} H^{ar} M^{ar} 6 abitros D^{ac} V; -trum ex -tros P² putat ibi P¹ (sup. alt. t eras. ur, corr. P³) R; putas (s s.l. m.2) t. D contigisset P^{ac} 7 effugias] offundas B (G inc.) prodest B
 8 miraliter V^{Pac} et deo] et ideo BG; ideo HM 9 habere] adhibere plurimi codd. Cic. 10 qua] sup. a m.2 ~, sed eras. B; quia HM nihil homini] n. homini ex -ne B; nihilominus sic G diuinus BG 11 bono] de b. B uir] uiri H^{Mar} R 12 nec P
 14 peruisa B^{ar}; peruna ut uid. G et B (s.l. m.1 uel 2) GHM, om. DVPR 15 uiuamus B¹, corr. B² reddendam V^{ac} P
 16 momentis] mo in ras. m.2 B, argumentis ut uid. G in s.l. P², om. DVM aliquo] aliqu, deinde 3–4 litt. eras. B orbis terrae] terrarum o. Cic.

- theatro' ab hominibus, sed desuper spectari ab eo qui et iudex et
 testis idem futurus est, cui rationem uitae reposcenti actus suos
 infitari non licebit. ergo satius est aut effugere conscientiam 21
 aut nos ipsos ultro aperire animum et perniciem rescissis uul-
 5 neribus effundere, quibus nemo alius mederi potest nisi solus
 ille qui gressum claudis, uisum caecis reddidit, maculata mem-
 bra purgauit, mortuos excitauit. ille ardorem cupiditatis extin- 22
 guet, extirpabit libidines, inuidiam detrahet, iram mitigabit, ille 576
 reddet ueram et perpetuam sanitatem. appetenda est haec om- 23
 10 nibus medicina, quoniam maiore periculo uexatur anima quam
 corpus et quam primum latentibus morbis adhibenda curatio est.
 neque enim si utatur aliquis oculorum acie clara, membris om- 24
 nibus integris, firmissima totius corporis ualitudine, tamen eum
 dixerim sanum, si efferatur ira, superbia tumidus infletur, libi-
 15 dini seruiat, cupiditatibus inardescat, sed eum potius qui ad 25
 alienam felicitatem non attollat oculos, opes non admiretur,
 alienam mulierem sancte uideat, nihil omnino appetat, nihil con-
 cupiscat alienum, non inuideat ulli, non fastidiat quemquam, sit
 humilis misericors beneficus mitis humanus, pax in animo eius

Epit.: 6, 24, 21–23] *cf.* 62, 1–2

Auct.: 6–7 qui . . . excitauit] *cf.* Matth. 5, 11; *u. et Win ad l.*
 19 humilis . . . 29 abstinentia] *cf.* Orac. Sib. 481–498

1 sed] d *s.l. m.2, sed eras.* B, se? G spectare V^{ac} ab] sed ab B
 et ante testis] est et B, est? G 2 isdem V; ipse HM est *om.* B
 cui] angulo abscisso extat sola i V rationem] one *euan.* B
 3 est *om.* V aut est HM 6 gressus M 6–7 membra maculata HM
 7 extinguet *ex -uit* P² 8 extirpabit B¹, *corr.* B² distrahet DVHM
 ira mitigauit B¹, *corr.* B² 11 morbis *ex -rtis* P² 12 aliqui B; ut
 aliquis H, ante a. 2 *litt. eras.* M clare DVP membriss B^{ar};
 mē|enim sic R 13 ualitudine BP² (*pr. i ex e*); ueletudinis D^{ac}
 eum *pro eras.* cum P² 14 ante sanum *s.l.* in, *sed eras.* B, 2 *litt. eras.*
 M; insanum H tumore *ex -midus* B 15–16 ad *om., ras.* aliena *ex*
-nam, felicitate ex -tem B 16 admiretur] appetere R 17 aliena
 muliere HM omnino . . . nihil *om.* DV^{Pac} (*o. s.l. m.2, a. s.l. m.1?*,
pro n. s.l. non m.3)

- perpetua uersetur; ille homo sanus, ille iustus, ille perfectus est.
 26 quisquis igitur his omnibus praeceptis caelestibus obtemperaue-
 27 rit, hic cultor est uerus dei, cuius sacrificia sunt mansuetudo
 28 animi et uita innocens et actus boni. quae omnia qui exhibet,
 29 totiens sacrificat, quotiens bonum aliquid ac pium fecerit; deus
 577 28 ac sanguinis, sed hominis et uitae. ad quod sacrificium neque
 29 uerbenis opus est neque febris neque caespitibus, quae sunt
 30 utique uanissima, sed iis quae de intimo pectore proferuntur.
 31 itaque in aram dei, quae uere maxima est et quae in corde ho-
 32 minis collocata inquinari non potest sanguine, iustitia imponitur,
 33 patientia fides innocentia castitas abstinentia. hic est uerissimus
 34 ritus, haec 'illa lex dei', ut a Cicerone dictum est, 'praeclara et
 35 diuina, semper quae recta et honesta iubet, uetat praua et turpia';
 36 cui parentem sanctissimae ac certissimae legi iuste ac legitime
 37 necesse est uiuere. cuius legis pauca equidem capita posui,
 38 quod sum pollicitus ea me tantummodo esse dicturum quae
 39 summum fastigium uirtuti et iustitiae imponent. si quis uolet
 40 cetera omnia comprehendere, ex fonte ipso petat unde ad nos
 41 riuus iste manauit.

Epit.: 6, 24, 26 . . . 29 ritu] 62, 4 . . . confert

Auct.: 10 aram . . . maxima est] *cf.* Verg. Aen. 8, 271 sq. Liu. 1, 7, 10
 13–14 non uerbo tenus laudata, sed ex 6, 8, 7 repetita uid.; *cf.* Win ad l.

Codd.: 7 post sanguinis (fol. 188^v) in B excidit fol. unum usque ad
 6, 25, 11 ad sacri |; hinc extant DV P HM R

1 iustus] homo i. HM 2 his s.l. P omnibus his B obtempera-
 uit V¹ 3 hic ultor D^{ac} P¹ (*corr.* P³); cultor V¹ (hic *ins.* V²)
 ueri DVP 4 animi *om.* R 6 enim] autem HM mutis Bar
 8 febris R *edd., Br;* febris D¹ VP¹; fibris D² P² HM *edd., Ingr*
 9 iis R, his *cet.* 10 et *om.* R 11 imponatur ex -nit- P²
 14 semperque D^{pr} (*ex -rquae*) HM 15 parentem] s.l. uel obedi-
 tem D² sanctissime VH (*sca-*) MR ac *om.* M certissime
 VHR, *om.* M iustitiae legitimae H^{ac} M 16 paucequidem P^{ac} HM
 19 post ex eras. ponere P unde ex utde D² 20 minauit V

25. Nunc de sacrificio ipso pauca dicamus. 'ebur' inquit 1
 Plato 'non castum donum deo.' quid ergo? picta scilicet et texta
 pretiosa? immo uero non castum donum deo quidquid corrumpi,
 quidquid subripi potest. sed sicut hoc uidit, non oportere ui- 2
 5 uenti offerre aliquid quod sit ex mortuo corpore, cur illud non
 uidit, non debere incorporali corporale munus offerri? quanto 3
 melius et uerius Seneca 'uultisne uos' inquit 'deum cogitare
 magnum et placidum et maiestate leni uerendum, amicum et
 semper in proximo, non immolationibus nec sanguine multo 578
 10 colendum – quae enim ex trucidatione immerentium uoluptas
 est? –, sed mente pura, bono honestoque proposito? non templa
 illi congestis in altitudinem saxi extruenda sunt; in suo cuique
 consecrandus est pectore.' uestes igitur et gemmas et cetera 4
 quae habentur in pretio si quis putat deo cara, is plane quid sit
 15 deus nescit, cui putat uoluptati esse eas res, quas etiam homo si
 contempserit, iure laudabitur. quid ergo castum, quid deo dig- 5
 num nisi quod ipse in illa diuina lege sua poposcit? duo sunt
 quae offerri debeant, donum et sacrificium, donum in perpetu-
 um, sacrificium ad tempus. uerum apud istos, qui nullo modo 6

Epit.: 6, 25, 1–16] 53, 1–4. 61, 10 ... 62, 4 impertit 6, 25, 1–7] *cf.*
 61, 10 quod ... inlustret 1 picta ... potest] 53, 3 nam ... ingrata
 2] 53, 1 sed ... est 4 ... nescit] 53, 4 ... non est

Auct.: 1–2 Plato leg. 12, 956 a, *ex* Cic. leg. 2, 45? *cf.* Win et Ingr *ad l.*
 7–13 Sen. frg. 123 Haase; *cf.* Lausberg, 1970, 77–93

Codd.: 15 a res eas *ad* 7, 7, 3 uera *transsilit* R; *hinc extant* DVP HM

1 dicemus *ex* -cam- P² 4 subrupi H^{ar} M^{ar} sed *om.* HM
 5 offerre DVP² (*ex* -rro) R *edd.*; offerri HM Hm, Buen, Br, Ingr
 6 corporale *ex* -pore P² munus] aliquid R offerre Pac
 8 magnum *ex* malum V uenerandum *ex* uerend- m.2 et 3 P
 10 quae *ex* qua P³ trucidatio Pac 12 illa R extruendi Pac
 15 res eas R sic H^{Mar} 16 laudare HM 17 diuina ras. *ex*
 diutina? D 18 in *om.* P 19 tempus] *post tē* (~ *add.*?) 2 *litt. eras.* P
 apud] *ad* DVP¹ (*corr.* P²)

rationem diuinitatis intellegunt, donum est quidquid auro argen-
 toque fabricatur, item quidquid purpura et serico textitur; sacri-
 7 ficiū est uictima et quaecumque in ara cremantur. sed utro-
 que non utitur deus, quia et ipse incorruptus est et illud totum
 corruptibile. itaque deo utrumque incorporale offerendum est, 5
 quo utitur. donum est integritas animi, sacrificium laus et hym-
 nus; si enim deus non uidetur, ergo his rebus coli debet quae
 non uidentur. nulla igitur alia religio uera est nisi quae uirtute ac
 8 iustitia constat. quomodo autem deus iustitia hominis utatur,
 intellectu facile est. si enim iustus fuerit homo, accepta immor- 10
 9 talitate in aeternum deo seruiet. homines autem non nisi ad
 iustitiam nasci cum philosophi ueteres tum etiam Cicero suspi-
 catur. disserens enim de legibus 'sed omnium' inquit 'quae in
 579 hominum doctorum disputatione uersantur, nihil est profecto
 praestabilius quam plane intellegi nos ad iustitiam esse natos.' 15
 idcirco solum deo exhibere atque offerre debemus ad quod ca-
 10 piendum nos ipse generauit. hoc autem duplex sacrificii genus
 quam sit uerissimum, Trismegistus Hermes idoneus testis est,
 qui nobiscum, id est cum prophetis quos sequimur, tam re quam
 uerbis congruit. de iustitia sic locutus est: 'hoc uerbum, o fili, 20
 11 adora et cole. cultus autem dei unus est malum non esse.' item

Epit.: 6, 25, 7 . . . uidentur] 53, 1 sed . . . est 8 si . . . seruiet] *cf.*
 62, 4 summa . . . impertit 9 . . . natos] 29, 1 ad iustitiam . . . 2 natos
 11] *cf.* 53, 2

Auct.: 13–15 Cic. leg. 1, 28 20–21 CH I 183, 15–17 (serm. 12, 23)

1 donum *ex* dum D 2 item *eras*. M sacrificium est DVP *Win*,
Ingr; -mque est HM *ft. recte*; -mque *tantum* Br (H *falso lecto*)
 4 est *om.* HM *Ingr (recc. nisa)* 5 incorruptibile Par 7 enim] ergo
 HM 8 ac DVP *edd., Win*; et HM *Br, Ingr* 10 intellectus M
 14 hominum DP¹ H; omnium V^{ac} P³ M; ominum V^{pc} disputationem
 HM 16 idcirco DVP *Win*; id ergo HM *edd., Br, Ingr, sed* ergo
antea saepius 19 id est] idem *plene* P rem D^{ac} (m *exp.*) V (~
eras.?) P (~ *add.*) 20 filii D^{ar} V^{Par}

in illo sermone perfecto, cum exaudisset Asclepium quaerentem
a filio suo, utrum placeret patri eius proferri tus et alios odores
ad sacrificium dei, exclamauit: 'bene, bene ominare, o Asclepi.
est enim maxima impietas tale quid de uno illo ac singulari bono
5 in animum inducere. haec et his similia huic non conueniunt;
omnium enim quaecumque sunt plenus est et omnium minime
indigens. nos uero gratias agentes adoremus; huius enim sacri-
ficium sola benedictio est.' et recte. uerbo enim sacrificari 12
oportet deo, siquidem 'deus uerbum est', ut ipse confessus est.
10 summus igitur colendi dei ritus est ex ore iusti hominis ad deum
directa laudatio, quae tamen ipsa ut deo sit accepta, et humilitate
et timore et deuotione maxima opus est, ne quis forte integritatis 580
atque innocentiae fiduciam gerens tumoris et adrogantiae cri-
men incurrat eoque facto gratiam uirtutis amittat. sed ut sit deo 13
15 carus omnique macula careat, misericordiam dei semper im-
ploret nihilque aliud precetur nisi peccatis suis ueniam, licet
nulla sint. si quid aliud desiderauerit, non est opus dicto scienti 14
quid uelimus. si quid ei boni euenerit, gratias agat, si quid mali,

Epit.: 6, 25, 12–14] 62, 3 . . . deo est

Auct.: 3–8 cf. CH II 352, 12–17 (Ascl. 41) 9 Ioh. 1, 1

Codd.: 3 a | ficium *redit* B *fol. 189^r*; u. 6, 24, 27; *extant* BDVPHM
1 profecto V 2 proferri tus] -rritur P¹, -rri ritus P² 3 somniare B¹,
corr. B³; ominat *ex* -nare P³ asclepii HM 4 illo uno, *ord. signis*
rest. m.2 P 5 animum inducere *ex* a. ducere V inducere *ex* -ret P²
sup. similia eras. aut B non *s.l.* B 6 et *om.* HM 7 indigent nos, t
et no in ras. (o *ex* u) *m.2*, B uero nos HM cuius B
enim *om.* B 8 est *om.* DVP et *om.* B *post recte s.l.* est D²
uerbo enim] ergo u. B sacrificare V^{ac} HM 9 est *om.* V
ut] et HM 10 sumus (*et post colendi dist.*) V colendi dei *ex*
-endi P 11 derecta *ex* dir- D (V *macula inc.*) et *post accepta om.*
B; ut HM 12 ac *ex* et *post* timore P² maximae M
13 timoris P^{ac} 15 omnique] -nia M misericordia HM
17 sit B^{ac} V est *om.* V 18 uelemus V

satisfaciat et id sibi ob peccata sua euenisse fateatur. et nihilominus etiam in malis gratias agat et in bonis satisfaciat, ut idem sit semper et stabilis et immutabilis et inconcussus. nec tantum hoc in templo putet sibi esse faciendum, sed et domi et in ipso
 15 etiam cubili suo. secum denique habeat deum semper in corde 5
 16 suo consecratum, quoniam ipse est dei templum. quodsi deo, patri ac domino, hac adsiduitate, hoc obsequio, hac deuotione seruierit, consummata et perfecta iustitia est. quam qui tenuerit, hic, ut ante testati sumus, deo paruit, hic religioni atque officio suo satisfecit. 10

Epit.: 6, 25, 14 inconcussus] *cf.* 52, 9 16] *cf.* 62, 4 . . . confert; *ad* perfecta iustitia *cf.* 52, 10

9 ante] 6, 24, 25–29

1 uenisse BHM nihilominis V **2** etiam] et HM malis] m. suis B et] etiam DVP **3** istabilis Bar **4** domi] in (*s.l. m.2*) domo D **4–5** et in . . . etiam] etiam in ipso B **5** cubiculi HM deum *s.l.* D² **7** ac patri ac HM hac *in ras.* 2 *litt.* B³ adsiduitatem Par (*V ob lituram inc., sed -te*) obsequio *ex -ium* B³
8 iustitiam V **10** *subscriptiones u. p. XXVII*